

MEDIATIONS
BIENNALE

spis treści / contents:

Ryszard Grobelny, Prezydent Miasta Poznania	WSTĘP / <i>Mayor of the City of Poznań INTRODUCTION</i>	4
Tomasz Wendland	ERASED WALLS CZY INVISIBLE WALLS / <i>ERASED WALLS OR INVISIBLE WALLS</i>	6
Georgi Begun	SPOŁECZEŃSTWO POST-IDEOLOGICZNE / <i>POST-IDEOLOGICAL SOCIETY</i>	8
Noam Braslavsky	DLACZEGO POTRZEBUJEMY MURÓW, ABY BYĆ WOLNYMI / <i>WHY WE NEED WALLS TO HAVE FREEDOM</i>	12
Nika Kukhtina	ZAGUBIONY W CZASIE, ZAGUBIONY W PRZESTRZENI / <i>LOST IN TIME, LOST IN SPACE</i>	20
Matthias Reichelt	WYMAZANE MURY? CZY ŚWIAT SIĘ POMYLIŁ / <i>ERASED WALLS? OR WORLD GONE WRONG</i>	24
Sławomir Sobczak	WSTĘP / <i>INTRODUCTION</i>	28
Raman Tratsiuk & Volha Maslouskaya	SZTUKA OBCYCH / <i>ALIEN ART</i>	32
Marianne Wagner-Simon	WSTĘP / <i>INTRODUCTION</i>	36
	[POZNAŃ + BRATYSŁAWA] ARTYŚCI / <i>ARTISTS</i>	40
	[BERLIN] ARTYŚCI / <i>ARTISTS</i>	174

ERASED WALLS

kuratorzy / *curators*:

*Georgi Begun, Noam Braslavsky,
Juraj Čarný, Nika Kukhtina, Matthias Reichelt,
Sławomir Sobczak, Raman Tratsiuk & Volha Maslouskaya,
Marianne Wagner-Simon, Tomasz Wendland*

ERASED WALLS

✂ *Poznań 11.09.-30.10.2010*

Berlin 7-30.10.2010 / 26.02.-13.03.2011

Bratysława 4-30.11.2010

patronat honorowy / *honorary patrons*:

*Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
Bogdan Zdrojewski
Marszałek Województwa Wielkopolskiego,
Marek Woźniak
Prezydent Miasta Poznania,
Ryszard Grobelny*

Ladies and Gentlemen,

I am pleased to invite you to Poznań for some unusual encounters with art during the second Mediations Biennale – the biggest presentation of its kind of modern art in Central and Eastern Europe.

The concept underlying this event is the openness to mediation and dialogue between different cultures of the world from the point of view of central European art.

The main stream of the 2010 biennial is determined by two major exhibitions. The first, 'Beyond Mediations' raises issues like forming human identity under the influence of modern techniques of mass communication and in the face of phenomena as universal today as migrations and globalization. The exhibition 'Erased Walls' is, in turn, a look at the contemporary life of Central Europe many years after the Fall of the Berlin Wall and a reflection on the emerging borders and divisions.

Szanowni Państwo,

Mam przyjemność zaprosić Państwa do Poznania na niezwykle spotkania ze sztuką w ramach drugiej edycji Mediations Biennale – największej tego typu prezentacji sztuki współczesnej w Europie Środkowo-Wschodniej.

Ideą leżącą u podstaw tego wydarzenia jest chęć podejmowania mediacji i dialogu między różnymi kulturami świata z perspektywy sztuki Europy Środkowej.

Główny nurt Biennale 2010 określają dwie wystawy główne. Pierwsza z nich – „Beyond Mediations” – porusza problematykę kształtowania się tożsamości człowieka pod wpływem nowoczesnych technik komunikacji masowej i w obliczu zjawisk tak powszechnych w dzisiejszych czasach, jak migracja i globalizacja. Wystawa „Erased Walls” jest z kolei spojrzeniem na współczesność Europy Środkowej po upadku muru berlińskiego oraz refleksją twórców na temat nowo powstających granic i podziałów.

Kuratorzy czuwający nad kształtem wystaw wybrali dzieła 150 artystów wykonane w tradycyjnych technikach, takich jak malarstwo, rzeźba, rysunek oraz niekonwencjonalne realizacje używające różnych nowoczesnych mediów.

Biennale 2010 ma charakter szczególny, ponieważ towarzyszy czwartej konferencji ministrów kultury Europy i Azji ASEM, będącej ważną płaszczyzną dialogu i współpracy pomiędzy Unią Europejską a krajami azjatyckimi.

Organizatorom składam życzenia powodzenia w realizacji Biennale, a artystom i publiczności zadowolenia i inspiracji płynących z udziału w tym niecodziennym dialogu międzykulturowym.

Ryszard Grobelny

Prezydent Miasta Poznania

Curators supervising the shape of the exhibitions have chosen artwork from 150 artists working in traditional techniques such as painting, sculpture, drawing and unconventional projects using various modern media.

The 2010 Mediations Biennale is special because it accompanies the fourth Conference of Europe and Asia Ministers of Culture, ASEM, which is an important space for dialogue and cooperation process between European Union and Asian countries.

To the organizers of the Mediation Biennale 2010 I present my wishes of prosperity and success and to the artists and the audience I wish satisfaction and inspiration that come from participating in this extraordinary intercultural dialogue.

Ryszard Grobelny

Mayor of the City of Poznań

ERASED WALLS OR INVISIBLE WALLS

The titles of successive exhibitions Der Riss im Raum (Berlin 1994), After the Wall (Stockholm 1999) and Erased Walls (part of the Mediations Biennale in Poznan, Crazycurators Biennale in Bratislava and in the Freies Museum and ConcenArt e.V. in Berlin) create a fascinating narration around issues and the history of Central Europe seen through art, the mirror of the ages. The 1994 exhibition initiated the coming together of the Central European countries – Czech Republic, Slovakia, Poland and Germany. Drawing back to post-war art, it took a peek behind the Iron Curtain and revealed the art practice which till then had been censored and shown in the official light of communist dictatorship. After the Wall – 10 years after the peaceful revolution, was a presentation of art within a free Central Europe. Erased Walls focuses on artworks after the year 2000, emphasizing on the young art of our region, although without any geopolitical limitations, because the issue of erasing boundaries concerns the whole world. New walls are appearing and the seemingly erased are quickly replaced by invisible ones, which are even more effective and troublesome because unperceived. Local walls are the extension of global walls. Political divisions are often replaced by new limitations associated with the power of capital, social violence, media manipulation, feelings of solitude and exclusion and many others. Artists, through the study of the image, arrive to reflections, which can not be attained neither by word or document.

ERASED WALLS CZY INVISIBLE WALLS

Tytuły kolejnych wystaw *Der Riss im Raum* (Berlin 1994), *After the Wall* (Sztokholm 1999) i *Erased Walls* (w ramach Mediations Biennale w Poznaniu, Crazycurators Biennale w Bratysławie i we Freies Museum i ConcenArt e.V. w Berlinie) tworzą fascynującą narrację wokół problematyki i historii Europy Środkowej widzianej poprzez sztukę, lustro dziejów. Wystawa w 1994 roku inicjowała zbliżenie się krajów Europy Środkowej – Czech, Słowacji, Polski i Niemiec. Sięgając wstecz do sztuki po 1945 roku, zaglądała za żelazną kurtynę i odślaniała życie artystyczne, dotychczas cenzurowane i pokazywane w oficjalnym świetle dyktatury komunistycznej. *After the Wall* w 10 lat po pokojowej rewolucji było prezentacją sztuki w wolnej Europie Środkowej. *Erased Walls* koncentruje się na twórczości po 2000 roku, kładąc nacisk na sztukę najmłodszą głównie naszego regionu, lecz bez ograniczeń geopolitycznych, gdyż problem wymazywania granic dotyczy całego świata. Pojawiają się nowe mury, a te pozornie wymazane mury zastępują szybko mury niewidoczne, tym bardziej skuteczne, dokuczliwe, bo niedostrzegalne. Mury lokalne są przedłużeniem murów globalnych. Podziały polityczne często zastępują nowe ograniczenia związane z władzą kapitału, przemocą społeczną, manipulacją mediów, poczuciem osamotnienia i wykluczenia i wiele innych. Artyści poprzez studium obrazu dochodzą do refleksji, niedających się skonstruować ani za pomocą słowa, ani dokumentu. Obraz jest często wyostrzonym cytatem z rzeczywistości, który w kontekście wystawy i w dialogu z innymi pracami artystów, staje się niespodziewanie wyrazisty.

Prezentowana przy wejściu do kontenerowego budynku praca Pawła Kowalewskiego ostrzega EUROPEANS ONLY – TYLKO DLA EUROPEJCZYKÓW. To jedna z setek znalezionych przez artystę tabliczek z zakazami, coraz gęściej otaczającymi nie tylko 'obcych', ale także obywateli Europy. Peter Puype instaluje w całym mieście na kawałkach kartonów napis WEST MUST DIE. Ten Zachód, który 20 lat temu wydawał nam się rajem i który nadal nim jest, czego dowodzi nieustanny napływ emigrantów. Thoma Kilpper przenosi do Poznania i stawia wysoko na dachu budynku Latarnię z Lampedusy. Ma ona wskazywać drogę do Europy zagubionym na Morzu Śródziemnym uciekinierom z Afryki. Trudno tu odnosić się do wszystkich prac, jakie zobaczyć można na wystawach *Erased Walls*. Niech te trzy projekty będą przykładem komentarzy, jakimi twórcy odnoszą się do dzisiejszej rzeczywistości. Potraktujmy prace artystów jako materiał badawczy, analizę prowadzoną za pomocą obrazu, a nie słowa, jak to dzieje się w przypadku dziennikarza czy socjologa. Nie zawsze dzieło powinno się traktować jako stanowisko artysty, lecz jako pytanie, a nawet tezę postawioną przez artystę. Można by było powiedzieć, że twórca zadaje pytanie, co powinniśmy sądzić jeśli? W tym sensie sztuka przyczynia się do poznania i rozumienia świata, gdyż zadaje pytania, albo lepiej: konfrontuje nas z pytaniami, jakich nigdy nie zadalibyśmy sobie bez użycia obrazu. Artysta jest więc mediatorem z tym co nadchodzi, z tym, co być może jeszcze się nie wydarzyło, ale się nieuchronnie zbliża. Tytuł wystawy sugeruje jednoznacznie wymazywanie murów, ale czy rzeczywiście?

Tomasz Wendland

The image is often a sharpened quotation from reality, which in the context of an exhibition and in dialogue with other artists, becomes surprisingly distinct. The work of Paweł Kowalewski, presented near the entrance of the container building warns EUROPEANS ONLY – TYLKO DLA EUROPEJCZYKÓW. This is just one of hundreds of signs found by the artist with bans, which more and more densely surround not only "strangers" but also European citizens. Peter Puype has installed all around the city pieces of cardboard with the words WEST MUST DIE. The West which 20 years ago seemed to us to be paradise and still is perceived this way, proof of which is a constant influx of emigrants. Thoma Kilpper transported to Poznań and installed high on a building's roof a Lighthouse from Lampedusa. It is to show the way to Europe to refugees from Africa lost on the Mediterranean Sea. It is difficult to refer to all the artworks which can be seen at the exhibition Erased Walls. Let these three art works by an example of the comments through which the artists relate to today's reality. Let's treat the artists' work as case studies analysed through images and not words as it takes place with journalists or sociologists. A work of art should not always be seen as a reflection of the artist's position, but more as a question or a thesis raised by the artist. You could say that the artist is asking the question: what should we think if? This way art contributes to gaining knowledge and understanding of the world, because it asks questions, or better yet confronts us with questions, which we would never ask ourselves without using an image. The artist therefore is a mediator between what is coming, between what maybe has not yet happened, but is inevitably drawing nearer. The title of the exhibition suggests interchangeably the erasure of walls – or does it?

Tomasz Wendland

POST-IDEOLOGICAL SOCIETY

Europe's ideological and political division is a thing of the past. Our post-ideological society has absorbed the criteria and problems prevalent in the "free world" and disseminated them throughout Europe. Europe's defining characteristics — its self-reflectiveness, plurality, tolerance and liberal democracies — have become generalized.

But the Good intentions aimed at a more equitable division of wealth, greater social inclusivity and cultural autonomy generally remain unfulfilled, whilst global changes and information designed to encourage consumer activity are readily available to millions via television and the internet. The world today is a structure in self-organized criticality state, which is characterized by the formation of separate entities or the formation of fractals of different dimensions. Not only compression of the world, dependency on each other, even disintegration of the world in a variety of small copies is a reality. Communication is the area in which the illusion of progress is most obvious, taking the form of a closed circle of values based on abysmal indifference.

SPOŁECZEŃSTWO POST-IDEOLOGICZNE

Podział ideologiczny i polityczny Europy przeszedł już do historii. Nasze postideologiczne społeczeństwo przyjęło kryteria i problemy dominujące w „wolnym świecie” i rozpowszechniło je w całej Europie. Cechy charakteryzujące Europę – autorefleksja, pluralizm, tolerancja i demokracje liberalne – stały się powszechne.

Lecz dobre intencje dążące do równiejszego podziału bogactw, większej jedności społecznej oraz autonomii kulturowej pozostały niezrealizowane, podczas gdy zmiany globalne oraz informacje zaprojektowane po to, aby budzić potrzeby konsumpcji, bez trudu docierają do milionów za pośrednictwem telewizji i internetu. Współczesny świat jest strukturą w stanie krytycznej samoorganizacji, charakteryzującą się formowaniem się oddzielnych jednostek lub fraktali różnych wymiarów. Rzeczywistością jest zarówno kondensacja świata, zależność od innych, jak i dezintegracja świata w jego rozmaitych małych kopiach. Obszarem, w którym iluzja postępu jest najbardziej widoczna, jest komunikacja, przybierająca formę zamkniętego kręgu wartości opartych na rozpaczliwej obojętności.

W *Topology of Art (Topologii sztuki)* Boris Groys diagnozuje (wyłącznie z perspektywy ekonomicznej) koniec wszelkich możliwych kryteriów rządzących wartościami i jakością w sztuce. Utożsamia całkowity upadek teorii sztuki z symptomem utraty, prowadzącym z kolei do zmiany w autorskiej stanowczości części artystów (prawdopodobnie jako reakcji na zmniejszoną odpowiedzialność) i ogólną nadprodukcję artystyczną (która może być uważana za główną cechę charakteryzującą sztukę). Przemierzwszy drogę od przykładowego producenta do przykładowego konsumenta, artyści mierzą się dziś z problemem pracy określanej warunkami masowej konsumpcji podobnymi do tych, które dominują w świecie mody, reklamy czy wzornictwa przemysłowego, i którymi nie są w stanie sprostać: „Akt produkcji sztuki stał się aktem kupna. Artysta posługuje się obrazami i przedmiotami pochodzącymi z kultury masowej, aby stworzyć nową przestrzeń – tak jak każdy inny konsument. Nieprzypadkowo dzisiaj artyści dążą do krytyki, a nie kreatywności. Podejście krytyczne nie charakteryzuje produkcji, lecz konsumpcję”.

Akt myślenia nie powinien sprowadzać się do analizy świata i przenikania niemożliwych rzeczywistości. Nie powinien także dostosowywać się do faktów, aby wyprowadzić określoną konstrukcję logiczną. Myśl powinna tworzyć formę, matriks oszustwa i niezadowolenia stworzonego, aby spontanicznie odzwierciedlać naszą oszpeconą rzeczywistość i w ten sposób potwierdzać jej spójną niespójność. Powinna – teoretycznie – szczegółowo rozwijać tezy, które sprzeciwiają się zwykłej percepcji rzeczywistości, i prowadzić do jej zdemaskowania.

In Topology of Art Boris Groys diagnosed the abolition of all conceivable criteria governing values and quality in art purely from the standpoint of market economics. He identified the definitive failure of art theory as one symptom of this loss, leading in turn to a shift in authorial decisiveness on the part of artists (possibly in reaction to their diminished responsibilities) and general artistic over-production (which might be considered the main characteristic of art). Having advanced from exemplary producer to exemplary consumer, artists are now faced with the problem of working under conditions of mass consumption similar to those prevalent in fashion, advertising or commercial design—conditions that they cannot hope to match: “The act of art production has become an act of shopping. Artists use images and objects from mass culture to create new spaces — just like any other consumer. It is no coincidence that today’s artists strive for criticism not creativity. This critical approach is not, however, characteristic of production—but of consumption.”

The act of thinking should not aim simply to analyse the world and filter out an improbable reality. Nor should it adapt itself to facts in order to deduce some logical construction. Thought should aim to create a form, a matrix of deception and disappointment designed to spontaneously reflect our disfigured reality and thus confirm its own consistent inconsistency. Theoretically, it should elaborate theses that oppose common perceptions of reality and lead to its de-masking.

In his video installation Final Countdown, the Belgian artist Koen Theys plays with the transformation of historical and social realities. This song, by the Swedish group "Europe" invokes the end of the world. Yet today, we think of it as a harmless ditty or hymn for the chanting masses that bears witness to a de-politicized and banal kind of hedonism. The interactive installation Vox populi presented by the Canadian artist Don Ritter allows recipients to re-live famous speeches by taking on the role of orators such as M.L. King or D.F. Kennedy etc., thus experiencing for themselves the possibility of inspiring or disgusting the masses.

The mediocrity of our world and pervasive presence of communication systems are reflected upon with irony in the interactive installation of Belgian artist Alexandra Dementieva entitled Alien space (and the title itself is programmatic). Over a period of time, this self-destroying installation (in which balloons lose air and fall) morphs into a black hole, projections and figures disappear from view leaving only an indecipherable and almost symbolic noise in the "beyond".

The formal, central element in the installation Power- Powerless by Italian artist Costantino Ciervo centers on the licking and devouring of "meanings" represented by signs that are widely used and generally recognized regardless of national, social or educational background. According to the artist, "an important factor in defining human existence resides in our consciousness of and ability to use language, define identity and identify particularity."

W instalacji wideo *Final Countdown (Końcowe odliczanie)* belgijski artysta Koen Theys prowadzi grę z transformacją rzeczywistości historycznych i społecznych. Utwór szwedzkiego zespołu Europe odwołuje się do końca świata; choć dziś uważamy go za zwykłą piosenkę lub hymn skandowany przez masy świadczący o odpolitycznionym i zbanalizowanym hedonizmie. Interaktywna instalacja *Vox populi* prezentowana przez kanadyjskiego artystę Dona Rittera pozwala zwiedzającym ponownie przeżyć słynne przemówienia, wcielić się w rolę mówców, takich jak Martin Luther King czy John F. Kennedy i odczuć reakcję tłumu głośno wyrażającego aprobatę lub niezadowolenie.

Mierność naszego świata i wszechobecność systemów komunikacyjnych zostały ironicznie odzwierciedlone przez interaktywną instalację belgijskiej artystki Alexandry Dementievy zatytułowaną *Alien space (Obce miejsce)* – znaczący jest już sam tytuł. Z biegiem czasu ta samo niszcząca się instalacja – w której nadmuchane balony stopniowo tracą powietrze i opadają – płynnie zamienia się w czarną dziurę pochłaniającą projekcje i obrazy, pozostawiając jedynie niemożliwy do odczytania i prawie symboliczny hałas „gdzieś tam”.

Formalny, centralny element instalacji *Power-Powerless (Silny-Bezsilny)* stworzonej przez włoskiego artystę Costantino Ciervo, koncentruje się wokół zlizywania i pożerania „znaczeń” reprezentowanych przez powszechnie używane i rozpoznawane znaki, odczytywane bez względu na korzenie narodowe, wykształcenie czy zaplecze społeczne. Jak twierdzi artysta: „istotny czynnik definiujący ludzką egzystencję istnieje w naszej świadomości i umiejętności posługiwania się językiem, definiowaniu tożsamości i określaniu osobowości”.

Merkantylna natura sztuki znajduje odzwierciedlenie w inwersjach semantycznych konstruowanych przez hiszpański kolektyw Democracia w pracy *Charity (Dobroczytność)*; warto dodać, że umiejętność tworzenia instalacji w oparciu o popularne, dostarczane przez media tematy, sprawiły, że grupa stała się cieszącym się dużym zainteresowaniem przedstawicielem nowego, krytycznego popartu. Inny hiszpański kolektyw PSJM krytycznie odnosi się do teraźniejszości i przyszłości, czego dowodem są wystawiane prace *Corporate Armies (Armie korporacyjne)* i *American colours (Amerykańskie kolory)*. Natomiast instalacja wideo polskiego artysty Rolanda Schefferskiego *Our Garden (Nasz ogród)* jest metaforą totalitaryzmu i ksenofobii.

Wybrane prace pozwalają odbiorcy przede wszystkim na powtórny wybór rzeczywistości „skonsumowanych” przez artystów i ich rekonstrukcję w oparciu o indywidualne, swoiste doświadczenia. Delikatne kontury estetyki kapitalistycznej zostały nakreślone poprzez uprzywilejowane perspektywy jarmarcznego świata, zachęcającego uczestników do zaangażowania się w dialektykę wpływów i wyptywów, refleksji nad ideologią wolnej woli i odniesienia się do wyzwań ukrytych w powszechnych strategiach przywłaszczania i aprobowania – przestrzeni, która zawsze stanowiła ziemię niczyją pomiędzy sztuka i nie sztuką.

The mercantile nature of art is reflected in the semantic inversions constructed by the Spanish collective Democracia – video installation Charity: their preference for popular, media-disseminated and mass impact installations has made them a much sought-after representative of a new, critical pop art. The Spanish collective PSJM meditates critically on the present and the future in Corporate Armies and American colours. Polish artist Roland Scheffersky's video installation Our Garden is a metaphor for totalitarianism and xenophobia.

The selected works aim above all to allow recipients themselves to re-select the realities “consumed” by the artists and re-construct them on the basis of individual and specific experience. The delicate contours of a capitalist aesthetic are delineated through privileged perspectives on a gaudy environment, inviting participants to engage in a dialectic of charge and discharge, encouraging reflection on the ideology of free will and hinting at the challenges implicit in the widespread strategies of appropriation and approbation — an area, which has always constituted the no-man's-land between art and non-art.

Georgi Begun

Georgi Begun

WHY WE NEED WALLS TO HAVE FREEDOM

Art has always played a major role in breaking down cultural walls. It has served as a mediator, enabling cultures to share, to learn more about each other and to find common ground. Although we observe tendencies toward liberalism and tolerance among artists, and although we cannot deny the pluralist nature of the art world, art may be used as a propaganda tool to promote any agenda and interest. Calling an exhibition Erased Walls at a Mediations Biennial creates the expectation of a point of view that is committed to freedom, justice and unity. Because wars today focus on international opinion, one would expect to find in the exhibition works that take sides in political wars. Not calling for unity, but taking the call for freedom and justice as a call for protest against what the artist sees as wrong. As a curator I prefer to address the subject with artworks that deal with the basic human structures that cause or erase conflicts and walls, and with the emergence of new tactics and methods in old wars when they appear in new arenas. My approach is a political act that proclaims: walls are necessary to protect the liberal world from being abused and losing its freedom.

There are two basic human approaches to life: One person chases pleasure and the other escapes from suffering. The first type is curious, open to the unfamiliar, crossing borders and taking risks. The second type is full of fears, conservative, tying himself to the traditional and familiar, building walls around himself.

DLACZEGO POTRZEBUJEMY MURÓW, ABY BYĆ WOLNYMI

Sztuka zawsze pełniła ważną rolę w przełamywaniu kulturowych murów. Służyła jako mediator umożliwiający wymianę pomiędzy kulturami, ułatwiający zrozumienie innej kultury oraz odnalezienie wspólnych korzeni. Choć pośród artystów obserwujemy tendencje do liberalizmu i tolerancji i choć nie możemy zaprzeczyć pluralistycznej naturze artystycznego świata, sztuka może być użyta jako narzędzie propagandy szerzące każdy porządek czy interes. Nazywając wystawę składającą się na biennale sztuki *Mediations Biennale* (Mediacje), *Erased Walls* (Wymazane mury) jej twórcy sugerują pewien punkt widzenia związany z wolnością, sprawiedliwością i jednością. W dzisiejszym świecie wojny ogniskują się wokół opinii międzynarodowej, można więc oczekiwać, że odnajdziemy na wystawie prace zajmujące stanowisko wobec wojen politycznych. Nie nawołując do jedności, lecz przyjmując wołanie o wolność i sprawiedliwość, jako krzyk protestu przeciwko temu, co artysta postrzega za złe. Jako kurator wolę koncentrować się nad dziełami sztuki, które zajmują się podstawowymi ludzkimi strukturami, które budzą lub niszczą konflikty i mury pojawiające się na nowych arenach wraz z rozpowszechnieniem się nowych taktyk i metod w starych wojnach. Moje stanowisko jest aktem politycznym proklamującym, że mury są konieczne, aby chronić liberalny świat od bycia maltretowanym i od utraty własnej wolności.

Istnieją dwa podstawowe podejścia do ludzkiego życia: jedna osoba szuka przyjemności, druga unika cierpienia. Pierwszy typ jest ciekawski, otwarty na to, co nieznane, przekraczanie barier i podejmowanie ryzyka.

Drugi typ jest pełen strachu, konserwatywny, przywiązany do tego, co tradycyjne i znane, budujący wokół siebie mury. Te dwie tendencje są siłą napędową społecznego procesu kognitywnego, który tworzy nasz zglobalizowany krajobraz. Te dwie tendencje mogą zostać sprowadzone do dwóch współistniejących sił: wymazującej mury i stawiającej nowe. Jeżeli zdominuje ciebie strach, stajesz się konserwatywny. Jeżeli zawładnie tobą ciekawość, stajesz się liberalny. Napięcie pomiędzy tymi dwoma stanowiskami z całym ich bagażem strachu, ciekawości, chęci posiadania, potrzeby miłości czy przynależności oraz innych aspektów natury ludzkiej przyczynia się do procesów społecznej krystalizacji: od podstawowych jednostek rodzinnych do przynależności plemiennej, od zgromadzenia plemiennego do narodu rozumianego w kategorii państwa i dominacji terytorialnej, do koncepcji narodu jako jedności religijnej i kulturowej i do unifikacji tego, co wspólne, np. pożytek tworzenia wielkich narodów opartych na ideologii (przypadek Stanów Zjednoczonych czy Związku Sowieckiego). Gdy pojawią się „ponadnarodowe republiki” przestaną istnieć instytucje takie jak ONZ lub cieszące się dużymi sukcesami, powszechnie szanowana organizacja zwana FIFA. Ciesząca się większymi sukcesami nie z powodu lepszego planowania, lecz z powodu niższych celów; nigdy nie miała być czymś więcej niż jest: wielkim wydarzeniem koncentrującym się wokół głupiej, przyjemnej gry z surowymi zasadami, które pozwalają na separatyzm i tożsamość, lecz oddalają od kwestii narodowości przedmiot dominacji oparty o nieruchomości i bogactwa. Procesy ludzkiej unifikacji odbywają się często nie poprzez planowanie, lecz przez siły, które wyzwalały potrzeby i możliwości. Izrael nigdy by nie istniał, gdyby nie antysemityzm i Holokaust, tak samo jak Palestyńczycy nie zjednoczyliby się na tyle, żeby stać się narodem, gdyby nie Izrael.

These two main tendencies are the power stations of the communal cognitive process that generates our globalized landscape. These tendencies could be generalized as two coexisting powers: erasing walls and erecting new ones. If fear dominates you, you become conservative. If curiosity dominates you, you become liberal. The tension between these two approaches with all its burden of fears, curiosity, the will for possession, the need for love or belonging and other emotional aspects of human nature have contributed toward social crystallization processes: from the basic unit of a small family, to belonging to a tribe, gathering tribes to a nation conceived in terms of states and territorial domination, to the concept of a nation as a religious or cultural entity and to the unification of common, i.e. inter-state, interests by building large nations like the United States or the Soviet Union based on ideology. Until the „transnational republic” emerges: institutions like the UN, or, most successful in gathering world attention, respect and cooperation, the FIFA.” More successful, not because of better planning, but because of lower aims; it was never meant to be more than it is: a big event centering around a stupid, enjoyable game with strict rules which allow separatism and identity, but take away from nationality the subject of real estate and resource domination. Human unification processes often take place not through planning, but through forces that cause a need or possibility. Israel would never exist without anti-Semitism and the Holocaust, just as the Palestinian people would never have unified to become a nation without Israel. The fact that we all have a common language that allows us to communicate at an international level is owed not to the inventors of Esperanto, but to the aggressive and unjust act of British imperialism. From one perspective, it seems as if we are

going in the right direction; there is an international community, sports, music and art, and even science and the economy are already in a position to rise above the national feelings of those who respect each other's existence. The only problem is that not all share this attitude of acceptance. Even if we achieve an internationally-respected map of the world sharing land domination in terms of real estate and energy sources, we will still have to deal with religious powers that believe they have a monopoly on knowing what is right and wrong not only for their believers, but for all. Every single person, including the most liberal and tolerant one, has boundaries that make it impossible for him to accept what happens beyond them. He has fears, albeit very few, and someone who can threaten his freedom is an enemy. Thus walls and enemies, and the wish to overcome them, are an integral part of human existence. Democracies always had to struggle with the ability of antidemocratic powers like the Nazis or the Hamas to gain footing by exploiting the tolerance of the democratic system. Are there possibilities for self-defense without building new borders of principles and ideology?

Noam Braslavsky

Fakt, iż posługujemy się wspólnym językiem, który pozwala nam komunikować się na poziomie międzynarodowym, nie zawdzięczamy wynalezieniu esperanto, lecz agresywnemu i niesprawiedliwemu imperializmowi brytyjskiemu. Z jednej strony wydaje się, że zmierzamy we właściwym kierunku, istnieje międzynarodowa wspólnota, sporty, muzyka, a nawet nauka czy ekonomia zdają się wyrastać ponad uczucia narodowe tych, którzy szanują istnienie innych. Jedynym problemem jest fakt, że nie wszyscy podzielają stanowisko akceptacji. Nawet gdy zbudujemy powszechnie respektowaną mapę świata dzielącą ziemię zgodnie z dominacją pod względem nieruchomości czy źródeł energii, cały czas będziemy musieli zmierzyć się z siłami religijnymi, które wierzą, że mają monopol na wiedzę o tym, co jest dobre, a co złe nie tylko dla własnych wyznawców, lecz także dla wszystkich pozostałych ludzi. Każda osoba, nawet ta najbardziej liberalna i tolerancyjna, ma w sobie granice, które czynią niemożliwym zaakceptowanie tego, co dzieje się poza nimi. Ta osoba boi się aczkolwiek tylko trochę, a każdy, kto zagrozi jej wolności, stanie się jej wrogiem. Tak mury i wrogowie oraz chęć ich pokonania są integralną częścią ludzkiej egzystencji. Demokracje zawsze zmuszone były zmagać się z antydemokratycznymi siłami, takimi jak naziści czy Hamas, aby zyskać równowagę, a z nią także tolerancję systemu demokratycznego. Czy istnieje możliwość samoobrony bez budowania nowych granic określających pryncypia i ideologię?

Noam Braslavsky

NO WALLS?

Each reflection on the subject of boundaries presupposes the existence of differences and diversity. Interpersonal, social, and artistic ones. Gone are the borders which until recently had separated us from the isolated territories, and the space unfolds in front of us in which to analyse new issues. In what kind of space do we function today, and what does the unexpectedly new dimension of liberty mean for us? How to cope with the radical and theoretically infinite degree of freedom of thought, movement, and assembly? Where do the new, surreptitious frontiers spring up, what is their character, dangers and what will those limitations spell for us in the future?

The concept of the No Walls? section at the Erased Walls exhibition revolves around the analysis of the notion of "boundary" as it was construed in the past, as a contrast to its potential, new, more alternative interpretation. A boundary, not only as a wall seen from a distance, surrounded with electrified barbed wire. A boundary as an invisible barrier of societal and social relations, incompatible political systems, erasing symbols and signs by means of which states are differentiated, a boundary we build ourselves, acting upon our will to preserve integrity, originality and specificity.

ŻADNYCH MURÓW?

Każda refleksja na temat granic zakłada istnienie różnic i odmienności: międzyludzkich, społecznych, a także artystycznych. Zniknęły granice, które jeszcze do niedawna dzieliły nas od wyizolowanych terytoriów i otwiera się przed nami przestrzeń do analizowania nowych kwestii. W jakiej przestrzeni dziś funkcjonujemy i co oznacza dla nas niespodziewanie nowy wymiar wolności? Jak uporać się z radykalnym i teoretycznie nieograniczonym stopniem wolności myślenia, ruchu i spotykania się? Gdzie pojawiają się przed nami dyskretne, nowe granice, jaki jest ich charakter, ryzyko i co owe granice będą dla nas oznaczać w przyszłości?

Koncepcja sekcji *No Walls?* na wystawie *Erased Walls* opiera się na analizie pojęcia „granica” tak, jak było ono pojmowane w przeszłości: jako kontrast z jego ewentualną nową, bardziej alternatywną interpretacją. Granica nie tylko jako widziana z dali ściana, otoczona drutem kolczastym podłączonym do prądu. Granica jako niewidzialna bariera relacji społecznych i towarzyskich, niekompatybilnych systemów politycznych, zacierająca symbole i znaki, którymi państwa różnią się od siebie; ale także granica, którą tworzymy sobie sami, z własnej woli w celu zachowania swojej integralności, oryginalności i specyficzności.

Marek Kvetan w projekcie *On this our* radykalnie narusza najważniejsze symbole narodowe – flagi państw, aby na podstawie formalnych kryteriów malarskich nadać im nowe, bardziej otwarte znaczenia. Przez mieszanie kolorów flag krajów ściera problemy sąsiadujących narodów, których nie da się w inny sposób rozwiązać i stwarza im nową – możliwą – wspólną, barwniejszą tożsamość.

Plamen Dejanoff systematycznie zajmuje się w swojej twórczości analizą relacji społecznych w kontekście pojęć *luksus, marka, tożsamość*. W cyklu *Collective Wishdream of Upperclass Possibilities* symbole, które charakteryzują tożsamość warstw społecznych, służą nazwaniu kruchych granic pomiędzy nimi. Autor, który wstawił się wystawianiem BMW w światowych galeriach, pracuje aktualnie nad serią przekształceń w modelu Porsche Cayenne.

Onřej Brody i Krystofer Paetau w swoim wspólnym projekcie rozgrywają partyjkę z jednym z najsilniejszych komunistycznych reżimów świata, a raczej z jego ambicją cenzurowania niepoddającego się cenzurze internetu, a jednocześnie liberalizacją otwartego rynku. Kompatybilność handlowa reżimów niekompatybilnych politycznie, duchowo i moralnie, widoczna jest tutaj w tym najostrzejszym świetle. Ocenzurowane przez chiński rząd fotografie przemocy stosowanej na własnych obywatelach, są przez autorów projektu ściągnięte z internetu i wysłane z powrotem do kraju, w którym „fabryka obrazów” wyprodukuje z nich „estetyczne” dzieła artystyczne.

Marek Kvetan, in the project On this our goes for radical infringement of the most important national symbols – state flags, so as to endow them with new, more open meanings on the basis of formal painting criteria. By mixing the colours of country flags, he erases problems of neighbouring nations, which cannot be solved by any other means, and gives them a new – viable – shared, more colourful identity.

Plamen Dejanoff work is consistently occupied with the analysis of social relations versus notions of luxury, brand, identity. In the Collective Wishdream of Upperclass Possibilities series, the symbols which characterise the identity of social classes serve to determine the fragile boundaries between them. The author, famous for his BMW exhibits in galleries worldwide, currently works on a sequence of Porsche Cayenne transformations.

Onřej Brody and Krystofer Paetau, in their joint project play a game with one of the most powerful communist regimes of the world, or rather with its aspiration to censor the uncensorable internet, while at the same time converting to a liberal free market. The trade compatibility of regimes which are incompatible politically, spiritually and morally is visible here in sharpest relief. The government-censored photographs documenting violence inflicted on its own citizens have been downloaded from the internet by the authors and sent back to the country, in which the “factory of images” will make them into “aesthetic” artworks.

Otis Laubert belongs to the generation of founders of conceptual art in Czechoslovakia. He is a hunter and a gatherer, and his works are created from original collections amassed systematically throughout the entire life. For the Erased Walls project, the artist created a special wall of matchboxes, entitled Fire obscures, only to bring light some other time, with which he blocked up the window.

Stano Masár makes an appearance with his installation of paintings, in which renown works of art are subjected to digital manipulation. Leonardo's Last Supper in which Jesus is left alone at the table, without the apostles, Duchamp's Mona Lisa with smudges and the inscribed L.H.O.O.Q removed. Kosuth's chair with erased text...

Vladimír Nikolič, on principle, transgresses the boundaries of the concept of a work of art, and the spectator capacity to detect manipulation. His design to commit tremendous effort to something trifling and superfluous is demonstrated in the 8-minutes long Land art video.

Richard Fajnor in his site specific project examines the limits of viewer's ability to identify artwork as artwork. His minimalist arrangements, referring to existing electro-installations, are lyrically adorned with ornamentation.

Tomáš Vaněk's Audiosculptures (Audiosochy) violates the boundaries of comprehending space. The spectator is placed in the centre of a new fictitious space, in which real and virtual sounds, objects, voices, persons and motions combine into a manipulative composition.

Otis Laubert należy do pokolenia twórców sztuki konceptualnej w Czechosłowacji. Jest myśliwym i zbieraczem, przy czym dzieła artystyczne tworzy z oryginalnych kolekcji budowanych systematycznie przez całe życie. Dla projektu Erased Walls stworzył specjalną ścianę z pudełek od zapalek, nazwaną *Ogień raz przysłania, kiedy indziej przynosi światło*, którą zamurował okno.

Stano Masár przedstawia się swoją instalacją obrazów, w których dzieła znane z historii sztuki poddane są elektronicznej manipulacji. *Ostatnia wieczerza* Leonarda, w której Jezus zostaje za stołem sam, bez apostołów, *Mona Lisa* Duchampa z wymazanymi smugami i napisem L.H.O.O.Q, krzesło Kosutha z wymazanym tekstem...

Vladimír Nikolič programowo przekracza granice rozumienia dzieła artystycznego, a także zdolność widza do rozpoznania manipulacji. Swoj zamiar włożenia ogromnego wysiłku w coś nieistotnego i zbytecznego prezentuje w 8-minutowym filmie wideo *Land art*.

Richard Fajnor w swoim *site specific project* analizuje granice zdolności widza do zidentyfikowania dzieła artystycznego jako dzieła artystycznego. Swoje minimalistyczne aranżacje, nawiązujące do istniejących elektroinstalacji, upiększa w poetycki sposób ornamentami.

Tomáš Vaněk w swoich *Audiorzeźbach (Audiosochy)* narusza granice pojmowania przestrzeni. Widz postawiony jest pośrodku nowej fikcyjnej przestrzeni, w której dźwięki rzeczywiste i wirtualne, przedmioty, głosy, osoby, ruchy łączą się w manipulacyjną kompozycję.

Tamara Moyzes i Shlomo Yaffe przedstawiają wideo, które delikatnie bada granice współżycia dwóch ludzi z perspektywy instytucji. Ślub, który przez niedopatrzenie dwóch rabinów nie został zarejestrowany w czeskich urzędach, prowadzi oboje artystów przed komisję badającą *prawdziwość ich związku*. Odmawiają przeprowadzenia kolejnego obrzędu ślubnego *pro forma* i w ten sposób w świetle prawa są nadal osobami stanu wolnego.

Tamara Moyzes and Shlomo Yaffe present a video, which with subtlety explores the limits of co-existence of two people from an institutional perspective. Following a wedding, which due to an oversight of two rabbis had not been registered in Czech official files, the artists are forced to appear before a commission which examines the factualness of their relationship. They refuse to perform another marriage ceremony pro-forma and thus, in the eyes of the law, their marital status remains 'single'.

Juraj Čarný *Juraj Čarný*

LOST IN TIME, LOST IN SPACE

“The morning colors the walls of Ancient Kremlin with the tender light” – then follow the text. Immediately, your nose feels May greenery, and morning freshness goes into your face. Schoolchildren in uniforms go into standard school buildings. Blue-and-black-and-brown fledglings and birds of white-and-brown blocks of nests. Soviet movies. Sunny-side up eggs on the frying pan. On the table. Even in the ABC book. The Star of Ilych (Lenin). Grandpa Lenin. Grandpa Lenin ate an inkwell. Manyasha has a chocolate bar in her thread-ball. The code is known to my generation. The generation born in the non-existing country, in the country that is no more. This generation used to write in the notebooks with the Soviet Anthem printed on the back cover; the generation that still remember themselves salivating at the sight of the chewing gum made in the GDR. This generation grew up behind the Iron Curtain; and the Iron Curtain sank into oblivion with the happy Soviet childhood. Along with adolescent acne came Democracy and Perestroika.

The project Lost In Time, Lost In Space – one of the projects of the author’s program “Less Than 36.6.” All participating artists are no more than 36 and half years old, and in case of the Russian Mentality and Russian Past belong to our Lost Generation. The Lost Generation in this case does not mean the generation of The Great War that Gertrude Stein was talking about, or the unaccounted victims of War, but the unaccounted victims of the Disintegration Period. In the country with amoeba-like changing borders there

ZAGUBIONY W CZASIE, ZAGUBIONY W PRZESTRZENI

“Poranne kolory ścian pradawnego Kremla z delikatną poświatą” – dalej słuchaj tekstu. Twój zmysł powonienia natychmiast poczuje majową zieleń i poranną świeżość otaczającą twarz. Uczniowie w mundurkach idą w kierunku zwykłych budynków szkoły. Niebiesko-czarno-brązowe pisklęta i ptaki w białobrzązowych gniazdach. Sowieckie filmy. Smażące się na patelni jajka. Na stole. Nawet w elementarzu. Gwiazda Lenina. Dziadek Lenin. Dziadek Lenin zjadł kałamarnicę. Maniasza ma tabliczkę czekolady ukrytą w motku włóczki. Ten kod jest znany mojemu pokoleniu. Pokoleniu urodzonemu w nieistniejącym kraju, w kraju, którego już nie ma. To pokolenie pisało w zeszytach, na których okładkach drukowano sowiecki hymn, pokolenie, które pamięta, jak śliniło się na widok gum do żucia wyprodukowanych w NRD. To pokolenie dorastało za Żelazną Kurtyną; a Żelazna Kurtyna poszła w zapomnienie wraz z szczęśliwym sowieckim dzieciństwem. Wraz z dorosłością nadeszła demokracja i Pierestrojka.

Zagubiony w czasie, zagubiony w przestrzeni jest jednym z autorskich projektów należących do programu „Mniej niż 36.6”. Wiek uczestniczących w nim artystów nie przekroczył 36 lat i 6 miesięcy i zgodnie z przekonaniem panującym w Rosji należą oni do Straconego Pokolenia. Stracone Pokolenie w tym przypadku nie oznacza I wojny światowej, o czym pisała Gertruda Stein, lub niezliczonych ofiar II wojny światowej, lecz niezliczone ofiary Okresu Przemian. W kraju, którego granice zmieniały się jak poruszająca ameba, kruszyły się stare idee, ich założenia i podstawy, wszelkie wartości były ponownie określone – czasami można było mieć uczucie, że właściwie wszystkie wartości zniknęły. Moralne podstawy zaczynały się trząść.

W tym czasie dziewczynki pisały w wypracowaniach, że chcą być prostytutkami, a chłopcy marzyli o byciu zabójcami. Zgodnie z tym, co pisze współczesna prasa, były to jedyne zawody, które pozwalały na mniej więcej wygodne życie w nowo uformowanym państwie. I w pewnym sensie była to prawda. Gangsterzy, którzy zdolali przeżyć i zalegalizować swoje biznesy stali się szanowanymi biznesmenami. A co do dziewcząt – Borys Grebenshchikov opisał to dobitnie: „Dziś te wszystkie dziwki ukrywają się za oknami własnych apartamentów”. Katastrofa społeczna porównywalna swoim natężeniem i temperaturą do dekonstrukcji wywołanej wojną domową sprawiła, iż wszystkie osiągnięcia okresu sowieckiego, wszystkie wielkie czyny „jednej szóstej Ziemi” stały się niczym, co także odzwierciedla cyfra 36.6. 36.6 poza określeniem wieku oznacza także fakt życia na „jednej szóstej” powierzchni świata; jest też prawidłową temperaturą ciała wyrażoną w stopniach Celsjusa; sygnałem obwieszczającym, że „Wszystko w porządku, tak, mam się dobrze”. Wyższa temperatura oznacza gorączkę. W naszym przypadku oznacza także istnienie jakiegoś wirusa sztuki. Co ważne, w ten sam sposób, jak temperatura ciała wskazuje moment, w którym należy podjąć pewne działania, tak gdy artysta powyżej pewnego wieku nie jest w „nieustannej gorączce” – staje się wtedy zwykłym człowiekiem. Mówi się, że jest wielu szaleńców, ale tylko kilku prawdziwych wariatów. W naszym przypadku diagnoza została prawie postawiona i właściwie potwierdzona, a jej wynik jest pozytywny, wszyscy uczestnicy projektu cierpią na jakiś rodzaj wirusa sztuki.

W byłym Związku Radzieckim ludzie żyli za żelazną kurtyną. Za nią wszystko było państwowe i nic nie mogło być prywatne. Oficjalnym stanowiskiem wobec konieczności dzielenia komunalnych

was an enormous crush of old ideals, walls, and foundations, re-evaluation of all values; sometimes there was a feeling that basically all values just have vanished. The moral foundations began to shake. At this very time schoolgirls in their essays expressed desire to become prostitutes, and schoolboys fantasized about being killers. According to the contemporary press those were the only trades that allowed more or less affordable life in this new formation state. And in some way it was true. Gangsters who survived and managed to legalize their business became respectable businessmen. As for the girls, Boris Grebenshchikov described it quite well: “And today these bitches are hiding behind their separate apartments’ windows.” Social disaster comparable by its degree of destruction to the Civil War brought all achievements of the Soviet period, all great deeds of the “one-sixth of Earth” to nothing, which is also indicated by number 36.6. Except of the age marking and belonging to the once great “one-sixth,” 36.6 is the normal Celsius temperature of the human body; hypothalamus signals with a flag: “everything’s alright, yes, everything’s fine.” Higher temperature means fever already. In our case it is some kind of an art-virus. Significantly, in the same way as the body temperature indicates the moment when it is necessary to take some measures, if by certain age an artist is not in the constant “art fever,” then nothing happened, he is an ordinary man. As they say: there are plenty crazy people, but only a few of raving lunatics. In our case the diagnostics almost done, the diagnosis practically confirmed, the result is positive that all project participants have some form of an art-virus.

In the former USSR all people lived behind Iron Curtain. Inside, everything was public (nothing was private). Official position towards the communal

flat comrades was brotherly love; in reality people secretly put some salt in their common kitchen neighbors' fruit drinks. Official position towards neighboring countries was suspicion and animosity, and there was another category of neighboring states – Our Distant African Friends. Informal position: interest and curiosity, sweet niceties of the capitalist goods vs. communal flat comrades. Next, after disappearance of the Iron Curtain, all of a sudden everybody became neighbors, so now we love everybody and we put salt to everybody's fruit drinks as well. The communal flat environment: the walls are everywhere, but there is no place for privacy, where you could feel safe as if "behind stone wall." Even private apartments have passage-like rooms, transforming them into "close relatives communal flat." Absurd layouts. To get into the bathroom you have to pass through your older sister's bedroom while she finally is trying to settle her private life, then through the kitchen and a closet with your grandma in the bed... That is the way internal walls are built. At the same time you always feel insurmountable outside wall. Naked people are locked in the can, as the cans of Bulgarian green peas which were swept from the Soviet supermarket shelves. As those peas, people are pressed to each other; they are forced to rub their sides by other people sides. Next, the historical can is suddenly wide opened and naked peas are scattered without any system, and then remembering their biological scheme they start gathering themselves into pods and begin to build new walls. This time they do it deliberately. Or kind of deliberately. Some of them are trying to get back into the can which no longer exists, but as indestructible phantom it lives in the peas' memory. They cannot exist without it.

Nika Kukhtina

mieszkań było podkreślenie znaczenia miłości braterskiej; w rzeczywistości ludzie w tajemnicy dosypywali soli do soków swoich sąsiadów, z którymi dzielili wspólną kuchnię. Oficjalnym stanowiskiem wobec sąsiednich krajów była podejrzliwość i niechęć, istniała jednak odmienna kategoria sąsiedniego kraju – Nasi Dalecy Afrykańscy Przyjaciele. Nieformalne stanowisko: zainteresowanie i ciekawość, słodkie subtelności kapitalistycznych dóbr w przeciwieństwie do wspólnych mieszkań komunalnych. Później, po opadnięciu żelaznej kurtyny, nagle wszyscy stali się naszymi sąsiadami, więc kochamy teraz wszystkich i wszystkim dosypujemy sól do soku. Świat wspólnego mieszkania komunalnego: mury są wszędzie, lecz nie ma miejsca na prywatność, gdzie mógłbyś poczuć się bezpiecznie, jak za kamiennym murem. Nawet prywatne mieszkania mają przejściowe pokoje zbliżające je do „bliskich krewnych mieszkań komunalnych”. Absurdalne plany mieszkań. Aby dostać się do łazienki, musisz przejść przez sypialnię twojej starszej siostry w momencie, gdy usiłuje wieść swoje życie prywatne, a dalej przez kuchnię i maleńki pokój ze śpiącą w łóżku babcią... W ten sposób zbudowano wewnętrzne mury. Równocześnie na zewnątrz ciąga obecność muru. Nadzy ludzie są zamknięci w puszcze, w puszcze zielonego groszku z Bułgarii, który od razy wysprzedawano z półek sowieckich sklepów. I tak jak groszek, ludzie są stłoczeni, zmuszeni do ocierania się o innych ludzi. Następnie historyczna puszka zostaje nagle otwarta i nagie ziarenka groszku zostają rozproszone bez żadnego porządku czy systemu, a później, pamiętając swój biologiczny schemat, zaczynają gromadzić się w strączki i budować nowe mury. Tym razem robią to celowo. Lub raczej celowo. Niektórzy z nich próbują wrócić do puszki, która już nie istnieje, lecz jest niezniszczalnym fantomem w groszkowej pamięci, bez którego nie mogą żyć.

Nika Kukhtina

ERASED WALLS? OR WORLD GONE WRONG ¹

*“Strange things have happened, like never before.
My baby told me I would have to go.
I can't be good no more, once like I did before.
I can't be good, baby,
Honey, because the world's gone wrong.” ²*

1989 brought citizens of eastern states more freedom but not necessarily a more peaceful and equitable Europe. The global victory of an unleashed capitalism did result in wealth for a few and new poverty for many and on top in civil wars, ethnical cleansings and wars of distribution. The EU did lock itself with the Schengen Treaty against migration. The economic crisis takes its cyclical course but the system is still focusing on unlimited growth and new markets while the world is facing ecological disasters, wars, state terror and terrorism as well as fundamentalism. The gap between rich and poor is getting bigger every day. While the majority of the people have to pay for the financial clash the rich even get richer according to a recently published statistic of various financial institutes. ³

On this background various forms of exploitation and redistribution from the bottom to the top apparently is resulting among the victims in a better base for nationalism, xenophobia, racism, homophobia and religious irrationalism and fundamentalist delusion.

WYMAZANE MURY? CZY ŚWIAT SIĘ POMYLIŁ ¹

„Dzieją się dziwne rzeczy jak nigdy dotąd.
Moja dziewczyna powiedziała, że będę musiał odejść.
Nie potrafię być już dobry jak kiedyś.
Nie potrafię być dobry, kochanie,
Skarbie, to świat się pomylił”. ²

Rok 1989 przyniósł mieszkańcom krajów bloku wschodniego więcej wolności, lecz wcale nie bardziej pokojową i sprawiedliwą Europę. Światowe zwycięstwo wyzwolonego kapitalizmu zaowocowało bogactwem dla nielicznych i nowym ubóstwem dla wielu, co więcej: doprowadziło do wojen domowych, czystek etnicznych i walk o nowy układ. Unia Europejska zamknęła się, chowając się za Układ z Schengen regulujący kwestie emigracyjne. Kryzysy ekonomiczne przebiegają zgodnie ze swoją cykliczną naturą, lecz system cały czas skupia się na nieograniczonym wzroście i nowych rynkach, podczas gdy świat zmaga się z katastrofami ekologicznymi, wojnami domowymi, terroryzmem i fundamentalizmem. Przepaść pomiędzy bogatymi i biednymi pogłębia się każdego dnia. Podczas gdy większość ludzi musi słono płacić za finansowe potyczki, bogaci cały czas bogacą się, czego dowodzą statystyki publikowane ostatnio przez różne instytucje finansowe. ³

Na tym tle pojawiają się różne formy wyzysku i redystrybucji dóbr, co w oczywisty sposób stanowi podstawę do rozwoju nacjonalizmu, ksenofobii, rasizmu, homofobii, irracjonalizmu religijnego oraz

fundamentalistycznych rojeń. Wszystkie te tendencje stoją w sprzeczności z prawdziwą demokracją. Pomimo globalnej sieci medium takiego jak internet, który umożliwia kontakty międzynarodowe oraz ułatwia przepływ informacji, ludzie mierzą się ze strachem o niepewną przyszłość i tendencjami separatystycznymi.

Zamiast próbować zrozumieć siebie jako obywateli świata, większość ludzi podkreśla znaczenie własnych korzeni narodowych, stosując zasadę „my” i „oni”.

Jak więc powinniśmy postrzegać artystę, który urodził się w Azji, pracuje i mieszka w Stanach Zjednoczonych, a obecnie przebywa w Berlinie? Jakiegokolwiek odniesienia narodowe, oprócz zrozumienia procesu socjalizacji kulturowej, wydają się być dziś absurdalne. Ta rzeczywistość dotyka znacznie więcej ludzi, gdyż pracownicy są zmuszeni do szukania pracy tam, gdzie są firmy, które to przemieszczają się w poszukiwaniu taniej siły roboczej i wsparcia finansowego oferowanego przez państwo. Elastyczność artysty jest w jakimś stopniu wzorem dla samotnego, mobilnego, elastycznego i samodzielnego przedsiębiorcy, który nie oczekuje zbyt wiele od neoliberalnego państwa.

Proces postępującej samotności, postępująca deformacja byłej klasy robotniczej zmierzającej do tego, by być bezrobotnym lub stać się bardziej elastycznym i mobilnym, lecz samotnym i niepewnym pracownikiem, bez dyplomu uczelni, lecz z konkurentami w pracy, prowadzi do ujawnienia wspólnoty i całego społeczeństwa. Różnice w doświadczeniach, zróżnicowanie społeczeństwa tworzą całkowicie odmienne oceny i budują wspólną podstawę dla solidarności w działaniu prawie niemożliwym.

All these tendencies are in conflict with a real democracy. Despite a global network of media like the internet making international contacts and information easier, people tend to fight their angst of an unsafe future with tendencies of separatism.

Instead of understanding ourselves as world citizens the majority tends to underline national background and following the excluding principle of “we” and “they”.

But how should we see for instance an artist being born in Asia, living and working in the U.S. and probably currently living in Berlin. Any national reference besides explaining a cultural socialization at the beginning seems to be ridiculous nowadays. This will become reality for many more people since working people are forced to go where the companies go always in search for cheap workers and financial support of the state. The flexibility of the artist somehow is a role model for the lonely mobile and flexible self-reliant entrepreneur in his own case not too much expecting from the neoliberal state.

The process of progressing loneliness, the progressing of disbandment of the former working class and towards a status of being unemployed or getting a most flexible and mobile solitary precarious worker without colleagues but with business rivals will result in a disclosure of community and society at whole. The differences of experiences, the fragmentation of society results in totally different analysis and makes a common base for solidarity in action almost impossible.

*But is there a change insight? Do we look for alternatives?
Is there something we used to call utopia or is this term disqualified
due to the failing of the socialist system in the twentieth Century?*

*A Biennial should consider the most recent problems and tendencies
being reflected in the arts and should take the risk to select artists
questioning the present in order to imagine the future. A Biennial
therefore should be vibrant and as close as possible to contemporary
discourses and debates and should not follow what's canonized in the
museums or what is currently hyped at the art market.*

*Art does not have to serve national or religious guidelines and can
be an appropriate mean to make visible in a radical and critical way
dimensions of society and even making available utopian ideas.*

*All twelve positions I chose for my curatorial concept have been
contributed by 17 artists working as individuals or as duos. They focus
in a critical way but with different aesthetic means on various aspects
of a reality.*

¹ Bob Dylan, based on a traditional by the Mississippi Sheiks, published by Dylan in 1993 on a CD titled *World Gone Wrong*, Sony Music

² See above

³ See the report by Merrill Lynch Global Wealth Management and Capgemini http://www.capgemini.com/services-and-solutions/by-industry/financial-services/solutions/wealth/state_world_wealth/

Lecz czy zaszła jakaś wewnętrzna zmiana? Czy szukamy alternatyw?
Czy istnieje coś, co nazywano kiedyś utopią lub czy termin ten został
zdyskwalifikowany z powodu upadku systemu socjalistycznego w XX wieku?

Biennale powinno zająć się refleksją nad bieżącymi problemami
i tendencjami odzwierciedlonymi przez sztukę, powinno także podjąć
ryzyko wyboru artystów kwestionujących teraźniejszość po to,
aby stworzyć przyszłość. Dlatego też Biennale powinno tętnić życiem
i być tak blisko współczesnych dyskursów i dyskusji, jak to tylko możliwe,
nie powinno natomiast ulegać temu, co kanonizowane przez muzea
lub cieszące się wzięciem na rynku sztuki. Sztuka nie musi kierować
się narodowym czy religijnym wskazówkami i może być odpowiednim
środkiem do wizualizowania w krytyczny i radykalny sposób wszelkich
wymiarów społecznych, a nawet zmieniania utopijnych idei w możliwe.
12 prac, które wybrałem w ramach koncepcji kuratorskiej, stworzyło
17 artystów pracujących indywidualnie lub w parach. Prace te, mimo
że odnoszą się do różnych aspektów rzeczywistości i posługują się
odmiennymi środkami artystycznymi, łączy krytyczna perspektywa.

¹ Bob Dylan, w oparciu o utwory Mississippi Sheiks, utwór wydany
przez Dylana w 1993 na płycie CD zatytułowanej *World Gone Wrong*, Sony Music

² Patrz wyżej

³ Patrz raport: Merrill Lynch Global Wealth Management and Capgemini http://www.capgemini.com/services-and-solutions/by-industry/financial-services/solutions/wealth/state_world_wealth/

Matthias Reichelt

Matthias Reichelt

Contemporary curating strategies uncover ever new fields of influence. Faced with new situations, they annex the features of the works of art they used, frequently marginalising or almost entirely erasing the domains of authors' narration at the same time. The attention of the audience has to force their way through the imperceptible, and often hypothetical or illusory. In such treatment the value of individual work is forsaken, instead, the viewer is ushered into the demesne of an unrelenting dictate of the curator, with the word toiling in a yoke, as a basic tool of explaining art.

To a large extent, my choice is in contradiction with the currently widespread curating practices of the sort, which principally aim to convey the ideas of the curator. By definition, such strategy will place artists in a subordinate position, and exploit their works in an instrumental manner. As an artist and teacher myself, I am particularly sensitive to manipulation of this kind.

My concept relies on a singular play with such approach to forging the picture of art today. Therefore, I focus on inviting artists with their own, fully autonomic statements to enter the realm of mutual influences. In the personal space, nothing contrives to erase the meanings assigned by the artists. Thanks to their physicality, individual works preserve their original sharpness.

What yields to erasure is the unequivocalty of the dialogue between the works, which constitutes a new, independent value, a value of meanings added by the audience themselves. If, for some reason, these are not found, there are no obstacles to seek gratification

Współczesne strategie kuratorskie odkrywają coraz to nowe pola oddziaływań. Znajdując się w nowych sytuacjach, anektują właściwości użytych dzieł sztuki, często jednocześnie marginalizując lub niemal całkowicie wymazując obszary autorskich narracji. Uwaga widzów musi przedzierać się przez to, co niedostrzegalne i niejednokrotnie wyłącznie hipotetyczne lub iluzoryczne. W takim traktowaniu ztraca się wartość poszczególnego dzieła, a w zamian wprowadza się uczestnika w przestrzeń bezwzględnego dyktatu kuratora, zaprzęgając do pomocy słowo jako podstawowy instrument tłumaczący sztukę.

Mój wybór w znacznym stopniu stoi w sprzeczności z dziś powszechnymi tego rodzaju praktykami kuratorskim, stawiającymi jako zasadniczy cel przekaz myśli samego kuratora. Taka strategia traktuje siłą rzeczy samych artystów podrzędnie, a i ich dzieła – w sposób instrumentalny. Sam jako artysta i pedagog jestem szczególnie uwrażliwiony na tego typu manipulacje.

Moja koncepcja jest swoistą grą z takim kształtowaniem obrazu dzisiejszej sztuki. Koncentruję się więc na zapraszaniu do przestrzeni wspólnych oddziaływań artystów z ich własnymi i w pełni autonomicznymi komunikatami. W przestrzeni personalnej nic nie wpływa na zamazywanie nadawanych przez artystów znaczeń. Dzięki swojej fizyczności poszczególne dzieła zachowują pierwotną ostrość.

Zamazywaniu, w takim ujęciu sprawy, ulega zaś jednoznaczność dialogu między dziełami, co stanowi nową, niezależną wartość, wartość znaczeń dodanych przez samych odbiorców. Kiedy zaś ich z jakiegoś powodu się nie znajduje, można bez przeszkód sycić się czymś, co można nazwać prawdą poznania empirycznego, bo opartego na autentycznym przeżyciu.

Szeroko pojęty problem wymazywania murów przedstawiam więc, prezentując dziewięciu artystów, w dziewięciu odrębnych narracjach.

* * *

Najbardziej oczywiste narracje w moim wyborze (z punktu widzenia dosłowności tematu i kontekstu wystawy) realizuje Michael Kurzwelly. Jego działania, które sam nazywa „rzeźbami społecznym”, koncentrują się na tworzeniu przestrzeni otwartej na komunikację publiczną między obywatelami dwóch podzielonych granicą miast: Frankfurtu nad Odrą i Słubic. Jego projekt *Słubfurt City*, realizowany z dużą determinacją od 2004 roku, przybiera coraz to nowe formy mające na celu prawdziwą integrację społeczną. Artysta tworzy w Słubfurcie struktury na wzór struktur państwowych (jak np. parlament), wciela się w rolę przewodnika, inicjuje działania innych artystów i nieartystów.

Maciej Kurak także tworzy projekty funkcjonujące na styku z przestrzenią publiczną. Realizuje działania, w które na różne sposoby wciąga publiczność. Jego sztuka oscyluje na połączeniu przestrzeni fizycznej i wyobraźniowej. Dodatkowo nasycona jest intelektualnym dowcipem i płynącą z niego charakterystyczną, choć nierzadko gorzką, refleksją.

Innego typu refleksjami dzieli się z nami Andrzej Peptoński. Tworzy on subtelne światy inspirowane kulturą Wschodu, w które porywa nas za pomocą analizy wielu drobnych elementów składowych, które ostatecznie, po zsumowaniu, zaprowadzają nas do tajemniczych obszarów własnej podświadomości.

in what one might call the truth of empirical cognition, as it is founded on a genuine experience. Thus, I present the issue of erasing walls, broadly comprehended, by showing nine artists, in nine separate narrations.

* * *

The most obvious narrations in my selection (in view of the literal approach to the theme and the exhibition's context) are effected by Michael Kurzwelly. His actions, which he himself terms "social sculptures", focus on creating a space which is open to public communication between the inhabitants of two cities divided by a border: Frankfurt on the Odra river and Słubice. His project, the Słubfurt City, carried out with great determination since 2004, keeps taking on new forms which attempt a true social integration. In Słubfurt, the artist creates structures modelled after state-level solutions (e.g. parliament), assumes the role of a guide, initiates actions of other artists and non-artists.

Maciej Kurak also creates projects which operate on the junction with public space. The action he carries out use different means to involve members of the public. His art oscillates on the verge of physical and imaginary domains. Additionally, it is infused with intellectual wit and the singular, albeit often bitter reflection that it engenders.

Andrzej Peptoński has different reflection to share. The subtle worlds he creates, inspired by the culture of the East, into which we are abducted through the analysis of many diminutive constituents, which ultimately, having been summed up, lead us into the mysterious realms of our own subconsciousness.

Likewise, individual narrations, endowed with an extraordinary opulence of craftsmanship and anthropological inclinations, are spun by Krzysztof Sołowiej. His object, true to its title, Jakie światy tu?, poses a philosophical question on the role of human presence, with the associated spirituality, in the public space.

Małgorzata Szymankiewicz's painting work feeds on itself. Although it resorts to an infinitely subtle abstract, it is not difficult to discern biological or geological forms, both in micro- and macrorepresentations. The fineness of forms and colours points to the issue of erasure or spontaneous subsidence of borders, boundaries of islands emerging from the depths of darkness.

The work of Rafał Jakubowicz is an exceedingly interesting dialogue with reality. The renown Arbeitsdisziplin from 2002, induced the artist's active engagement in social discourse, which at the same time is a discourse with the issues of art itself. This time, the artist draws on historical context, entering into a word-play with the work of Varvara Stepanovna, a forgotten Soviet avant-garde artist.

In Artgen 2, a new interactive installation, Dominik Popławski chooses to begin a play with the issues of art, or rather, with its theoretical interpretations. This realization, a formally and linguistically expanded version of a universal generator of critical text, addresses the problem of communication and comprehension of art. The program creates texts which are correct in terms of language, but whose logical justification is lacking.

Także własne narracje, obdarzone niesamowitym bogactwem warsztatowym oraz skłonnościami antropologicznymi, prowadzi Krzysztof Sołowiej. Jego obiekt, zgodnie z tytułem *Jakie światy tu?*, zadaje filozoficzne pytanie o rolę obecności człowieka wraz z jego duchowością w przestrzeni publicznej.

Malarstwo Małgorzaty Szymankiewicz żywi się samo sobą. Mimo że operuje niezmiernie subtelnym abstraktem, nie trudno doszukać się w nim form biologicznych czy geologicznych, zarówno w mikro-, jak i makrorepresntacjach. Subtelność form i kolorów wskazuje na problem wymazywania czy też samoistnego zanikania granic, granic wysp wyłaniających się z otchłani mroku.

Twórczość Rafała Jakubowicza jest niezmiernie interesującym dialogiem z rzeczywistością. Głośna praca *Arbeitsdisziplin* z 2002 roku spowodowała aktywne wejście artysty w dyskurs społeczny, będący jednocześnie dyskursem z problemami samej sztuki. Tym razem artysta sięga także po kontekst historyczny, podejmując grę słowną z dziełem zapomnianej radzieckiej artystki awangardowej Varvary Stepanovnej.

Grę z problemami sztuki, a raczej jej teoretycznymi interpretacjami, nawiązuje Dominik Popławski w nowej wersji instalacji interaktywnej *Artgen 2*. Realizacja ta, będąca rozbudowaną formalnie i lingwistycznie wersją uniwersalnego generatora tekstów krytycznych, dotyczy problemu komunikacji i rozumienia sztuki. Program tworzy poprawne pod względem językowym teksty, niemające jednak logicznego uzasadnienia.

Grupa artystyczna 4! (Cztery Silnia), w składzie Michał Grochowiak, Marcin Gwiazdowski i Jakub Jasiukiewicz, tworzy realizacje, które oscylują wokół problematyki związanej z estetyzacją życia codziennego. Wskazują m.in. na płynące z takiego pojmowania rzeczywistości, zagrożenia. Realizacja *Der Tod des Hurensohnes (Śmierć skurwysyna)* jest częścią większego, niezrealizowanego jeszcze do końca projektu i doskonale łączy założenia programowe grupy, jak i temat wystawy.

Realizacja *Goliat* Cezarego Klimaszewskiego jest swoistą rekonstrukcją niemieckiego samobieżnego pojazdu wojennego z czasów II wojny światowej. Powtórzenie to jest punktem wyjścia do próby reinterpretacji historii. Dzieło to ożywia martwą materię historii i tytułowego biblijnego herosa, za pośrednictwem jego śmiercionośnej reprezentacji, przenosi w obszar interpretacji sztuki.

Art group 4! (Factorial 4), featuring Michał Grochowiak, Marcin Gwiazdowski and Jakub Jasiukiewicz, creates works approach the themes related to the aestheticization of daily life. They indicate, among other things, the threats inherent in such perception of reality. The realization entitled Der Tod des Hurensohnes (Death of a son of a bitch) is a part of a larger project, not fully completed as yet, and successfully manages to combine the group's platform and the theme of the exhibition.

Goliath by Cezary Klimaszewski is a singular reconstruction of a WW II self-propelled military vehicle. This repetition is a starting point for an attempt at reinterpretation of history. The work revives the dead matter of history and the title Biblical hero, through his lethal representation, transposes it into the domain of artistic interpretation.

Sławomir Sobczak

Sławomir Sobczak

ALIEN ART

The contemporary Belorussian art is an ephemeral and anamorphic phenomenon, very difficult to define, describe and observe, especially from its own perspective.

Despite the fact that in Belorussia there are not any institutions dealing with contemporary art or any institute for modern curators (artists often work as curators e.g. A. Durejka, W. Wasilijew, A. Klinow, Bergamot etc.) contemporary art does exist there. However, it stays underground or exists in exile. Since the official art as usually in totalitarian countries performs some decorative functions and is a tool of ideological manipulation as it used to be in the Soviet Union. From the mid 1990s Belarusian artists have been emigrating abroad. Following the former Belarusian tradition started by Francysk Skaryna and then continued by the most famous Belarusian artists such as Marc Chagall and Haim Sutina – the process of forming the most outstanding Belarusian artist took place abroad.

SZTUKA OBCYCH

Sztuka współczesna Białorusi to efemeryczne, anamorficzne zjawisko trudne do określenia, opisu oraz obserwacji, szczególnie z perspektywy własnego terytorium.

Pomimo że na Białorusi nie ma żadnych instytucji prowadzących działalność w zakresie sztuki współczesnej ani instytutu kuratorstwa (kuratorami często są artyści – A. Durejka, W. Wasilijew, A. Klinow, Bergamot itd.), to sztuka współczesna mimo wszystko istnieje. Na Białorusi jako underground, generalnie – na wygnaniu. Sztuka na Białorusi, jak zazwyczaj w państwach totalitarnych, pełni funkcję dekoracyjną, jest narzędziem ideologicznej manipulacji (podobnie było w Związku Radzieckim). W połowie lat 90. zaczął się intensywny proces emigracji białoruskich artystów za granicę. Zgodnie ze starą białoruską tradycją – od czasów Francyska Skaryny, później najbardziej znanych białoruskich artystów Marca Chagalla, Haima Sutina itd. – formowanie się najwybitniejszych białoruskich talentów odbywało się poza granicami kraju.

Białoruska sztuka współczesna na Białorusi jest obca. Stąd nazwa – Alien Art. Najważniejsze wydarzenia białoruskiej sztuki współczesnej odbywają się poza granicami kraju, białoruscy artyści uczestniczą w międzynarodowych projektach w Europie. Co prawda nie było jeszcze żadnego białoruskiego artysty na *Documenta* w Kassel ani na Biennale w Wenecji, ale pojawiali się już na przykład na *After the Wall* w Moderna Museet w Sztokholmie (Artur Klinow, Witold Lewczenia, Ihar Sawczenko) oraz na innych ważnych wystawach.

Większość artystów, którzy porzucili Białoruś w poszukiwaniu mentalnej twórczej ojczyzny, z powodzeniem asymilowała się z europejską kulturą, jednak w większości przypadków ich twórczość ma rysy wynikające ze specyficznej białoruskiej sytuacji. „W wielu aspektach fantasmagoryczność mojego miasta wpłynęła na mój sposób postrzegania świata” – mówi jeden z uczestników wystawy, Oleg Yushko, który urodził się i mieszkał w Mińsku. Interesują go sytuacje, w których występują błędy lub podmiana znaczeń. Innym aspektem jego prac jest próba wizualizacji nonsensu. Dla tej wystawy wykonał rzeźbę *Welcome* z drutu kolczastego. Zainstalowana nad wejściem działa podwójnie: zarówno zaprasza i zniechęca.

Artysta Andrei Loginov w swoich pracach często sięga po ironię, humor, absurd. W ramach wystawy prezentuje projekt fotograficzny *Fight*, zrealizowany we współpracy z MK Kähne. Praca przypomina o genealogii reprezentacji buntu w historii sztuki, nawiązuje do obrazu Delacroix *Wolność wiodąca lud na barykady*. Tutaj uczestnikiem walki nie jest proletariatus czy klasa robotnicza. W walce bierze udział ubrana w eleganckie drogie garnitury klasa rządząca. Podczas gdy u Delacroix widz przyjmuje punkt widzenia tych, przeciwko którym skierowane

The contemporary Belarusian art is alien in its homeland which is reflected by the title - Alien Art. The most important Belarusian events related to contemporary art take place outside the country; Belarusian artists participate in many international projects in Europe. Although, none of Belarusian artists exhibited his/her works in the Documenta in Kassel or in the Biennale in Venice, some of them did exhibit their works in Moderna Museet in Stockholm during a famous exhibition After the Wall (Artur Klinow, Witold Lewczenia, Ihar Sawczenko) and in other significant exhibitions.

The majority of artists who left Belorussia in search for a mental and creative homeland had no difficulty assimilating into their new surroundings and European culture. However, in most cases their artistic creativity has some unique traits resulting from a specific Belarusian situation. "The phantasmagoric character of my city in many aspects affected my way of perceiving the world" – says one of the participant of the exhibition, Oleg Yushko who was born and brought up in Minsk. He is interested in situations dominated by mistakes or a swap of meanings. Another aspect of his works constitutes the attempt to visualize nonsense. His sculpture prepared specifically for this exhibition is entitled Welcome and is made of barbed wire. It is installed above the entrance and evokes twofold emotions: at the same time it invites and discourages to enter this space.

Another artist Andrei Loginov often employs irony, sense of humor and an absurd in his works. In this exhibition he shows his photography project Fight made in cooperation with MK Kähne. The works alludes to the genealogy of pictorial representations of rebellion in art history,

it refers to a famous painting by Delacroix entitled Liberty Leading the People. In the artist's work it is not a proletariat or a working class that fights but elegantly and expensively dressed ruling class. Whereas, in Delacroix's painting a viewer adopts a point of view of those against whom this rebellion is raised, in the case of Loginov's work a viewer finds him/herself in the middle of a battle. Those images of anarchy and rebellion are not allegories of struggle for freedom against oppression but the allegory of a fight among everybody for spending power in the era of capitalism.

Maksim Tyminko exhibits his latest video installation entitled Five Lyrical Songs about Physics. The work shows a choir consists of 50 Belarusian artists – painters, graphic artists, sculptors and two curators singing about fundamental physical and mathematical theories such as the set and string theory. All songs were composed specially for this project.

Except for a value resulting from the exploration of the merging of different fields of art, science and technology the most important aim of this project is: to take an appropriate step to integrate the Belarusian artistic community into the European artistic process. Employing the metaphysical potential of a choir we would like to present to a Western European viewer some esthetic attitudes existing today in a Belarusian art. It is worth emphasizing that Belarusian artists integrated with the European culture support the slow process of softening walls around Belorussia.

jest powstanie mas; to w przypadku pracy A. Loginova widz znajduje się wewnątrz sytuacji, jest otoczony walką, która odbywa się wokół niego. Te obrazy anarchii i buntu nie są alegorią walki o wolność przeciwko uciskowi, tylko alegorią walki wszystkich ze wszystkimi o siłę nabywczą w epoce kapitalizmu.

Maksim Tyminko zaprezentuje najnowszą pracę – instalację wideo *Five Lyrical Songs about Physics*. Praca przedstawia chór złożony z 50 białoruskich artystów: malarzy, grafików, rzeźbiarzy oraz 2 kuratorek, śpiewający o fundamentalnych teoriach w fizyce i matematyce, na przykład teorii mnogości, teorii strun itd. Wszystkie utwory zostały napisane specjalnie dla tego projektu.

Oprócz wartości badawczych w sferach wzajemnego przenikania sztuki, technologii i nauki, jednym z zadań tego projektu jest *zrobienie kroku w stronę integracji białoruskiej artystycznej społeczności w europejski proces artystyczny. Wykorzystując metaforyczny potencjał tematu chóru, chcielibyśmy przedstawić zachodnioeuropejskiemu widzowi estetyczne pozycje i podejścia, które istnieją obecnie w białoruskiej sztuce. Białoruscy artyści zintegrowani bardziej z europejską kulturą niż z białoruską, wspomagają powolne rozmiękczenie muru wokół Białorusi.*

This project is addressed to all people of the European cultural arena and civilization and acts upon a suggestion by Joseph Beuys, put on record in his Aufruf zur Alternative (A Call For An Alternative, first published in 1978 in Frankfurter Rundschau), which is taken as Handlungsanweisung (instruction how to act):

“The dawn into a new social future can succeed if a movement arises in the European zones which carries away the walls between east and west and the fissures between north and south through its resiliency... If we would start to strike a path today in Central Europe according to the needs of our time to cohabit and to collaborate in our countries and societies, it would have a tremendous impact onto other places in the world.” ¹

Erased Walls is just a beginning of a new structure for collaborations that need to be built to cohabit. Contemporary art is not anymore observed from national perspectives. The reception of art today, even if subjected to various pressures, categories and traditions, can be seen as a precursor for a new thinking and social necessities. But we find ourselves at the moment, both in private as well as in our social-cultural context, in a protective isolation; in a cultivated nursing-myself zone. In exchange for this we have had to give up the shelter offered by the community and with it partly our identity as a cultural individual. We find ourselves in isolation, locked between our own intellectual walls, which make it impossible to act in a collective way. It is a fundamental precondition for a healthy prospective society and for the preservation of our human expressions in art and culture to penetrate this isolation and to work in Europe towards a society that is composed of individuals who think and live in an active collaborative way.

Niniejszy projekt adresowany jest do wszystkich ludzi europejskiego kręgu kultury i cywilizacji i opiera się na sugestii Josepha Beuysa wyrażonej w *Aufruf zur Alternative* (*Apel o alternatywę* opublikowany po raz pierwszy w roku 1978 przez dziennik Frankfurter Rundschau) i stanowiącej Handlungsanweisung (instrukcję działania):

„Przełom ku nowej przyszłości dokona się wówczas, gdy w obszarze Europy pojawi się ruch, który poprzez swoją siłę odnowy zniesie bariery pomiędzy Wschodem a Zachodem i zasypie przepaść pomiędzy Północą a Południem. Zaczątkiem jego mogłoby być - powiedzmy - postanowienie mieszkańców Europy Środkowej, by działać w kierunku wyznaczonym niniejszym Apelem. Gdybyśmy obecnie w Europie Środkowej w ramach naszych państw i społeczeństw zaczęli kroczyć drogą odpowiadającą wymogom czasu, drogą współżycia i współdziałania – fakt ten musiałby promieniować wyraziście na każde miejsce na świecie.” ¹

Erased Walls jest zaledwie początkiem nowej struktury współpracy, która jest potrzebna do zbudowania wspólnego bytu. Sztuka współczesna nie jest już postrzegana z perspektywy międzynarodowej. Dzisiejsza recepcja sztuki, nawet jeżeli podporządkowana jest różnym naciskom, kategoriom czy tradycjom, może być widziana jako prekursor nowego myślenia i potrzeb społecznych. W chwili obecnej znajdujemy się zarówno w życiu prywatnym, jak i kontekście społeczno-kulturowym w przestrzeni ochronnej; w pielęgnowanej strefie bycia sobą. W zamian za to musieliśmy porzucić schronienie dawane przez wspólnotę, a wraz z nią naszą tożsamość jednostki kulturowej. Znajdujemy się w izolacji, zamknięci pomiędzy własnymi murami intelektualnymi, co sprawia, że jesteśmy niezdolni do działania kolektywnego. Pierwsza rozmowa dotycząca *Erased Walls* odbyła się dwa lata temu, w momencie, gdy początkowe zainteresowanie sztuką i artystami Europy

Wschodniej wywołane upadkiem muru berlińskiego dogasało. I stało się jasne, że ewentualne zainteresowanie było jedynie zjawiskiem marginalnym wytworzonym przez europejski rynek sztuki. Grupa kuratorów zebrana na potrzeby tego projektu składała się z wielu protagonistów pochodzących z różnych krajów i społeczności artystycznych. Okazało się, że osiągnięcie porozumienia jest niezwykle trudne, a wypracowanie wspólnych podstaw pracy – niemożliwe. Nie istniało wspólne pojmowanie właściwości i tendencji ani consensus, co do ważności tematów artystycznych i społecznych; tak ja różniły się języki brzmiące podczas warsztatów, tak odmienne były motywacje poszczególnych kuratorów uczestniczących w projekcie. Chcieliśmy dyskutować i odkrywać zarówno w myśleniu o projekcie, jak i w nim samym mury polityczne, fizyczne, intelektualne i społeczne, które zostały zburzone oraz te świeżo postawione w krajach, z których pochodzimy. Odkryliśmy natomiast, że trudności rozpoczynają się wraz z granicami, które powstały pomiędzy nami i dokoła nas.

Projekt wystawy w Berlinie wydawał się niemożliwym do zrealizowania. Choć oczywiście założyliśmy pewne koncepcje i zaplanowaliśmy listę artystów, których chcemy zaprosić, zajmujących się w swoich krajach kwestiami społecznymi i politycznymi. Lecz to za mało, aby stworzyć wystawę sztuki nowoczesnej, która analizuje zjawiska lub pomaga zrozumieć mechanizmy społeczne. W zasadzie ciągle jesteśmy sobie obcy, lecz stało się jasne, że dzielimy tę samą wizję: coś musimy zrobić. Musimy rozpocząć wspólną pracę, która zaczyna się od wspólnego myślenia, aby zmniejszyć ekstremalny rozdźwięk pomiędzy koncepcjami a praktyką w biznesie, politykę i kulturze.

The first conversations about Erased Walls started two year ago. It was a moment in time, which saw the evaporation of the initial interest in the art and artists from Eastern Europe following the fall of the Berlin wall. And it became clear that the potential interest was only a marginal phenomenon constructed by the European art market. This group of curators who were brought together for this project was composed of differing protagonists from various countries and art community spheres. It turned out to be difficult to find agreement within such diversity and impossible to establish a common working ground. There was neither a cohesive comprehension of quality and tendencies nor a consensus about relevant artistic or social topics; as diverse as the languages spoken at our workshops were the motivations of the individual curators for participating in this project. We wanted to discuss and discover, both in thinking about the project and imbedded in the project itself, the walls which had either been dismantled or newly developed in our respective countries of origin, including the political, physical, intellectual and social. What was discovered was that this difficulty started with the borders that had grown amongst and around ourselves.

The exhibition project for Berlin seemed unrealizable. As a matter of course we had all concepts and artists who we planned to invite, artists who look into social and political questions of our time in their countries. But this alone is not enough for a contemporary art exhibition which analyzes a phenomenon or helps to understand mechanisms of society. In principle we are still strangers for each other, but it became clear that we share a common vision: something needs to be done. That we do have to start a collaborative work, which starts with a collective thinking, to minimize the extreme contradiction between

our ideals and our living praxis in business, politic and culture.

The exhibition project Erased Walls presented in Spring 2011 in Berlin will be a kind of regrounding of consciousness (Selbstbesinnung).

The exhibition examines reasons, which could motivate a renunciation from our status quo and seeks out ideas that point to new tendencies.

The participating artists revise the terms of the construction of our current conditions and they question if those conditions really support our social organism. They follow the consideration, by carefully observing their own needs, if our contemporary principals of capitalism are open for the streams of development of a new era, which express themselves as will to independence and personal responsibility.

Without the great patience of every participant of this project and the immense continuing support by many other people, who we all met throughout the last years of our collaboration, this exhibition would never come into being. This exhibition is food for thought, a way to set something in motion and to boost the number of thinking heads. The project achieves its objective if it succeeds to activate the same stimulated thought also in cultural, political and organizational areas.

"The unity, which is needed, can only be a UNITY OF VARIETY"
Joseph Beuys

¹ Joseph Beuys, Aufruf zur Alternative, Frankfurt 1978

Marianne Wagner-Simon

Wystawa *Erased Walls* prezentowana w Berlinie wiosną 2011 roku, stanowić będzie rodzaj *powtórnego budzenia świadomości (Selbstbesinnung)*. Wystawa bada przyczyny, które mogą powodować odrzucenie status quo i szuka idei wskazujących na nowe tendencje. Artyści biorący w niej udział rewidują konstrukcję współczesnych uwarunkowań i pytają czy te uwarunkowania rzeczywiście wspierają nasz społeczny organizm. Zastanawiają się poprzez szczegółową obserwację własnych potrzeb nad tym, czy współczesne zasady kapitalizmu są otwarte na rozwój nowej ery, wyrażonej chęcią do niezależności i odpowiedzialności osobistej.

Gdyby nie wielka cierpliwość każdego z uczestników tego projektu oraz wsparcie doradcze wielu ludzi, których spotkaliśmy w czasie kilkuletniej współpracy, wystawa nigdy nie doszłaby do skutku. Ta wystawa jest pożywką dla myśli, drogą do ustanowienia czegoś, co może działać oraz próbą zwiększenia ilości osób myślących. Projekt spełni swój cel, jeżeli zdoła aktywować te same myśli w kulturze, polityce i przestrzeniach organizacyjnych.

„Jedność, która jest potrzebna jest JEDNOŚCIĄ RÓŻNORODNOŚCI”
Joseph Beuys

¹ Joseph Beuys, Aufruf zur Alternative, Frankfurt 1978

Marianne Wagner-Simon

Alternazione
Arena Online
Yossi Attia and Itamar Rose **(P/B)**
Ariella Azoulay **(P/B)**
Group BLOCK
Ondrej Brody and Kristof Paetau
Pasko Burdjelez
Anetta Mona Chişa and Lucia Tkáčová
Costantino Ciervo
Ronald Dagonnier
Plamen Dejanoff
Alexandra Dementieva
Democracia **(P/B)**
Tomáš Džadoň **(B)**
Richard Fajnor **(P/B)**
Clemens Fürtler
Grupa 4! **(P/B)**
Robert F. Hammerstiel
Rudolf Herz **(P/B)**
Rafał Jakubowicz
Karl Heinz Jeron
Sandy Kaltenborn and Pierre Maite
MK Kähne
MK Kähne and Andrei Loginov
Uri Katzenstein
Peter Kees **(P/B)**
Cezary Klimaszewski
Thomas Klipper
Folke Köbberling and Martin Kaltwasser
Paweł Kowalewski
Christine Kriegerowski and Christoph Tempel
Oliver Kunkel
Maciej Kurak
Michael Kurzwelly

Marek Kvetan **(P/B)**
Otis Laubert **(P/B)**
Ola Lewin
Volker März
Stano Masár **(P/B)**
Tamara Moyzes and Shlomo Yaffe
Johan Muyle
Vladimir Nikolič
NO-MED
Andrzej Peptoński
Dominik Popławski
PSJM – Pablo San Jose Moreno,
Cynthia Vera Perez
Peter Puype
Ariel Reichman
Don Ritter
Roman Sakin
Roland Scheffersky **(P/B)**
Ruti Sela & Maayan Amir
Marcus Shahrar
Haim Sokol **(P/B)**
Krzysztof Sołowiej
Jan Peter E.R. Sonntag
Małgorzata Szymankiewicz
Koen Theys
Jean Toche
Jaan Toomik **(P/B)**
Ilya Trushevsky
Maxim Tyminko
Tomas Vanek **(P/B)**
Koen Vanmechelen
Oleg Yushko
Jakob Zoche
P/B – Poznań + Bratysława

MEDIATIONS
BIENNALE

ERASED WALLS

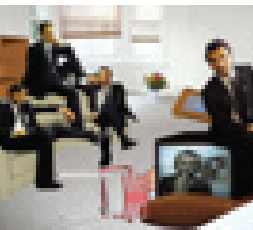
Poznań

11.09.-30.10.2010

ERASED WALLS

Bratysława

4-30.11.2010

Alterazioni Video (Włochy/Italy)

Curated by
Georgi Begun

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 12 Biennale di Architettura di Venezia 2010, Venezia, **IT (group)** / *21x21, 21 Artisti per il 21° secolo*, Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Torino, **IT (group)** / **2009** PERFORMA 09 *Symphony n°1* in collaboration with Ragnar Kjartansson, Performance Space, New York, **US (group)** / Prague Biennale 4, *Hyperlucid*, Karlin Hall, Prague, **CZ (group)** / SZHKB – Shenzhen & Hong Kong Bi-city Biennale of Urbanism / Architecture, Shenzhen, **CN (group)** / *I would prefer not to*, Prometeo Gallery, Milan, **IT (solo)** / **2008** *Manifesta 7* the European Biennial of Contemporary Arts, Trentino – South Tyrol, **IT (group)** / **2007** 52 International Art Exhibition, *Think with the senses – Feel with the mind*, Venice Biennial, Venice, **IT (group)** / *Night talk of the forbidden city*, DDM Warehouse Gallery, Shanghai, **CN (solo)** / **2006** *Mediterraneo*, Chelsea Art Museum, New York, **US (solo)**

42/

Grupa Alterazioni Video powstała w 2004 roku w Mediolanie, Włochy. Jej członkowie: Paololuca Barbieri Marchi, Alberto Caffarelli, Matteo Erenbourg, Andrea Masu and Giacomo Porfiri mieszkają i pracują w Nowym Jorku (USA), Mediolanie (Włochy) i Berlinie (Niemcy). Alterazioni Video zajmuje się tworzeniem platform oraz narzędzi informatycznych stawiających pytanie o konwencjonalne granice pomiędzy legalnym a nielegalnym stosowaniem technologii nowych mediów. Grupa Alterazioni Video została założona przez Paololuca Barbieri Marchi i Alberto Caffarelli, rok później dołączyli do niej Andrea Masu, Giacomo Porfiri oraz Matteo Erenbourg. Ich pierwszy pokaz zatytułowany *Empowerment* (Upoważnienie) odbył się w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Genui w 2004 roku. Grupa stworzyła wtedy specjalną witrynę ukazującą w krytycznej perspektywie niespokojną sytuację polityczną, która dotykała miasto od ponad trzech lat. Częścią projektu było zbieranie funduszy na pomoc prawną dla oskarżonych obywateli miasta. Dzięki projektowi Alterazioni Video zdołali nawiązać współpracę z niezależnymi kuratorami, takimi jak Marco Scotini, Katia Anguelova oraz Manuela Gandini, którzy zapraszali później grupę do uczestnictwa w innych wystawach, w tym także pokazie grupowym *Economies (Gosopdarki)* w galerii Art & Gallery w Mediolanie (2004) oraz wystawie indywidualnej w Centrum Sztuki Isola w Mediolanie (2005). Grupa stworzyła praktykę umożliwiającą wpływanie na świat rzeczywisty poprzez kreację systemu artystycznego. Jako kolektyw Alterazioni Video skupia ludzi twórczych, zajmujących się zawodowo różnymi dziedzinami: sztukami pięknymi, programowaniem, filmem i wideo czy muzyką. Ich różnorodne umiejętności pozwalają na niekonwencjonalne zastosowanie technologii nowych mediów.

Created in 2004 in Milan, Italy. Members: Paololuca Barbieri Marchi, Alberto Caffarelli, Matteo Erenbourg, Andrea Masu and Giacomo Porfiri. Live and work in New York (USA), Milano (Italy) and Berlin (Germany).

Alterazioni Video develops software platforms and tools to question issues of conventional borderline of legal and illegal use of media technologies.

Alterazioni Video was founded in 2004 by Paololuca Barbieri Marchi and Alberto Caffarelli. A year later the group was completed with the addition of Andrea Masu, Giacomo Porfiri and Matteo Erenbourg. Their first show was Empowerment at the Museum of Contemporary Art in Genova (2004). They created a site specific project presenting a critical perspective of a turbulent political situation which had existed in the city for over three years. The installation included fund raising activity in order to support a legal team defending those who had been accused. Through this they were able to develop a relationship with independent curators Marco Scotini, Katia Anguelova and Manuela Gandini who invited them to participate in other exhibitions including a solo show September Back up, Isola Art Center, Milan, 2005 and the group shows Economies, Art & Gallery, Milan, 2004. They have created a practice that uses the power of the art system to have an impact on real world. As a collective, Alterazioni Video includes people from diverse backgrounds, fine art, computer programming, film & video and music. Their skill is in the unconventional uses of new-media technologies.

Pozdrowienia z Włoch. Podróż przez włoski pejzaż pozwalająca na odkrycie pięknej architektury niedokończonego stylu sycylijskiego.

Greetings from Italy. A journey through the Italian landscape, discovering the wonderful architecture of the Incompiuto Siciliano, unfinished sicilian style.

Alterazioni Video

Intervallo, 2009

video, colour HD, 3'37"

Arena Online (Internet)

Curated by
Noam Braslavsky

dr. udoulfkotte, BemyBro, Anjem Choudray, default, CzarnyZazul, cjhmarine, EriNightwind, Fatushka, flagge_7, jordi_moreras, Holiwoodo, islam6eq5, islam6eq5, jedenahmed, monalisa_has_chador, naliakbar, norweg, Al-jazeera TV, Dr. Yousuf Al Qaradhawi, link TV, arecisrael, Khalid_Yasiin, 12september1683, mohielshennawi, infolivetvenglish, Eily311, mpacnational, whypatcondellisntfun, proteanview, ummahfilms TruthandJustice101, BattleForBritain RantingGeorgiaJew, GoMetricToday, neotropic9, MOOhammad1, salzburgseminar, Tariq Ramadan., BonsaiSky, Muslimah2Muslimah, seeing4u, kurtilein3, seeing4u, londondawah, LutonIslamicCentre, Abdul qabir, 1001Phoenix, BosniaHaqqani, lazarus921 IslamAnswersBack, Muradaldin

Pokaż mi swój umysł, abym wiedział, jak ochronić siebie przed twoimi dążeniami, abym tobą manipulował, grał na twoim poczuciu winy, poczuciu sprawiedliwości, twoich ludzkich uczuciach, powiedz mi wszystko, czego potrzebuję, aby uruchomić ciebie dla moich potrzeb. Wszystkie media wprzęgnięte są w działanie na rzecz wojny, sztuka także. W pracy zatytułowanej ARENA uwalniamy się od konieczności tłumaczenia propagandy na język sztuki. Tak jak sztuka może być propagandą, tak propaganda może być sztuką. Dlatego też czerpiemy bezpośrednio z kanałów informacyjnych, głównie internetu. Dziś każdy może stworzyć film lub wypowiedzieć się w innym medium; hegemonia specjalistów już nie istnieje. YouTube, Facebook i wszystkie inne cyfrowe miejsca spotkań dają możliwość własnej twórczej ekspresji i reakcji. Są one nowymi polami bitew w wojnie o uwagę, zrozumienie i współczucie, w procesie lobbowania na czyjąś rzecz. I choć dzieje się to wszystko w sferze prywatnej – pełno tu kłamstw i manipulacji. Jednym z takich pół bitewnych jest spór o islam w Europie. Islam przeraża wielu chrześcijan, żydów i ateistów. Przywódcy muzułmańscy nawołują do wprowadzenia w Europie praw Szariatu, czym podsycają lęki. Umiarkowani muzułmanie próbują relativizować problem i oskarżają przeciwników powiększającej się społeczności islamskiej w Europie o islamofobię oraz rasizm. To jest jeden z gorętszych dziś tematów; w tej pracy pokazujemy wypowiedzi w taki sposób, w jaki pojawiły się w internecie.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2006-2007 *The Murakami-Collection*, name dropping stadiis GDK-Berlin and Kunsthalle Faust Hannover, **DE** / **2006** *The Artist as Ready-made*,

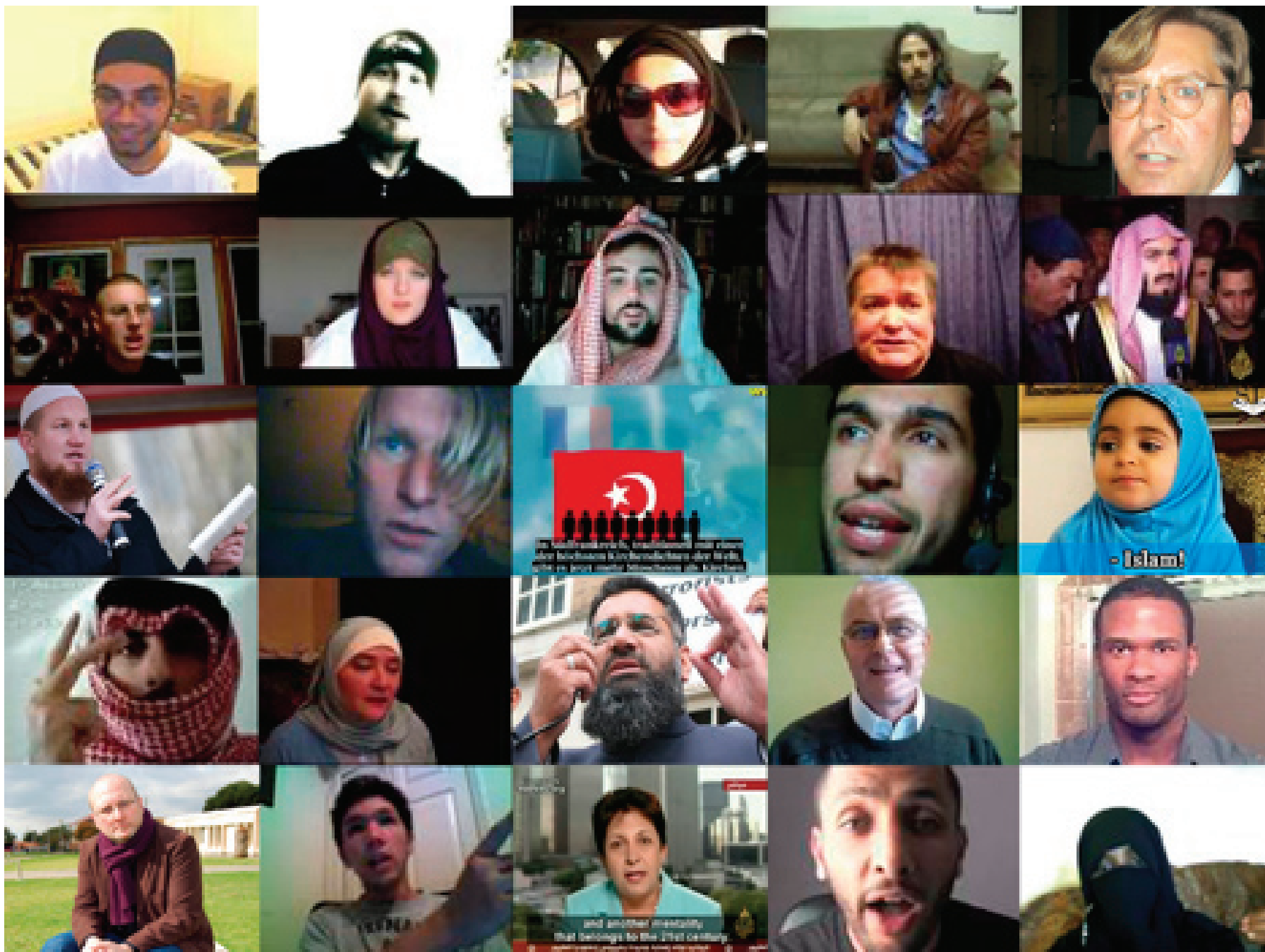
6 artist shown as art GDK-Berlin, **DE** / **2004** *Kunstware* (Alles muß raus!)

99 artist show 999 artworks for prise betwin 9.99 and 999.99 Euro

GDK-Berlin, **DE** / **2003** Ken Schluchtmann: Naturschönscheit (raped photography) GDK-Berlin, **DE**

Tell me your mind, so that I will know how to protect myself from your aims, manipulate you, play on your guilt feelings, on your sense of justice, your humanity, tell you all I need to activate you for my needs. All media has been used for the purposes of war, and art is being used more and more. In this work, entitled "ARENA", we dispense with the need to translate propaganda into the language of art. Just as art may be propaganda, propaganda may be art. So we take it pure, straight from the veins of information, mainly from the internet. It is now possible for anyone to produce film or any media; the hegemony of the experts is gone. You Tube, Facebook, and all the other digital meeting places give everyone the capability for self-expression and reaction. They are the new battlefield in the war for attention, understanding and sympathy in the lobbying process. And although it is on the private level, it is as full of lies and manipulation as ever. One such battlefield is the controversy about Islam in Europe. Islam frightens many Christians, Jews and atheists. Muslim leaders' call for Sharia law in Europe feeds that fear. Moderate Muslims try to relativize it and accuse those who are against a growing Muslim population in Europe of Islamophobia and racism. It is one of the hottest issues on the net now; in this work we show the speeches as they appear on the internet.

Yossi

Atia (Israel/*Israel*)

&

Itamar

Rose (Israel/*Israel*)

46/

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Double Take Triple Give* – Bat Yam's second Biennale of Landscape Urbanism, Baty Yam, IL
 / **2009** Screening Tate Modern, London, GB / Screening Museo Nacional Centro de Arte Reina
 Sofia, ES / Jerusalem Film Festival, IL / **2008** Screening – Jerusalem Film Festival, Jerozolima, IL /
Welcome To Israel – video zone 4 – cca, Tel Aviv, IL

Curated by
Matthias Reichelt

Urodzony w Jerozolimie, Izrael. Mieszka i pracuje w Tel Awiwie, Izrael. Artysta wideo, reżyser filmowy. Wykształcenie: Sam Spiegel Film & Television School, Jerozolima, Izrael, Mfa – Film & Television – Uniwersytet Tel Awiw, Izrael.

Born in Jerusalem, Israel. Lives and works in Tel Aviv, Israel. An video artist & film maker. Education: Sam Spiegel Film & Television School, Jerusalem, Israel, Mfa – Film & Television, Tel Aviv University, Israel.

Urodzony w 1979 w Tel Awiwie, Izrael. Mieszka i pracuje w Tel Awiwie. Wykształcenie: licencjat 2001-2002 – Uniwersytet Hebrajski (specjalizacja: filozofia, ekonomia, nauki polityczne), 2005 – Sam Spiegel Film School Studies, 2002-2007 – Uniwersytet Hebrajski kierunek prawo (licencjat) i Bliski Wschód, 2007-2010 – Uniwersytet w Tel Awiwie (tytuł magistra reżyserii filmowej).

Born in 1979, Tel Aviv, Israel. Lives and works in Tel Aviv, Israel. Education: BA study 2002-2001 Hebrew University (philosophy, economics, political science), 2005 Sam Spiegel Film School Studies, 2007-2002 Hebrew University law school and Middle Eastern (BA Ina law school), 2007-2010 Tel Aviv university Masters degree in film directing.

Yossi Atia i Itamar Rose współpracują ze sobą od 2005 roku. Nakręcili cztery satyryczne krótkie filmy o wycofywaniu się ze Strefy Gazy. Pomiędzy 2006 a 2008 rokiem stworzyli serię ponad 20 filmów krótkometrażowych, m.in. *The Shirutrom (Shirutrom), the jewish-arab state (kraj żydowsko-arabski)* oraz *Missiles in Ramat Gan (Pociski w Ramat Gan)*. Filmy obu twórców pokazywano w znanych międzynarodowych galeriach i muzeach oraz podczas uznanych wydarzeń artystycznych i festiwalu, m.in. w Centrum Pompidou oraz Tate Gallery.

Yossi Atia and Itamar Rose begin working together in 2005, filming four satire-strips about the Disengagement from the Gaza Strip. Between 2006 and 2008, they made a series of more than 20 short films, among them "The Shirutrom", „the jewish-arab state" and „Missiles in Ramat Gan". Their films were screened around the world in galleries, museums, art events and festivals. Amongst them, the Pompidou Center and Tate Gallery.

Yossi Atia i Itamar Rose ukończyli swój projekt filmowy. Artyści we własnych krótkich filmach, odgrywali fikcyjne postaci wraz z ludźmi, których spotkali na ulicy, w centrum handlowym czy parku, zawsze pokazując palące problemy tego niewielkiego kraju. Atia i Rose są dumni przede wszystkim z łamania tabu i próby wskazania ludziom nowego spojrzenia na ich rzeczywistość, możliwego do zauważenia z innej perspektywy. Nie ma dla nich tematów tabu, dlatego mówili o samobójczych atakach bombowych, okupacji, wojnie w Libanie, żałobie i gwałtach oraz o wielu innych podobnych tematach. W jednym przeżabnym, choć równocześnie niepokojącym skeczu, Atia i Rose, ubrani jak Arabowie, podchodzą do rodziny odbywającej piknik w parku narodowym podczas Dnia Niepodległości i proszą jej członków o chwilę ciszy w związku z upamiętnieniem wioski arabskiej, która istniała właśnie w tym miejscu, ale została zniszczona w 1967 roku.

Yossi Atia and Itamar Rose are behind this cinematic project. Their short movies, which feature them in a variety of fictional characters alongside 'real' Israelis they meet or approach on the street, the mall or the park, target every burning issue this little country of ours has to offer. Atia and Rose seem especially fond of breaking taboos, in an attempt to make people take a fresh look at their reality and observe it from a different perspective. For them, no cow is sacred, and suicide bombings, the occupation, the war in Lebanon, bereavement, homosexuality and rape are just a few of the subjects with which they have dealt in their recent movies. In one hilarious, and at the same time very disturbing, sketch, Atia and Rose, dressed as Arabs, approach picnicking families at a national park on Independence Day and ask them to stand with them for a moment of silence in memory of the Arab villages which used to be where the park is now, before their residents were expelled in 1967.

POZNAŃ / BRATYSŁAWA

Pomimo surrealistycznej sytuacji wielu ludzi godziło się z nimi współpracować. Inni jednak odpowiadali agresją i rasistowskimi uwagami – np. „Kiedy wszyscy wasi będą już martwi, wtedy z radością uczęzę to minutą ciszy”. Pytani, co nimi kieruje i jakie są cele ich filmów, Atia and Rose odpowiadają bardziej jak aktywiści polityczni niż artyści i zabawiacze.

Rose: Wkurza mnie, gdy ktoś porównuje nasze filmy do purnonsensu ... nie idziemy filmować czegośkolwiek, czegoś, co nas nie interesuje lub gdy nie mamy nic do powiedzenia. Sądzę, że aby nauczyć ludzi myśleć, musisz nauczyć ich śmiać się, a dopiero później może się pojawić coś innego.

Atia: To nie jest rozmiękczenie ludzi, to idzie prosto do serca. Śmiech jest dobry. Kropka. Choć zajmujemy się trudnymi kwestiami, chcemy, aby ludzie czuli się dobrze ... sprawianie żeby ludzie się śmiali jest rzeczą wyjątkową... ponieważ izraelska widownia żyje w rzeczywistości ekstremalnej i żeby film zadziałał musisz być jeszcze bardziej ekstremalny.

Filmy, zgodnie z koncepcją Rose i Atia, mają wytrącać ludzi z apatii i obojętności.

רופרד / *Darfur*, 2009

video / [video](#)

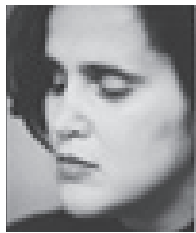

תידוהיה ברע תנידמ / *The State of Judeo-Arabia*, 2008

video / [video](#)

Despite the surreal situation, many people agree to cooperate. However, others respond with violent and racist remarks, and one says, "When all of you are dead, then I would be happy to stand for a moment of silence." When asked what drives them and what the objective of the movies is, Atia and Rose sound more like political activists than artists or entertainers. Rose: If someone compares our movies to nonsense, then it annoys me... we don't go out to film anything that we don't care about or that we have nothing to say about. I think that in order to make people think, if you make them laugh then anything can come through. Atia: It's not about softening people up, it's just goes straight into the heart. Laughing is a good thing, period. Although we deal with difficult subjects, we want to make people feel good... making people laugh is a sublime thing... because the Israeli audience is living this extreme reality, in order for this (the movies) to work, you have to be even more extreme. The movies, according to Rose and Atia, aim at shaking people out of apathy and indifference.

Ariella Azoulay (Israel/Israel)

Curated by
Matthias Reichelt

Urodzona w 1962 w Tel Awiwie, Izrael. Tytuł doktora otrzymała na uniwersytecie w Tel Awiwie. Wykłada kulturę wizualną i filozofię współczesną w ramach specjalnego programu uniwersytetu Bar Ilan. Jej dorobek naukowy obejmuje wiele pozycji, m.in. *Civil Imagination: The Political Ontology of Photography* (2010); *Constituent Violence 1947-1950* (2009), *Act of State* (2008); *The Civil Contract of Photography* (2008); *Once Upon A Time: Photography following Walter Benjamin* (2006), *Death's Showcase*, (2001) – laureatka nagrody Affinity Award ICP oraz TRaining for ART (Hakibutz Hameuchad i The Porter Institut Publishers, 2000). Kuratorka wystaw, m.in.: *Untaken Photographs* (2010); The Moderna galerija, Ljubljana, Zochrot, Tel Awiw, *Constituent Violence 1947-1950* (Zochrot, Tel Awiw), *Architecture of Destruction* (Zochrot, Tel Aviv), *Act of State: 1967-2007* (Minshar Gallery, 2007), *Everything Could Be Seen* (Um Al Fahem Gallery, 2004), *The Angel of History* (Hertzel Museum of Art, Mishkan Le-Omanut, Ein Harod, 2001). Reżyser filmów dokumentalnych: *At Nightfall* (2005), *I Also Dwell Among Your Own People: Conversations* (nakręcony we współpracy z Azmi Bishara (2004), *The Chain Food* (2004), *The Angel of History* (2000) oraz *A Sign from Heaven* (1999).

Born in 1962, Tel Aviv, Israel. She has PHD Tel Aviv university. She teaches visual culture and contemporary philosophy at the Program for Culture and Interpretation, Bar Ilan University. She is the author of Civil Imagination: The Political Ontology of Photography (2010, in Hebrew, Resling), Constituent Violence 1947-1950 (Resling in Hebrew), Act of State (2008, in Hebrew – Etgar publisher, Atto di Stato in Italian Bruno Mondadori), The Civil Contract of Photography (2008, Zone Books, 2007 Resling), Once Upon A Time: Photography following Walter Benjamin (Bar Ilan University Press, 2006, in Hebrew), Death's Showcase (MIT Press, 2001 – Winner of The Affinity Award, ICP) and TRaining for ART (Hakibutz Hameuchad and The Porter Institut Publishers, 2000, in Hebrew). Curator of Untaken Photographs (2010, The Moderna galerija, Lubljana, Zochrot, Tel Aviv), Constituent Violence 1947-1950 (Zochrot, Tel Aviv), Architecture of Destruction (Zochrot, Tel Aviv), Act of State: 1967-2007 (Minshar Gallery, 2007), Everything Could Be Seen (Um Al Fahem Gallery, 2004), The Angel of History (Hertzel Museum of Art, Mishkan Le-Omanut, Ein Harod, 2001). Director of documentary films, At Nightfall (2005), I Also Dwell Among Your Own People: Conversations with Azmi Bishara (2004), The Chain Food (2004), The Angel of History (2000) and A Sign from Heaven (1999).

48/

Act of State 1967-2007 – A Photographed History of The Occupation / *Akt Państwa 1967-2007 – Sfotografowana Historia Okupacji*

Ariella Azoulay

Wystawa Act of State (Akt Państwa) jest pierwszą w swoim rodzaju próbą opisaną za pomocą fotografii historii okupacji izraelskiej na terytorium Palestyny. Ta historia styka się z pisanymi dziejami okupacji – opisywanymi w przeszłości i obecnie – w wielu punktach, lecz jest inna, dlatego że jej punktem wyjścia są fotografie. Sfotografowana historia jest opowiadana za ich pomocą oraz przez nie same.

Historia zawsze jest dwoista; okupacja jako kwestia polityczna i jej fotograficzna obecność jako problem kulturowo-historyczny. Kluczowym zagadnieniem projektu Act of State jest pokazanie fotografii jako dokumentów równocześnie politycznych i historycznych. Fotografie są dokumentami politycznymi, które otwierają lub prezentują cywilny punkt widzenia, w którym widzowie uznają osoby sfotografowane za cywili, nawet jeżeli ich obywatelstwo zostało im odebrane przez siłę rządzącą, której podlegają; fotografie są także dokumentami historycznymi, nie ilustracjami na marginesach rodzinnej książki historii, lecz śladami momentów historycznych, które są rekonstruowane i badane i które budują narrację historyczną inną od tych powszechnie znanych. Istotny jest także fakt, że ta jedna wystawa stwarza nową przestrzeń pozwalającą na zbadanie okupacji i jej historii. Wystawa zawiera ok. 700 fotografii zrobionych przez 80 różnych fotografów, stając się rodzajem archiwum okupacji.

The exhibition Act of State, is an attempt – first of its kind – to outline a photographed history of the Israeli Occupation of the Palestinian Territories. Such a history interfaces the Occupation's written history – written in the past as well as nowadays – at many points, but it is different in that its points of departure are the photographs themselves. The photographed history is told through and by them.

This is always a dual history: of the Occupation as a political issue, and of the photographed presence of the Occupation as a cultural-historical issue. Hence the central interest of the project Act of State: presenting photographs as documents that are at once political and historical. The photographs are political documents that open or offer a civil vista, in which the spectators acknowledge the persons photographed as citizens, even if their citizenship has been denied by the ruling power to which they are subject; the photographs are also historical documents, not illustrations for the margins of a familiar history book, but rather traces of historical moments that are to be reconstructed and investigated and which yield a historical narrative different from the commonly familiar one. Through the exhibition, a new space is created for examining the Occupation and its history. The exhibition contains about 700 photographs taken by over 80 different photographers, and devised as a kind of historical archive of the Occupation.

for. A. Zakai

Anat Zakai, *Huwwara Checkpoint*, 2004

Kiedy kilka metrów przed żołnierzem w budce strażniczej mężczyzna (drugi od lewej) pokazał swoje dokumenty artystce, pokazał tym samym i jej, i nam automatyzm oraz absurdalność tego gestu. Każdy z trzech mężczyzn widocznych na fotografii wyraża inny stosunek wobec jego gestu: pierwszy uśmiecha się, drugi nie jest rozbawiony, trzeci jest podejrzliwy.

When the second man on the left presents his ID to the photographer, some meters before reaching the soldier at the checkpoint, he presents to her – and to us – the automatism of this gesture, as well as its absurdity. Each of the other three men seen with him in the same frame expresses a different attitude towards his gesture. The first smiles, the second is not amused, the third is suspicious.

Grupa Block

Zoltán Katona, Árpád Nagy/Pika, István Nagy, Tibor Palkó, Zoltán Sebestyén (Węgry/*Hungary*)

Curated by
Tomasz Wendl

Zoltán Katona urodzony w 1959, Bag, Węgry. W latach 1978-1983 studiował malarstwo na Węgierskiej Akademii Sztuk Pięknych. Członek Grupy Block od 1990 roku. Mieszka i pracuje w Bag, Węgry.

Árpád Nagy Pika urodzony w 1950 w Erdőszengyel, Transylwania, Rumunia. W latach 1973-1978 studiował na Akademii Sztuk Pięknych „Ion Andreescu” w Kolozsvár, Transylwania, Rumunia. Członek Grupy Block od 1999 roku. W 2009 roku zdobywca nagrody Munkácsy. Mieszka i pracuje w Budapeszcie, Węgry.

István Nagy urodzony w 1951 w Budapeszcie, Węgry. W latach 1981-1987 studiował malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych. Członek Grupy Block od 1990 roku. W 2008 roku zdobywca nagrody Munkácsy. Mieszka i pracuje w Budapeszcie, Węgry.

Tibor Palkó urodzony w 1959 w Budapeszcie, Węgry. W latach 1981-1987 studiował malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych. Członek Grupy Block od 1990 roku. W 2005 roku zdobywca nagrody Munkácsy. Mieszka i pracuje w Nagykáta, Węgry.

Zoltán Sebestyén urodzony w 1954 w Budapeszcie, Węgry. W latach 1980-1987 studiował malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych. Członek Grupy Block od 1990 roku. W 2003 roku zdobywca nagrody Munkácsy. Mieszka i pracuje w Budapeszcie, Węgry.

***Zoltán Katona** was born in 1959, Bag, Hungary. 1978-1983 studied painting at the Hungarian Academy of Fine Arts. Member of Group Block since 1990. He lives and works in Bag, Hungary.*

***Árpád Nagy Pika** was born in 1950 in Erdőszengyel, Transylvania, Romania. 1973-1978 studied at the Academy of Fine Arts „Ion Andreescu” Kolozsvár, Transylvania, Romania. Member of Group Block since 1999. 2009 Munkácsy prize Winner. Lives and works in Budapest, Hungary.*

***István Nagy** was born in 1951 in Budapest, Hungary. 1981-1987 studied painting at the Academy of Fine Arts. Member of the Group Block since 1990. 2008 Munkácsy prize winner. Lives and works in Budapest, Hungary.*

***Tibor Palkó** was born in 1959, Budapest, Hungary. 1981-1987 studied painting at the Academy of Fine Arts. Member of the Group Block since 1990. 2005 Munkácsy prize winner. He lives and works in Nagykáta, Hungary.*

***Zoltán Sebestyén** was born in 1954, Budapest, Hungary. 1980-1987 studied painting at the Academy of Fine Arts. Member of the Group Block since 1990. 2003 Munkácsy prize winner. Lives and works in Budapest, Hungary.*

Sen / *The Dream*

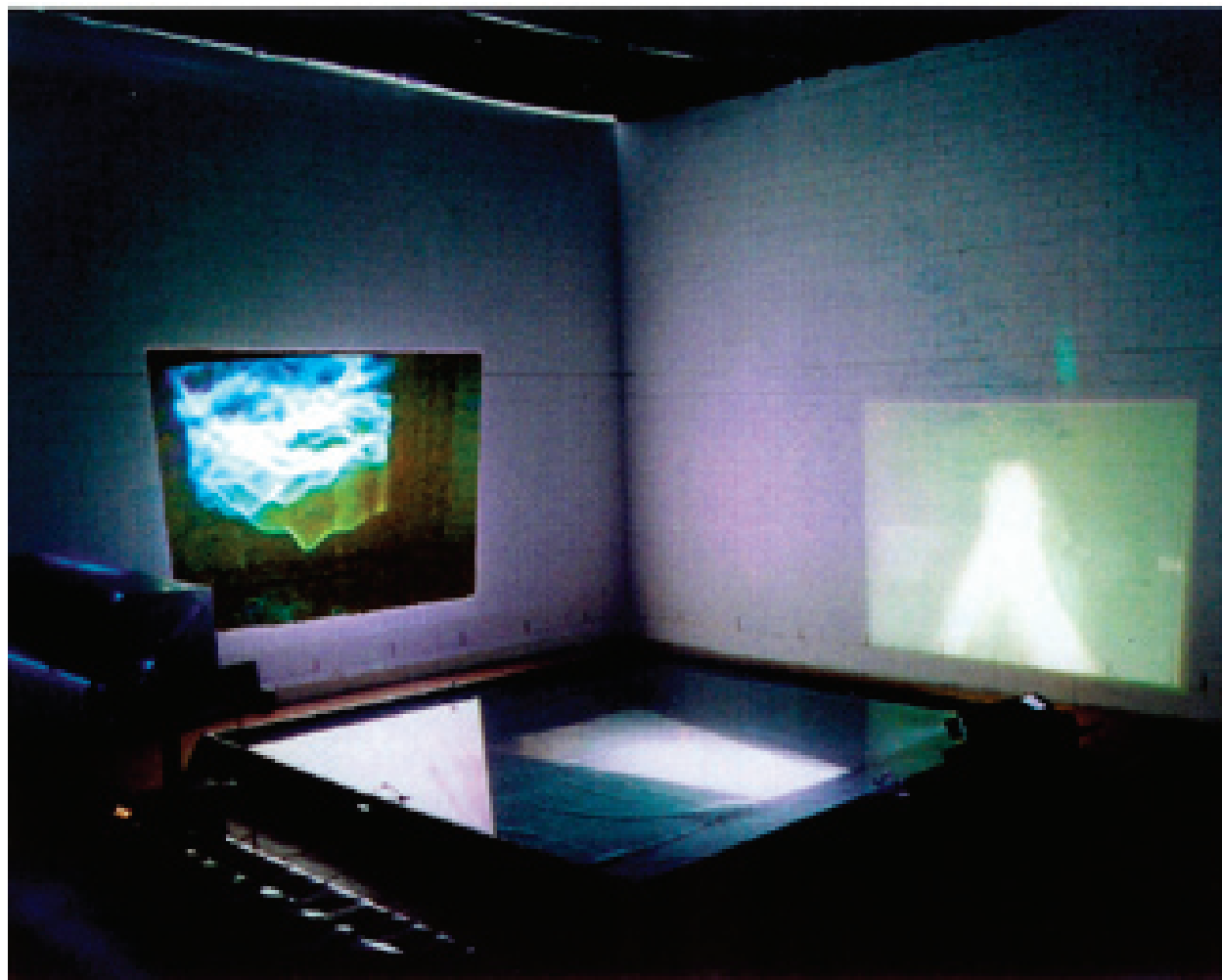
W eseju Beli Hamvasa (znanego węgierskiego pisarza i filozofa) o śnie pszczelarz czyści pszczoły, usuwając brud pokrywający ich odwłoki. Czyszczenie i oczyszczenie. Wideo pokazuje dwie ręce wyrzynające słowa filozofa na metalowej płycie. Wodę na powierzchni basenu pokrywa czarna plastikowa folia a, światło, niczym rzeczny żwir, skacze i przenoszone jest projekcją na ścianę. Artysta zrasza ich twarze wodą w kolejnym filmie. Odrodzenie i odkupienie.

Béla Hamvas' essay on dream in which the beemaster cleans the bees clearing away dirt covered their backs. Cleaning and purification. Two hands carve the philosopher's words onto a metal plate, certainly it's on video. On the surface of a water pool, cased with black plastic foil, light like a river-gravel makes a jump and is projected onto the wall. The artists sprinkle water on their faces in another film. Rebirth and redemption.

Csaba Kozák

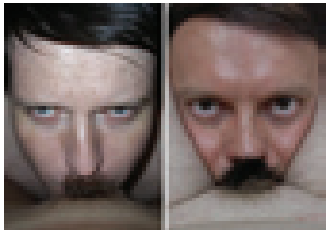
WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 SWOP II. – Budapest Gallery, Budapest, **HU (group)** / **2008** SWOP I. – Berlin, **DE (group)** / **2007** TOLERANCIA-INTOLERANCIA, Sepsiszentgyörgy, **RO (solo)** / **2004** Visible or Invisible, Museum of Kiscell Templespace, **HU (solo)** / Pentaton, If Museum, Inner Spaces, Poznan, **PL (solo)** / **2002** City Brache, International Open Air Installation, Dresden, **DE (group)** / **2001** B-Time, Ernst Museum, Budapest, **HU (solo)** / Metal-Velvet, Monostor fortress, Komárom, Hungary **(solo)** / **2000** Simulation – Simultanhalle, Cologne, **DE (solo)** / 1999 METAL SIGNAL – FÉM JELZÉS, International Plastic Art Exhibition, Műcsarnok, Budapest, **HU (group)**

Az álom, *The dream*, 2000

wideoinstalacja / *video installation*, 300 x 300 x 400

52/

>

Painting China Now, 2007

instalacja o zmiennych wymiarach złożona z 30 obrazów olejnych na płótnie (30 x 40) /
oil on canvas, variable size installation of 30 paintings (30 x 40)

Ondrej

Brody (Czechy/*Czech Republic*)

& Kristofer

Paetau (Finlandia, Brazylia/*Finland, Brazil*)

Ondrej Brody urodzony w 1980 w Czechach. Mieszka i pracuje w Pradze, Czechy.
Kristofer Paetau urodzony w 1972 w Finlandii. Mieszka i pracuje w Rio de Janeiro, Brazylia.

*Ondrej Brody was born in 1980, Czech Republic. Lives and works in Prague, Czech Republic.
Kristofer Paetau was born in 1972, Finland. Lives and works in Rio de Janeiro, Brasil.*

www.brodypaetau.com

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Degenerate Art*, Karlin Studios, Prague, **CZ (solo)** / *Wang Bin Torture in Commercial Quality, High Quality, and Museum Quality*, Open Source Gallery, NYC, **US (solo)** / **2009** *Balkan Exotic*, Galerija Doma omladine Beograda, Belgrade, **RS (solo)** / *Agents and Provocateurs*, Institute of Contemporary arts Dunajvaros, **HU (group)** / *After Velvet*, City Gallery Prague, **CZ (group)** / **2008** *Jindrich Chalupsky Award*, House of Arts, Brno, **CZ (group)** / *Casino Dating*, Casino Luxembourg, **LU (group)** / **2007** *Painting China Now!*, Kiosk, Ghent, **BE (solo)** / Prague Biennale 3 – Global Outsiders, Prague, **CZ (group)** / **2006** *In Memoriam Manet*, Richter & PBG 4 2, PROGR Kunstzentrum, Bern, **CH (solo)**

Praca Ondreja Brody & Kristofera Paetau zatytułowana: *Painting China Now* (Obraz Współczesnych Chin, 2007) to zbiór 30 obrazów olejnych ukazujących przemoc stosowaną przez rząd chiński wobec osób uprawiających praktykę doskonalenia ciała i umysłu Falun Dafa. Obrazy, w różnym stopniu realistyczne, zostały wykonane przez chińskich rękodzielników specjalizujących się w kopiowaniu rysunków wysyłanych e-mailem. Obrazy te, zakazane przez cenzurę we własnym kraju, zostały namalowane farbą olejną na płótnie w Chinach, a następnie wysłane do Europy, aby mogły trafić do obiegu wystawienniczego. To, co na pierwszy rzut oka wydaje się cynicznym zabiegiem artystycznym, można postrzegać także jako konceptualny proces artystyczny wywołany szokującą rzeczywistością. Z jednej strony wysoko rozwinięte państwa potępiają tortury i cenzurę, ale równocześnie z chęcią czerpią profity z wykorzystania taniej chińskiej siły roboczej i bezwzględnej komercjalizacji.

Ondrej Brody & Kristofer Paetau's work: Painting China Now (2007), is a collection of 30 oil paintings depicting violence inflicted by the Chinese government on Falun Dafa members. The paintings were rendered with varying degrees of realism by Chinese craftsmen specializing in copying pictures sent via e-mail. These pictures, censored and forbidden in China, were painted with oil on canvas in China and then exported to Europe for exhibition display. What at the first glance appears as cynical artistic exploitation can also be seen as a shock of realities revealed through a conceptual artistic process. On one hand, most civilized countries condemn torture and censorship, on the other, they are eager to profit from Chinas' cheap production forces and ruthless commercialism.*

Kristofer Paetau

Pasko

Burdjelez (Chorwacja/*Croatia*)Curated by
Tomasz Wendland

—
Urodzony w 1969 roku, Dubrownik, Chorwacja. Z wykształcenia ogrodnik (uczęszczał do średniej szkoły o profilu rolniczym), jest przede wszystkim jednak multimedialnym artystą-samoukiem, który współtworzy znane niezależne centrum artystyczne w Dubrowniku – Art Workshop Lazareti. Burdjelez tworzy głównie prace wideo oraz instalacje, bierze także udział w performansach. Prace artysty wystawiane są od roku 1997, wiele z nich brało udział w międzynarodowych festiwalach sztuki mediów. W 2005 roku Burdjelez był jednym z reprezentantów Chorwacji na 51. Biennale w Wenecji. Mieszka i pracuje w Dubrowniku.
—

Pasko Burdjelez was born in 1969 in Dubrovnik, Croatia. He attended secondary agriculture school in Dubrovnik. He is by vocation gardener, but also self – taught multimedia artist who developed within. The setting of the Art Workshop Lazareti in Dubrovnik. He is engaged in video making and installations and puts on performances. He has been showing his work since 1997. He has taken parts in international new media festivals. In 2005 he was one of the Croatian representatives at the 51st Venice Biennale. He lives and works in Dubrovnik.

... w pragnieniu uczynienia sztuki jedynym możliwym środkiem wyrażania własnych spraw i problemów Burdjelez odczuwa pewien niepokój, wynikający z jednoczesnego pragnienia braku ekspresji, pozostaniu przy doświadczaniu samego życia. Opierając się konwencjonalnej stylizacji artystycznej, jego prace tworzą nowy kontekst społeczny i artystyczny. W obu domenach Burdjelez chce uniknąć nadmiaru wiążącego się z instytucjonalizacją, pustego przedstawienia, bezwartościowej treści. Artysta jest samotną postacią stojącą na granicy dwóch form bytu: fizycznej egzystencji oraz twórczości. „Co prowadzi do topornych, dziwnych prac, które z trudnością dopasowują się do znanych i sprawdzonych koncepcji artystycznych, lecz w istocie swej są częścią życia”, jak zauważa sam artysta

...In his urge to resort to art as the only possible way of communicating his subjects or his problems, Burdjelez feels unease because of simultaneous urge for non-expression, for sticking at bare forked life. Resisting conventional artistic stylization, his works are corrective of the social and the artistic context. In one domain and in the other Burdjelez wants to avoid any surplus of institutionalization, of empty show, imperilled content. His position is that of a lone figure on the border of two forms of being : that of existence, and that of creation."This results in clumsy, weird works that are hard to fit into tried and tested artistic conceptions for on the whole they are still part of life," said the author himself...

*Antun Maracic*WYBRANE WYSTAWY / **SELECTED EXHIBITIONS:**

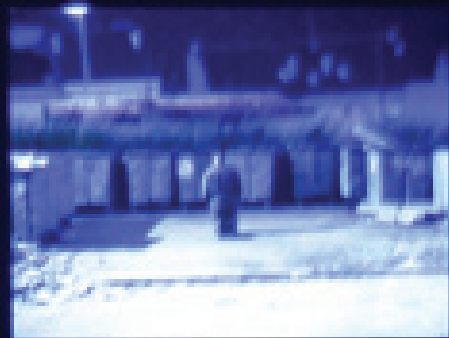
2010 Mediators, Warsaw, **PL** (solo) / **2009** In the Museum, Dubrovnik, **HR** (solo)
/ **2007** Map live 2007, Tullie House Gallery, Carlisle, **GB** (group) / Zaz Festival-
Performance Art in Motion, Tel Aviv, Jerusalem, **IL** (group) / **2006** One Take Film
Festival, Zagreb, **HR** (group) / **2005** Bread, Ghetto Gallery, Split, **HR** (solo) / La
Biennale di Venezia, 51. Esposizione internazionale d'arte/Padiglione croato, Museo
Fortuny, Venezia, **IT** (group) / **2004** Cultural Capital 3000, Cdu, Mocvara, Zagreb, **HR**
(group) / Hotel Pupik, Schrattenberg, **AT** (group) / **2002** Hansel&Gretel, Lazareti Art
Workshop, (solo)

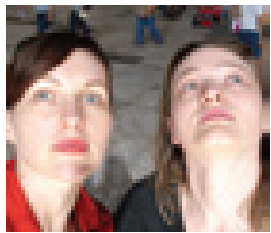
>

Ivica i Marica / *Hansel & Gretel*, 2002

wideo dokumentujące performans /
video documentation of performance

FOT. *N. Burdjelez*

Anetta Mona

Chișa & Lucia Tkáčová

(Rumunia, Czechy/*Romania, Czech Republic*)

(Słowacja, Czechy/*Slovakia, Czech Republic*)

—
Anetta Mona Chișa urodzona w 1975 w Rumunii, Lucia Tkáčová urodzona w 1977 na Słowacji, współpracują od 2000 roku. Żyją i mieszkają w Pradze, Czechy. Obie ukończyły Academy of Fine Arts and Design w Bratysławie, Słowacja.

—
Anetta Mona Chișa was born in Romania in 1975 and Lucia Tkáčová was born in Slovakia in 1977 collaborate since 2000. They live and work in Prague, Czech Republic. They both graduated at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, Slovakia.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Far from You*, Karlin Studios, Prague, **CZ (solo)** / *Beyond Credit*, Sanat Limani, Istanbul, **TR (group)** / *While Bodies Get Mirrored*, Migros Museum für Gegenwartskunst, Zürich, **AT (group)** / **2009** *Footnotes to Business, Footnotes to Pleasure*, Christine Koenig Gallery, Vienna, **AT (solo)** / *Gender Check*, MuMoK, Vienna, **AT (group)** / *The Reach of Realism*, Museum of Contemporary Art, Miami, **US (group)** / *The Making of Art*, Schirn Kunsthalle, Frankfurt, **DE (group)** / **2008** *Anetta Mona Chișa & Lucia Tkáčová*, Neuer Berliner Kunstverein, Berlin, **DE (solo)** / 6th Taipei Biennial, Taipei Fine Arts Museum, Taipei City, **TW (group)** / **2007** *Shooting Back*, Thyssen-Bornemisza Art Contemporary, Vienna, **AT (group)**

56/

Jak zrobić Rewolucję / *How to Make a Revolution*

Inskrypcja na ścianie jest drwiną z marzeń artystów wschodnioeuropejskich, którzy chcieliby zostać znanymi postaciami w świecie sztuki. Odstania losy historii życia kogoś, kto ostatecznie wspina się po szczeblach kariery, zaczynając od pierwszych skandalizujących wystąpień, lecz kończąc w zapomnieniu. Jest także lakonicznym wykazem najróżniejszych możliwych strategii podejmowanych przez ludzi z nieuprzywilejowanych regionów, którzy mają nadzieję na przebicie się do zachodniego systemu.

The wall inscription is a mockery of a master plan of an Eastern European artist who wants to make it big in the art world. It unfolds as a blueprint of life-story of someone who eventually climbs the ladder of success, from the first scandalous show till the fading into oblivion. As well, it is a laconic enumeration of every possible strategic move people from the unprivileged regions set upon hoping to break through into the Western system.

Dialektyka Podporządkowania #2 / *Dialectics of Subjection #2*

Wideo zostało przygotowane z myślą o Praga Biennale 2, jednym z dwóch biennale sztuki nowoczesnej, które, co zaskakujące, odbywają się w tym samym czasie i w tym samym mieście. Ta niecodzienna sytuacja jest wynikiem osobistej zaciekłości dwóch dyrektorów biennale Giancarlo Politi oraz Milana Knizaka przetransponowanej na kulturowy pojedynek. Nasza dyskusja o Politim i Kniaziku przeobraziła się w debatę dotyczącą usług seksualnych świadczonych w zamian za ewentualną pomoc w karierze zawodowej. Skonfrontowałyśmy nie tylko seksapil obu dyrektorów, ale także ich siłę polityczną i medialną, jak i wpływ w świecie artystycznym.

The video was made especially for the Prague Biennale 2, one of the two biennale for contemporary art that surprisingly took place in the same city at the same time. This unusual situation was a result of personal acrimony translated into cultural combat of the two directors of the biennale: Giancarlo Politi and Milan Knizak. Our discussion about Politi and Knizak turns into considering trading our sexual favors in exchange for possible career support from. We confront not only their sexappeal, but their political and medial power as well as their influence in the art world.

Anetta Mona Chișa & Lucia Tkáčová

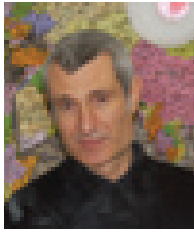
Dialectics of Subjection #2, 2005

wideo z dźwiękiem, 3'45" / *video with sound, 3'45"*

How to Make a Revolution, 2006

obraz na ścianie, rozmiary zmienne / *painting on wall, dimensions variable*

Costantino

Ciervo (Włochy, Niemcy/*Italy, Germany*)

Curated by
Georgi Begun

—
Urodzony w 1961 w Neapolu, Włochy. Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy. Wykształcenie: 1980-1982 – studiował ekonomię i nauki polityczne na the University of Economic and Trade w Neapolu, Włochy, 1988-1991 – studiował filozofię i historię sztuki na the Technical University (TU) Berlin, Niemcy. Od 2009 roku członek Deutscher Künstlerbund e. V.

—
Born in 1961 Naples, Italy. Lives and works in Berlin, Germany. Education: 1980-1982 studied Economics and Political Science at the University of Economic and Trade, Naples, Italy, 1988-1991 studied Philosophy and History of Art at the Technical University (TU) Berlin, Germany. 2009 member of Deutscher Künstlerbund e. V.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Contiguous*, Schüppenhauer Galerie und Projekte, Cologne, **DE (solo)** / **2009** *Perversion of Signs*, CentrePasquArt, Biel/Bienne, **CH (solo)** / *Prostitution of Signs*, museum FLUXUS+, Potsdam, **DE (solo)** / *Notation. Form und Kalkül in den Künsten*, Center for Art and Media, ZKM, Karlsruhe, **DE (group)** / *Nation and Nature*, Museum on the Seam, Socio-Political Contemporary Art Museum, Jerusalem, **IL (group)** / **2007** *Radical Theories*, Fondazione (Foundation) Mudima, Milan, **IT (solo)** / **2006-2010** *The Missing Peace*, (Artists Consider the Dalai Lama), Fowler Museum of Cultural History at the University of California Los Angeles, **US** / Loyola University Museum of Art, Chicago, **US (2006/07)** / Rubin Museum of Art, New York NY, **US (2007)** / Yerba Buena Center for the Arts, San Francisco, **US (2008)** / Fundacion Canal Madrid, **ES (2009)** / Tokyo, The Patricia & Phillip Frost Art Museum, Miami FL, **US (2009/2010)** / Brukenthal National Museum in Sibiu, **RO (2010) et al. (cat.) (group)** / **2004** *Deutsche Video-Kunst 2002-2004*. 11. Marler Videokunstpreis, Skulpturenmuseum Glaskasten Marl, **DE (group)** / **2001** *Project: Education/Breeding*, Gallery Janos Gat, New York, **US** / **1993** *Deterritoriale*, XLV Biennale di Venezia, Venice, **IT**

Instalacja *Perversion of Signs* (Perwersja znaków) stanowi piramidę multimedialną składającą się z 84 płaskich monitorów. Na każdym ekranie widzimy usta i język wylizujące i potykające serię piktogramów, logotypów, ideogramów i symboli wykonanych z kolorowego lukru. Artysta wybrał około 90 różnych znaków, które można podzielić na dwie kategorie:

1. Znaki metahistoryczne, takie jak krzyż (chrześcijaństwo) lub *serce* (miłość), które można odnaleźć, sytuując się poza krótkotrwałymi lub średnioterminowymi kontekstami społecznymi i historycznymi.
2. Znaki, które należą do określonych kontekstów politycznych, ekonomicznych czy historycznych, na przykład symbol Banku Światowego, internetu, Euro oraz odmiennych ideologii.

Instalacja koncentruje się na zlizywaniu i pożeraniu „znaczeń”, reprezentowanych przez symbole i znaki powszechnie zrozumiałe i rozpoznawalne przez każdego bez względu na narodowość, wykształcenie czy klasę społeczną.

Instalacja *Power/Powerlessness* (Siła/Bezsilność) stworzona przez Ciervo specjalnie na Biennale w Poznaniu odnosi do kwestii takich, jak kapitalizm, dezintegracja, państwa narodowe, tożsamość, wolność, totalitaryzm, siła, władza, wypaczenie, walka, transgresja, wyzwolenie.

The installation Perversion of Signs is a multimedia pyramid consisting of 84 flat screen monitors. On each screen you can see a mouth and a tongue licking off and swallowing a series of pictograms, logos, ideograms and symbols made out of coloured icing sugar. The artist has chosen approximately 90 different signs, which can be divided into two categories:

1. *Meta historical signs such as a cross (Christianity) or a heart (Love) which can be found standing outside short-term or medium-term social and historical contexts.*
2. *Signs, which belong to a certain political, economical or historical context, for example the symbol for World Bank, the Internet, the Euro, various ideologies and so on. The basic message of the installation centres on the licking and devouring of “meanings”, represented by symbols and signs easily understood and identified by everyone, regardless of their nationality, social or educational background.*

The installation Power/Powerlessness, newly developed by Ciervo for the Biennale Poznan addresses issues such as capitalism, the disintegration of the nation-states, identity, freedom, totalitarianism, power, authority, perversion, subversion, transgression and liberation.

Costantino Ciervo & Manuela Linil

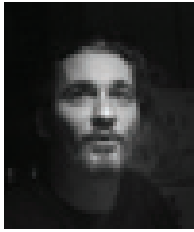
tłumaczenie / translation: Anita Tscherne

Perversion of Signs, 2009

84-kanalowa instalacja wideo, media mieszane / *84 channel videoinstallation, mixed media*, ca 500 x 500 x 450

Ronald Dagonnier (Belgia/Belgium)

Curated by
Tomasz Wondland

—
Urodzony w 1967, Messancy, Belgia. Mieszka i pracuje w Liège, Belgia.

—
Born in 1967, Messancy, Belgium. Works and lives in Liège, Belgium.

www.ronaldtagonnier.be

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

- 2010** *The alchemy of delison*, Galerie Aéropastics, Bruxelles, **BE (group)** /
2009 8th Baltic Biennial of Contemporary Art, Muzeum Narodowe, Szczecin, **PL (group)** /
2008 *La tyrannie de l'image*, Galerie Pascal Vanhoecke, Paris, **FR (solo)** / *Power to the people*,
 Galerie Aéropastics, Bruxelles, **BE (group)** / *Gaude mihi*, Bandits-Mages, Bourges, **FR (group)** /
2006 DIVA Digital and Vidéo Art Fair, Embassy Suites Hotel, New York, **US (group)** /
2005 *Play it again, Marcel*, Musée Naval de Venise, **IT (solo)** / **2004** *Art Vidéo – Art Interactif*,
 Villa des Arts, Casablanca, **MA (group)** / *La disparition*, Espace Vuphoto, Québec, **CA (group)** /
1999 *Tu ne feras pas d'idole?*, Espace Les Brasseurs, Liège, **BE (solo)**

Ronald Dagonnier zdobywał doświadczenie, zajmując się fotografią, aby później skoncentrować się głównie na wideo – i jego właściwościach – w instalacji. Wędruje przez świat, budując wizualną pamięć, zachowując obrazy, fragmenty swoich doświadczeń i spotkań. Szczególną umiejętnością charakteryzującą twórczość Ronalda jest klarowność jego przekazu, przy jednoczesnym braku od niego wyzwolenia: oferowanie skondensowanego obrazu świata, w którym przyglądamy się każdym istotnym obszarom bieżących wydarzeń, jak również nierozwiązywalnym wadom ludzkości: polityce, wojnie, religii, głodowi...

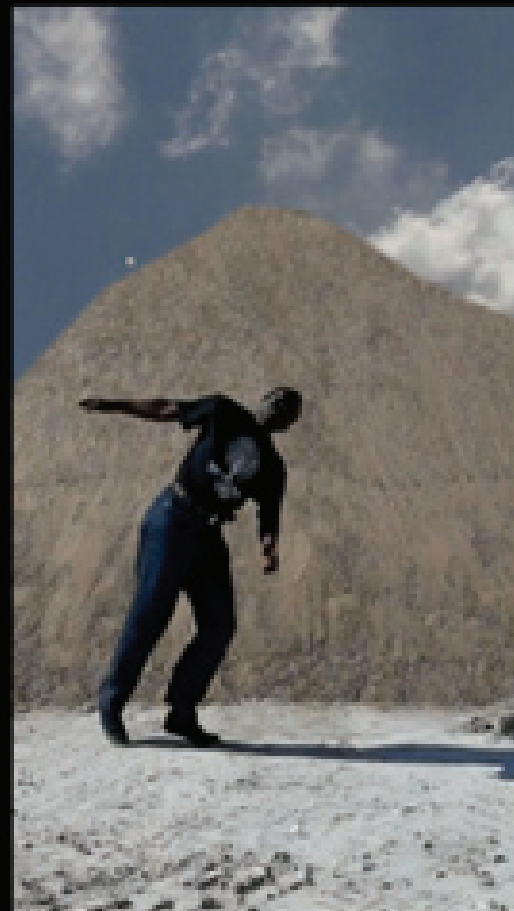
Ten ciąg elementów to dla artysty znany teren, który pozwala mu wykreować niekiedy niezbyt chlubną i politycznie niepoprawną ikonografię, w której śmiech to otwarte drzwi, możliwość refleksji.

Obsesją Ronalda, oprócz jego ulubionej tematyki, jest obraz, jego nieuchwytność i nieustanny przepływ. Próbuje, jak badacze w medycynie, znaleźć odpowiedź, mimo że nie padło żadne pytanie. Eksperymentuje i niczym szalony naukowiec przeprowadza operacje na obrazach, maltretuje je, starając się uchwycić ich istotę: to wyprawa po nieosiągalne i siła napędowa jego wyobraźni.

Ronald Dagonnier first gained his experience through photography only to focus later essentially on video – and its features – as installations. He strides along the world and builds up a visual memory, by storing up images, fragments of his experiences and encounters. The ability which stands out in Ronald's work is the lucidity of a report with no possible salvation: to offer a condensed sight of the world, looking over every sensitive area of current events as well as the insoluble faults of humanity: politics, war, religion, famishment... This series of elements makes up the familiar ground of the artist, which allows him to elaborate a sometimes infamous and politically incorrect iconography, in which laughter is an opening, a possibility of reflection. Beyond his favourite themes, Ronald is obsessed with the image, its elusiveness and unceasing flow. He attempts, as medical examiners do, to find the answer though no question has been asked. He experiments and, like a mad scientist, operates on the pictures, he mistreats them to capture their essence : an impossible quest, the driving force of his imagination.

Yann Perol

tłumaczenie / translation: Paolo Dagonnier

Collateral damage, 2009

2 zsynchronizowane monitory wideo / *2 video monitors synchronized*, 100 x 400 x 30

Plamen Dejanoff (Bułgaria, Austria/Bulgaria, Austria)

Curated by
Juraj Čarný

62/

—
Urodzony w 1970, Veliko Tarnovo, Bułgaria. Mieszka i pracuje w Wiedniu, Austria. Wykształcenie: 1989-1991 Akademia Sztuki Stosowanej, Sofia, Bułgaria; 1992-1997 Akademia Sztuk Pięknych, Wiedeń, Austria, 1995-1996 Mak Center for Art & Architecture, Los Angeles, USA; 1997-1998 Monbusho Musashino Art University, Tokio, Japonia, 1999-2000 IASPIS, Sztokholm, Szwecja.
—

Born in 1970 Veliko Tarnovo, Bulgaria. Lives and works in Vienna, Austria. Education: 1989-1991 Academy of Applied Art, Sofia, Bulgaria, 1992-1997 Academy of Fine Art, Vienna, Austria, 1995-1996 Mak Center for Art & Architecture, Los Angeles, USA, 1997-1998 Monbusho Musashino Art University, Tokyo, Japan, 1999-2000 IASPIS, Stockholm, Sweden.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Mak Österreichisches Museum für Angewandte Kunst, Gegenwartskunst, Vienna, AT (solo) / **2009** Pinksummer, Genova, IT (solo) / **2008** Gallerie Nicola von Senger – Zürich, CH (solo) / **2007** Michelle Nicol Fine Arts, Zürich, CH (solo) / **2006** Mumok Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig, Vienna, AT (solo) / Galerie Meyer Kainer Wien, Vienna, AT (solo) / **2005** Space, Galéria Priestor for Contemporary Arts, Bratislava, SL (solo)

Hohere Wesen befallen Plamena Dejanoffa to złożona praca łącząca tradycję popartu, sztuki przedmiotowej i konceptualizmu. Artysta tworząc ją, posłużył się samochodem Porsche oraz jego akcesoriami. Sam akt podnoszenia pojazdu do rangi dzieła sztuki wymaga swoistego mrugnięcia okiem do widza uzasadnionego Hohere Wesen befallen lub siłą wyższą.

Tytuł został zapożyczony ze znanego obrazu Sigmara Polke. Jednak koncepcja stojąca za pracą Polke'go jest rodzajem automatycznego procesu wynikającego z pierwotnych instynktów. Praca Dejanoffa jest zaś niezwykle dobrze przemyślana i drobiazgowo zaplanowana, co sprawia, że jej technika pozostaje w opozycji do metody Polke'go. Dlatego też sam tytuł ironicznie określa kwestie autonomii pracy oraz decyzji artystycznej.

Hohere Wesen befahlen jest przykładem strategii artystycznej, ilustrującej rolę nowoczesnego artysty funkcjonującego na rynku i będącego częścią społeczeństwa konsumpcyjnego. Zjawisko to świetnie opisują słowa Baudrillarda mówiące, że przekonanie, że coś jest konieczne, jest myśleniem magicznym wykreowanym przez tę samą iluzję, która sprawia, że ludzie mają potrzebę konsumowania rzeczy. To magia stworzona przez świat marketingu. W tym kontekście twórczość Dejanoffa zbliża się do prac tytanów popartu: Jeffa Koonsa i Andy'ego Warhola. Warhol tworzył dzieła, w których uwodzący świat marek konsumpcyjnych został po raz pierwszy uznany za sztukę. Natomiast Koons traktował sztucznie wytworzony świat jako rzeczywistość również artystyczną, nie czyniąc w sztuce podziałów na przedmioty wytworzone przemysłowo czy ręcznie. Prace Dejanoffa kontynuując te tradycje, idą o krok dalej.

Plamen Dejanoff's work Hohere Wesen befallen is a complex work in the style of Pop art, object art and conceptual art traditions. In this body of work, he uses a Porsche and its accessories as a sculpture. The bold act of elevating a vehicle and its accessories into the status of a sculpture requires a winking validation through Hohere Wesen befallen or forces majeres. The title is taken from a famous painting by Sigmar Polke. The idea behind Polke's work is a sort of automatic process taken from a gut instinct. Dejanoff's work is extremely well thought out and planned meticulously, making his technique the exact opposite of Polke's. So through the title of the work, the autonomy of the artwork and the artistic decision are ironically challenged.

Hohere Wesen befahlen is a model for Dejanoff's artistic strategy, to illustrate the role of the contemporary artist within a market and consumer based society. Better described in Baudrillard's words: The idea that something is necessary is magic thinking, produced by the same illusion, which makes people have the need to consume things. It is the magic created by the world of marketing. In this function, Dejanoff's style stands with the Pop artist titans Jeff Koons & Andy Warhol. Warhol made art in which the seductive world of consumer brands was regarded as art for the first time. Koons ties artificialness as a reality to art and does not make a clear distinction between industrial products or the manufacturer in his art. Dejanoff takes this idea a step further.

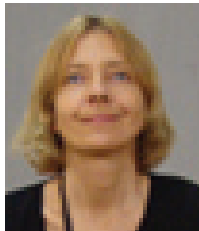
April Lamm

höhere wesen befehlen, higher beings command, 2007

instalacja, media różne, rozmiary zmienne
/ installation, mix media, dimensions variable

Alexandra

Dementieva (Rosja, Belgia/Russia, Belgium)

Curated by
Georgi Begun

—
Urodzona w 1960 w Moskwie, Rosja. Mieszka i pracuje w Brukseli, Belgia. Wykształcenie: Academy of Boitsfort w Brukseli; Moscow Polygraph Institute, dziennikarstwo w Moskwie. Dementieva interesuje się przede wszystkim psychologią społeczną oraz percepcją, jak i sposobami ich zastosowania na potrzeby interaktywnych, multimedialnych instalacji. Praca wideo artystki łączy różne elementy, w tym także psychologię behawioralną, tworząc narrację za pomocą *subiektywnej kamery*. Interaktywna instalacja stara się poszerzyć potencjał percepcyjny umysłu, posługując się różnymi narzędziami: komputerami, projekcjami wideo, dźwiękiem, slajdami, fotografią itp. Rama stanowiąca konceptualny szkielet projektu zbudowana jest przez czytelne aluzje historyczne, kulturowe i polityczne. Projektor eksplorują głębię percepcyjnego doświadczenia widza oraz kształtują jego interakcje z dziełem i innymi widzami. Dla artystki większe znaczenie niż sama instalacja i metoda jej stworzenia ma umysł i doświadczenie widza. Widz staje się zresztą centrum projektu i jego głównym aktorem.

—
Born Moscow, Russia. Lives and works in Brussels, Belgium. Education: Arts Academy of Boitsfort, Brussels; Moscow Polygraph Institute, Journalism, Moscow. Dementieva's main interests focus on social psychology and perception and their application in multimedia interactive installations. Her videowork integrates different elements including behavioral psychology, developing narrative using a subjective camera. Her interactive installation projects attempt to widen the mind's potential for perception using different production materials: computers, video projections, soundtracks, slides, photography, etc. By making certain historical, cultural and political allusions, her exhibition locations create the frame within which the idea develops. The projects explore the spectator's depths of perceptual experience and the interaction of the individual spectator with the exhibition as well as with other visitors. The subject of an installation or its production method becomes less important to her than the mind of the user. Thus the latter becomes the center of the project or the main actor in the perform.

64/

Alien Space (Obca przestrzeń) ukazana jest jako miniatura ludzkiego uniwersum.

Jako niezależny organizm reagujący na wszelkie zewnętrzne bodźce oraz wewnętrzne zmiany indukowane obecnością ludzi.

Instalacja składa się z 800 balonów tworzących korytarze wiodące ku centralnej, kolistej przestrzeni. Na balony rzutowane są wizerunki różnych postaci znanych ze światowych stacji telewizyjnych, stopniowo przeobrażających się w obrazy istot pozaziemskich i robotów. Sfera dźwiękowa instalacji zbudowana jest z 67 różnojęzycznych nagrań telewizyjnych i radiowych.

Wybór obrazów odzwierciedla współczesną metafizykę i nasze poszukiwanie nowych bogów i czegoś ponad... Fragmenty programów informacyjnych stają się niejako wiadomościami z innego świata, nieokreślonej sztucznej inteligencji. Świat mediów stanowi dla Dementievy rodzaj panteonu bóstw; uczestnicząc w naszym codziennym życiu, nowi bogowie pojawiają się wielokrotnie, tak jak kiedyś dawni bogowie, co więcej, ich przedstawienia są nieomal identyczne we wszystkich krajach na świecie. Bez względu na to, jak bardzo chcielibyśmy być ateistami, mamy w sobie potrzebę tworzenia własnych bogów i w jakiś sposób tęsknimy za ich atrakcyjną, choć przerażającą obecnością.

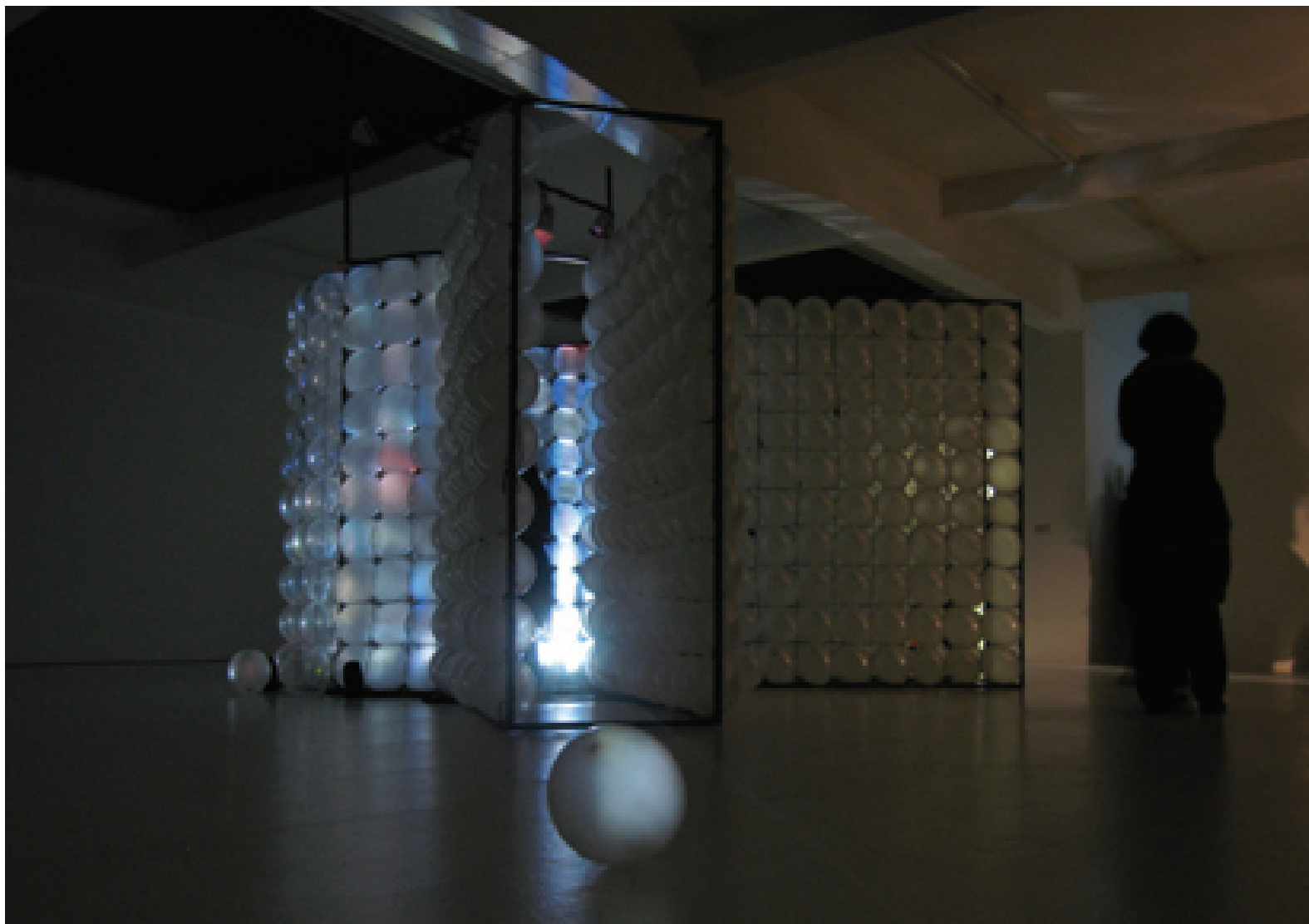
Alien Space is presented as a miniature of the human universe. Like a independent organism it reacts to all outside stimuli as well as internal changes induced by visitors. The installation consists of 800 balloons forming two corridors, leading to a central circular space. Images of various international television personalities continually mutating into extraterrestrials and robots are projected onto the balloons. The sound environment is based on recordings in 67 languages from television and radio. The choice of images links to contemporary metaphysics, to our search for new "gods", or something beyond... The news anchors thus become messengers from another world, an indefinable "artificial intelligence". The media world represents for AD a sort of pantheon of the gods; with their everyday appearance in our life they are just as repeatedly present as the gods and their presentations are nearly identical in countries all around the world. However atheistic we would like to be, we are still in constant need of creating our own gods and somehow yearn for their attractive yet threatening presence.

Edith Doove

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 currents 2010, El Museo Cultural, Sante Fe, USA (group) / With Your Eyes Only, Kunstverein Medienturm, Graz, AT (group) / New Reality, ConcerArt e.V., Berlin, DE (group) / **2009** Interactive Video Installation, XL gallery, Moscow, RU (solo) / Interactive Video Installation, CCNOA, Brussels, BE (solo) / FILE festival exhibition, San Paulo, BR (group) / **2008** Interactive Video Installation, XL gallery, Moscow, RU (solo) / **2007** Psyche and the Digital, Neutral Ground gallery, Regina, CA (solo) / **2006** Interactive Installations, solo, Kunstencentrum Netwerk, Aalst, BE (solo) / **2005** Interactive Video Installation, Centro De La Imagen Museum, Mexico City, MX (solo)

Alien Space, 2008

interaktywna instalacja audiowizualna / *interactive audio video installation*, 220 x 45,

Programming: BartVandeput; sound objects: Ludo Engels; Vlaams Audiovisueel Fonds, Nadine vzw, CCNOA, Adem vzw

Democracia / Iván López & Pablo España (Hiszpania/Spain)

Curated by
Georgi Begun

Kolektyw stworzony przez Ivána Lópeza (1970, Madryt) i Pablo España (1970, Madryt). Obaj mieszkają i pracują w Madrycie, Hiszpania.

Collective made up by Iván López (Madrid, 1970) and Pablo España (Madrid, 1970). They live and work in Madrid, Spain.

www.democracia.com.es

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Against Spectators*. Palma de Mallorca, **ES (solo)** /
One Shot, B.P.S.22 espace de création contemporaine. Charleroi,
BE (group) / **2009** *Ne vous laissez pas consoler*. ADN galería,
Barcelona, **ES (solo)** / Evento 09, Bordeaux, **FR (group)** /
2008 *Smash the ghetto*. Caprice Horn Gallery. Berlin, **DE (solo)** /
Welfare State. Prometeogallery di Ida Pisani. Chiesa di San Matteo,
Lucca, **IT (solo)** / Taipei Biennial 2008, Taipei, **TW (group)** /
Everstill, Casa Museo Federico Garcia Lorca, Granada, **ES (group)** /
2007 10th Istanbul Biennial, *Not Only Possible, But Also Necessary*
– *Optimism in the age of global war*, Istanbul, **TR (group)** /
Goteborg Biennial, *Rethinking Dissent – on the limitations of politics*
and the possibilities of resistance, Goteborg, **SE (group)**

DOBROCZYNNOŚĆ / CHARITY

„Każdego ranka na przedmieściach Madrytu pomiędzy 7.30 a 8.30 supermarkety w dzielnicy Vallecas proponują działanie łączące recykling z dobroczynnością. Artykuły spożywcze uznane dzień wcześniej za *przeteterminowane* zabierane są przez mieszkańców, którzy czekają już przed drzwiami supermarketów, zaznaczając w ten sposób swój status przegranych konsumentów. W tym przypadku odpadki wygenerowane przez wielkie sklepy zastępują dobroczynność instytucjonalną. Przestrzegając własnych standardów jakości, międzynarodowe przedsiębiorstwa stają się rodzajem Armii Zbawienie dla Ekwadorczyków, Marokańczyków i miejscowych hiszpańskich emerytów, którzy w tym miejscu ukazują wielokulturową tożsamość Europy”. Projekt składa się z wideo, dla którego punktem wyjścia jest wcześniejsza akcja miejska, podczas której namalowaliśmy na pojemnikach na śmieci napis *Dobroczynność*. Gdy następnego dnia ludzie przyszli do supermarketu po zrecyklingowaną żywność, zastali te pomalowane pojemniki. Projekt ten został uzupełniony działaniem Ernesto Ventosa *Charity's perfume (Perfumy dobroczynności)*, w którym perfumy mają zapach zgniłego jedzenia. Zapachy te będą uwalniane z dozownika znajdującego się w pomieszczeniu z projekcją wideo. Widzowie będą mogli także kupić te „perfumy” w automacie.

“Every single morning in the outskirts of Madrid, between 7:30 and 8:30 A.M. the supermarkets of Vallecas district offer a routine that mixes up recycling and charity. The groceries classified out of date the day before are picked up by citizens that daily wait at the doors of the supermarkets highlighting their condition of unsuccessful consumers. The wastes generated by the megastores substitutes here the institutional charity. Watching their standards of quality the multinationals become a kind of Salvation Army for those users, Ecuadorians, Moroccans and native retired that represent, right there, the multicultural identity of Europe.”
This project consists in a video which starting point is a previous urban action where we paint the trash containers with the word Charity. When people comes the next day to the supermarkets for recycling food, they find out these painted containers. This project is completed with Charity's perfume, designed by Ernesto Ventos, its smells like rotten food. It would be smelled by a dispenser in the room where the video is projected, also the spectators can buy it from a vending machine.

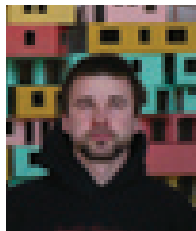
Democracia

Charity, 2007

wideoinstalacja, rozmiary zmienne / *video installation, dimensions variable*, fot. *Democracia*

Džadoň

Tomáš

(Słowacja, Czechy/*Slovakia, Czech Republic*)

Curated by
Juraj Čarný

—
Urodzony w 1981 w Popradzie, Słowacja. Mieszka i pracuje w Pradze, Czechy. Nagrody: 2009 Nagroda Jindřicha Chalupického, Czechy (finalista), Nagroda Oskara Čepany, Słowacja (finalista), Nagroda Cypriána, Young Art Bienalle, Trnava, Słowacja, 2007 Essl Award, Niemcy (główna nagroda). Wykształcenie: od 2008 doktorat na AAD w Bratisławie, tutor – prof. Dezider Tóth, 2006 – Instytut Sztuki w Kankaanpää, Finland, 2002-2007 – Akademia Sztuk Pięknych, Praga, Czechy, 2001-2002 – Akademia Sztuk Pięknych i Projektowania, Bratysława, Słowacja, 1999-2001 – Politechnika Koszalińska, Polska. Rezydencje artystyczne: 2009 – program rezydencji artystycznej Fundacji Wyszehradzkiej, Praga Czechy, 2009 – Neue Galerie, Graz, Austria, 2008 – rezydencja Otto, La Friche Belle-de-Mai, Marsylia, Francja, 2008 – Futura residency w zamku Trebešice, Kutná hora.

—

Born in 1981, Poprad, Slovakia. Lives and works in Prague, Czech Republic. Awards: 2009 Jindřich Chalupický Award, Czech Republic (finalist), Oskar Čepan Award, Slovakia (finalist), Cyprián Award, Young Art Bienalle, Trnava, Slovakia, 2007 Essl Award, Germany (main prize). Studies: from 2008 doctorate at AAD in Bratislava, Slovakia, tutor – prof. Dezider Tóth, 2006 – Art Institute in Kankaanpää, Finland, 2002- 2007 – Academy of Fine Arts, Prague, Czech Republic, 2001-2002 – Academy of Arts and Design, Bratislava, Slovakia, 1999-2001 – Technical University Koszalin, Poland. Residencies: 2009 Visegrad artist in residency at CCEA , Prague Cz, 2009 Neue Galerie, Graz, Austria, 2008 - Otto residency, La Friche Belle-de-Mai, Marseille, France, 2008 Futura residency at Trebešice castle, Kutná hora

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Neck and neck* (with Diego Valentino) Huntkastner gallery, Prague, CZ (solo) / *Joining things together* (with Kaspar Bucher), marks blond project, Berne, CH (solo) / **2009** *Glowing archetypes*, CCEA, Prague, CZ (solo) / *Is it an attraction, or it is tumbling down?*, GHMP Prague, CZ (solo) / *Form of transformation*, Brno House of Art, CZ (group) / Jindřich Chalupický Award, finalists exhibition, DOX, Prague, CZ (group) / *Erased Walls*, Freies museum Berlin, DE (group)

BRATYSŁAWA

68/

Będąc artystą przynależę do środowisk znaczonego wieloma konfliktami i sprzecznościami, lecz zastanawiam się nad nimi w szerszej perspektywie. Sprzeczności pomiędzy wartościami tradycyjnymi i współczesnymi, wykorzenianie nas i próby ponownego osadzenia, obecny termin Nostalgii – choroby wspomnienia, która nie pozwala nam na znaczące posłużenie się naszą przeszłością – jak określa to Christopher Lasch – wszystko to odzwierciedlają moje prace.

W ostatnich pracach zastanawiam się nad pojęciem Tradycji.

Zapytuję siebie, co właściwie oznacza tradycja w naszym postkomunistycznym świecie? Odnalazłem odpowiedź, pracując z architekturą, która jest naturalnym nośnikiem znaków swojego czasu. Istnieje architektura tradycyjna, symbol naszej utraconej niewinności oraz bloki zbudowane przez socjalizm jako bariera. Moja własna praktyka stała się także moją osobistą i wspólną autoterapią. Metody, którymi się posługuję, są pozornie proste. W mojej ostatniej pracy próbowałem zdefiniować pojęcie *Nowa tradycja*. Czy socjalizm, a właściwie jego pozostałości, jest nową tradycją dla byłego bloku wschodniego? Te pozostałości po socjalizmie, wolne od ideologicznego balastu, proszą o nowe odczytanie. Nie jest to tradycja, którą odziedziczyliśmy, ale ta, którą wybraliśmy.

As an artist I belong to the surroundings, which are marked by many conflicts and contradictions, but I am reflecting them with a distanced perspective. Contradiction between traditional values and modern ones, our rooting out and the attempt to plant us back, current term of Nostalgia – a memory disease, which stops us to use our past meaningfully, as Christopher Lasch puts it, are all part of my work. In my later works I worked with the notion of Tradition. I asked myself, what does tradition mean in our post-socialist society?

I found the solution in working with architecture, which is naturally a carrier of the signs of its period. There is a traditional architecture, a symbol of our lost innocence and the blocks as a barrier built by socialism. My own practice became also my personal and collective auto-therapy. The methods I used are seemingly simple. IN my recent work I have tried to define a notion New tradition. Is socialism, or, precisely, its remains, our new tradition of the former Eastern block? These remains of socialism free from ideological background are calling for a new reading. It is not a tradition we had inherited, it is a one we have chosen.

Tomáš Džadoň

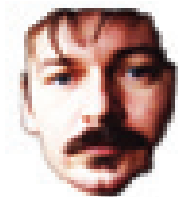
MEDIATIONS
BIENNALE

Je to atrakce nebo to padá? /
It is an attraction or it is falling down?, 2009

plyty, drewno / *cetris boards, wood*, 500 x 230 x 230

Fajnor

Richard

(Słowacja, Czechy/*Slovakia, Czech Republic*)

Curated by
Juraj Čarný

Urodzony w 1965, Skalica, Słowacja. Mieszka i pracuje w Brnie, Czechy i Bratysławie, Słowacja. Wykształcenie: 1989-1994 – studia na wydziale Edukacji Artystycznej i Psychologii na Uniwersytecie Konstantina Filozofa w Nitre, Słowacja.

1994-2002 wykładowca w Conceptual Tendencies Studio (Pracownia Tendencji Konceptualnych) oraz Video-Multimedia-Performance Studio (Pracownia Wideo, Multimediów i Performansu), od 2002 szef Pracowni Multimedialnej na Wydziale Sztuk Pięknych na Uniwersytecie Technologicznym w Brnie (FFA BUT Brno), Czechy, 2000-2003 – wykładowca na praskiej Akademii Sztuk Pięknych w Pracowni Nowych Mediów, Praga, Czechy, 1994-2000 – wykładowca na Wydziale Teatralnym Akademii Muzyki i Sztuk Widowiskowych w Brnie, Czechy, od 2005 także na Wydziale Muzyki, gdzie uczy Psychologii i Kompozycji Multimedialnej, w roku 2010 artysta został także prorektorem powyższej Akademii, od 2002 roku prowadzi i koordynuje projekt Billboard Gallery Europe.

Born in 1965, Skalica, Slovakia. Education: 1989-1994 studied Department of Art Education and Department of Psychology, Univerzita Konstantina Filozofa in Nitre, Slovakia. Lives and works in Brno, Czech Republic and Bratislava, Slovakia. 1994-2002 – taught in Conceptual Tendencies Studio and Video-Multimedia-Performance Studio and since 2002 is heading Multimedia Studio at Faculty of Fine Arts of the Brno University of Technology (FFA BUT Brno); 2000-2003 – taught at Akademie of Fine Arts Prague, New Media I. Studio; 1994-2000 – taught at Faculty of Theater of Janáček Academy of Music and Performing Arts, Brno and since 2005 teaches Psychology and Multimedia composing at Faculty of Music and since 2010 is working in position of vice-rector at the same Academy, Brno; since 2002 leads and coordinates project Billboard Gallery Europe.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2009 B.R.A.3.9, with Marek Kvetán Studio Trisorio, Roma, IT (solo) / *Erased Walls*, Freies Museum Berlin, DE (group) / *The artist in the (art)society*, Kunsthalle Palazzo Liestal/Basel, CH (group) / **2008** *All about Museum / 60 years opened*, Slovak National Gallery, Bratislava, SK (group) / **2007** Prague Biennale 3/, Prague, CZ (group) / Karlín Halls, Prague, CZ (group) / **2006** Contemporary Slovak Art, ECB, Frankfurt am Main, DE (group) / **2005** Prague Biennale 2, Prague, CZ (group) / **2004** *Frisbee*, MNAC, Bucharest, RO (group) / **2003** Balkan konsulat, Rotor, Graz, AT (group) / **1999** The Last Performance Art Festival, Cleveland, US (group) / **1998** *Sentimental Bibliography*, Gallery2 Chicago, US (solo) / **1995** *Ostranenie* 95 Dessau, DE (group)

POZNAŃ / BRATYSŁAWA

70/

ideą było użycie

twarz tylko jako część warstwy... i pozostawienie tła miejsca

the idea was to use

the face only as part of the layer... and leave the background of the site

Podstawowym medium, którym zajmuje się Richard Fajnor, jest niewątpliwie performans, jednak drugą dziedziną niezwykle istotną dla artysty jest wideo, a wraz z nim instalacje wideo, fotografia oraz obiekty i instalacje. Fajnor rozpoczął karierę artystyczną w roku 1992. Jednym z jego ostatnich projektów jest instalacja zatytułowana *Ozdoba*, stworzona jako specyficzna interwencja w przestrzeń wystawy. Istnieje wiele powodów, dla których należy tak robić, lecz najważniejszym jest potrzeba zrobienia czegoś, co nie będzie łatwo rozpoznawalne w konkretnej przestrzeni architektonicznej lub sytuacji społecznej. Przykładem mogą być fotografie *1a ornament* dokumentujące realizację i *1b opornament*, która ukazała drugą stronę przestrzeni wystawienniczej *BRA3* w GJK Trnava, na Słowacji w 2008 roku. Innymi przykładami tej samej strategii są zdjęcia *2a ornament* i *2b opornament* z wystawy *Erased Walls* w berlińskim Freies Museum 2009.

*Besides the dominant medium of performance is Richard Fajnor active mostly in the area of video, video-installation, photography, object and installation. He entered the art scene in 1992. One of his last projects is installation presented under the title *Ornament* as a site specific intervention in the space of exhibition. There are more purposes to do it, but maybe the main could be to do something which will be not so easy recognizable in the concrete architecture or social situation. As examples there are photos: *1a ornament* – documentation of realisation and *1b opornament* – opposite side of the space of exhibition *BRA3* in GJK Trnava, Slovakia, 2008. Alternative example of the same strategy are photos: *2a ornament* and *2b opornament* from space of *Erased Walls* exhibition in Freies Museum Berlin 2009. Those discreet realizations are based on the old time style of solutions of electric wire implementation in the interior.*

Richard Fajnor

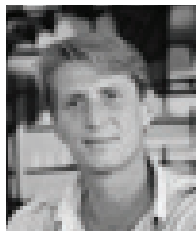
MEDIATIONS
BIENNALE

Ornament I, 2008

technika mieszana, 130 x 60 x 50 cm, 3500 cm kabla elektrycznego, patynowanego /
combined, 130 x 60 x 50 cm, 3500 cm of electric cable, patinated

Clemens Fürtler (Austria)

Curated by
Matthias Reichelt

—
Urodzony w 1966 w Mödling w Austrii. Mieszka i pracuje w Wiedniu, Austria. Wykształcenie: 1990-1995 – studia na University of Fine Arts, Wiedeń, Austria, dyplom z malarstwa w 1995.
Rezydencje artystyczne: 1998 – Palast Museum Patan, Nepal; 2002 – Museum Mittelrhein, Niemcy; 2002-2003 – Patterson Space, Melbourne, Australia. 2009 – nagroda specjalna przyznawana w kategorii Sztuki Piękne przez austriacki region Niederösterreich.

—
Born in 1966, Mödling, Austria. Lives and works Vienna, Austria. Education: 1990-95 studies at the University of Fine Arts Vienna, Austria, 1995 degree in Painting. Artist in residence: 1998 – Palast Museum Patan, Nepal, 2002 – Mittelrhein Museum, Germany, 2002-2003 – Patterson Space, Melbourne, Australia. 2009 – special price for Fine Arts awarded by the state Niederösterreich

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Bildmaschine 03*, Galerie Artrium ed Arte, Vienna, **AT (solo)** / *Mediators*, National Museum Warsaw, **PL (group)** / *Urban Research*, Director's Lounge, Berlin, **DE (group)** / **2009** *Contemporary Photography. Neue Positionen aus Österreich*, MMKK, Klagenfurt, **AT (group)** / *Babels Shades*, Pasinger Fabrik, München, **DE (group)** / **2008** *European Attitude*, Zendai-MOMA, Shanghai, **CN (group)** / **2007** *Bildmaschine*, Pro Kunstgalerie Pfaffenhofen, **DE (solo)**, / *Traffic*, Galerie young.austrian.art, Vienna, **AT (solo)** / *Asia–Europe mediations*, Poznan, **PL (group)** / **2003** *Unterwegs*, Patterson Space, Melbourne, **AU (solo)**

72/

Klemens Fürtler – malarz, rysownik, autor instalacji wideo – projektuje i buduje modele architektoniczne, łącząc klasyczne media artystyczne z nowymi. Wszystkie jego prace koncentrują się wokół równoległego wszechświata i są budowanego w skali 1:89 lub 1:160, artysta nazywa je *Bildmaschinen* (Maszynami Obrazów).

Przedmiotem zainteresowania procesu twórczego artysty jest eksploracja przestrzeni modeli stworzonych za pomocą światła, filmu, fotografii i malarstwa.

Fürtler koncentruje się wokół kwestii związanych z ruchem ulicznym, nowoczesnymi miejskimi systemami transportowymi; artysta porusza się pomiędzy fascynacją i dyskursem krytycznym, estetyką codzienną i cywilizacyjnymi utudami.

Jądrzem instalacji *Bildmaschine 03* jest model stacji kolejowej. Miniaturowe pociągi wyposażone zostały w mocne reflektory, które w czasie jazdy rzucają na otaczające ściany cieniste projekcje struktury modelu. Małe pojazdy przejeżdżają przez niekończący się ciąg krzywizn, ilustrując obraz ruchu mikrokosmosu pozbawionego ludzi.

Fascynujący rytm i estetyka drogi, zatrzymują uwięzioną publiczność w pozornie znajomym, lecz jednocześnie oddalonym świecie.

The painter, drawing, video and installation artist Clemens Fürtler designs and builds architectural models, enhancing them with classical and modern artistic media.

All his work focuses on parallel universe, which are built in the scale 1:89 or 1:160:

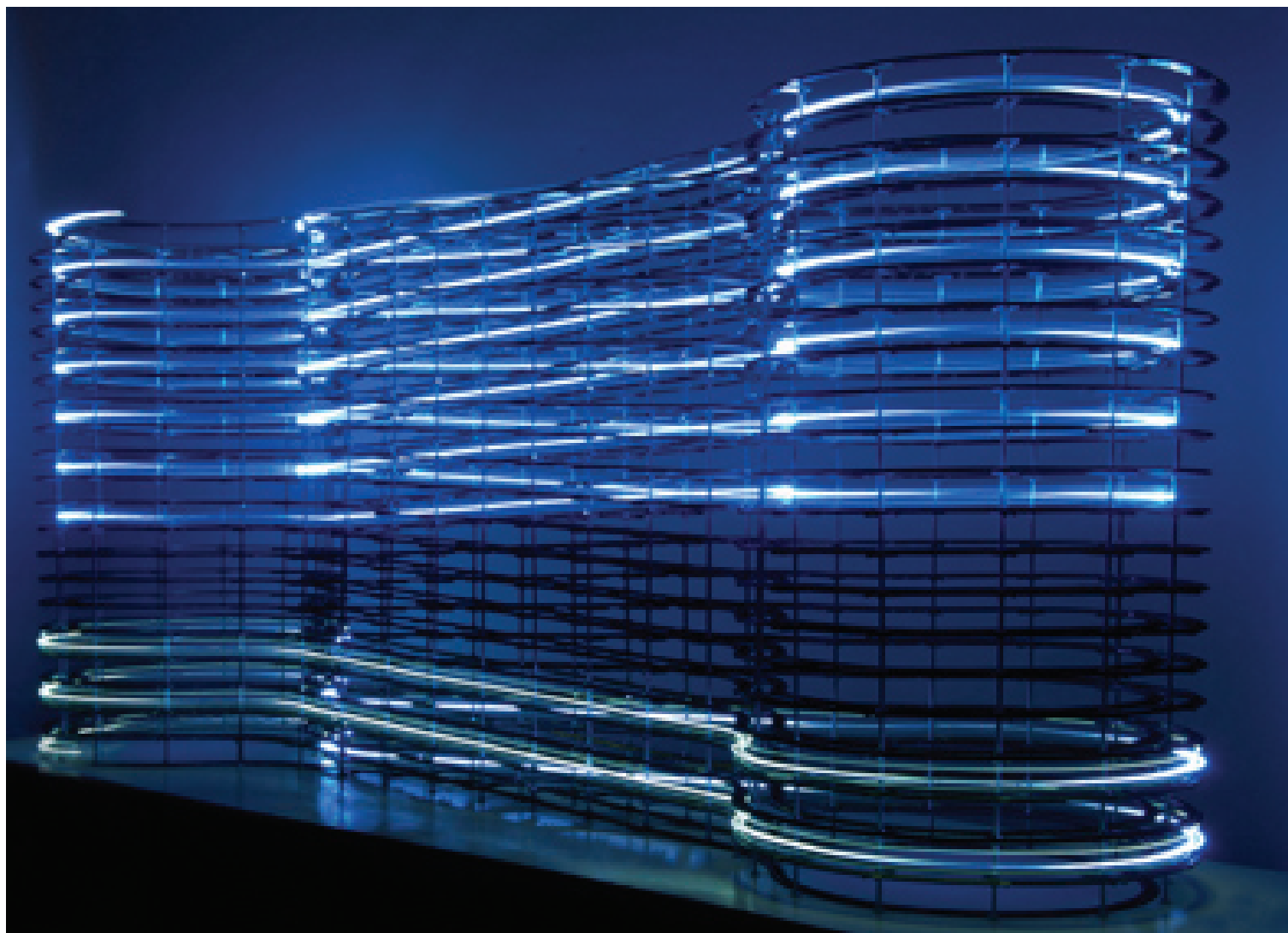
*the so called *Bildmaschinen* (Image Machines). The focus of his creative process is the exploration of the model spaces he creates, using light, film, photography and painting.*

Fürtler concentrates on the issues of traffic and modern urban transport structures, moving between fascination and critical discourse, everyday aesthetics and civilizational delusions.

*A model railway stands at the core of the installation *Bildmaschine 03*. The miniature trains are equipped with strong headlights, which while the trains are moving on the tracks are throwing shadow projections of the model structure on the surrounding walls.*

The small vehicles are moving through the never-ending succession of curves illustrating a picture of a traffic microcosm, void of humans. The fascinating rhythm and the aesthetics of the ride, hold the audience prisoner in a seemingly familiar but equally estranged world.

Michaela Seiser

Bildmaschine 03 / *Image machine 03*, 2008-2009

zestaw miniaturowej kolejki, miniaturowe lokomotywy, światła LED, metal, drewno / *minitrix railway-system, mintirix locomotives, LED-lights, metal, wood*, 210 x 60 x 100

Grupa 4! (Polska/Poland)

Curated by
Sławomir Sobczak

Grupa 4! w składzie: Michał Grochowiak, Marcin Gwiazdowski i Jakub Jasiukiewicz powstała w 2004 roku w Poznaniu. Uczestnicy grupy są absolwentami różnych wydziałów Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Mieszkają w różnych miastach w Polsce i za granicą. Zajmują się robieniem sztuki i zarabianiem pieniędzy. Spotykają się od czasu do czasu, żeby wspólnie zrobić nowy projekt lub wystawę.

Grupa 4! composed of Michał Grochowiak, Marcin Gwiazdowski and Jakub Jasiukiewicz was set up in 2004. Its members are the graduates of the Academy of Fine Arts in Poznań. They live in different Polish cities and abroad. They attempt to make art and money. They meet one another from time to time to work on a common project or to organize an exhibition.

Praca zrealizowana przy udziale środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

– stypendium Młoda Polska /

*The work has been accomplished with financial support
from the Ministry of Culture and National Heritage*

– Młoda Polska grant.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Arbeitstitel. Working Title, Akademie Schloss Solitude, Stuttgart, DE (group) / Boondocs, Kunsthale Faust, Hannover, DE (group) / **2009** Kombat Center, Galeria Miejska 13 Muz, Szczecin, PL (solo) / Hazard, Art Claims Impulse Gallery, Berlin, DE (solo) / **2008** Wielka Polska, Mediations Biennale, Poznań, PL (group) / Pole Widzenia, Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu, Toruń, PL (group) / **2007** Histerie/Neurosis, Art Claims Impulse Gallery, Berlin, DE (solo) / Videomedeja, Museum of Vojvodina, Novi Sad, RS (group) / **2006** Timeless, Dartington Gallery, Dartington, UK (solo) / **2005** 4!, Miejsce Sztuki Oficyna, Szczecin, PL (solo)

POZNAŃ / BRATYSŁAWA

74/

Der Tod des Hurensohnes (śmierć skurwysyna) / *The Death of a Motherfucker*

Praca składa się z fragmentu samochodu marki BMW z wczesnych lat 90. oraz dźwięku odtwarzanego przez wbudowany system głośnikowy. Instalacja znajduje się na końcu ciemnego korytarza. Pierwszym wrażeniem jest przekonanie, że w pomieszczeniu zaparkowany jest prawdziwy samochód. Reflektory świecą się cały czas, słychać również ryk psującego się silnika.

Projekt odnosi się do stereotypowego wizerunku młodego gangstera z początku lat 90. ubiegłego wieku. Ludzi tych nie stać było na drogie, luksusowe auta. Kupowali więc sprowadzane z Niemiec, powypadkowe samochody z drugiej ręki. Były one substytutem luksusu, powierzchownym atrybutem dającym poczucie mocy.

Paradoksalnie; społeczeństwa zgadzają się klękać przed ołtarzami-symbolami władzy, nawet jeśli to tylko zaimprovizowana szopka, którą można łatwo zdemaskować, zaglądając za kulisy.

The work is composed of a part of a BMW car dating from the early 1990s. and a sound of a loudspeaker. The installation is situated at the end of a dark corridor. The first impression is that a real car is parked in this space. Headlights are shining all the time, and you can hear the roar of a breaking down engine. The project refers to an image of a stereotypical gangster from the early 1990s. People could not afford expensive, luxury cars so they were purchasing imported from Germany, secondhand and often damaged in accidents cars. They were substitutes for the luxury, a superficial attribute, giving the sense of power. Paradoxically, societies agree to kneel down to those altars-symbols of power even if it is an improvised show, which can be easily revealed.

Grupa 4!

>

Der Tod des Hurensohnes / *The Death of the Son of a Bitch*, 2009

obiekt / object, 200 x 80 x 100
fot. M. Grochowiak

Robert F. Hammerstiel (Austria)

Curated by
Tomasz Wondland

—
Urodzony w 1957, Pottschach, Austria. Mieszka i pracuje w Wiedniu, Austria. W latach 1979-1984 – studia na Uniwersytecie Sztuk Stosowanych w Wiedniu, Austria. Liczne krajowe i międzynarodowe nagrody za twórczość oraz publikacje.
—

Born In 1957, Pottschach, Austria. Lives and works in Vienna, Austria. 1979-1984 study at the University of Applied Arts Vienna. Numerous national and international art awards and publications.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Galerie Michèle Chomette, Paris, **FR (solo)** / **2009** Galerie Michèle Chomette, Paris, **FR (solo)**, Lukas Feichtner Galerie, Vienna, **AT (solo)** / **2008** Galerie Michèle Chomette, Paris, **FR (solo)** / Oberösterreichisches Landesmuseum, Linz, **AT (solo)** / **2006** Galerie Michèle Chomette, Paris, **FR (solo)** / Museum der Moderne Salzburg, **AT (solo)** / Fyns Art Museum, Odense, **DK (solo)** / **2005** L.A.Galerie-Lothar Albrecht, Frankfurt/Main, **DE (solo)** / **2001** MAK-Galerie, Museum für angewandte Kunst, Vienna, **AT (solo)** / 2000 L.A.Galerie-Lothar Albrecht, Frankfurt/Main, **DE (solo)** / **1999** Fonds régional d'art contemporain Alsace, Sélestat, **FR (solo)** / **1998** Le Crédac, Centre d'art d'Ivry, Ivry-sur-Seine, **FR (solo)** / L.A.Galerie-Lothar Albrecht, Frankfurt/Main, **DE (solo)**

>

What more do you want? II, 2010

instalacja z gotowych produktów (kosiarka automatyczna, sztuczny trawnik, płot), wideo Alles in bester Ordnung IV, 19'30", dźwięk / *installation with ready-mades (robotic lawnmower, artificial lawn, fence), videoloop Alles in bester Ordnung IV, 19'30", sound, 500 x 600*
widok instalacji w Muzeum Narodowym w Warszawie / *Installation view of the National Museum Warsaw, fot. R. F. Hammerstiel*

76/

Na pierwszy, szybki rzut oka słoneczna koncepcja świata Roberta F. Hammerstiela ucieleśnia szczęście człowieka. W schludnych domkach rajy lotto, na ekonomicznych w utrzymaniu sztucznych przydomowych trawnikach umilających atmosferę okolicy, upstrzonych tu i tam nadmuchiwany basenami, w czarujących salonach i czarownych sypialniach, w sterylnych wzorcowych kuchniach i czystych pokojach dzieciennych urządzonych we właściwej, miniaturowej skali, panuje spokój i idylla, oparta w niemałym stopniu o ofertę domów handlowych, katalogów wysyłkowych i centrów handlowych, które gwarantują spełnienie marzeń, które można kupić.

Robert F. Hammerstiel pokazuje nam świat istniejący w cieniu nieuniknionych produktów ubocznych maszyny konsumpcji, której zadaniem jest tworzenie potrzeb i ich zaspokajanie: anulowanie tęsknoty, wyparcie się niespełnialnego pragnienia i kres pogoni za utopią.

At the first cursory glance at least, the happiness of the man is realised in Robert F. Hammerstiel's sunny scheme of the world. In the trim houses of the lotto paradise, on the low-maintenance artificial lawns of neighbourhood-friendly front gardens with and without inflatable pools, in the charming living-rooms and the dreamlike bedrooms, in the sterile model kitchens in front of them and in the clean children's rooms furnished on an appropriate miniature scale, peace and idyll reign, not least underpinned by what is on offer at department stores, in mail-order catalogues and shopping malls which ensure the fulfilment of dreams that money can buy.

Robert F. Hammerstiel shows us a world, which is overshadowed by the inevitable by-products of a consumer apparatus aimed at producing needs and satisfying needs: the invalidation of longing, the denial of unfulfilled desire and the end of the pursuit of utopia.

fragment tekstu / *excerpt from the text of: August Rubs:*

Protect me from what I want [Chroń mnie przed tym czego pragnę], Vienna 2008

Herz

Rudolf

(Niemcy/*Germany*)

Curated by
Matthias Reichelt

—
Urodzony w 1954, Sonthofen, Niemcy. Mieszka i pracuje w Monachium, Niemcy i Paryżu, Francja. Wykształcenie: 1974-1980 – Akademia Sztuk Pięknych w Monachium, Niemcy.
—

Born in 1954, Sonthofen, Germany. Lives and works in Munich, Germany and Paris, France. Education: 1974-1980 Academy of fine Arts, Munich, Germany.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Lenin on Tour*, Museum Ludwig, Köln, **DE (solo)** / **2009** *Tatlins Dog*, Museum für Konkrete Kunst, Ingolstadt, **DE (solo)** / *Gemeinsam in die Zukunft*, Frankfurter Kunstverein, **DE (group)** / **2007** *Reality Bites: Making Avant-Garde in Post-Wall Germany*, Mildred Lane Kemper Art Museum, St.Louis, Missouri, **US (group)** / **2003** *The War*, Kunstverein Kassel (mit Michael Hofstetter), Kassel, **DE (solo)** / **2002** *Iconoclash*, ZKM Karlsruhe, **DE (group)** / **2001** *Mirroring Evil: Nazi-Imagery/Recent Art*, The Jewish Museum, New York, **US (group)** / **1999** *Das XX.Jahrhundert. Ein Jahrhundert Kunst in Deutschland*, Nationalgalerie Berlin, **DE (group)** / **1997** *Transit*, Neue Gesellschaft für Bildende Kunst, Berlin, **DE (solo)** / **1995** *Zugzwang*, Kunstverein Ruhr, **DE (solo)**

78/

Rudolf Herz. Lenin w Trasie / *Rudolf Herz. Lenin on Tour*

W 1989 roku po upadku Muru Berlińskiego, rada miejska Drezna postanowiła usunąć pomnik Lenina, symbol nieistniejącego już komunistycznego reżimu. Pomnik został zdemontowany i oddany kamieniarzowi ze Szwabii. Latem 2004 roku Rudolf Herz wypożyczył to ogromne popiersie i umieścił je, wraz z dwoma innymi anonimowymi posągami, na ławeczce ciężarówki. Przejechał z nimi całą Europę. Każdego wieczoru ciężarówka zatrzymywała się w innym mieście, gdzie proszono artystów, socjologów, badaczy kultury, ekonomistów i zwykłych ludzi o podzielenie się swoimi poglądami na temat osoby Lenina w XXI wieku. „Pokazuję Lenina swoim współczesnym. A także XXI wiek Leninowi. Kto mu to objaśni?” Uzyskane obrazy, wraz z wypowiedziami wielu świadków stanowią podstawę projektu *Lenin on Tour*, który został ujęty w formę filmu dokumentalnego, wystawy oraz książki.

In 1989 with the fall of the Berlin Wall, the city council in Dresden decided to remove its statue of Lenin, a symbol of the no longer existent Communist regime.

The monument was taken down and given to a Swabian stonemason.

*In the summer of 2004, Rudolf Herz borrowed this enormous torso of Lenin and placed it, along with two other anonymous statues, on the back of a truck and drove them all over Europe. Each evening the truck would stop in a different city where artists, sociologists, cultural scientists, economists and common people on the streets were asked to give their views on Lenin in the twenty-first century: "I show Lenin to my contemporaries. And the 21st century to Lenin. Who will explain it to him?" This remarkable tour was recorded by a film team and by photographers Reinhard Matz and Irena Wunsch. The resulting images, along with statements from a variety of witnesses form the basis of the *Lenin on Tour* project, which has taken shape as a documentary film, an exhibition and in the form of a book.*

>

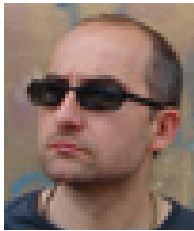
Lenin on Tour, 2009

druk cyfrowy / *digital print*, 60 x 90

Fot. I. Wunsch

Rafał Jakubowicz (Polska/Poland)

Curated by
Sławomir Sobczak

—
Urodzony w 1974 w Poznaniu. Absolwent Wydziału Edukacji Artystycznej (1999) oraz Wydziału Malarstwa, Grafiki i Rzeźby (2000) Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Od 2000 roku wykładowca w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Autor publikacji w czasopismach artystycznych oraz katalogach wystaw. Od 2005 roku członek AICA (Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki).

—
Born in 1974 in Poznań. Graduated from the Department of Art Education (1999) and Department of Painting (2000) of Academy of Fine Arts in Poznań. Since 2000 lecturer at the Academy of Fine Arts in Poznań. Author of publications in art magazines and catalogues of exhibitions. Since 2005 the member of AICA (International Association of Art Critics).

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 SP/PS, WRO Art Center, Wrocław, **PL (solo)** / SP/PS, LeGuern Gallery, Warszawa, **PL (solo)** / **2009** Meerschbaum, Galéria HIT, Bratislava, **SK (solo)** / *ein Lied*, Delikatesy, Kraków, **PL (solo)** / *PIEKŁO/NIEBO*, Galeria AT, Poznań, **PL (solo)** / *POLAND STREET UNDERGROUND 2009: KONTROL*, The Vinyl Factory Gallery, London, **GB (group)** / *On the Tectonics of History*, International Studio & Curatorial Program (ISCP), New York, **US (group)** / **2008** *Monster. Menschen, Mörder, Machtmaschinen / Monsters. Men, Murderers, Mighty Machines*, Motorenhalles Projektzentrum für zeitgenössische Kunst / Project Center of Contemporary Art, Dresden, **DE (group)** / *HeartQuake, On the Seam* | Socio-Political Contemporary Art Museum, Jerusalem, **IL (group)** / **2007** *Mirosław Bałka, Rafał Jakubowicz, Marzena Nowak*, Dvir Gallery, Tel Aviv, **IL (group)**

80/

Kryta pływalnia, ul Wroniecka 11a, piątek 4 kwietnia 2003 Poznań/ Polska

4 kwietnia 1940 roku gwiazdy na kopułach synagogi z ulicy Wronieckiej zostały zdjęte za pomocą lin. [...] Później władze miejskie nakazały zamienić budynek w krytą pływalnię. 4 kwietnia 2003 roku na ścianie budynku tuż nad polskim napisem *Pływalnia miejska* wyświetliłem inskrypcję w języku hebrajskim ze słowem *Pływalnia*. Praca składała się z dwóch filmów wideo oraz pocztówek. Na pierwszym filmie wideo (pozbawionym ścieżki dźwiękowej) można zobaczyć projekcję świetlną. Drugi (z dźwiękiem) jest dokumentacją wnętrza basenu – byłej synagogi.

Na wystawę *Erased Walls* artysta przygotował nowy projekt, odnoszący się do fotografii z 1924 roku, dokumentującej przedstawienie Wieczora Książki w aranżacji Warwary Stepanowej.

An indoor swimming-pool, Wroniecka Street 11a, Friday, 4th of April 2003, Poznań/Poland

On the 4th of April 1940, the stars on the domes on the Wroniecka Street synagogue were taken down with the use of ropes. [...] Afterwards, city authorities gave order to transform the building into an indoor-swimming-pool.

On the 4th of April 2003, I have projected the inscription: Swimming Pool in Hebrew on the front of the building above the Polish words City Swimming Pool. The work consisted of two video films (looped) and postcards. In the first video (without soundtrack) we can see light projection. The second one (with sound) is a documentation of the swimming pool's interior – a former synagogue.

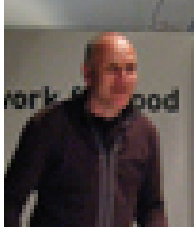
For the Eased Walls exhibition artist prepared a new project, related to a 1924 photography which documents the staging of An Evening of the Book, in Varvara Stepanova's arrangement.

>

Pływalnia / *Swimming-pool*, 2003

kadr z filmu wideo / *frame from a video film*

Karl Heinz

Jeron (Niemcy/*Germany*)

 Curated by
 Matthias Reichelt

 —
 Urodzony w 1962 w Memmingen, Niemcy.
 Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy.

 —
*Born in 1962, Memmingen, Germany.
 Lives and works in Berlin, Germany.*

Praca za jedzenie to projekt mówiący o pracy i ekonomii opartych na barterze. Małe zrobotyzowane urządzenia zamieniają swoją siłę roboczą na jedzenie. Urządzenia potrafią rysować i gwizdać dwie znane pieśni Sto lat i Międzynarodówkę. Ludzie mogą wypożyczyć jedno z urządzeń i kazać im za siebie pracować. Po skończeniu zadania urządzenia muszą zostać zwrócone lub przekazane osobie, która potrzebuje ich umiejętności.

Happening Praca za jedzenie wskazuje na potrzebą odnalezienia nowej definicji określeń, takich jak siła robocza i sama praca. Jest refleksją nad tym, jaką rolę pełni praca w naszych czasach, gdy pełne zatrudnienie staje się nieosiągalną utopijną koncepcją. Zajmuje się ponowną oceną pracy, jej dysfunkcją w kontekście codziennego utrzymywania się jednostki.

Will Work For Food is a project about labour and barter economy. Small robotic vehicles trade their manpower for food. The vehicles can draw and whistle the popular songs Happy Birthday and The Internationale. People can borrow one of the vehicles and let them work for them. After completing the assignment the vehicles have to be returned or given over to somebody else who needs their skills.

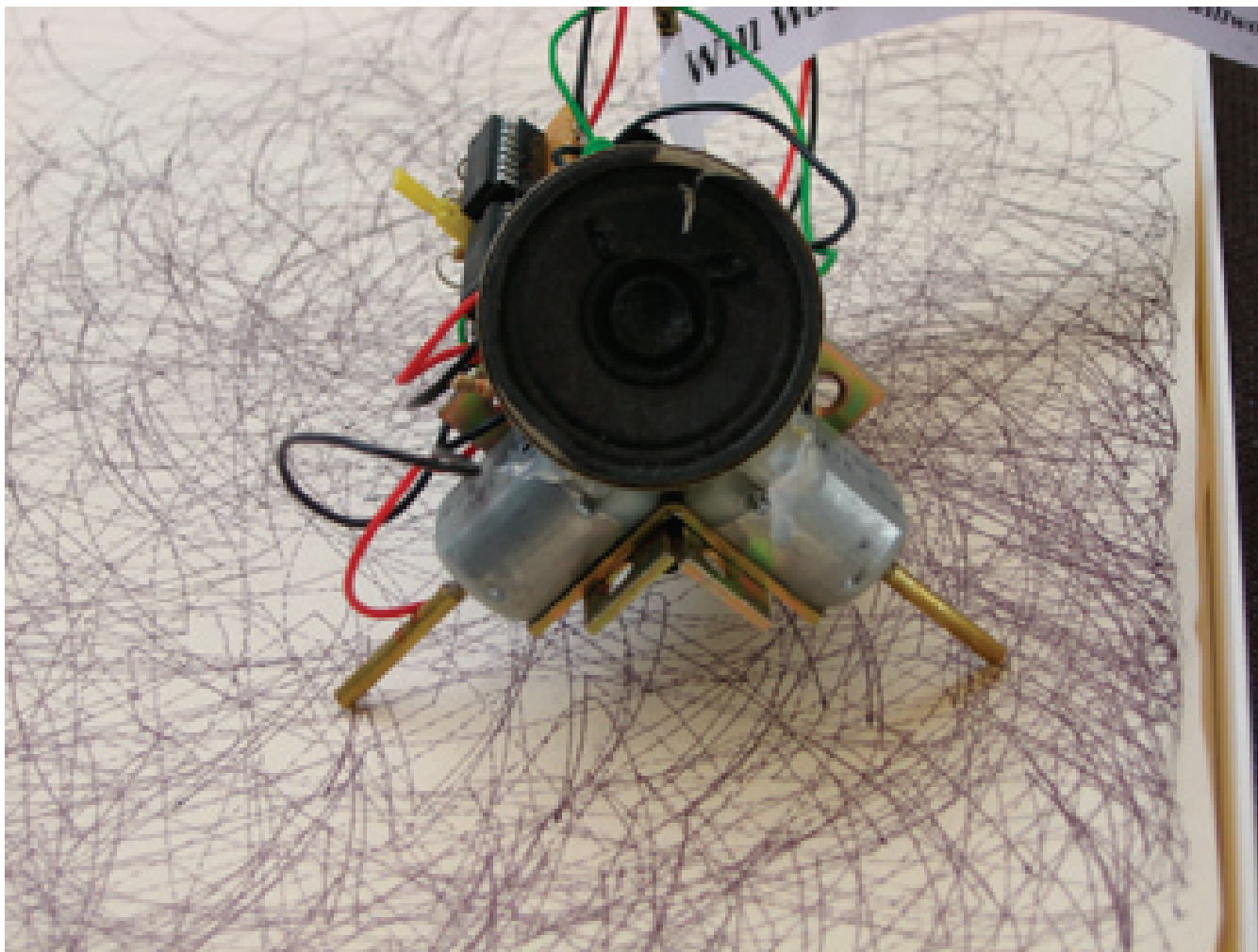
The Will Work For Food happening deals with the desire to find a new definition for labour and the act of working. It takes a position towards the question what role labour plays in a time, when full employment becomes an unattainable utopian conception. It deals with a reassessment of labour, its disjunction from covering the cost of living of the individual.

Karl Heinz Jeron

 WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 Berlinische Galerie, Berlin, **DE** / **2009** EdithRussHaus, Oldenburg, **DE** /
2008 Museum of Modern Art, San Francisco, **US** / Museum of Modern Art
 Ljubljana, **SI** / **2000** Walker Art Center, Minneapolis, **US** / **1999** Ars Electronica,
 Linz, **AT** / 1999 ZKM, Karlsruhe, **DE** / **1997** Documenta X, Kassel, **DE**

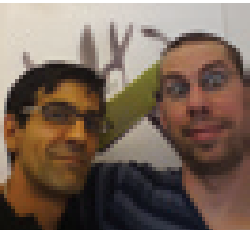

Will Work For Food, 2007

media różne, rozmiar zmienny / *mixed media, size variable*

foto. K. H. Jeron

Sandy Kaltenborn / Pierre Maite Image-shift / *Bildwechsel* (Niemcy/Germany)

Curated by
Matthias Reichelt

Studio Image-shift / Bildwechsel (Sandy Kaltenborn / Pierre Maite) zostało założone w 1999 roku. Od tego czasu studio projektowo-komunikacyjne wkracza w swojej działalności w przestrzeń społeczną, polityczną i kulturową. Praktyka studia może być opisana jako mieszanina klasycznych prac projektowych dla klienta oraz autorskich interwencji artystycznych w przestrzeń publiczną. Studio mieści się w Berlinie, ale artyści okazjonalnie podróżują po świecie. Image-shift zajmuje się kwestiami związanymi z klientelą artystyczną, ponieważ ich klientami są inni artyści, kuratorzy, muzea, instytucje kulturalne i edukacyjne, grupy działaczy społecznych i politycznych, a co więcej głównym klientem są oni sami. Obaj artyści tworzący studio mają za sobą edukację artystyczną (w Paryżu i wschodnim Berlinie), lecz są przekonani, że edukacja nie jest konieczna do tworzenia instytucji.

Image-shift / Bildwechsel (Sandy Kaltenborn / Pierre Maite) was founded in 1999. Ever since the design- and communication studio works in the fields of social, political and cultural engagement. the studio practices can be described as a mixture of classical client-related design work and authorship related artistic interventions in public space. the studio is based in Berlin, Germany and occasionally moves around the globe. image-shift also works in client relations - clients are artists, curators, museums, cultural- and educational institutions, social - and political activist groups and in the first place they are their own clients. Both members went to art school (Paris / East-Berlin) but believe that education is not necessarily bound to such institutions.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *why did you read this list?* in this book, today, (solo) / *signs of change*, Exit Art, New York, US (group) / **2008** *nicht alles tun / cannot do everything*, Emyt Gallery, Berlin, DE (group) / **2006** *when artists say we*, artists space New York, US (group) / **2005-2008** *100 best posters*, Berlin, DE (group) / **2002** *tract'eurs 11*, Gwangju Biennale, KR (group), *borderpanic*, Sydney, AU (group) / **2001** *just posters*, Akademie Solitude, Stuttgart, DE (solo) / **2000** *Engagement & Grafik Design*, NGBK, Berlin, DE (curatorship) / *street posters from Berlin*, Poster Festival, Chaumont, FR (curatorship)

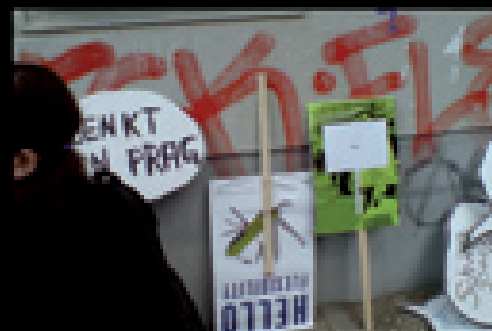
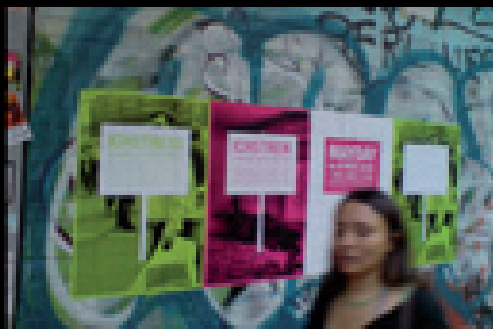
Obrazy te pokazują kilka przykładów interwencji artystycznych w kontekście walki społecznej i politycznej ostatnich lat. Większość tych plakatów zostało stworzonych we współpracy z takimi kolektywami, jak grupy antyrasistowskie i antykapitalistyczne. Nie istnieje oryginalne dzieło sztuki, nasze dzieło wraz z jego dystrybucją (znaczna ilość drukowanych offsetowo plakatów) w przestrzeni publicznej jest częścią kreatywnej i wspólnej pracy, którą Image-shift wykonuje wraz z innymi. Image-shift odrzuca ideę indywidualnego artysty/autora po to, aby skupić się bardziej na zależnościach, które funkcjonują na każdym polu produkcji kulturalnej. Przestrzeń publiczna miasta, kafejki, bary i kuchnie prywatne są galeriami życia codziennego. Te miejsca (wraz ze strategiami komunikacji wizualnej i obrazem polityki) to przestrzeń, gdzie Image-shift chce zrelatywizować klasyczną relację nadawca – odbiorca, autor – publiczność, aby dowartościować bardziej demokratyczne dyskursy publiczne w społeczeństwie. Dziękujemy za przeczytanie tego tekstu. Życzymy miłego dnia.

The images here show a few examples of visual interventions in the contexts of social and political struggles in the last years. Most of these posters were produced in collaboration with collective groups such as antiracist, anti-capitalist groups. There is no original artwork, as the distribution of these (in high amount / offset printed posters), into public space is part of the creative and collaborative work the image-shift does with others. Image-shift rejects the figure of the single artist /author in order to achieve more focus on the productive dependencies which lie in every field of cultural productions.

The public city space, the café's, the bars and the private kitchens are the galleries of daily life. This (and with its visual communicative strategies & image-politics) is where image-shift seeks to relativise (lower) the classical sender-receiver / author-audience relationship in profit of more democratic public discourses in society. Thanx for reading. Have a good day.

studio image-shift.net

Art/Design is not enough, 1999-2010

druk offsetowy i miłoś, rozmiary zmienne / *offset printing & love, dimensions variable*

MK

Kähne

(Litwa, Niemcy/*Lithuania, Germany*)

Curated by
Georgi Begun

—
Urodzony w 1963 roku w Wilnie, Litwa. W latach 1983-1988 studia na Wydziale Malarstwa Kunsthochschule Berlin Weissensee, Niemcy. Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy.

—
Born in 1963, Vilnius, Lithuania. 1983-88 study painting in Kunsthochschule Berlin Weissensee, Germany. Lives and works in Berlin, Germany.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2008 *Anarchy & Riot*, Galeria Metta, Madrid, **ES (solo)** / **2006** *Realfiktiv*, Guardini Galerie, Berlin, **DE (solo)** / *nEUclear reactions*, Caja de Burgos Art Centre, Burgos, **ES (group)** / **2004** *Berlin-Moskau/Moskau-Berlin 1950-2000*, Historisches Museum, Moscow, **RU (group)** / **2003** *MK Kähne*, Espacio Liquido, Gijón, **ES (solo)** / *X. Rohkunstbau 2003*, Gross-Leuthen, **DE (group)** / *Conceptualism*, Akademie der Künste, **DE (group)** / **2002** *MK Kähne*, Galeria Brito Cimino, Sao Paulo, **BR (solo)** / **2000** *Galerie Röntgen Kunstraum*, Tokyo, **JP (solo)** / *Deluxe*, Sala de Plaza de Espana de la Comunidad de Madrid, **ES (group)**

Kähne projektuje i buduje obiekty lepszego życia. Opierając się na utopijnych ideach z lat 20. i 70. XX wieku, artysta stworzył temat *realno-fikcyjnej* użyteczności. Kähne szuka granic w ramach, w których ta użyteczność jest możliwa.

Praca artysty zatytułowana *Suitcase Kitchen* wystawiana jest wraz z dwoma minimalistycznymi tablicami ukazującymi dwa słowa *Anarchia* i *Zamieszki*. Banalność kuchni jest konsekwentnie wyolbrzymiana, tworząc konstrukcję teoretyczną, która porusza się pomiędzy hedonizmem a rewolucją.

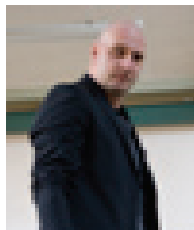
*Kähne designs and builds objects of a better living. Based on utopian ideas of the 20s and 70s in the 20th century, he has developed a theme of real-fictive usefulness. Kähne searches for the boundaries within which this usefulness is conceivable. His work, *Suitcase Kitchen*, is exhibited together with two minimalistic boards displaying the words *Anarchy* and *Riot*. The banality of a kitchen is consequently exaggerated and creates a theoretical construction which moves between hedonism and revolution.*

T.S., 2010

Anarchy, 2008

akryl, lampa neonowa / *acrylic, neon light*, 100 x 180 x 15

Kähne

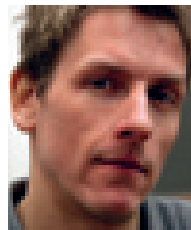
MK

(Litwa, Niemcy/*Lithuania, Germany*)

—
Urodzony w 1963 roku w Wilnie, Litwa. W latach 1983-1988 studia na Wydziale Malarstwa Kunsthochschule Berlin Weissensee, Niemcy. Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy.

—
Born in 1963, Vilnius, Lithuania. 1983-88 study painting in Kunsthochschule Berlin Weissensee, Germany. Lives and works in Berlin, Germany.

88/

Andrei

Loginov

(Białoruś, Niemcy/*Belarus, Germany*)

—
Urodzony w 1975 roku, Mińsk, Białoruś. Wykształcenie: W latach 1987-1993 uczęszczał do klasy malarstwa w białoruskim liceum plastycznym, Mińsk, w latach 1998-2004 studia na Akademii Sztuk Pięknych w Dusseldorfie, Niemcy, w klasie Magdaleny Jetelovej. Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy.

—
Born in 1975, Minsk, Belarus. Education: 1987-1993 study at Belarusian Lyceum of Arts, Painting Department, Minsk, 1998 -2004 study at Art Academy Dusseldorf, Germany, class Magdalena Jetelova. Lives and works in Berlin, Germany.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Stilleben*, Gallery Murata&Friends, Berlin, **DE (solo)** / *Who's Afraid of the Museum?*, Stedelijk Museum Hof van Busleyden, Mechelen, **DE (group)** / **2009** *The Simple Art of Parody*, MOCA Taipei, **TW (group)** / *A Spires Embers*, Center of Arts Mystetskyi Arsenal, Kiev, **UA (group)** / *Your Favorites*, Gallery Leonhard Ruethmueller Contemporary Art, Basel, **CH (group)** / **2008** *Belarusian Perspectives*, Arsenal Gallery in Białystok, **PL (group)**, *RCS – Russian Contemporary Show*, HAN JI YUN Contemporary Space, Beijing, **CN (group)** / **2007** *That could have been me*, Berezniysky Gallery for Contemporary Art, Berlin, **DE (solo)** / **2000** *Co-operative experience*, Halle 6, Dusseldorf, **DE (solo)** / **2000** *New Art of Belarus*, Centre for Contemporary Art, Ujazdowski Castle, Warsaw, **PL (group)**

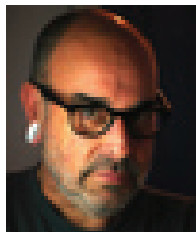
Te obrazy anarchii i powstawania nie są alegorią walki o wolność czy zwróceniem się przeciwko uciskowi. Są alegorią walki, w której wszyscy zwracają się przeciwko wszystkim, walki o siłę nabywczą w okresie bezsprzecznego kapitalizmu, fundamentalnym tabu, którego niewielu ośmiela się dotknąć. Obecnie, w okresie ideologii rządzącej totalnie, gdzie, jak zauważa Žižek, łatwiej wyobrazić sobie koniec świata niż koniec kapitalizmu (jesteśmy w stanie zapobiegać możliwym katastrofom ekologicznym, ale nie możemy wprowadzić nawet drobnej zmiany do systemu produkcyjnego), prawdziwą walką nie jest walka, w której tłumy dążą do zmiany systemu politycznego lub równości społecznej. Prawdziwa walka toczy się, gdy jednostki dążą do triumfu ekonomicznego. Entuzjazm rewolucjonistów francuskich dla działań społecznych i wolności politycznej przestał dzisiaj istnieć, gdyż teraz jedyną walką jest walka o dobro prywatne.

These images of anarchy and uprising are not those of an allegory about a fight for liberty against oppression. They are the allegory about a fight where everyone is against everyone for purchasing power in the undisputed capitalism period, the ultimate taboo that few dare to touch. In the present period of total ideology rule where, as Žižek reminds us, it is easier to imagine the world ending than the end of capitalism (we can all apprehend a possible ecological disaster yet we could not fathom a simple change in the production system), the true fight is not the one of the masses where they seek a change in the political system or an equal society. It is the one of the individuals seeking economic triumph. The enthusiasm of those French revolutionaries for the public course and for political freedom development has been abolished in our days, as now the only fight is for private well-being.

Pablo Espana

Fight II, 2008 fotografia / *photography*, 120 x 220

Uri Katzenstein (Israel/Israel)

Curated by
Noam Braslavsky

Urodzony 1951 roku, studiował w San Francisco Art Institute w drugiej połowie lat 70. XX w. Po uzyskaniu tytułu magistra przeniósł się do Nowego Yorku, gdzie mieszkał i pracował w latach 80. XX w. Jego wczesne performansy pokazywano w miejscach kultowych dla tego gatunku wypowiedzi artystycznej: *The Kitchen*, *No-Se-No*, *8BC i Danceteria*. Inne prace artysty, takie jak rzeźby, wideo i instalacje wystawiano w znanych światowych muzeach, np. The Russian State Museum (St. Petersburg), The Chelsea Art Museum (Nowy Jork), Kunsthalle Dusseldorf, The Israel Museum, Duke University Museum of Art (Karolina Północna), Tate Modern, Londyn, MOCA, Los Angeles, USA. Katzenstein uczestniczył w Biennale Sztuki w Sao Paulo (1991), Wenecji (2001), Buenos Aires (2002), gdzie zdobył pierwszą nagrodę oraz Istambule (2005). Performansy artysty odbywały się w znanych teatrach i galeriach w Londynie, Berlinie, San Francisco, walijskim Cardiff, hiszpańskim Santiago de Compostela, Nowym Yorku i Tel Awiwie. Uri Katzenstein mieszka w Tel Awiwie, wykłada na Wydziale Sztuk Pięknych uniwersytetu w Jafie.

Born 1951, studied at the San Francisco Art Institute in the late 1970s, and after receiving his MFA moved to New York City where he lived and worked throughout the eighties. His early performance work was regularly presented at such legendary performance venues as The Kitchen, No-Se-No, 8BC and Danceteria. His work in sculpture, video and installation have been exhibited in museums such as The Russian State Museum (St. Petersburg), The Chelsea Art Museum (New York), Kunsthalle Dusseldorf, The Israel Museum, Duke University Museum of Art (North Carolina), Tate Modern, London, MOCA, Los Angeles U.S.A. Katzenstein participated in the Sao Paulo Biennial (1991), the Venice Biennial (2001), the Buenos Aires Bienal (first prize, 2002), and the 9th Istanbul Biennial (2005). His performance work was shown in theatres and galleries in London, Berlin, San Francisco, Cardiff (Wales), Santiago de Compostela (Spain), New York, and Tel Aviv. Uri Katzenstein is based in Tel Aviv and teaches at the University of Haifa, Department of Fine Art.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Trembling Time*, Tate Modern London, **GB (group)** / **2009** *Who am I and what is my name*, new video works from ill. MOCA, LA, **US (group)** / **2007** *Hope Machines*, Gallery G.D.K, Berlin **DE (solo)** / *Hope Machines*, (full version+robot) C.C.A Tel Aviv, **IL (solo)** / **2004** *Vehicles*, Trace Gallery, Cardiff, Wells, **GB (solo)** / **2003** [pro]cmotp, HOME (video installation and talk), The Russian Museum, San Petersburg, **RU (group)** / **2001** *Home*, Venice Biennial, the Israeli pavilion, **IT (solo)** / *Ciclo de performances*, Centro Galego de Arte, Santiago de Compostela, **ES (group)** / **2000** *Families*, Duke University, North Carolina, **US (solo)** / *The family of Brothers*, Givon Gallery, Tel Aviv, **IL (solo)**

90/

Ocean Nie Udziela Nam Odpowiedzi / *The Ocean Does Not Respond to us*
Transcendencja Czasu w Pracy Wideo Katzensteina /
The Transcendence of Time in Katzenstein's Video Work
Hope Machines (Maszyna Nadziei)

Tylko nadzieja pomaga nam się rozwijać – zaufanie jest prawdziwą siłą napędową fraktali i prawdziwym impulsem na przyszłość. Sprawia, że niezbędne są rytuały, które nieustannie utrzymują strefę nieapokaliptyczną. Niezwykle ważne jest zaangażowanie w komunikację i tworzenie sieci międzyludzkich, ponieważ największym niebezpieczeństwem zagrażającym ludzkości jest atomizacja, izolowanie się od ciągle witalnych energii wszechświata. Ci, którzy nie mają potrzeby komunikacji, cierpią zazwyczaj na depresję, mają apokaliptyczne rojenia, nie są więc odpowiedni dla przyszłości. Istotne jest jednak, aby nie pomylić pojedynczości z indywidualizmem, który nie istnieje jako taki, lecz manifestuje się poprzez wyalienowaną samoświadomość w relacji do innych, udowadniając, że jest projekcją własnej świadomości – izolacji pomiędzy tłumami, która jest jednak konieczna.

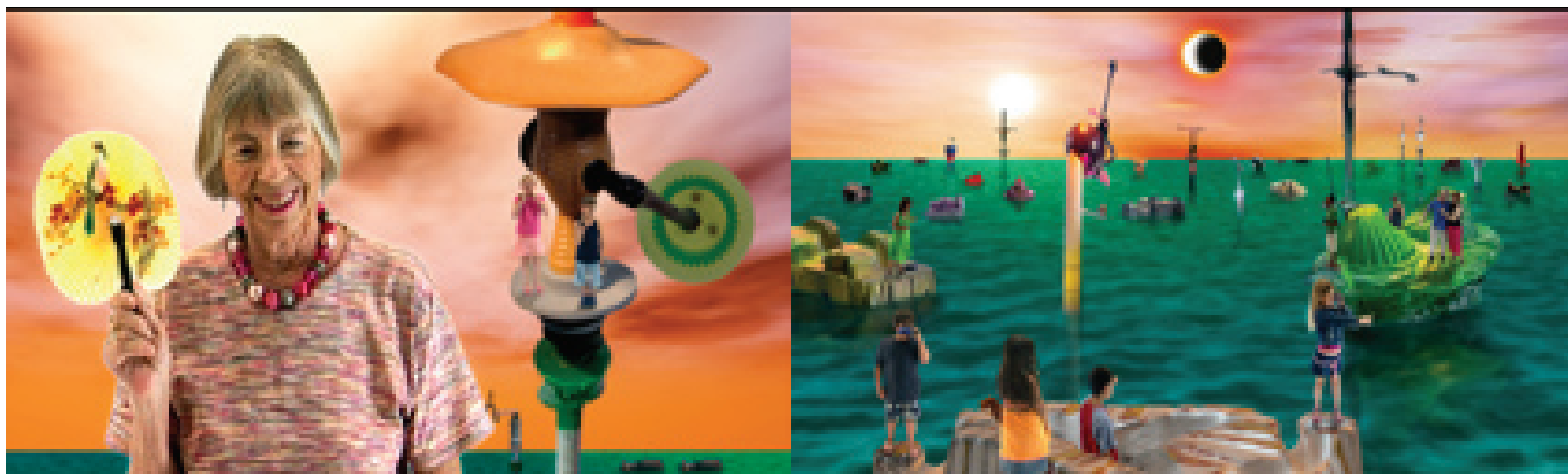
Poczucie indywidualizmu może istnieć wyłącznie w ramach procesów socjalizacji, w sieci międzyludzkiej, a nie w próżni na osamotnionej planecie.

Optymizm i wiara w plan na przyszłość są nieodzowne, aby zachować czyjąś oryginalność. Nie komunikujemy tego wyłącznie poprzez określone media, lecz modyfikujemy i bronimy w odpowiedzi na pojawiające się okoliczności.

Only hope allows us to progress – confidence is the actual driving force of fractals and the true impetus of the future. And it requires rituals that continually maintain a non-apocalyptic zone. An essential one is the engagement with communication and networking, because the greatest danger that looms upon humankind is atomization, isolation from the systematic vital energies of the universe. Those who do not desire to communicate are usually depressive, full of apocalyptic delusions, thus not fit for the future. Yet, one should not confuse singularity with individuality, as it does not exist as such, rather it manifests itself via an alienated self-awareness in relation to others, proving to be a projection of one's own conscious – namely as isolation among the masses, that thereby nevertheless has to be.

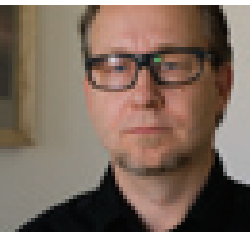
A sense of individuality can only exist within socialization, within a network, and not in a vacuum on a lonely planet. Optimism and faith in one's plan are necessary in order to perpetuate one's originality. This is not solely communicated via one's desired appropriate means, rather is modified and defended accordingly to the conditions that arise.

Emma Braslavsky

Hope Machines, 2007-2009

DVD technika mieszana / *DVD mixed media*

Peter

Kees (Niemcy/*Germany*)

Curated by
Noam Braslavsky

—
Urodzony w 1965 w Bayreuth, Niemcy. Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy. Od 2006 ambasador Arkadii, Grecja.
—

*Born in 1965, Bayreuth, Germany. Lives and works in Berlin, Germany.
Since 2006 Ambassador of Arcadia, Greece.*

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2009 Decima Bienal Habana – Havanna Bienale, **CU (group)** /
2008 ...oder die Kunst, einfach da zu sein, Galerie artMbassy Berlin,
DE (solo) / **2007** Souvenirs de Kassel, Galerie artMbassy Berlin, **DE (solo)** /
Eroi! Come noi...?, PAN Palazzo delle Arti Napoli, Napoli, **IT (group)** /
Achtung Sprengarbeiten!, NGBK Berlin, **DE (group)** /
2006 EMBASSY OF ARCADIA, Galerie artMbassy Berlin, ACC WEIMAR,
Berlin, **DE (solo)** / *berlin tendenzen*, La Capella Barcelona, **ES (group)**
/ *L'Invenzione della Realtà – informazione e comunicazione*
– Artandgallery, Milano, **IT (group)** / **2005** TV REAL, Kunsthau Bregenz,
AT (solo) / *UNTERNEHMEN ZUKUNFT*, Leben ohne Geld – Meerrettich,
Glaspavillon der Volksbühne, Berlin, **DE (solo)** / **2004** *Borne in Europe*
– *New Identities (Identity Checkpoint)*, Martin-Gropius-Bau, Berlin, **DE (group)**

92/

Strach staje się estetyką
Uwagi o „100% Secure” (Bezpieczny na 100%) Petera Keesa
Fragmenty z eseju Petera Herbstreuth

11 września jest dniem urodzin Franza Beckenbauera i Theodora W. Adorno. Beckenbauer wpłynął zasadniczo na piłkę nożną, a Adorno – na sposób naszego myślenia o estetyce i niezwykłym charakterze sztuki. Po ataku na World Trade Center w Nowym Yorku, który miał miejsce tego samego dnia, nic nie jest już pewne. Nic nie jest 100% Secure (Bezpieczne na 100%) z wyjątkiem faktów już dokonanych. W tym właśnie leży przyczyna względności diagnozy naszych czasów postawionej przez Petera Keesa; diagnozy, która koncentruje się nie wokół czynów, lecz wydarzeń, nie na doświadczeniu, lecz dyskursach i reakcjach, które pojawiły się po atakach. Jego twórczość zajmuje się nieskonkretyzowaną świadomością kolektywną i strachem, który ma ona wywoływać. Artysta wysadza walizki, torby i plecaki, filmując eksplozję.

*Fear becomes aesthetic.
Remarks on “100% Secure” by Peter Kees.
Extract from the essay by Peter Herbstreuth*

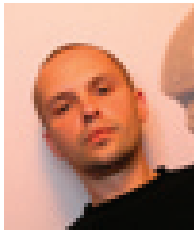
September 11 is the birthday of Franz Beckenbauer and Theodor W. Adorno. Beckenbauer influenced soccer, while Adorno influenced the way we think about aesthetics and the phenomenal character of art. After the attacks on the World Trade Center in New York which took place on the same day, it is no longer clear what goes together. Nothing is 100% Secure except for the fait accompli. And therein lies the relativity of Peter Kees' diagnosis of our time, a diagnosis which focuses not on the deed but on the events, not on experience, but on the discourses and reactions which followed the attacks. His work is aimed at a vague collective consciousness and the fear which it is assumed to produce. The artist blew up suitcases, bags and backpacks and filmed the explosions.

Peter Herbstreuth

100% SICHER / *100% SECURE*, 2005

wideo, rozerwane walizki / *video, blew up suitcases*

Cezary Klimaszewski (Polska/Poland)

Curated by
Sławomir Sobczak

—
Urodzony w 1971 w Lublinie, Polska. Mieszka i pracuje w Lublinie, Polska. Wykształcenie wyższe. Pracuje na stanowisku adiunkta (doktor) na Wydziale Artystycznym w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Polska.

—
Born in 1971, Lublin, Poland. Works and lives in Lublin, Poland. Higher education. The artist works as an assistant professor in the Faculty of Fine Arts at Maria Curie-Skłodowska University in Lublin, Poland.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2009 *Tovot Squat*, Warsztaty kultury, Zachęta, Lublin, **PL (solo)** /

Kolekcja alternatywna, Galeria Biała, Lublin, **PL (group)** /

2008 *Symposium Wobec Formy Otwartej Oskara Hansena*, (PSF – Dobra rada), Zachęta (oddział lubelski), Galeria Kont, prywatne mieszkanie, Lublin, **PL (group)** / *Przegląd Młodej Sztuki w ekstremalnych warunkach*

– *06 Survival Art.*, BWA, Wrocław, **PL (group)** / **2007** *Goliath Sdkfz 303 + PSF*, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa, **PL (solo)** / *Betonowe dziedzictwo*.

Od Le Corbusiera do blokersów, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa, **PL (group)** / *Tuż przed*. Muzeum idealne, projekt zbiorowy Z. Janin, Lokal 30, Warszawa, **PL (group)** / **2006** *Goliath*, Galeria Biała, Lublin, **PL (solo)** /

2005 *Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej*, Cluj, **RO (group)** /

2003 *Galeria „3A”*, ASP, Warszawa, **PL (solo)**

94/

>

Goliath, 2007

—
ruchomy obiekt wykonany ze stali, napędzany dwoma silnikami elektrycznymi /
a mobile object made of steel, powdered by two electric engines, 80 x 120 x 200

Goliath / *Goliath*

Głównym tematem realizacji jest rekonstrukcja niemieckiego, bezzałogowego, sterowanego elektrycznie pojazdu gąsienicowego *goliath* (Sdkfz 303). Cel jego powstania oraz zmiany zasady jego działania wiążą się z potrzebą kontynuacji losów tego obiektu. Punktem wyjścia do tej realizacji była zbieżność znaczeń słowa goliath, a także dwie przeciwstawne wartości zawierające się w opisie pojedynku Dawida z olbrzymim filistyńskim wojownikiem Goliatem (postać bibl. z 1 Księgi Samuela).

Pojazd jest z zewnątrz wierną repliką oryginału. Sdkfz 303 już bez ładunku wybuchowego sterowany jest przez postać znajdującą się w *embrionalnej* pozycji w jego zmodyfikowanym wnętrzu. Jest to ważna zmiana tego obiektu, która zmienia także jego przeznaczenie.

Krótki film found – footage dotyczy historii powstania oraz zasady działania zdalnie sterowanej miny. Wykorzystany niemiecki materiał instruktażowy oraz atmosfera towarzysząca *powstawaniu* goliata rozpoczyna film, którego akcja kończy się we współczesnych czasach.

The essence of this work constitutes a reconstruction of a German electric unmanned tracked vehicle goliath (Sdkfz 303). The aim of its existence as well as the altered principles of its work is related to the need of carrying on its story.

A starting point of this project represent the disambiguation of a word goliath and two opposing values included in the description of a combat between David and a giant Philistine warrior Goliath (a biblical figure known from the Books of Samuel). From the outside the vehicle is an exact replica of its original. However, its interior has been modified. Sdkfz 303 deprived of the explosive is controlled by a person assuming the embryonic position who is situated inside the vehicle. It is a significant change which changes its purpose.

A short film – found footage concerns the history of its existence and the rules of operating a mine. The utilised German instructional material and the atmosphere accompanying the making of goliath begin the film, whose action ends in the present day.

Cezary Klimaszewski

Thomas Kilpper

(Niemcy/*Germany*)

Curated by
Matthias Reichelt

—
Urodzony w Stuttgarcie, Niemcy. Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy. Wykształcenie: studiował malarstwo i rzeźbę na Akademii Sztuk Pięknych w Norymberdze, w Düsseldorfie i Frankfurt nad Menem (Staedelschool), Niemcy, 1998 – egzamin magisterski u prof. Georga Herolda na Wydziale Rzeźby, Staedelschool Frankfurt, Niemcy.

—
Born in Stuttgart, Germany. Lives and works in Berlin, Germany. Education: studied painting and sculpture at The Academy of Fine Arts Nuremberg, Düsseldorf and Frankfurt on Main (Staedelschool), 1998 Meisterschüler exam with prof. Georg Herold (sculpture dept.), Staedelschool Frankfurt.

www.kilpper-projects.de

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 Christian Nagel Gallery, Cologne, **DE (solo)** / **2009** *State of Control*, Lino-floor-cut at the former GDR State Security ('Stasi-') HQs and Neuer Berliner Kunstverein (n.b.k.), Berlin, **DE (solo)** / **2008** *A Light-house for Lampedusa!*, Villa Romana, Florence, **IT (solo)** / *Dispari & Dispari*, Reggio Emilia, **IT (solo)** / **2007** *From the Fat Corner to the Revolution*, Kunstraum Dusseldorf, **DE (solo)** / **2006** *Pigisback*, Pump House Gallery, Battersea Park, London, **GB (solo)** / **2004** *Ulrike Meinhof* – Meerrettich Gallery at the Glaspavillon at the 'Volksbühne' Theatre, Berlin, **DE (solo)** / **2003** *Al Hissan – The Jenin Horse*, Jenin, Westbank, sculpture-project in public space with Palestinian youths in the occupied territories in collaboration with the Goethe Institute Ramallah, **IL (solo)** / **1999** *don't look back*, woodcut, installation in the former basketball hall of the US-army at Camp King, Oberursel nearby Frankfurt on Main, **DE (solo)**

96/

Thomas Kilpper, *State of Control* (Stan Kontroli), projekt wystawienniczy przy byłym ministerstwie bezpieczeństwa narodowego NRD, 2009
Thomas Kilpper, State of Control, an n.b.k. exhibition project at the former ministry for state security of the GDR, 2009
(c) Neuer Berliner Kunstverein n.b.k./Jens Ziehe

Nad długoterminowym projektem *A Lighthouse for Lampedusa!* (Latarnia dla Lampedusy!) pracuję od 2007 roku, kiedy to zostałem zaproszony przez Andrea Sassi na wystawę *dispari&dispari project space* w Reggio Emilia. Od lat 90. XX w. Lampedusa – mała wyspa usytuowana przy południowo-zachodnim brzegu Sycylii – stała się głównym miejscem na Morzu Śródziemnym, dokąd przybywają nielegalni emigranci z Afryki i Azji. Do 2009 roku przybywało tam rocznie do 30.000 uchodźców. Wiele osób zginęło podczas niebezpiecznej wyprawy. Nieliczni, którzy szczęśliwie dotarli do brzegów, byli często deportowani. Od 2009 roku prawie wszystkie łodzie przechwycone przez europejską policję oraz siły zbrojne są bezpośrednio odsyłane do Libii. Choć Twierdza Europa zamyka swoje bramy coraz bardziej efektywnie, Parlament Europejski podczas posiedzenia wezwał władze libijskie do stworzenia krajowego systemu zajmującego się azylantami.

*I am developing the project *A Lighthouse for Lampedusa!* as a longterm project since 2007, when I was invited by Andrea Sassi for a show at *dispari&dispari project space* in Reggio Emilia. Since the nineties Lampedusa - a small island south-west of Sicily – became a main venue to stranding migrants from Africa and Asia in the Mediterranean. Until 2009 per year up to 30.000 refugees arrived. Many people died during the dangerous crossing. But the ones that luckily made it to the shores of Lampedusa increasingly were facing deportations. Since 2009 almost all boats on sea get intercepted and directly sent back to Libya by European police and armed forces. While the 'Fortress Europe' is closing more and more efficiently its gates at the sitting of June 17, 2010 the European Parliament calls on the Libyan authorities among others to establish a national asylum system.*

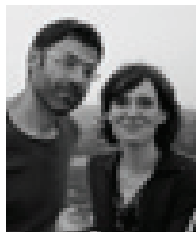
Thomas Kilpper

>

A Lighthouse for Lampedusa!, 2008-2010

stal, kolorowa plandeka, drut, fotografie /
steel, coloured tarpaulin, wire, photos, ca 500 x 800 x 900

Folke Köbberling & Martin Kaltwasser (Niemcy/Germany)

Curated by
Matthias Reichelt

Folke Köbberling urodzona w 1969; Martin Kaltwasser urodzony w 1965. Mieszkają i pracują w Berlinie, Niemcy. Folke Köbberling studiowała sztuki piękne na Kunsthochschule Kassel w Niemczech i na the Emily Carr Institute of Art and Design w Vancouver, Kanada i uzyskała tytuł magistra na Akademii Sztuk Pięknych w Kassel w Niemczech. Martin Kaltwasser studiował sztuki piękne na Akademii Sztuk Pięknych w Nurembergu w Niemczech zanim przeniósł się na Uniwersytet Techniczny w Berlinie, gdzie otrzymał dyplom architekta. Oboje artyści wykładają obecnie w Art Center College of Design, w Pasadenie w Stanach Zjednoczonych. Wybrane warsztaty i wykłady w: the Metropolitan University, Londyn, UK, University of Arts, Berlin, DE, (Architecture and Industrial Design Program), the University of Kassel, DE, (Fine Arts Program) ETH Zürich, CH, Akademy of Fine Arts HFBK, Hamburg, DE, University of Innsbruck, AT, (Urban Studies Program) Emily Carr Institut of Art and Design in Vancouver, CA and Art Center College of Art and Design, Pasadena, US. Ostatnio otrzymane nagrody to m.in. grant Senatowi miasta Berlina fundujący roczne stypendium w Los Angeles, rezydencja artystyczna w Marfii sponsorowana przez The Chinati Foundation oraz grant Kunstfonds Bonn na napisanie i opublikowanie nowej książki zatytułowanej „Hold it!”.

Folke Köbberling was born in 1969 and Martin Kaltwasser was born in 1965. They live and work in Los Angeles, USA and Berlin, Germany. Folke Köbberling studied Fine Arts at Kunsthochschule Kassel, Germany and at the Emily Carr Institute of Art and Design in Vancouver, Canada and received her MA from the Academy of Fine Arts in Kassel, Germany. Martin Kaltwasser studied Fine Arts at the Academy of Fine Arts in Nuremberg, Germany before he studied the Technical University Berlin, where he made his Diploma in Architecture. Both are currently guest scholars at Art Center College of Design, Pasadena, in the Fine Art Graduate Program. Selected workshops and lectures at: the Metropolitan University in London, UK, University of Arts, Berlin, DE, (Architecture and Industrial Design Program), the University of Kassel, DE, (Fine Arts Program) ETH Zürich, CH, Akademy of Fine Arts HFBK, Hamburg, DE, University of Innsbruck, AT, (Urban Studies Program), Emily Carr Institut of Art and Design in Vancouver, CA and Art Center College of Art and Design, Pasadena, US. Recent awards include a grant from the Senate of Berlin/Cultures affairs for a one year fellowship in Los Angeles, artist in residence/Chinati Foundation/ Marfa, working grant and publishing grant from Kunstfonds Bonn for their new book “Hold it!”

98/

Crushed Cayenne (Zniszczone Cayenne) jest modelem dwóch samochodów sportowo-użytkowych SUV (ang. Sport Utility Vehicle, luksusowy samochód osobowy i terenowy) w trakcie zderzenia czołowego, zbudowanym w skali 1.2:1. Widzowie mogą usiąść w środku drewnianych wraków.

Rzeźba stanowi ironiczny komentarz do charakteru tych samochodów, uwodzących pozorną niezłomnością i hedonistycznym urokiem. Dwuznaczna kruchość i otwartość rzeźby przedstawia ich destrukcję kontrastującą z wyglądem samochodów przypominających czołg.

Samochody sportowo-użytkowe ze swoimi wojskowymi korzeniami mają właściwy sobie złowieszczy urok. Wrodzony bezceremonialny brak umiaru Porsche Cayenne ujawnia się naprawdę wtedy, gdy zostaje on zniszczony w groźnym wypadku.

Crushed Cayenne is a 1.2:1 scale mockup of two proprietary SUVs on a full frontal collision course. The public was invited to take seats inside the wooden wrecks wrenched into each other.

The sculpture provides an ironic commentary on the seemingly indomitable and hedonistic allure of these cars. The ambiguous frailty and accessibility of the sculpture representing their destruction were in stark contrast to the familiar tank-like look of these cars—intact—in real life.

SUVs with their military origin have an inherent menacing allure. The intrinsic vulgar excess of a Porsche Cayenne really comes into its own when it is destroyed in a heavy crash.

Folke Köbberling & Martin Kaltwasser

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Locker Plant, Chinati Foundation, Marfa, **US (solo)** / *The games are open*, Vancouver, **CA (solo)** / *Cars to Bicycles*, Bergamot Station, Los Angeles, **US (solo)** / Ujazdowski Castle, Center for Contemporary Art, Warsaw, **PL (solo)** / **2009** Galerie Anselm Dreher, Berlin, **DE (solo)** / *Come in the house will be yours*, Badischer Kunstverein, Karlsruhe, **DE (group)** / **2008** HdA Haus der Architektur, Steirischer Herbst, Graz, **AT (solo)** / **2007** Artforum, Berlin, **DE (group)** / *Die Stadt von morgen*, Akademie der Künste, Berlin, **DE (group)** / Galerie Anselm Dreher, Berlin, **DE (solo)** / **2005** *Urban realities*, Martin Gropius Bau, Berlin, **DE (group)**

Crushed Cayenne, 2008

konstrukcja drewniana / *reclaimed construction timber*, 450 x 650 x 200
rot. *M. Kaltwasser*

Paweł Kowalewski (Polska/*Poland*)

Curated by
Tomasz Wędoł

—
Urodzony w 1958 roku, Warszawa, Polska. Malarz, artysta multimedialny, twórca reklam i wykładowca akademicki. W latach 1978-1983 studiował w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. W 1982 roku założył wraz z 5 innymi malarzami formację artystyczną o nazwie Gruppa, która szybko stała się jednym z najbardziej istotnych i wpływowych elementów polskiej sceny artystycznej lat 80. Od 1985 roku pracuje jako strażnik wykładowca w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Od 1991 roku Kowalewski prowadzi własne studio reklamowe Communication Unlimited.

—
Born in 1958 Warsaw, Poland. Painter, multimedia artist, advertisement creator and Academy teacher. 1978-1983 he studied at the Academy of Fine Arts in Warsaw in 1982 together with 5 other painters he set up the artistic formation Gruppa – the most influential and important for Polish art scene in that time. Since 1985 he has been working as a senior lecturer at the Academy of Fine Arts in Warsaw. Since 1991 he has been running his own advertising agency Communication Unlimited.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2009 *Like a Rolling Stone*, Sculpture Centre Orońsko, galeria appendix2, Warszawa, **PL (group)** / **2008** *Republika bananowa*, Ekspresja lat 80., galeria BWA Wałbrzych – Banana Republic, Bucarest, Debrecen, **HU (group)** / *Ja zastrzelony przez Indian po raz drugi*, Galeria Appendix2, Warszawa, **PL (solo)** / **2004/05** *Warszawa – Moskwa / Moskwa – Warszawa 1900-2000*, Zachęta, Warszawa, **PL**; Galeria Trietiaowska, Moscow, **RU (group)** / **1992** *Koniec wieku*, Galeria Appendix, Warszawa, **PL (solo)** / Galerie Isy Brachot, Bruksela, **BE (solo)** / **1991** *Obrazy a ready made*, Polish Culture Institute, Prague, **CZ (solo)** / **1990** *Kunst des 20 Jahrhunderts aus Mittel und Osteuropa*, Dorotheum, Vienna, **AT (solo)** / Galerie Ariadne, Vienna, **AT (solo)** / **1987** *Gruppa Gruppen*, Galeria Atrium, Stockholm, **SE (group)** / *Avanguardia polacca esposizione dell'arte indipendente polacca*, Centro Direzionale Colleoni, Agrate Brianza, Milan, **IT (group)** / *Kuda Gierman*, Gruppenkunswerke, Kassel, **DE (group)**

100/

Gdzie zaczyna się demokracja, a gdzie kończy wolność? Biorąc na celownik aparatu fotograficznego kraje nowoczesnego świata, widzimy, jak potrzeba bezpieczeństwa i ładu zamyka nas w klatce pozwoleń i zakazów. Uniwersalny język, który normuje nasze zachowanie, czytelny tak samo dla mieszkańca Afryki, jak i Europejczyka. Język mówiący absurd i obnażający niemoc. Czy wolność jest nieskończona, czy tak jak wszystko musi mieć swoje granice? Czy nie chowamy się za martwy język oczywistości, który stanowi niepodważalne prawo dla nas samych? Czy nakaz EUROPEANS ONLY z Muzeum Apartheidu w Johannesburgu nie nabiera nowego wyrazu na naszych (Unii Europejskiej) granicach? To właśnie te pytania, jak i moje *umiłowanie* pseudoprawnego absurdu sprawiło, że chce mi się zawracać wam głowę moimi pracami.

Where democracy begins, and where freedom ends? When you look through the lens of your camera at the modern well developed world you see how necessity of security and order closing us in a cage of strict regulations. Universal language which forms and determine our behavior is obvious as well for African as for European citizen. Absurd Language which discloses our incapacity. Is freedom infinite or has as all its' boundaries? Doesn't order sign EUROPEANS ONLY from Apartheid Museum in Johannesburg gets a new meaning inside our EU borders? These questions exactly together with my devotion to pseudo legal absurd lead me to the point where I would like to bother you with my artwork.

Paweł Kowalewski

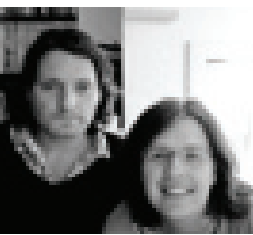
współpraca / *co-operation:*

galeria appendix2

>
NIE WOLNO / *FORBIDDEN*, 2010

druk cyfrowy, podświetlenie / *digital print, backlight*, 150 x 200 cm

Christine Kriegerowski & Christoph Tempel / Gated Community

Curated by
Matthias Reichelt

(Niemcy/Germany)

www.umzaeuntegemeinschaft.de

Christine Kriegerowski

Urodzona w 1961 w Berlinie, Niemcy. Mieszka i pracuje w Berlinie. Fotografuje, rysuje i tworzy wideo. W latach 1984-1992 studiowała na Hochschule der Künste w Berlinie.

Born in 1960, Berlin, Germany. Lives and works in Berlin as a artist, works with photography, drawing and video. 1984-1992 studied at Hochschule der Künste, Berlin.

www.duckwoman.de, www.allgirls-berlin.org

Christoph Tempel

Urodzony w 1964 we Frankenthal, Niemcy. Mieszka i pracuje w Berlinie, jest niezależnym krytykiem zajmującym się architekturą. Píše dla niemieckich pism architektonicznych: *Bauwelt*, *Baumeister*, *Bauzeitung*, *Bund Deutscher Baumeister*, *Architekten und Ingenieure*. Współpracuje z Berlińską Izbą Architektów. Pracuje jako redaktor w berlińskim czasopiśmie *Museums Journal*.

Born in 1964, Frankenthal, Germany. Lives and works in Berlin as a free lance architectural critic. He is writing for German architectural reviews Bauwelt, Baumeister, deutsche Bauzeitung, for Bund Deutscher Baumeister, Architekten und Ingenieure (BDB) and for the Berlin Chamber of Architects and works as an editor for Museumsjournal, Berlin.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2009 *White Cash*, WTC Gallery, Hamburg, DE (group) / **2008** *Vertrauen ist gut/ Trust is good*, Gehag-Forum Berlin, DE (solo) / **2007** *Mobile Academy, Routes and Sites of Mobility Pioneers and Functionaries*, HAU, Berlin, DE (group) / *Westerweiterung* (western extension) at Brunnenstraße, Berlin, DE (group) / **2005** *Umzäunte Gemeinschaft (GATED COMMUNITY)*, 32 2 by 4 meter posters as a contribution to the competition *Sauberkeit, Sicherheit, Service* (Cleanliness, Security, Service) at Berlin undergroundstation Alexanderplatz, DE (solo)

Ogrodzona Społeczność / *Gated Community*

Gated Community prezentuje swoją kolekcję ogrodzeń z Berlina i Bremy – za każdym razem projektujemy nowe modele, spełniając prośby klientów. W Berlinie oplotowaliśmy właściwie całą stację metra, odpowiadając na potrzeby Czystości, Bezpieczeństwa i Usług.

W Bremie projekt zatytułowany *Trans-European Lab* (Laboratorium Transeuropejskie), zakładający, że nie istnieje: *Europa, kobieta, medium cyfrowe* zainspirował nas do stworzenia płotu wykluczającego europejskich sąsiadów. Teraz w związku z Biennale Mediations w Polsce Gated Community musi stanąć przed nowym wyzwaniem sprawdzenia, przed czym chcą ochronić się nasi nowi międzynarodowi klienci.

Gated Community presented their collection of fences in Berlin and Bremen—each time we designed new models meeting our clients' requests. In Berlin we virtually fenced in a whole metro station responding to the demand for Cleanliness, Security and Service. In Bremen thealit's Transeuropean Lab do not exist: Europe, women, digital medium inspired us to create a fence excluding european neighbours. Now the Mediations Biennial in Poland challenges the Gated Community in a completely new way to find out what our international ordering customers need to be protected from.

Christoph Tempel,

rzecznik prasowy Ogrodzonej Społeczności / *press representative of Gated Community*

Zaufanie jest Dobre / *Trust is Good*

Punkt wyjścia projektu opiera się na złowieszczym wyroku, będącym artystyczną adaptacją komunikatu wydawanego przez zwyczajny bankomat, który nagle zamienia klienta w dłużnika: *Brak środków: Prosimy skontaktować się z bankiem*.

Oznacza to, że stan konta lub karty kredytowej został przekroczony. Ta praca stwarza możliwość zastanowienia się nad wykluczeniem, włączeniem i uczestnictwem w naszym społeczeństwie, które ostatecznie funkcjonuje tylko wtedy, gdy na koncie są odpowiednie środki.

A fateful judgment graces the artistic adaptation of a regular automated teller machine, which suddenly turns the customer into a delinquent: Withdrawal denied: Please contact a bank representative for information. This indicates that the account, or the overdraft credit—if that is even still granted—is overdrawn. This work offers an opportunity to think about exclusion and inclusion and participation in our society, which ultimately only functions if sufficient financial means are available.

Matthias Reichelt

góra/lewa strona – wrogie przejęcie / *top/left hostile – takeover:*
 feindliche Übernahme / *campaigners, 2005*, rysunek komputerowy (Ilustrator Adobe), projekt na billboard / *computer drawing (Adobe Illustrator), design for billboard*
 fot. *Christine Kriegerowski*

góra/prawa strona – bojownicy / *top/right – campaigners:*
 Demonstranten / *hostile take-over, 2005*, rysunek komputerowy (Ilustrator Adobe), projekt na billboard / *computer drawing (Adobe Illustrator), design for billboard*
 fot. *Christine Kriegerowski*

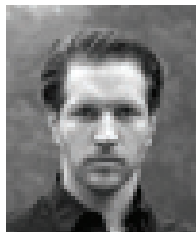
środek/strona lewa / *middle/left*
 południowo-zachodnia strona Alexanderplatz, w kierunku północno-wschodnim /
southwestern side Alexanderplatz in north-eastern direction:
 Umzäunte Gemeinschaft / *Gated Community, 2005* / czarny akryl na papierze (odblaskowa zieleń) na płótnie, samoprzylepne litery / *black acrylic on paper (dayglow green) on canvas, adhesive letters, 32 billboards, 4 x 2 m*
 fot. *Bernhard Schurian*

środek/strona prawa / *middle/right*
 stacja metro przy południowo-zachodniej stronie Alexanderplatz, w kierunku południowo-zachodnim / *southwestern side metro station Alexanderplatz in southwestern direction:*
 Umzäunte Gemeinschaft / *Gated Community, 2005*, akryl na papierze na płótnie, litery samoprzylepne / *acrylic on paper on canvas, adhesive letters, 32 billboards, 4 x 2 m*
 fot. *Bernhard Schurian*

dół/strona lewa / *bottom/left*
Trust is good (Zaufanie jest dobre)/instalacja / *installation:*
 Vertrauen ist gut/Arbeitsamt/Sparkasse /
Trust is good /savings bank/unemployment agency, 2008,
 instalacja, konstrukcje drewniane z tekturą i gwaszem / *wooden constructions with cardboard and gouache installation, 1,45 x 0,6 x 0,8 m/2 x 1,2 x 1m*
 fot. *Julia A. Treptow*

dół/strona prawa / *bottom right*
Trust is good (Zaufanie jest dobre)/fragment / *detail:*
 Vertrauen ist gut/Sparkasse (Ausschnitt) „Eine Auszahlung ist zur Zeit nicht möglich” / *Vertrauen ist gut/Sparkasse (Ausschnitt) „Eine Auszahlung ist zur Zeit nicht möglich”, 2009*
 konstrukcje drewniane z tekturą i gwaszem / *wooden construction with cardboard and gouache, 2 x 1,2 x 1m*
 fot. *Julia A. Treptow*

Kunkel

Oliver

(Niemcy/Germany)

Curated by
Noam Braslavsky

—
Urodzony w 1976 we Frnkfurcie nad Menem, Niemcy. Mieszka i pracuje w Kolonii, Niemcy. Oliver Kunkel nazywa siebie rzeźbiarzem, ale jego twórczość nie ogranicza się do jednego medium. Zajmując się sztuką konceptualną, artysta kreuje obiekty, instalacje, filmy wideo oraz druki, posługując się różnymi technikami i materiałami. Od 2001 roku głównymi tematami jego prac stały się: Nauka/Rozrywka/Środowisko i Przestrzeń/Tworzenie mitów/Biologia i Bionika/Zachowanie/Rozpowszechnianie informacji (np. wiadomości różnymi kanałami). W ten sposób Kunkel tworzy prace, które są kompleksowe i rozpościerają się zarówno w przestrzeni prawdziwej, jak i wirtualnej. Zadając pytanie, ich widzowie powinni odnajdywać równocześnie na nie odpowiedź. Oliver Kunkel studiował w Szkole Sztuki i Mediów w Kolonii, uczęszczając na zajęcia Marcela Odenbacha i Petera Zimmermanna oraz w Akademii Sztuki w Düsseldorfie w studiu Rosemarie Trockel.

—

Born in 1976, Frankfurt/Mein, Germany. Lives and works in Cologne, Germany. Oliver Kunkel defines himself as a sculptor, but isn't restricted on a certain medium. By his conceptual work he develops objects, installations, videos and prints using different techniques and materials. Since 2001 main themes of his work are: Science / Entertainment / Environments and Space / Creation of myths / Biology and Bionics / Behaviour / Dissemination of information (e.g. by news through every channel). In this manner Kunkel creates works that are contently complex and spread out in a real as well as virtual space. So their viewers should ask questions and find answers at the same time. Oliver Kunkel was a student at the Media Art School, Cologne, at Marcel Odenbach, Peter Zimmermann and at the Art Academy Düsseldorf in the class of Rosemarie Trockel.

www.oliverkunkel.com

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2009 Young Artist Award Kunst aus NRW former Reichsabtei, Aachen/Kornelimünster, DE (solo) / Embedded Art, Akademie der Künste, Pariser Platz / Berlin, DE (group) / **2008** SLEEPING BEAUTY SYNDROME I, Exhibition at KJUBH Kunstverein, Cologne, DE (solo) / New Talents, Rheinauhafen / Cologne, DE (group) / **2007** WELCOME to SAGACITY, Gallery Dieter Reitz / Berlin, DE (solo) / **2006** Kunstfimbienne, Kunstwerke, Berlin, DE (group) / Satellite of Love – Exploding Television, Witte de With, Rotterdam, NL (group) / **2005** I Will with Rosemarie Trockel and others at Schauspielhaus-Düsseldorf and play! Exhibiton at Stadtmuseum-Düsseldorf, DE (group) / **2004** be clean ...!, Musée d'Histoire – de la ville de Luxembourg, LU (group) / **2003** Invisible Threat, Break 2.2 Festival, Ljubljana, SI (group)

104/

Atmosfera kliniki, całkowicie aseptyczna poza ekskrementami gołębi.

Na środku pomieszczenia znajduje się reprodukcja anteny telefonu komórkowego odbierająca mikrofałe, w każdym rogu głośnik – konwerter odtwarzający dźwięk w systemie dolby stereo. Jeden został zdominowany przez Shepherd-Tone (Ton Pasterski): dźwięk tworzący iluzję ciągłego narastania, po kilku minutach dręczącego hałasu – nie ma punktu kulminacyjnego. Czy to męczące? Kto nadaje, a kto odbiera? Plik dźwiękowy jest połączony z 45-minutowym szeptanym tekstem. Pozostałe ścieżki dźwiękowe stanowią sinusoidę wysokich dźwięków pomiędzy 63 a 100 megaherców o bardzo małej częstotliwości, niezwykle niemyłych dla ludzkiego zmysłu słuchu. Szeptany tekst wzięty z internetu wygłasza teorię o domniemanej historii dziejącej się w Wielkiej Brytanii podczas ery Margaret Thatcher. Uważano wtedy, że rząd wysyłał mikrofałe przez maszty radiowe do społecznie upośledzonych miejskich dzielnic, aby zmniejszyć rozruchy, nie pytając obywateli o zgodę. Fał te miały zapobiegać agresji i wpływać na ludzką psychikę. Automatyczny śmiech nagrany na ścieżce stanowi komentarz do tej teorii. Cały czas jednak istnieje niepewność, co do prawdziwości lub fałszu tej historii. Tytuł pracy Sleeping Beauty Syndrome I (Syndrom Śpiącej Królowej I) odnosi się do kryptonimu projektu wojskowego stworzonego przez rząd USA podczas rządów Reagana, kiedy badano możliwości systemu broni opartego na mikrofalach, który został czasowo wdrożony w Iraku.

A clinical atmosphere, totally aseptic except for the excrement of the doves. In the center of the room is a reproduction of a mobilephone microwave antenna, in every corner a reconverted speaker playing a dolby-surround sound. That one is dominated by a Shepherd-Tone: a sound that produces an illusion of permanent swelling, after a few minutes a noise of haunting effection because there is no releasing climax. Is it a trial? Who transmits and who receives? That soundfile is underlaid with a whispered text of 45 minutes. The remained tracks are sine curves of high-pitched and really low-frequented tones between 63 and 100 megahertz, extremely displeasing for the human sense of hearing. The whispered text taken from the internet expresses a theory about a supposed incident in Great Britain while the era of Thatcher: the government is reported to have sent microwaves, by radio masts to socially disadvantaged, urban areas in order to depress riots, unbeknown to the population. Those waves shall prevent aggression and have an effect on the human psyche. The automatic laughing on the track comments on the theory. But: there is still an uncertainty about right or wrong information. The title of the piece Sleeping Beauty Syndrome I refers to the codename of a military project established by the US government during the era of Reagan when a system of weapons working with microwaves, temporarily adopted in Iraq, was investigated.

Na wystawie można też zobaczyć / *the exhibition also shows:*

Sleeping Beauty Syndrome II, **2009**, rzeźba, wideo / *sculpture, video, approx. 200 cm heights 80 x 80 cm Island*, **2005**, wideo / *video*

Sleeping Beauty Syndrome I, 2008

rzeźba / dźwięk / gołębie, ok 250 cm wys., inne zmienne / *sculpture / surroundsound / pigeons, ok 250 cm highs, other – variable*

Maciej

Kurak (Polska/*Poland*)

Curated by
Sławomir Sobczak

—
Urodzony w 1972 w Poznaniu, Polska. Mieszka i pracuje w Poznaniu, Polska. Pracuje na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu jako kierownik VI Pracowni Graficznej.

—
Born in 1972, Poznań, Poland. Lives and works, Poznań, Poland. Works as a professor at the Art University in Poznań, works at the University of Art in Poznań, as the head of VI Graphic Studio.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Magdalena Abakanowicz – Niero*, galeria Niewielka, Poznań, **PL** / galeria Lokal_30, Londyn, **GB** / **2009** *Na skróty*, Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa, Poznań, **PL** (*solo*) / *mniej-więcej*, wystawa w przestrzeni miasta, Poznań, **PL** / *Artysta i Krytyk*, Art. Bazylea, **CH** / *Rozdroża Wolności*, Gdańsk, **PL** (*group*) / *Ramaja*, w przestrzeni miejskiej, Poznań, **PL** (*solo*) / *Hale*, w przestrzeni miasta, **DE** (*group*) / *Polaryzacja*, w przestrzeni miasta, Liverpool, **GB** (*group*) / *Znikanie nad Wisłą*, Warszawa, **PL** (*group*) / *skrach*, Warszawa galeria Lokal_30, Łódź Galeria Manhattan, **PL** (*solo*)

106/

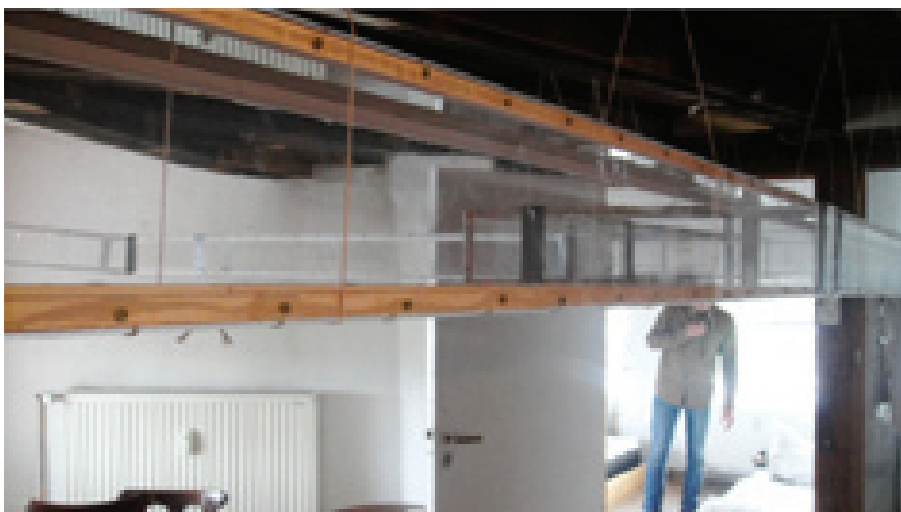
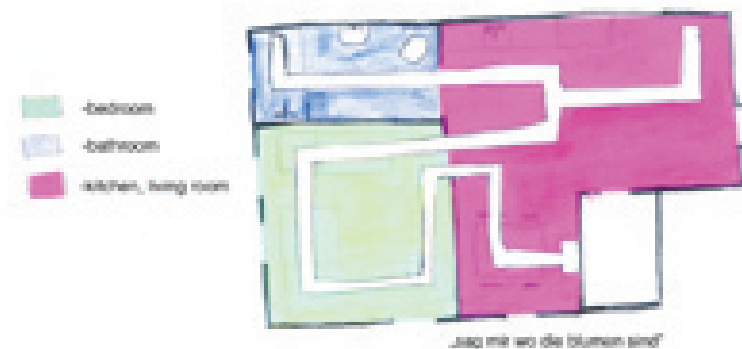
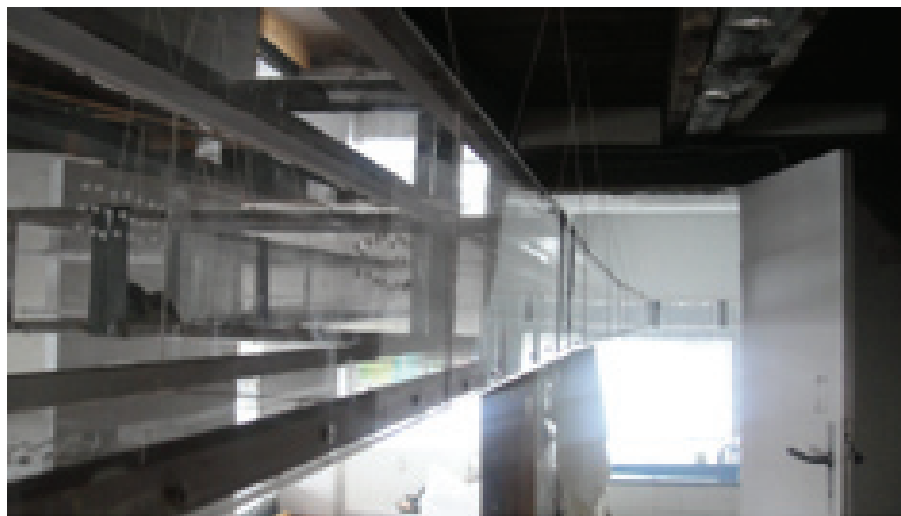
Sag mir wo die blumen sind / Powiedz mi, gdzie są kwiaty, gdzie się podziały
Witold Gombrowicz pisał w *Dziennikach*: „Spacerowałem po alei eukaliptusowej, gdy wtem zza drzewa wylazła krowa. Przystanąłem i spojrzeliśmy sobie oko w oko. Jej krowość zaskoczyła do tego stopnia mą ludzkość – ten moment, w którym nasze spojrzenia się spotkały, był tak napięty – że stropiłem się jako człowiek, to jest w moim, ludzkim gatunku. Uczucie dziwne i bodaj po raz pierwszy przeze mnie doznane – ten wstyd człowieczy wobec zwierzęcia”. Świat natury, coraz bardziej podporządkowany człowiekowi, przez niego zarządzany, wchłaniany i niszczone, doprowadzony do coraz większej izolacji, sprawia wrażenie załamującego się systemu. Dlatego wzrasta zainteresowanie tym problemem. Powstają nowe idee dążące do współżycia natury i człowieka. Czy możliwe jest jeszcze współistnienie tych dwóch, odrębnych światów, nie na zasadzie eksploatacji, lecz – koegzystencji? Stworzenie przeźroczystego tunelu, długiego na kilkadziesiąt metrów, w którym porusza się szczur, wydaje się być próbą połączenia dwóch rzeczywistości. Jednak granica w postaci transparentnego przejścia, choć wtopiona w przestrzeń, wciąż oddziela i stanowi fizyczną barierę. W jednej z piosenek Marlene Dietrich pyta *Powiedz mi, gdzie są kwiaty, gdzie się podziały?* – i odpowiada – na grobach?

Sag mir wo die blumen sind / Where Have All the Flowers Gone

Witold Gombrowicz – a famous Polish writer wrote in his diary „I was walking along a eucalyptus-lined avenue when a cow sauntered out from a tree. I stopped and we looked each other in the eye. Her crownness shocked my humanness to such a degree – the moment our eyes met was so tense - I stopped dead in my track and lost my bearings as a man, that is as a member of a human species. The strange feeling that I was apparently discovering for the first time was the shame of a man come to face-t-face with an animal. I allowed her to look and see me- this made us equal – and resulted in my also becoming an animal - but a strange even forbidden one, I would say”. The world of nature becomes more and more subordinated to man, it is governed by him, absorbed and destroyed, led to isolation and appears to be on the verge of collapse. Therefore, this matter becomes a popular issue. Emerge new ideas striving for coexistence between nature and man. Is the coexistence of both of those worlds possible? The coexistence based not on exploitation but on common existence? Creating a transparent tunnel, several dozen meter long with a rat moving inside, seems to be an attempt to join both realities. However, the border taking form of a transparent passage although blended in with the background still separates and constitutes a physical barrier. In one of her songs Marlene Dietrich asks: *Where Have All the Flowers Gone?* and answers – *Long time passing.*

Gabryiela Zagdańska

Sag mir wo die blumen sind / *Where Have All the Flowers Gone*, 2010

działanie artystyczne, tunel 35m długości / *artistic activity, tunnel 35 meters long*

Michael

Kurzweily (Niemcy, Polska/Germany, Poland)Curated by
Sławomir Sobczak

—
Urodzony w 1963 w Darmstadt, Niemcy. Studiował malarstwo w Alanus-Hochschule für Bildende Künste, Alfer/Bonn, Niemcy, dyplom w 1992 roku. Mieszkał w Bonn, w regionie Calvados i w Poznaniu. Obecnie mieszka i pracuje w Słubfurcie (Słubicach i Frankfurcie, Polska, Niemcy) i zajmuje się stworzoną przez siebie odmianą sztuki nazwaną konstrukcją rzeczywistości.
—

Born in 1963, Darmstadt, Germany. Studied paintings at the Alanus-Hochschule für Bildende Künste (Alfter near Bonn), diploma in 1992. Lived in Bonn, in the region of Calvados and in Poznań. Lives and works in Słubfurt (Słubice and Frankfurt, Poland, Germany) works in the field of construction of reality.

www.arttrans.de

Aby przeobrazić przestrzeń, należy ją zredefiniować. Tego rodzaju interwencję artystyczną określam mianem „sztuki stosowanej”, co oznacza sztukę stosowaną w kontekście publicznym i w publicznej przestrzeni. Jest to strategia artystyczna, która skupia się na konkretnych problemach społecznych, prowadząc do interwencji, interakcji i wreszcie przejścia w inny układ rzeczywistości. Tworzę narzędzia, za pomocą których wykreować można tę nową rzeczywistość w umysłach innych ludzi.

To reorder space one needs to redefine space. For this kind of artistic intervention I use the term “applied art”, which means art applied in public context and space. This is to describe an artistic strategy focussing problems in society to then intervene, interact and transcend into another construction of reality. I create tools to create this new reality in other peoples minds.

Michael Kurzweily

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 Nachbarn/Sąsiedzi, City Gallery, Gdańsk, **PL (group)** / **2009** construction of reality, Malkasten, Düsseldorf, **DE (group)** / *arttrans travel agency*, transpublic/die fabrikanten, Linz, **AT (solo)** / **2008** *arttrans travel agency*, Miejsce Sztuki Oficyna, Szczecin, **PL (solo)** / **2007** village resort brandenburg?, kunstflug e.v., Beelitz, **DE (group)** / *Słubfurt Tourist Information*, ars electronica / transpublic, Linz, **AT (solo)** / **1993** *I invite for tea*, Galeria ON, Poznań, **PL**

>

Słubfurt – miasto nad Odrą | Stadt an der Oder /
Słubfurt – a city at the Oder river

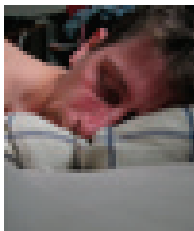
produkcja trwająca nieustannie od 1999 roku,
konstrukcja rzeczywistości, około 4 kilometry kwadratowe /
production in process since 1999,
construction of reality, about 4 square kilometers

"Ślubfurt"
(Autor: Marek Kraszula)

Ein Wegweiser nach Ślubfurt, aufgenommen in der Nähe einer wissenschaftlichen Forschungsstation in der Antarktis.

Drogowskaz do Ślubfurtu, sfotografowany niedaleko naukowego ośrodka badawczego na antarktydzie.

Kvetan

Marek

(Słowacja/*Slovakia*)

Curated by
Juraj Čarný

—
Urodzony w 1976 w Bratysławie, Słowacja. Mieszka i pracuje w Bratysławie. Ukończył Słowacką Akademię Sztuk Pięknych w 2001 roku, gdzie pracuje jako wykładowca na Wydziale Rysunku.
—

Born in 1976 in Bratislava, Slovakia. Lives and works in Bratislava. He graduated from Slovak Academy of Fine Arts and Design in 2001 and apart from his own creative activities he currently teaches at the Department of Drawing at the Academy.

Instalacja działa w oparciu o relację kolorów wchodzących w skład flagi państwowej. Przy użyciu programu komputerowego artysta stworzył jeden kolor flagi Słowacji i Republiki Czeskiej. Kolor czeskosłowackiej, a obecnie czeskiej flagi, przeniesiono na ścianę. Został on ozdobiony kwiatowym motywem o kolorze flagi słowackiej. Narzędzia, które posłużyły do malowania ściany, pozostały na miejscu. Puszki na farbę wypełniono tekstami opisującymi dany kraj i jego flagę państwową.

Installation working with the ratio of colours in state flags. Using a computer program, a resulting colour of state flags of Slovakia and Czech Republic was found by the artist. The colour of Czechoslovakia, now the Czech Republic as well, was used as a primer on the wall. It was then embellished with a flower ornament in the colour of Slovakia. Tools used for painting on the wall were left in situ. Cans used for paint were filled with dictionary texts defining the given countries and describing their state flags.

Katarina Mullerová

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 Sovereign European Art Prize, Barbican Centre, London, **GB (group)** / Collectors The Czecho-Slovak pavilion, Brot Kunsthalle, Wien, **AT (group)** / *Formate der Transformation 89-09*, MUSA, Museum auf Abruf, Wien, **AT (group)** / New Slovak Photography, Anzenberger Gallery, Wien, **AT (group)** / *Undistinguished medium*, Vychodoslovenka galeria, Kosice, **SK (group)** / *Body Limits*, Galerie NTH, Prague, **CZ (group)** / Marek Kvetan *5.3.2010 - 12.5.2010, City Gallery Prague, **CZ (solo)** / **2009** Mr. B.R.A. 3.9, Studio Trisorio, Rome, **IT (solo)** / **2007** Marek Kvetan & Marko Blazo, Siemnes ArtLAB, Wien, **AT (solo)** / **2000** XXXX, Gallery MXM, Prague, **CZ (solo)**

POZNÁŇ / BRATYSŁAWA

Otis Laubert (Słowacja/*Slovakia*)

Curated by
Juraj Čarný

—
Urodzony w 1946, Valaska, Słowacja.
Mieszka i pracuje w Bratysławie, Słowacja.
—

*Born in 1946 in Valaska, Slovakia.
Lives and works in Bratislava, Slovakia.*

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2005 Galerie Millenium, Prague, **CZ (solo)** / Prague Biennale, Prague, Milano Flash Art Show, **IT (group)** / **2004** Fessel g.f.K, Vienna, **AT (solo)** / A-R, UBS, Bratislava; City Gallery, Pilsen, **CZ (group)** / **2003** A-R, Gallery Via Larga, Firenze, **IT (group)** / **2002** 7Oies, Slovak National Gallery, Bratislava, **SK (group)** / **2001** Ludwig Museum, Budapest, **HU (group)** / **2001** Before Book, Gallery Priestor, Bratislava, **SK (solo)** / **1996** Light of Things, GJK – Synagogue, Trnava, **SK (solo)** / Ocre d'Art, Chateauroux, **FR (solo)**

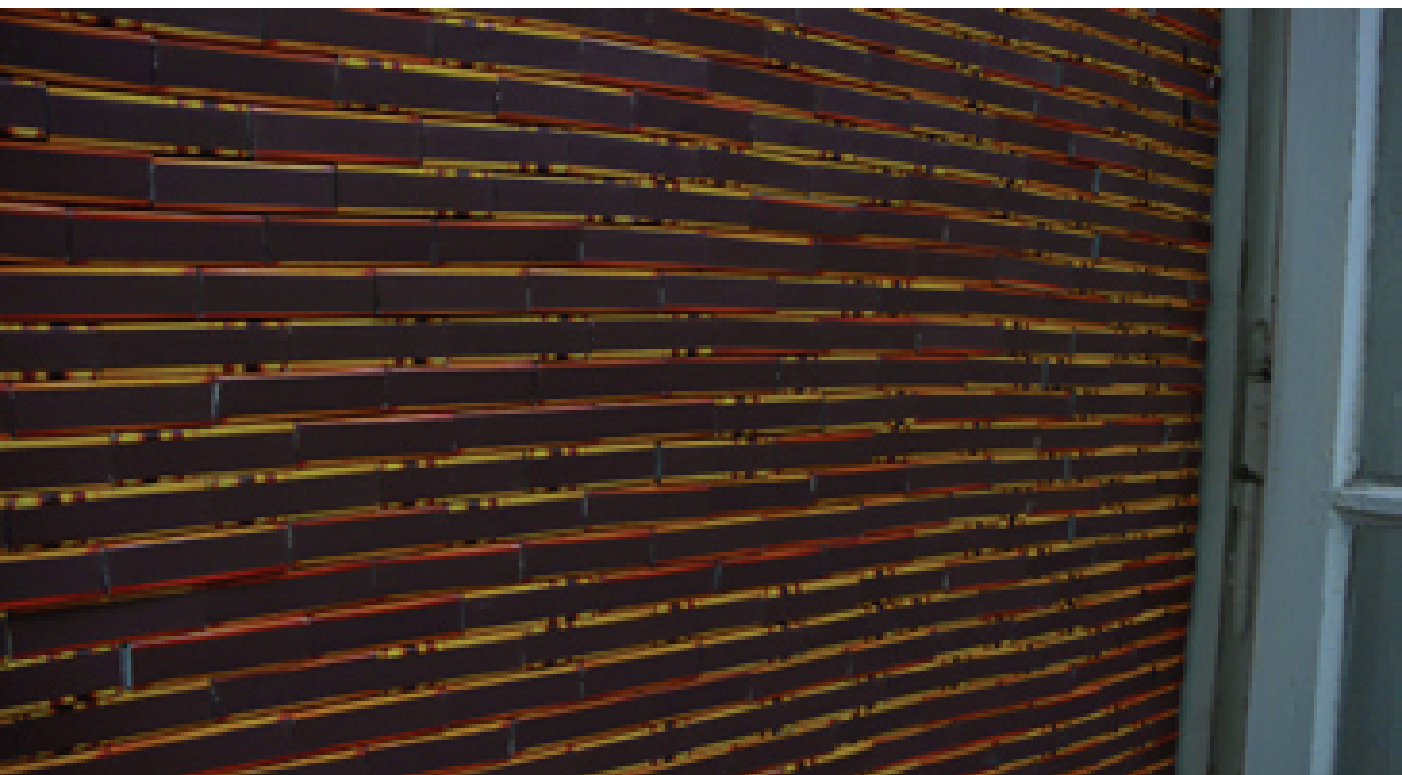
>

Oheň raz zateňuje inokedy prináša svetlo /

The Fire once makes dark, Once Brings Light Again, 1995, 2009

instalacja site-specific we Freies Museum w Berlinie, pudełka od zapalek, klej /
site specific installation at Freies Museum Berlin, matchboxes, glue

Ola

Lewin (Litwa, Niemcy/*Lithuania, Germany*)

Curated by
Noam Braslavsky

—
Urodzona w 1955 na Litwie. Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy. Nauczyciel sztuk wizualnych i nowych mediów oraz alfabetyzmu medialnego. Edukacja: 1978-1985 – The Bezalel Academy of Arts and Design, Jerozolima, Izrael; 1986 – The Beit Zvi School for the Performing Arts, Ramat Gan, Izrael, Cimdata Medienakademie Berlin, Niemcy, dyplom magistra o specjalizacji medialnej i edukacyjnej uzyskała na Uniwersytecie w Rostocku. Założycielka organizacji pozarządowej creative experts.

—
Born in 1955 in Lithuania. Lives and works in Berlin, Germany. Working as an artist and teacher. A teacher of visual arts and media and media literacy. Education: 1978-1985 The Bezalel Academy of Arts and Design, Jerusalem, Israel; 1986 The Beit Zvi School for the Performing Arts, Ramat Gan, Israel, new media studies in Cimdata Medienakademie Berlin, Germany, M.A. in Media and education at University of Rostock. Founder of the NGO creative experts.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 Centrum Judaikum, Berlin, DE, Museum Zeven/Frankfurt, DE / Gallery G11 Gallery, Leipzig/Berlin, DE / **2007** GdK, Berlin 11,12, Berlin, DE / **2006** Museum Synagogue Halle/Gröbzig, DE (solo) / **2000** Hong kong – Berlin, dinner with tv interactive room installation with visitor performance, running project, DE / Berlin 2000 Modern Art Millennium exhibition 5,6,7,8, Berlin, DE / Experimental art festival Berlin 2000 dinner with tv running project, Berlin, DE / **1999** Experimental Art Festival Berlin 1999, words chains 1,2- running project, Berlin DE / **1998** Experimental Art Festival Berlin 1998 – tamagotchi new generation, still running project, Berlin, DE

114/

W instalacji performans HomeNet Ola Lewin jest gospodarzem udzielającym gościny postrzeganej jako akt dzielenia się i komunikowania. Artystka otwiera swoją sferę prywatną i stara się sprawić, aby uczestnik przekroczył własne granice prywatności. Lewin tworzy na wystawie swój dom i zaczyna to miejsce udomawiać.

Mieszka tam, tworzy dzieła sztuki i zachęca zwiedzających, aby stali się gośćmi twórczymi i komunikowali się z nią za pomocą materiałów dostarczonych i wybranych przez nią samą. Eksplorując Home.net room, zwiedzający sam staje się performerem. Publiczność zgromadzona w Poznaniu będzie miała możliwość zwiedzenia berlińskiej przestrzeni artystki. Dzięki wideokonferencji i możliwościom oferowanym przez interaktywne technologie komunikacyjne (skype) instalacje w Poznaniu i Berlinie staną się jednym miejscem. Podczas tego niezwykłego spotkania goście zaproszeni w Berlinie i Poznaniu będą mogli przeeksperymentować nowe formy komunikacji. Instalacja zajmuje się takimi kwestiami, jak Dom, Gospodarz, Gość, szacunek osobisty i globalny, tolerancja i akceptacja w czasach globalizacji.

In her installation performance HomeNet, Ola Lewin is a host, providing hospitality perceived as an act of sharing and communication. She opens her private sphere and tries to make a participant cross his/her borders of privacy. She creates her home in the exhibition and starts to domesticate this place. She lives there, makes her artworks and encourages the visitors to be creative guests and to communicate with her with materials that are supplied and chosen by her. Exploring her Home.net room a visitor becomes a performer himself.

The audience gathered in Poznan will have the opportunity to visit an artist's place in Berlin. Thanks to a video conference and the possibilities offered by interactive telecommunication technologies (skype) the installations in Berlin and Poznan will become one space. During their unusual meeting, the invited people in Berlin and in Poznan will be able to experiment on new forms of communication. The installation deals with the issue of Home, Host and Guest, personal and global respect, tolerance and acceptance in the times of globalization.

Ola Lewin

HomeNet... TV, 2010

instalacja multimedialna / *multimedia, roominstallation*

COLAGE FOT.: *O. Lewin*, GRAPHIC: *Z. Shalem*

Volker

März (Niemcy/Germany)

Curated by
Matthias Reichelt

—
Urodzony w 1957 w Monachium, Niemcy. Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy. W latach 1977-1983 studium malarstwa, Wyższa Szkoła Artystyczna (HdK) w Berlinie.
—

*Born in 1957, Mannheim, Germany. Lives and works in Berlin, Germany.
1977-1983 studium der Malerei an der HdK Berlin.*

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2009 Museum of contemporary Art, Herzliya, IL (solo) / Kunstverein Mannheim, DE (solo) / *Birds* – 2h Film for the Opera, Berlin, DE (solo) / **2008** *Kafka in Israel*, Gallery (first step), Gallery Römerapotheke, Zürich, CH, *Kafka in Israel* (first step) Gallery Tammen, Berlin, DE (solo) / **2007** *Kafkas new clothes*, KunstHaus, Potsdam, DE (solo) / **2006** (Kat) *Hannah Arendt-Thinking Space*, former jewish School, Berlin Menschenparkarena, Play of Volker März, Sophientheatre, Berlin, DE (solo) / *Power and Sense*, with his group UNOS UNITED, Patras, GR (solo) / **2005** formation of the guerilla-performance group UNOS UNITED, *Being and Doing what we are*, Deutsches Hygiene-Museum, Dresden, DE (solo)

116/

Kafka in Israel No.3 (*Kafka w Izraelu Nr 3*) stanowi trzecią część instalacji stworzonej na potrzeby muzeum Herzliya w Izraelu. Jest to kolejny fragment wcześniejszych prac. Punktem wyjścia dla tego projektu było założenie, że Franz Kafka nie zmarł w 1924 roku, mając 40 lat, lecz dotarł do Palestyny i od tamtej pory mieszka w Tel Awiwie. W tym miejscu następuje koniec Kafki w Izraelu; Kafka zostaje zaaresztowany i zamordowany przez władze.

„...Musieliśmy sprowadzić niemieckiego artystę Volkera März, aby zachęcić Kafkę do podróży do Izraela i aby sprawić, że zagubiony syn powróci i przeanalizujemy jego obcość i przynależność... obserwacja tego, kto przyszedł z zewnątrz i zdołał odczuć paradoksalnie kafkowski rys naszej egzystencji”. (Uzi Zur, Ha'aretz, 24.4.09)

Auschwitz jest Ludzkie – to hasło przemawiając do wszystkich ludzi, nie wyraża określonej relacji oprawca – ofiara. Czy świat pewnego dnia, jeżeli chcemy się do tego doświadczenia zbliżyć artystycznie, stał się dzięki Auschwitz bardziej ludzki, ponieważ Auschwitz otworzyło nam oczy na to, co rzeczywiście pomiędzy ludźmi jest możliwe?

Kafka in Israel Nr.3, is third part of an site specific installation that was created for the Museum Herzliya/Israel. It is the sequel of the preceding show.

There – the working premise was that Franz Kafka did not die in 1924 at the age of 40, but rather arrived at the shores of Palestine and has been living in Tel Aviv ever since.

Here – it is the end of Kafka in Israel: Kafka is arrested and killed by the authorities.

“...We needed to import the german artist Volker März to bring Kafka on a journey in Israel, to make the lost son return and examine his foreignness and belonging. ... the observation of him who came from outside and managed to sense our paradoxical Kafkaesque existence”. (Uzi Zur, Ha'aretz, 24.4.09)

Auschwitz is Human – this “pattern” does not express a specific relation of a torturer – and a victim but speaks to everybody. Did the world one day, if we want to approach this experience artistically, become more human thanks to Auschwitz, because it opened our eyes to it, which is really possible among people?

Volker März

>

Kafka in Israel Nr.3, 2006/2010

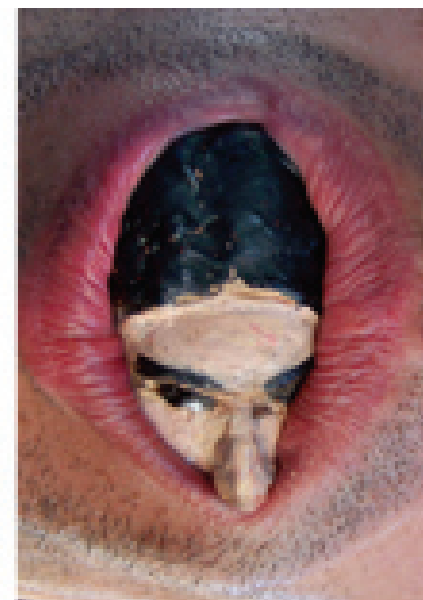
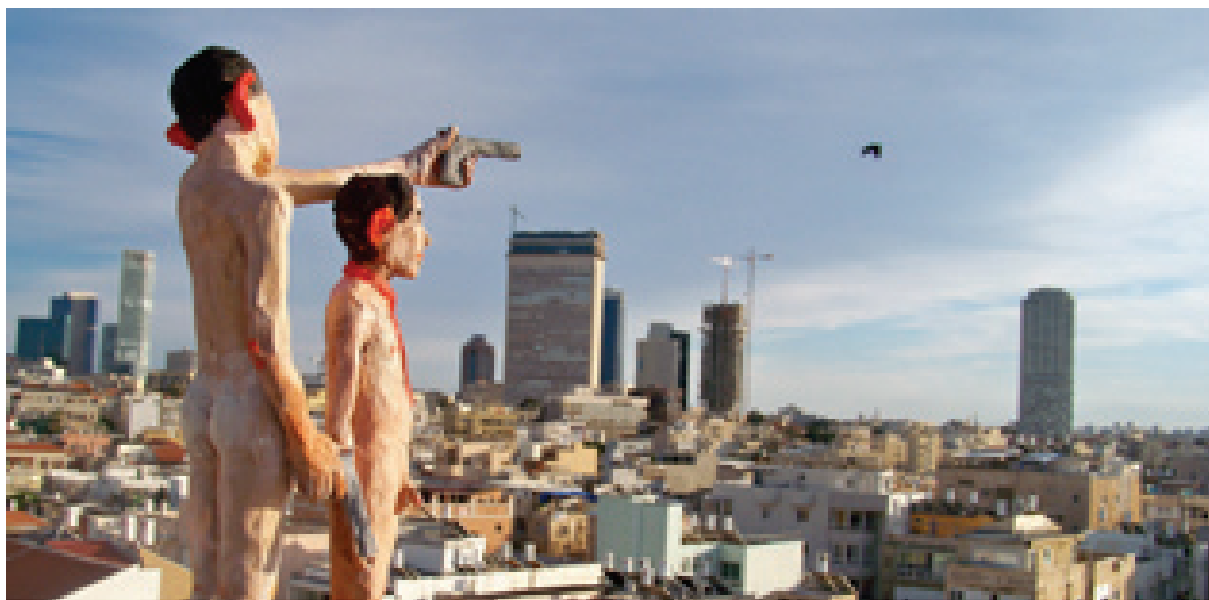
instalacja, multimedia, postacie z ceramiki, obrazy / *installation, multimedia, figures of fired clay, painted*

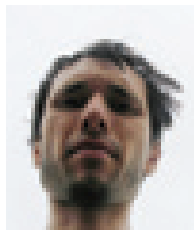
>

AUSCHWITZ IST MENSCHLICH, 2006/2010

inskrypcja / *inscription*

Stano

Masár (Słowacja/**Slovakia**)Curated by
Juraj Čarný

—
Urodzony w 1971, Bratysława, Słowacja. Wykształcenie: w latach 1991-1996 studiował na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu im. Komeńskiego w Bratysławie, w 2009 roku rozpoczął studia doktoranckie w Akademii Sztuk Pięknych i Designu w Bratysławie. Mieszka i pracuje w Bratysławie.

—
Born in 1971, Bratislava, Slovakia. Education: 1991-1996 Pedagogical Faculty, Comenius University, Bratislava, Slovakia, from 2009 Doctoral Study, Academy of Fine Arts and Design, Bratislava. Lives and works Bratislava.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

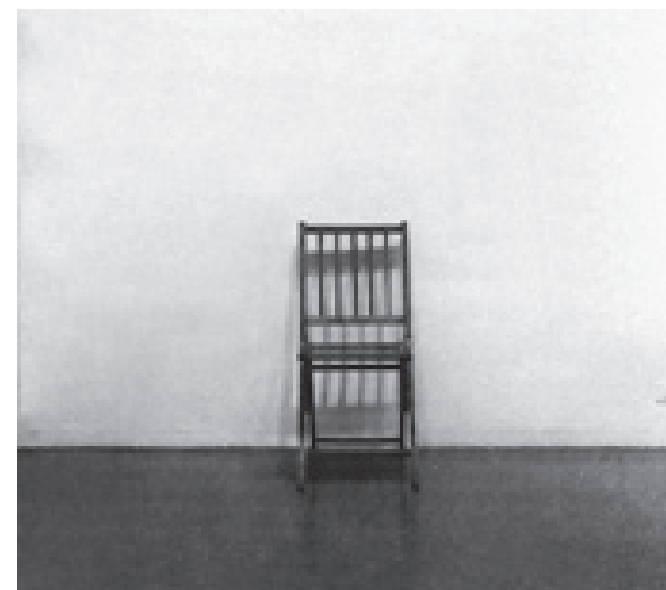
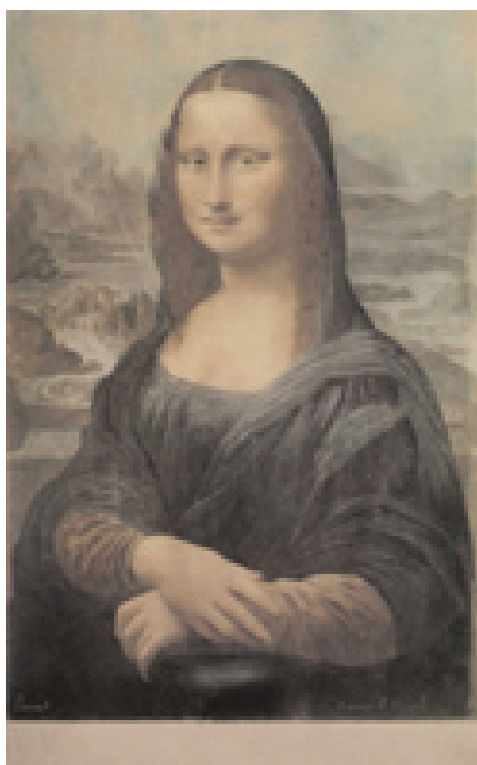
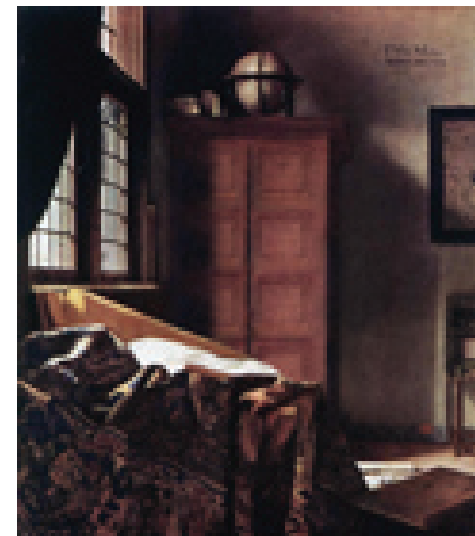
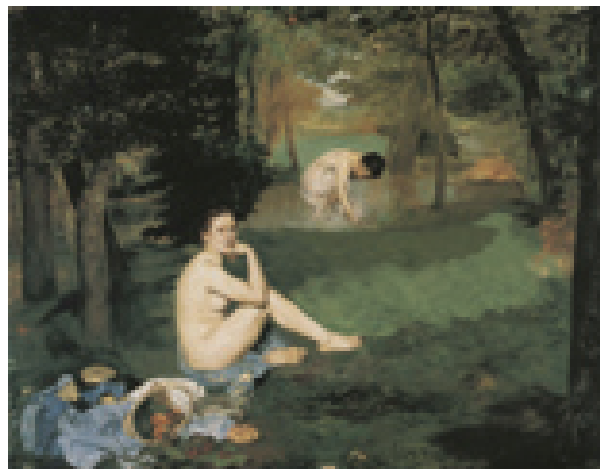
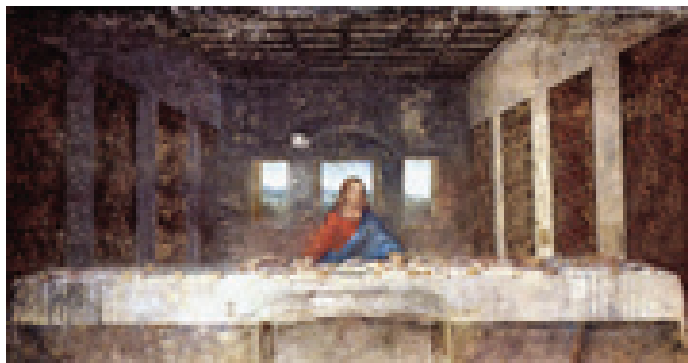
2010 *ENTRY* (with T. Vaněk), Space Gallery, Bratislava, **SK (solo)** / **2009** *Erased Walls*, Freies Museum, Berlin, **DE (group)** / *Donumenta*, Municipal Gallery, Regensburg, **DE (group)** / **2008** *All about Museum*, National Gallery, Bratislava, **SK (group)** / *Interface*, Open Space – Zentrum für Kunstprojekte, Vienna, **AT (group)** / **2007** *Please pay attention!*, 26cc space for cont. art, Rome, **IT (group)** / PragueBiennale3, Karlin Hall, Prague, **CZ (group)** / *Hyperrealism*, Nitra Gallery, Nitra, **SK (solo)** / **2006** *Autopoesis*, National Gallery, Bratislava, **SK (group)** / Contemporary Art from Slovakia, ECB, Frankfurt, **DE (group)**

Seria zatytułowana *Just* (Tylko) stanowi zbiór komputerowych kolaży sławnych dzieł sztuki. Ich idea przypomina proces podobny do postugiwania się zmodyfikowanymi informacjami – *nową rzeczywistością* – przez media. Zmieniałem zarówno atmosferę, jak i znaczenie dzieł sztuki. Pomysł na cykl *Just Jesus* powstał, gdy wyretuszowałem postacie apostołów z *Ostatniej Wieczerzy* Leonarda da Vinci tak, że Jezus pozostał sam. Później wyretuszowałem wszystkie męskie postacie z obrazu Maneta *Śniadanie na trawie*, w wyniku czego powstał obraz o feministycznej wymowie, zatytułowany *Just Women* (Tylko kobiety). Oczywiście nie pominąłem Duchampa – wyretuszowałem inskrypcję R-Mutt z *Fontanny* i tak pojawił się *Just Urinal* (Tylko pisuar). Retusz zarostu i wąsów z obrazu Duchampa *L.H.O.O.Q* sprawił, że wyłoniła się *Gioconda*. Tak jak pisuar stał się dziełem sztuki poprzez przeniesienie go do nowego kontekstu, tak ja przywróciłem go do stanu wstępnego przed artystycznym, choć równocześnie stanu *nowej sztuki* stworzonej poprzez nowy kontekst. Najbardziej interesuje mnie balansowanie na granicy sztuki i *niesztuki*.

Shortly, the series Just concerned the computer collages of famous historical masterpieces. The similar principle as the applicably modified information – the new reality gets to us through media. I've modified the atmosphere or meaning of the master pieces as well. This is how Just Jesus has originated, where I have retouched Jesus' disciples from the DaVinci's Last Supper and Jesus remained there alone. After I have retouched all men from the Manet's Breakfast in the Grass, the picture Just Women got a feminist impression in my presentment. And of course I have not omitted Duchamp – I have retouched his inscription R-Mutt from his Fountain and Just Urinal has originated. Retouching the bristle and the mustache from L.H.O.O.Q. the Just Gioconda appeared. So, the urinal becoming an artwork thanks to transferring it to the new context, I have returned it to the condition preliminary to artistic, however at the same time new artistic thanks to the new context. For me, this is interesting, balancing on the edge between art and non-art.

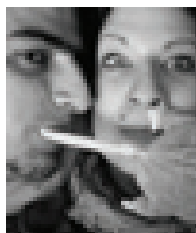
Stano Masár

Just Jesus, 2007, fotokolaž / photocollage, 65 x 34
Just Women, 2007, fotokolaž / photocollage, 70 x 54
Just Background, 2007, fotokolaž / photocollage, 40,5 x 46

Just Gioconda, 2007, fotokolaž / photocollage, 25 x 40
Just Urinal, 2007, fotokolaž / photocollage, 53 x 57
Just Chair, 2007, fotokolaž / photocollage, 60 x 50

Tamara Moyzes (Słowacja, Czechy/*Slovakia, Czech Republic*) & Shlomi Yaffe (Izrael, Czechy/*Israel, Czech Republic*)

Curated by
Juraj Čarný

Tamara Moyzes

Urodzona w 1975, Bratislava, Słowacja. Mieszka i pracuje w Pradze, Czechy. Wykształcenie: 2000-2005 – studia magisterskie, Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Nowych Mediów, Praga, Czechy, 2003-2004 – program wymiany studentów, The Bezazel Academy of Fine Art and Design, Wydział Wideo i Filmów Dokumentalnych, Jerozolima, Izrael, 1999 – The Bezazel Academy of Fine Art and Design, Wydział Wideo i Filmów Dokumentalnych, Jerozolima, Izrael, 1997-1998 – Academy of Fine Arts and Design, Wydział Malarstwa, Bratislava, Słowacja, 1996-1997 – Avni Institute of Fine Arts, Tel Awiw, Izrael.

Born in 1975, Bratislava, Slovak Republic. Lives and works Prague, Czech Republic. Education: 2000-05 MA studies, Academy of Fine Arts, Department of New Media, Prague, Czech Republic, 2003-04 Exchange program, The Bezazel Academy of Fine Art and Design, Department of Video and documentary films, Jerusalem, Israel, 1999 The Bezazel Academy of Fine Art and Design, Department of Video and documentary films, Jerusalem, Israel, 1997-98 Academy of Fine Arts and Design, Department of Painting, Bratislava, Slovak Republic, 1996-97 Avni Institute of Fine Arts, Tel Aviv, Israel.

Shlomi Yaffe

Urodzony w 1973, Tel Awiw, Izrael. Mieszka i pracuje w Pradze, Czechy. Wykształcenie: 2004-2005 – studia magisterskie, Wydział Sztuk Pięknych, Wydział Nowych Mediów, Brno, Czechy, 1999-2003 – studia licencjackie, Academy of Fine Arts and Design Bezazel, Wydział Sztuk Pięknych, Jerusalem, Izrael, 1997-1998 – Academy of Fine Arts and Design, Wydział Malarstwa, Bratislava, Słowacja, 1996-1997 – Avni Institute of Fine Arts, Tel Aviv, Izrael.

Born in 1973, Tel Aviv, Israel. Lives and works in Prague, Czech Republic. Education: 2004-2005 MA studies, Faculty of Fine Arts, Department of New Media Brno, Czech Republic, 1999-2003 – BA studies, Academy of Fine Arts and Design Bezazel, Department of Fine Art, Jerusalem, Israel, 1997-1998 – Academy of Fine Arts and Design, Department of Painting, Bratislava, Slovak Republic, 1996-1997 – Avni Institute of Fine Arts, Tel Aviv, Israel.

>

Protokol / *Protocol*, 2009

DV, 4:3

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Transgression*, gallery Videotage, Hong Kong, **CN (group)** / *Mute Signs*, Barcsay Hall, Budapest, **HU (group)** / *SHE DEVILE 4*, Studio Stefania Miscetti, Roma, **IT (solo)** / *Kick the Habit*, Festival SOHO in Ottakring, Vienna, **AT (group)** / **2009** *Formáty transformace 89-09*, The Brno House of Arts, Brno, **CZ (group)** / *The other kind of blue*, Czech selection, Gallery VÁCLAVA ŠPÁLY, Prague, **CZ (group)** / *Family happiness*, Czech Ministry of Culture, Prague, **CZ (group)** / *Welcome to Prague*, Output gallery, Prague, **CZ (solo)** / *Family Happiness*, Czech Parliament, Prague, **CZ (solo)** / **2007** *TV t_error*, Entrance gallery, Prague, **CZ (solo)**

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Transgression*, gallery Videotage, Hong Kong, **CN (group)** / *Kick the Habit*, Festival SOHO in Ottakring, Vienna, **AT (group)** / *Lets talk about nationalism*, KUMU, Tallinn, **EE (group)** / *Art to Date*, Medium gallery, Bratislava, **SK (group)** / **2009** *Welcome to Prague*, Output gallery, Prague, **CZ (solo)** / *Family happiness*, Czech Ministry of Culture, Prague, **CZ (group)** / *Popo popular – Popular Czech Icons in Fine Art*, Hygiene Station Gallery Prague, **CZ (group)**

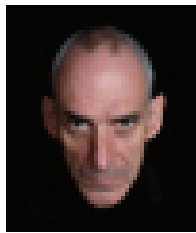
Protocol (Protokół) jest rekonstrukcją wywiadów przeprowadzonych przez czeską policję ds. cudzoziemców. Praca podejmuje kwestię wymuszonego nakładania się na siebie sfery prywatnej i publicznej reprezentowanej przez artystów i prawa do ingerencji egzekwowanego przez władze.

Protocol is a reconstruction of interviews conducted by the Czech foreign police. The work tackles the forced overlaps between the private and the public sphere represented by the artists and the prying power executed by the authorities.

Zuzana Štefkova

Does your husband know
your family personally?

Johan Muyle (Belgia/Belgium)

Curated by
Tomasz Wondland

Urodzony w 1956, Charleroi, Belgia. Mieszka i pracuje w Liège i Brukseli, Belgia. Wystawy w prywatnych galeriach i publicznych centrach sztuki w Belgii, Francji, Wielkiej Brytanii i Włoszech. Prace artysty obecne są w znanych kolekcjach w Belgii, Włoszech, Francji, Skandynawii czy Ameryce Północnej. Uczestnictwo w targach i międzynarodowych biennale sztuki nowoczesnej (Sao Paulo 1998, Mediolan 2001) sprawiło, iż Johan Muyle zyskał międzynarodową renomę jako artysta reprezentujący francuskojęzyczną społeczność Belgii. Johan Muyle uczy sztuki nowoczesnej w szkole sztuk pięknych La Cambre w Brukseli. W latach 1985-1994 artysta tworzył przede wszystkim animowane rzeźbiarskie asambláže, pokazywane w wielu galeriach i podczas międzynarodowych targów w Niemczech, Belgii, Hiszpanii, Włoszech, Holandii i Portugalii. Później w latach 1995-2004 Muyle porzucił pracę dla prywatnych galerii i stworzył własną pracownię (w której zatrudnił zespół asystentów), wykonując monumentalne zamówienia publiczne. Początkowo tworzył instalacje składające się z wielkich animowanych obrazów, które powstawały we współpracy z hinduskimi artystami plakatowymi z Madrasu w Indiach. Instalacje zostały zaprezentowane w Belgii, Brazylii, na Kubie, we Francji, Włoszech i Wielkiej Brytanii. Od końca 2004 roku artysta wrócił do indywidualnej twórczości i tworzenia ruchomych rzeźb składających się z różnych przedmiotów (znajdowanych w czasie licznych wędrówek na pchle targi czy zamawianych przez internet). Te ostatnie prace wskazują na krytyczne spojrzenie i poetycki dystans w stosunku do ludzkiej kondycji, radykalizacji religijnej, zanikania utopii kolektywistycznych. Od 1991 roku sporządza wstępne rysunki w formacie A5 zgodnie ze specyfikacjami tworzenia tych obiektów i instalacji.

Born in 1956, Charleroi, Belgium. Lives and works in Liège and Brussels, Belgium. His exhibitions in private galleries and public centres of art located in Belgium, France, the United Kingdom and Italy, the presence of his works in Belgian, Italian, French, Scandinavian and North American public collections and his participation in fairs and international biennial shows of contemporary art (Sao Paulo in 1998 and Milan in 2001) have allowed Muyle to become an artist with international renown, representing the plastic arts of the French speaking Community of Belgium. Johan Muyle teaches contemporary art practices at the La Cambre in Brussels (Fine arts school). From 1985 in 1994, Johan Muyle primarily produced animated sculpture assemblages that were presented in galleries and international fairs in Germany, Belgium, Spain, France, Italy, The Netherlands and Portugal. Between 1995 and 2004, he left the realm of private galleries to work in a new studio (with a team of assistants) on public orders of a monumental nature. He primarily makes installations consisting of monumental animated paintings produced with the collaboration of poster painting artists from Madras in India. These installations have been presented in Belgium, Brazil, Cuba, France, Italy and the United Kingdom. Starting at the end of the year 2004, Johan Muyle has reactivated individual work and the production of motorised sculptures consisting of objects assembled together (objects collected during his travels, at flea markets or ordered via the Internet). These latest works take a remarkable critical look, poetically distanced, at the human condition, the radicalisation of religions, the disappearance of collective utopias and the news. Starting in 1991, he has recorded the preparatory drawings in A5 format in the specifications for the development of these objects and installations.

122/

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Het zwarte schaaap*, Nieuwe monumenten, Middelheimmuseum, Antwerpen, **BE (group)** / **2009** *Sioux in Paradise*, Grimaldi Forum, **MC (solo)** / **2008** *Sioux in Paradise*, Palais des Beaux-Arts de Bruxelles, **BE (solo)** / **2006** *Plus d'opium pour le peuple*, BPS 22, Charleroi, **BE (solo)** / **2005** *Le devenir du monde et L'impossibilité de régner*, BOZAR Brussels, «La Belgique visionnaire», **BE (group)** / **2001** *Q(c)hi mangerà, vivrà*, Milano Europa 2001 Biennal – Pac, Milano, **IT (group)** / *We don't know him from Eden*, Serra dei Giardini de Castello – Venice BIENNAL Off, **IT (solo)** / **1999** *Que el mundo tenga su perdida*, Centro Wilfredo Lam, **CU (solo)** / **1998** *We don't know him from Eden*, Sao Paulo Biennal – Belgium représentation – sélection C. De Croes, Sao Paulo, **BR (solo)**

Odzwierciedlając świat (fragments) / *Reflecting the world (extracts)*

Od samego początku rzeźbiarskie asambláže Johana Muyle tworzone od lat 80. XX wieku, łączyły artystę z pewną formą synkretyzmu, pozwalającą na swobodne łączenie niezliczonych elementów oraz docieranie do wielu źródeł i praktyk kulturowych. Obierając swoją drogę artystyczną, Muyle usytuował siebie na pozycji obywatela świata, który czerpie z niego najróżniejsze zapożyczenia, a jednocześnie nie przestaje go analitycznie i krytycznie obserwować. Ta pozycja osoby tworzącej modele i aranżującej nawet najbardziej oddalone od siebie rzeczywistości pozwala artyście na zajmowanie się wszelkiego rodzaju kwestiami i sytuacjami, bez konieczności udzielania często pretensjonalnych odpowiedzi; pozwala na kreowanie prowokacyjnych wizji.

Since his first sculptural assemblages dating from the beginning of the 1980s, Johan Muyle has committed himself to a form of syncretism that allows him to freely combine numerous components and to cross diverse sources and cultural practices. In taking this artistic path, he positions himself as a citizen of a world from which he extracts the most diverse borrowings and at which he never stops aiming an analytical and critical gaze. This position as a modeler and free arranger of the most disparate realities enables him to approach all questions, all situations, proposing not solutions, which would assuredly be pretentious, but rather provocative visions.

Claude Lorent

>

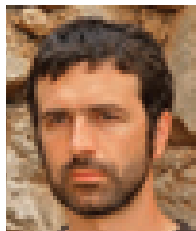
Lucy, I Have a Dream, 2008

media różne / *mixed media*, 205 x 60 x 85

FOT. C. Mosar

Nikolić (Serbia)

Curated by
Juraj Čarný

—
Urodzony w 1974 w Belgradzie, Serbia. W roku 1999 ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Belgradzie, w 2005 roku zdobył tam tytuł magistra. Mieszka i pracuje w Belgradzie.
—

Born in 1974, Belgrade, Serbia. Graduated from Faculty of Fine Arts in Belgrade in 1999. Received MA from the same faculty in 2005. Lives and work in Belgrade.

www.vladimir-nikolic.com

Ze względu na posłużenie się różnymi kluczami interpretacyjnymi odczytanie znaczenia dzieła sztuki może podążać w wielu kierunkach. Miałem jedną pracę, z którą nie wiedziałem co zrobić. Pracą tą było wideo o niezwykle drobnej interwencji w górski krajobraz. Interwencja była niepozorna wizualnie, lecz olbrzymia pod względem wysiłku fizycznego. Wtedy wydawało się, że pomysł jest dobry, ale później zdałem sobie sprawę, że nie podoba mi się i wideo nigdy nie ujrzało światła dziennego.

Kilka lat później powróciłem do tego wideo po to, aby je jakoś zachować. Napisałem i nagrałem sztukę dla dwóch wymaganych osób komentujących i interpretujących to dzieło. Ponieważ interpretacja jest w stanie stwierdzić coś o dziele sztuki, to właściwie samo wideo przestało mi być potrzebne. Dlatego też zostawiłem tylko obraz góry.

Po to, aby patrzeć na coś i słuchać o czymś, czego tam nie ma.

124/

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Invito all'opera*, Gallery Il Ponte Contemporanea, Roma, **IT (group)** /

2009 *Voice-over*, Salon of Museum of Contemporary Art Belgrade, **RS (solo)** /

Okolnosti, 50th Octobar Salon, Belgrade, **RS (group)** / *On Normality*, American University Museum, Katzen Arts Center, Washington, **US (group)** /

2008 *Beyond Theory*, Sushi Gallery, San Diego, **US (group)** / *Forever Young*,

ANNE+ art projects, Paris, **FR (group)** / *Euroasia*, MART – Museo di arte moderna

e contemporanea di Trento e Rovereto, **IT (group)** / **2006** *New Video, New Europe*,

The Kitchen, New York, **US (group)** / **2003** *In the Gorges of the Balkans*

– *A Report*, Kunsthalle Fridericianum, Kassel, **DE (group)** / *Blood & Honey*,

Sammlung Essl Collection, Klosterneuburg, Vienna, **AT (group)**

The meaning of an artwork can be pushed in various directions by using different interpretation keys. I had one piece I didn't know what to do with. The piece was a video about making a very small intervention on the mountain landscape. This intervention was small in visual, but huge in physical efforts. At the time, it seemed as a good idea, but later I realized I didn't like the work and I never brought it on light.

Couple of years later, I returned to this video in order to save it somehow. I wrote and recorded a play for two imaginary persons commenting on and interpreting this work.

Since the interpretation is capable to claim anything about the artwork, I actually didn't need the video any more.

So I left only the image of the mountain. Just to look at something, while listening about something that isn't there.

Vladimir Nikolić

Land Art, 2009

druk lambda / *lambda print*, 70 x 100

NO-MAD

(Polska/*Poland*)

Curated by
Tomasz Wondland

—
Andrzej Karpiński współzałożyciel Kolektywu Centrala Rybna. Wykształcenie: wydział Nowych Mediów, College of Art and Design, Toronto, Kanada, wydziały Pedagogiki, Psychologii, Etnologii, Uniwersytet Warszawski, Polska.

Artur Śledzianowski współzałożyciel Kolektywu Centrala Rybna. Wykształcenie: Akademia Sztuk Pięknych, Poznań, Polska.

Kosaara założyciel Kosaara Group i Citygallery. Od kilku lat kontynuuje działalność Rose Selavy. Wykształcenie: Uniwersytet im Adama Mickiewicza w Poznaniu, Polska.

—
Andrzej Karpiński co-founder of Performance Group Centrala Rybna. Education: New Media Department, College of Art and Design, Toronto, Canada, Education, Psychology and Etnology, Warsaw University, Poland.

Artur Śledzianowski co-founder of Performance Group Centrala Rybna. Education: Poznań Academy of Art, Poland.

Kosaara founder of Kosaara Group and Citygallery. Has continue activity as Rose Selavy for some years. Education: Adam Mickiewicz University in Poznań, Poland.

www.no-mad.eu

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

CENTRALA RYBNA:

2010 *Abebe*, EXPERYMENT, Zbąszyń, PL / **2008** *Rybociąg Pokoju*, Malta Festival, Poznań, PL / *Mediations Biennale*, Poznań, PL / Wrocław Non-Stop, PL / **2007** *Tribute to Grotowski*, Malta Festival, Poznań, PL / **2005** *Cheeps of Peace*, Volkspalast, Berlin, DE

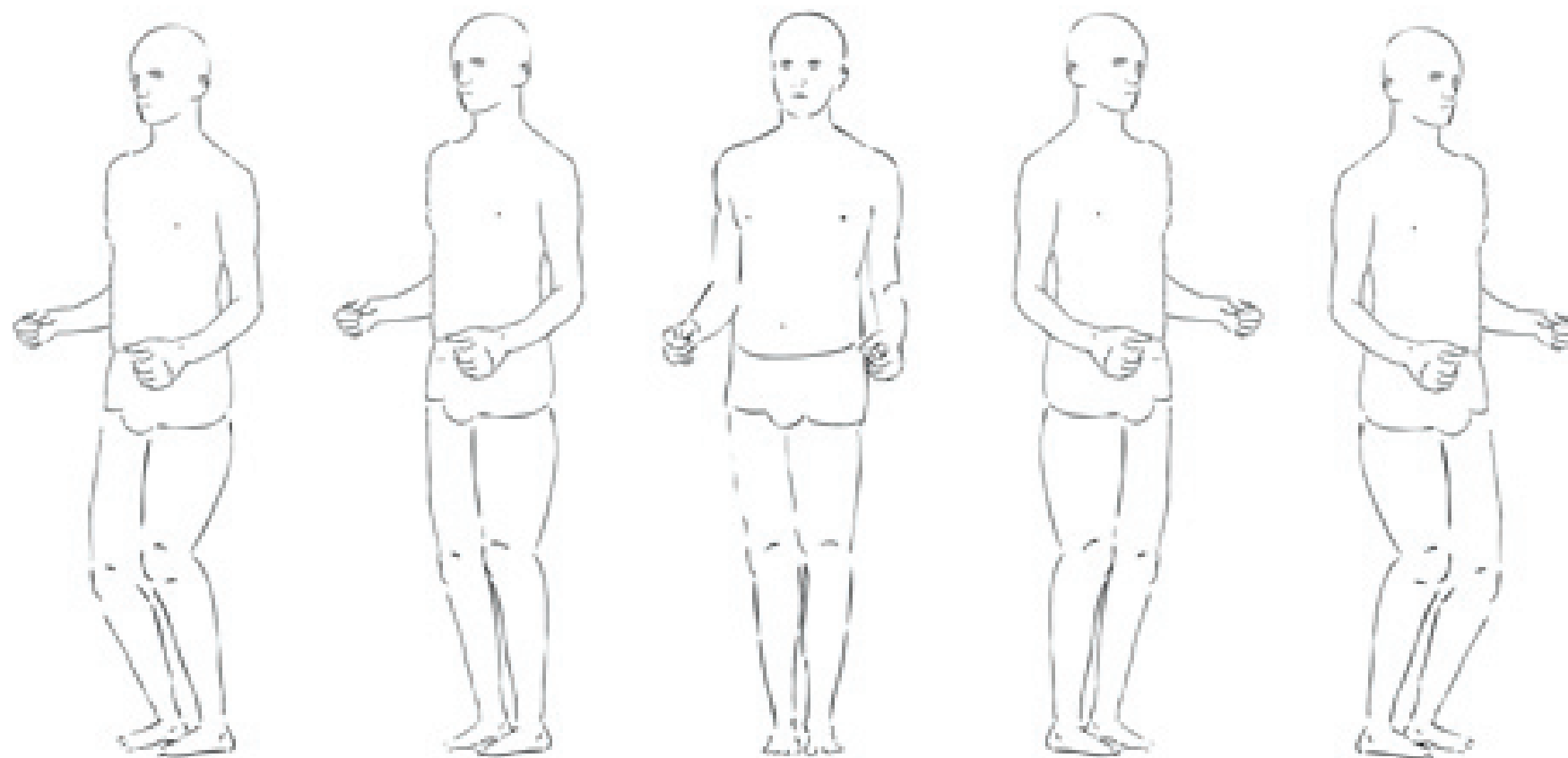
KOSAARA:

2008 *Kosaara the modern artist*, performance, Malta Festival, Stary Browar, Poznań, PL / *Mediations Biennale* jako Rosa Selavy *Push ups*, video, Poznań, PL / **2006** *The modern artist* (Kosaara's manifesto – net art), City Gallery, PL / **2001** Tokyo2001, Festival Mmac, Tokio, JP

Grupa NO-MAD korzysta z elementów pierwotnych tańców rytualnych w akcjach flashmobowych. Wprowadza elementy rytuału jako nośnik tradycji kultury, wykorzystując intuicję do transcendentnego przekroczenia. Taniec rytualny mający np. na celu wywołanie deszczu, zdobycie przychylności bogów, zapewnienie dobrych plonów lub wygnanie ze wsi zła, NO-MAD przenosi w najbardziej nieoczekiwane miejsca miejskiego bytowania. Jednak najważniejszym sensem uproszczonego tańca miejskiego jest integracja oraz kontestacja. Elementy składowe: piktogramy – flash mob – wspólnota miejska.

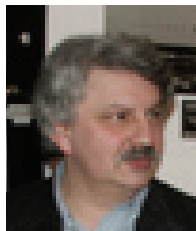
NO-MAD is a flashmob group using primitive ritual dance for its art actions. The elements of the ritual behaviour are the base for NO-MAD GROUP to use the intuition for transcendental experience. NO-MAD practices the contemporary forms of ritual dance, for example: calling for the rain, begging gods for their favour, asking for good crop, banish evil from the village in the modern city-spaces. Integration and contestation are the most important aims for contemporary city dances.

Dance, 2010

performans / *performance*

Andrzej
Peptoński (Polska/*Poland*)

Curated by
Sławomir Sobczak

128/

>

RYOAN-JI, 2010

media różne / *mix media*, 200 x 400

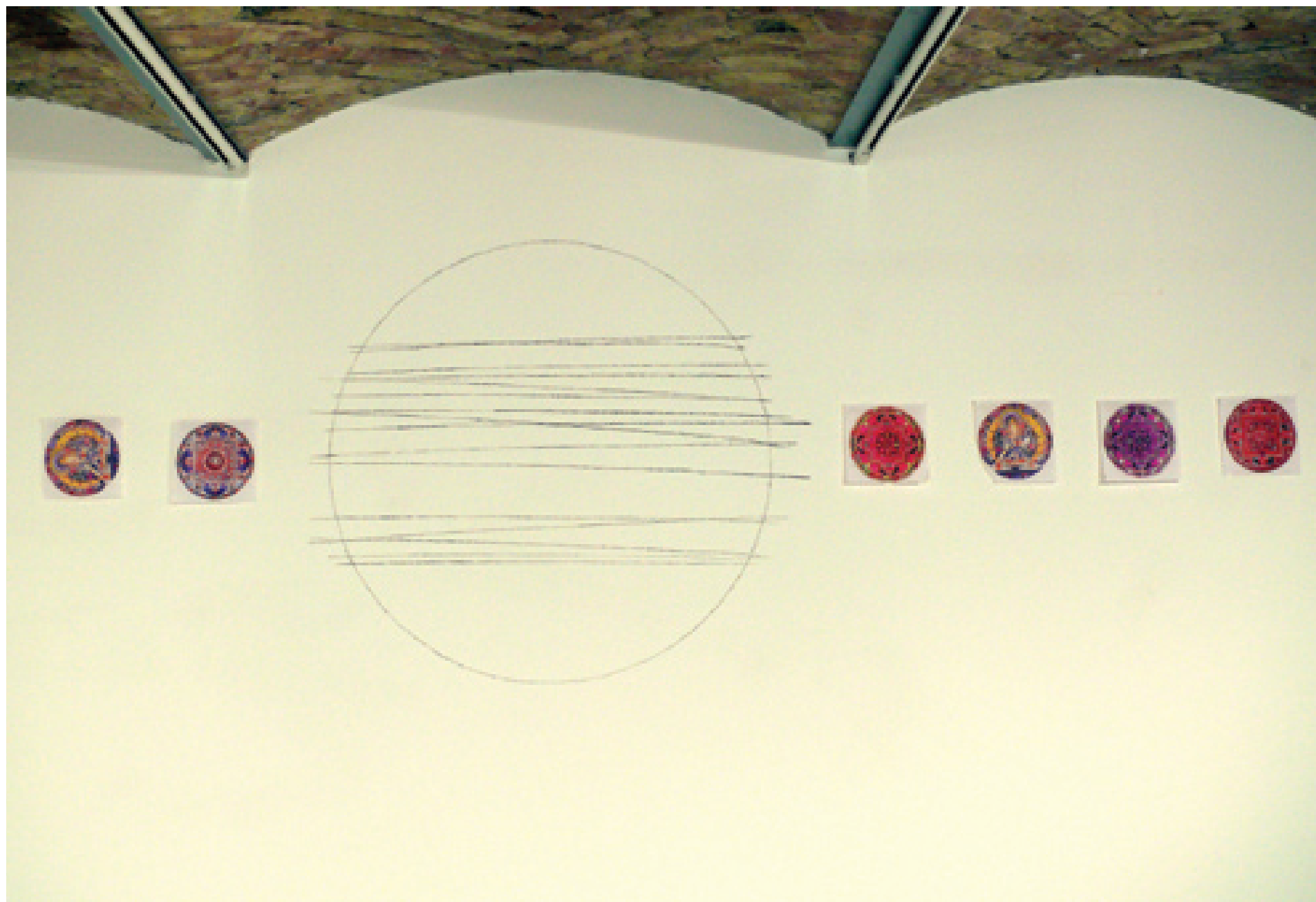
—
Urodzony w 1954 roku. Polska. W roku 1979 ukończył PWSSP w Poznaniu. Obecnie Profesor - kierownik Pracowni Cyfrowej Edycji Obrazu Wydziału Pedagogiczno-Artystycznego UAM, oraz kierownik Pracowni Rysunku na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.
—

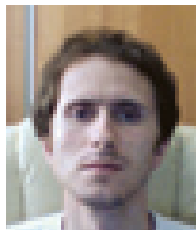
Born in 1954. Poland. Graduated from State Higher School of Plastic Arts in Poznań in 1979. Presently a Professor - head of of the Digital Image Editing Studio at the Faculty of Pedagogy and Fine Arts of the AMU and head of a Drawing Studio at the University of Arts in Poznań.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Ryoan*, Galeria AT, Poznań, **PL (solo)** / Mazowieckie Centrum Sztuki *Elektrownia*, Radom, **PL (group)** /
2009 *Obecność linii*, Akademia Sztuk Pięknych, Wrocław, **PL (group)** / *Rozważania rysunkowe*, Biuro Wystaw Artystycznych, Lublin, **PL (group)** / **2008** Wystawa sztuki współczesnej, Cultural Museum YAYOI, Kyoto, **JP (group)** / *European Attitude*, Museum of Modern Art, Shanghai, **CN (group)** / **2007** *Nie powtórzenia*, Biuro Wystaw Artystycznych, Poznań, **PL (solo)** / *Art-pozy*, Galeria Uniwersytetu, Kyoto, **JP (group)** / *Japan + Poland = Contemporary Art.*, Osaka, **JP (group)** / *Blisko/Daleko*, Galeria AT, Poznań, **PL (group)**

Dominik

Popławski (Polska/*Poland*)

Curated by
Sławomir Sobczak

—
Urodzony w 1979 w Radomiu, Polska. Wykształcenie: studia na Wydziale Artystycznym Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu im Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Polska, studia na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, Polska, dyplom w pracowni malarstwa sztalugowego w 2005 roku. Zajmuje się działaniami audiowizualnymi.

—
Born in 1979 Radom, Poland. Education: studies at the Faculty of Art, Institute of Fine Arts, Maria Curie-Skłodowska University in Lublin, Poland, studies at the Faculty of Fine Arts, Mikołaj Kopernik University in Toruń, Poland, diploma at the studio of easel painting in 2005. Works with audio-visual activities.

www.dominikpoplawski.pl

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Permutacje* Mini Festiwal Sztuki Komputerowej, Wieża Ciśnień, Konin, **PL (group)** / **2008** *Sztuka po godzinach*, Galeria Promocji Młodych, Łódź, **PL (group)** / **2007** *error002: perpetuum soundscreen mobile*, BWA, Wrocław, **PL (group)** / **2007** Biennale WRO 2007 – pokaz polski, Centrum Sztuki WRO, Wrocław, **PL (group)** / *Dr. Jekyll and Mr. Hyde*, Galeria ON, ASP Poznań, **PL (group)** / **2005** *Pokaz multimedialny aRTGEN* w GS Wozownia, Toruń (Laboratorium Sztuki / Projekt Wozownia), **PL (solo)** / *Poznam Toruń – Toruń Poznam*, ASP Poznań, **PL (group)** / **2003** Wystawa towarzysząca Międzynarodowemu Festiwalowi Teatralnemu Kontakt – Dom Mieszczkański, Toruń, **PL (group)**

130/

„Gdyby chciał siebie wyrazić, powinien przynajmniej wiedzieć, że owa wewnętrzna istota, którą chciałby jedynie przetłumaczyć, jest tylko złożonym słownikiem, którego słowa można zrozumieć tylko przez inne słowa, i tak w nieskończoność”.

R. Barthes, *Śmierć autora*, przeł. M. P. Markowski, Teksty Drugie, 1999, nr 1/2

„Nie będąc ani dziełem (ergon), ani poza-dziełem; ani wewnątrz, ani zewnątrz; ani ponad, ani pod nim, parergon dezorganizuje wszelkie opozycje, sam nie pozostaje nieokreślony i daje początek dziełu”.

J. Derrida, *Prawda w malarstwie*, przeł. M. Kwietniewska, Gdańsk 2003

„Did he wish to express himself, he ought at least to know that the inner thing he thinks to translate is itself only a ready-formed dictionary, its words only explainable through other words, and so on indefinitely”.

The Death of the Author, translated by Richard Howard

“Not being the work (ergon), nor beyond-work; neither inside, nor outside; neither above nor beneath it, parergon subverts all oppositions, remaining indeterminate itself and brings forth the work”.

J. Derrida, The Truth in Painting, translated by Szymon Nowak

>

Szyba (Artgen 2) / *The Glass (Artgen 2)*, 2010

instalacja / aplikacja komputerowa / *installation / computer applications*
fot. *D. Popławski*

PSJM

Pablo San José Moreno (Austria, Niemcy/Austria, Germany)

& Cynthia Viera Perez (Hiszpania, Niemcy/Spain, Germany)

Curated by
Matthias Reichelt

PSJM to grupa artystyczna utworzona w 2003 przez Pablo San José Moreno (urodzonego w 1969 w Mieres, Austria) i Cynthia Viera Perez (urodzonego w 1973 w Las Palmas, Hiszpania), która pracuje przede wszystkim w Berlinie. PSJM działa jako współczesna marka komercyjna, co (zgodnie z założeniem artystów) rodzi pytanie o działalność na rynku sztuki, komunikację z klientami oraz funkcję i jakość dzieł artystycznych. Moreno i Perez posługują się całym bogactwem form komunikacyjnych spektakularnego kapitalizmu, aby zademonstrować rolę paradoksów, które determinują rozwój współczesnej sztuki. Prace PSJM wystawiano w wielu znanych miejscach, m.in. słynnej nowojorskiej MoMA. Artyści współpracowali z El Perro i Aitor Méndez w ramach DIVA NY 07, Galeria Blanca Soto, a także pokazywali swoje prace w Bazylei (Volta 07, Riflemaker Gallery), Miami (Pulse 08, Galeria Espacio Líquido), Berlinie (Scala e.V.), São Paulo (Galeria Baró Cruz), Sztokholmie (WIP:sthlm) czy Londynie (Riflemaker Gallery) oraz podczas wielu indywidualnych i grupowych wystaw w Hiszpanii, w tym także na Globos Sonda w MUSAC i MARX® w Laboral i CAAM. Ostatnio twórczość PSJM została odnotowana przez istotną publikację zatytułowaną: *Younger than Jesus. Artist Directory. The essential handbook to the future of art* (Młodszy niż Jezus. Informator Artystyczny. Ważny przewodnik przyszłej sztuki) wydaną przez znane wydawnictwo Phaidon.

PSJM is an artistic team made up in 2003 by Pablo San José (Mieres, 1969) and Cynthia Viera (Las Palmas, 1973), based in Berlin. PSJM acts as a commercial modern art brand that raises questions about works of art in the market, communication with consumers or function as an artistic quality, making use of the communicative resources of spectacular capitalism to demonstrate the relevance of the paradoxes that produce its chaotic development. PSJM has exhibited incites such as New York ("The Real Royal Trip... by the Arts", PS1- MOMA. In collaboration with El Perro and Aitor Méndez. DIVA NY 07, Galeria Blanca Soto), Basle (Volta 07, Riflemaker Gallery), Miami (Pulse 08, Galeria Espacio Líquido), Berlin (Scala e.V.), Sao Paulo (Galeria Baró Cruz), Stockholm (WIP:sthlm) or London (Riflemaker Gallery) and also in many group and individual exhibitions in Spain, including "Globos Sonda" in MUSAC and MARX® in Laboral and CAAM. Recently, PSJM was included in the publication Younger than Jesus. Artist Directory. The essential handbook to the future of art of the New Museum of New York, published by Phaidon.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Marc Bijl & PSJM, Freies Museum, Berlin, DE (solo) / **2009** Scope Art Fair, Galeria Blanca Soto, Miami, US (group), T_ Tris. B.P.S.22 espace de création contemporaine, Charleroi, BE (group) / **2008** MARX®, Centro Atlántico de Arte Moderno CAAM, Las Palmas de G.C. and in Laboral Centro, Las Palmas, ES (solo) / *de Arte y Creación Industrial*, Gijón, ES (solo) / PSJM, SCALA e.V, Berlin, DE (solo) / *Asia Project*, Riflemaker Gallery, London, GB (solo) / *Volta Art Fair*, Riflemaker Gallery, Basel, CH (group) / *X Bienal de La Habana*, Comunicacionismos, Havana, CU (group) / **2006** *Manifestación de consumidores*, Passage Souterrain, Paris, FR (solo) / **2003** *The Real Royal Trip... by the Arts*, PS1-MOMA, New York, US (group)

American Colors (Amerykańskie Kolory) jest projektem opartym na minimalistycznej abstrakcji geometrycznej, którą moglibyśmy nazwać „abstrakcją krytyczną”. Seria różnych obrazów, które zostały namalowane 5 konwencjonalnymi kolorami przypisywanymi różnym rasom ludzkim. Język formalistyczny został na nowo skonstruowany, przytłaczając kompozycje czysto intuicyjne warunkowane postępowaniem arytmetycznym lub geometrycznym, który nie niesie ze sobą znaczenia. Projekt, w którym ikonografia, obiekty minimalistyczne, pola malowane kolorami Ameryki Północnej oraz projektowanie wnętrza zostały połączone, tworzy studium socjologiczne i antropologiczne, którego owocem jest refleksja krytyczna.

Corporate Armies (Armie Korporacyjne). Wychodząc od prawdziwej historii, prezentujemy projekt „fikcji politycznej” w postaci wideo, rzeźby i rysunku. Film wideo w formie traileru 3D uprzedza akcję, która stymuluje procedury stosowane przez przedsiębiorstwa rozrywkowe do wprowadzania własnych produktów multimedialnych na rynek. Rzeźby żołnierzy korporacyjnych zostały stworzone w cyfrowej technologii 3D i funkcjonują jako materiały promocyjne. Futurystyczne dziedzictwo relacji piękna i wojny zostało zaznaczone, aby uwidocznić pewną technikę spektakularnego uwodzenia stosowaną przez mass media i przemysł rozrywkowy.

Great Unified Wal-Mart / Visa Army Unmanned Combat Module, 2008

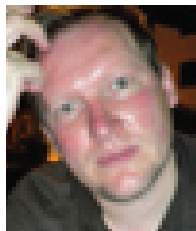
Synterized PA, 35 x 2 1, 5 x 12

American Colors is a project based on minimalist geometric abstraction but we could term it "critical abstraction". A series of different paintings that use the 5 conventional colours applied to the races of the world. Formalist language is reconsidered, overcoming intuitive compositions conditioned by arithmetic or geometric progressions that lack meaning. A project in which infography, minimalist objects, painting of fields in the colours of North America and interior design come together to create a sociological and anthropological study, the result of which is a critical reflection.

Corporate Armies. From a true story we present a project of "political fiction", in format of video, sculpture and drawing. In the form of trailer, the 3D video anticipates a plot that simulates the procedures employed by entertainment factories to launch their multimedia products on the market. The sculptures of these corporate soldiers are realized with digital technology 3D and they work as an auratic merchandising piece. The futurist inheritance of this relation beauty-war is in use for identifying here a certain technology of spectacular seduction used by the mass media and the industry of the entertainment.

PSJM

Peter Puype (Belgia/Belgium)

Curated by
Tomasz Wondland

—
Urodzony w 1974 w Torhou, Belgia. Mieszka i pracuje w Ghent, Belgia. Wykształcenie: 1997 – tytuł magistra na Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, Ghent, Belgia.

—
Born in 1974, Torhout, Belgium. Lives and works in Ghent, Belgium. Education: 1997 master in Arts, Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, Ghent, Belgium.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Histoire Occulte Des Belges*, Antwerp, **BE (group)**, *Puype For President*, Untitled Boat gallery, Ghent, **BE (solo)** / **2009** *That's All Folks*, Bruges, **BE (group)** / *Show No Mercy*, Ottilia Pribilla Gallery, Antwerp, **BE (solo)** / **2008** *Scratch The Surface*, First Floor Gallery – Ottilia Pribilla, Antwerp, **BE (group)** / *The West Must Die*, Ad Hoc Brooklyn gallery, New York, **US (solo)** / **2007** *High Dencity – High Visebility*, ICCA –Univ. Hasselt, **BU (group)** / *Your Country Ain't Your Blood*, Untitled gallery, Antwerp, **BE (solo)** / **2006** *East Blocks*, Inknight gallery, Paris, **FR (group)**, *Gated Communities*, CC De Brouckère, Bruges – Torhout, **BE (solo)**

134/

PROPAGANDA OFFICE / BIURO PROPAGANDY

Zachodnia propaganda opiera się na sentymencie, tak jak reklamy telewizyjne proszku do prania czy pasty do zębów. Wślizguje się do twojego umysłu i daje poczucie fałszywej satysfakcji, sprawia, że się od niej uzależniasz. To jest najlepsza rzecz Kapitalizmu i tak zwanej demokracji. Sprawia, że jesteś na tyle zadowolony, że nie musisz się niczym martwić.

Peter Puype urządzi na Biennale *Biuro Propagandy*. Teksty *The West Must Die* (*Zachód Musi Umrzeć*) i inne *Unless We Find Out Who's To Blame* (*Dopóki Nie Dowiemy Się, Kto Jest Winny*), *Nothing Has Changed* (*Nic Się Nie Zmieniło*) zostaną wydrukowane na tekturze pochodzącej z opakowań kartonowych, na przykład pustych pudełkach, które widać nocą na ulicach handlowych. Te powtórnie nadrukowane pudła zostaną z powrotem dostarczone na ulice.

The West Must Die (*Zachód musi umrzeć*) zastanawia się nad uzasadnieniem zachodniej chciwości panowania. Chciwość ta narodziła się w tradycji chrześcijańskiej. Tak długo, jak Zachód może wyznać swoje grzechy, tak długo istnieć będzie jego chciwość. Praca *The West Must Die* może sprawiać wrażenie obraźliwej, lecz w istocie prezentuje tendencje dość wywrotowe. Mamy przynajmniej narzędzie konwersacji: przestrzeń symboliczną.

The Western propaganda works on the sentiment, just like commercials for soap powder or toothpaste. It sneaks into your brain and gives you a fake satisfaction, it makes you addicted to it. This is the best thing of Capitalism and it so called democracy. It makes you satisfied so you don't have to worry.

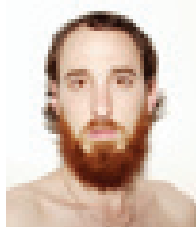
Puype will make a Propaganda Office the Biennale. The text The West Must Die (and others: Unless We Find Out Who's To Blame, Nothing Has Changed) will be printed on cardboard from boxes used for consumption products, for example the empty boxes you can see at night in the shopping street. These re-printed cardboards will be delivered back to the streets.

The West Must Die reflects on the justification of the Western greed to reign. This greed is born in a Christian tradition. As long as the West can confess their sins, as long they can continue with this greed. The West Must Die may sound very offensive and has even subversive tendencies. We still have a tool of conversation: the symbolic field.

The West Must Die, 2008

sitodruk, różne rozmiary (tektura, papier) / *screen print, different size (cardboard, paper)*

Ariel

Reichman (RPA, Niemcy, Izrael/South Africa, Germany, Israel)

Curated by
Noam Braslavsky

—
Urodzony w 1979 w Johannesburgu, Republika Południowej Afryki.
Żyje i mieszka w Berlinie, Niemcy. W 1991 roku wyemigrował do Izraela.
Wykształcenie: 2006-2008 – MFA, U.D.K, Class of Katharina Sieverding
and Hito Steyerl, Berlin, Niemcy, 2004-2006 – Bezalel, Academy of art
and design, Jerozolima, Izrael.
—

*Born in 1979, Johannesburg, South Africa. Lives and works in Berlin, Germany.
In 1991 immigration to Israel. Education: 2006-2008 – MFA, U.D.K, Class
of Katharina Sieverding and Hito Steyerl, Berlin, Germany, 2004-2006 – Bezalel,
Academy of art and design, Jerusalem, Israel.*

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 PSM, Berlin, DE (solo) / *I have to be strong*, Galerie Jones,
Cologne, DE (solo) / *Endless Beginning*, PSM, Berlin, DE (group) /
2009 Legal settlement, Program, Berlin, DE (solo) / *My Camp*, Tel Aviv,
IL (group) / *Cliché*, Museum of Modern Art, Moscow, RU (group) /
2008 *The Political Body*, Tel Aviv, IL (group) / *Vertrautes Terrain*,
Contemporary art in and about Germany, ZKM Karlsruhe, DE (group)

136/

Będę opętany. Złachmaniona biała flaga przymocowana do drewnianego
słupa nieustannie trzepocze na wietrze pochodzącym z zdekonstruowanego
wentylatora. Widok ma w sobie jakieś drobne łagodne piękno, ale w najlepszym
razie jest rozczarowujący. Światło z projektora padające na podstawę flagi tworzy
trzepoczący cień na ścianie, przywołujący symbol przynależności narodowej,
spełnienia i dumy.

Podczas intymnego performansu artysta kąpie się w przypominającej błoto
substancji, wzbudzając dyskusję o dominacji pomiędzy nim a ziemią, oscylującą
wokół jej posiadania czy też bycia owładniętym ideą jej posiadania.

*I shall be possessed. A ragged white flag affixed to a wooden pole flutters constantly
in the wind generated from a deconstructed ventilator. The sight itself has a minor
gentle beauty but at best is underwhelming. Light from a projector near the flag's
base creates a fluttering shadow on the wall, stirring familiar symbol of national
identity, accomplishment and pride.*

*During an intimate performative act, the artist bathes in a mud like product,
arousing a discussion of domination between him and land – possessing land
or being possessed by the idea to possess it.*

Ariel Reichman

>

I shall be possessed, 2009

instalacja, rozmiary zmienne / *installation, dimensions variable*

FOT. *A. Reichman*

Don

Ritter (Kanada, Niemcy/*Canada, Germany*)

Curated by
Georgi Begun

—
Urodzony w 1959 w Camrose, Kanada. Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy. Artysta i pisarz zajmujący się estetyką. Od 1986 roku jego wideoinstalacje oraz performansy pokazywane są przez muzea w Europie, Ameryce Północnej i Azji. Artysta jest niezwykle wszechstronnie wykształcony, posiada stopnie naukowe w zakresie sztuk pięknych i psychologii (Uniwersytet Waterloo, Kanada), nauk inżynierskich (Northern Alberta Institute of Technology, Kanada) oraz tytuł magistra sztuk wizualnych (Massachusetts Institute of Technology, USA); zajmował się także naukowo kinem na Uniwersytecie Harvarda, USA. Artysta pracował jako profesor na wydziale sztuki i designu (Uniwersytet Concordia w Montrealu, Kanada) oraz Pratt Institute w Nowym Yorku, USA.

—
Born in 1959, Camrose, Canada. Lives and works in Berlin, Germany. He is a Canadian artist and writer on aesthetics. Since 1986, his video-sound installations and performances have been exhibited at festivals and museums throughout Europe, North America and Asia. Education: degrees in Fine Arts and Psychology (University of Waterloo, Canada), Electronics Engineering Technology (Northern Alberta Institute of Technology, Canada), a Masters in Visual Studies (Massachusetts Institute of Technology, USA), and he studied cinema at Harvard University, USA. He has held full-time professorships in art and design at Concordia University (Montreal, Canada) and Pratt Institute (New York City, USA).

www.aesthetic-machinery.com

138/

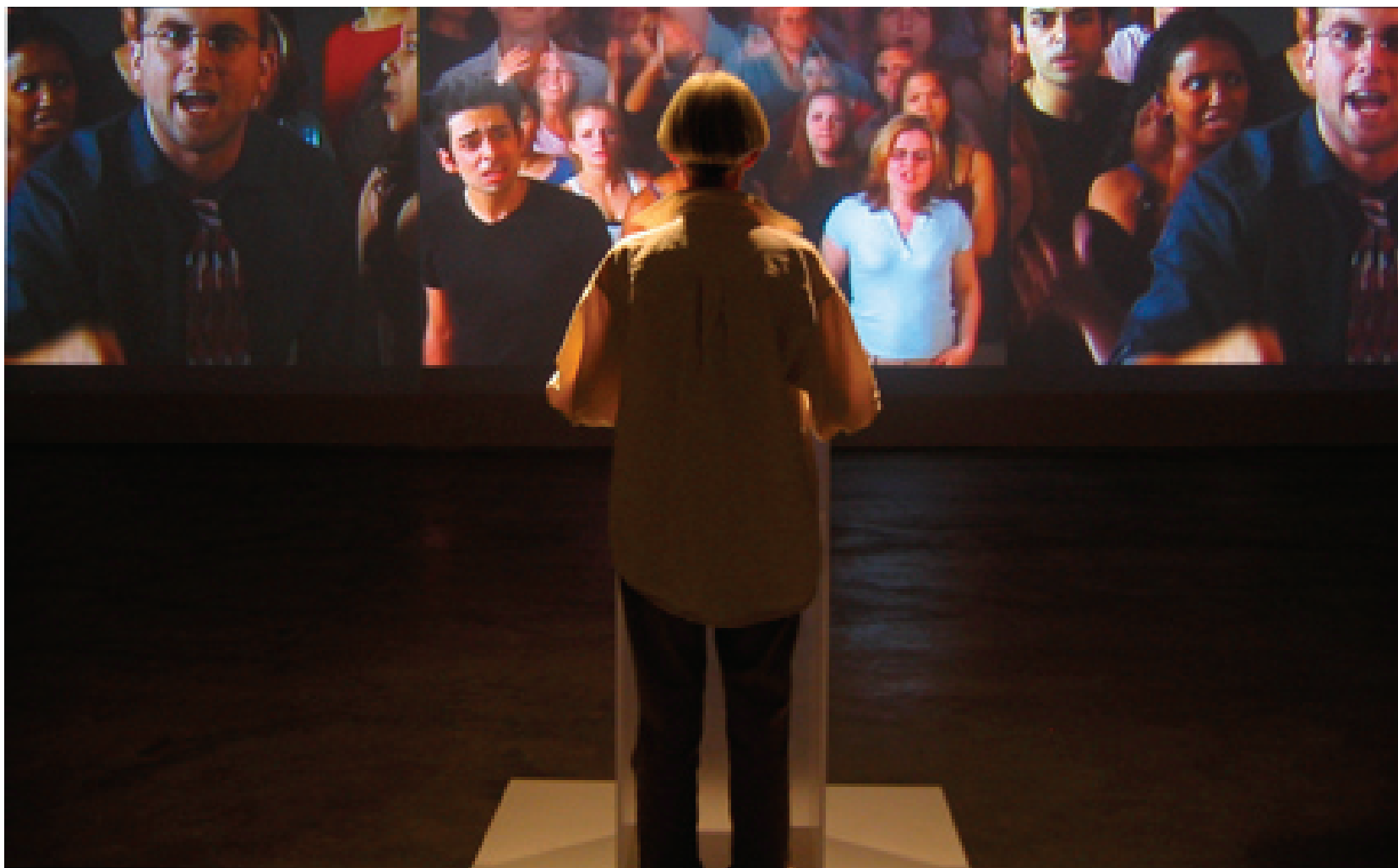
Duża projekcja wideo ukazująca tłum zachęcający zwiedzających do mówienia z mównicy wyposażonej w mikrofon i teleprompter wyświetlający fragmenty tekstów przemówień historycznych i politycznych. Zgodnie z łacińską sentencją Vox Populi każdy może zostać liderem i wypowiadać słowa wpływowych postaci polityki, takich jak Martin Luther King Jr, John F. Kennedy oraz George W. Bush. Kiedy zwiedzający wygłasza mowę przez mikrofon, tekst przewija się na teleprompterze, a tłum reaguje z różnego stopnia wrogością lub aplauzem – głos gościa miesza się z okrzykami tłumu. Poziom pewności w głosie lidera determinuje różne percepcyjne aspekty instalacji. Filozof David Hume napisał: *Nic nie zadziwia bardziej niż łatwość, z którą tłumy rządzone są przez niewielu.*

A large video projection of a crowd encourages visitors to speak from a lectern equipped with a microphone and a teleprompter that provides the text of historical, political speeches. Within Vox Populi, anyone can adopt the role of a leader and speak the words of influential political leaders, including Martin Luther King Jr, John F. Kennedy, and George W. Bush. When a visitor delivers a speech through the microphone, the text scrolls on the teleprompter, the crowd responds with varying degrees of hostility or support, and the visitor's speech is mixed with the crowd's screaming. The amount of confidence within the leader's voice controls various perceptual aspects of the installation. Philosopher David Hume writes, Nothing is more surprising than the easiness with which the many are governed by the few.

Don Ritter

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 Winter Olympics Cultural Olympiad, Vancouver, CA (group) / **2009** Galerija Kibela, Maribor, SI (solo) / **2007** Les Chants Mécaniques, Lille, FR (group) / **2005** SITE Santa Fe, New Mexico, US (solo) / **2004** Jack The Pelican Presents, Brooklyn, New York, US (solo) / **2000** Exit Art Festival, Créteil, FR (group) / **1999** New York Coliseum, New York City, US (solo) / **1997** Metrònom, Barcelona, ES (solo) / **1996** Ars Electronica, Linz, AT (group) / **1996** Sonambiente Klangkunst Festival, Akademie der Künste, Berlin, DE (group)

Vox Populi, 2005

instalacja wideo z dźwiękiem / *video-sound installation*, 1500 x 800

Sakin

(Rosja/*Russia*)

Curated by
Nika Kukhrina

—
Urodzony w 1976, Kursk, ZSSR. Wykształcenie: Moskiewski Uniwersytet Państwowy Sztuk Przemysłowych i Stosowanych S.G. Stroganowa, Moskwa, Rosja.
—

Born in 1976, Kursk, USSR. Education: The Moscow State University of Industrial and Applied Arts named after S.G. Stroganov, Moscow, Russia.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *grey line* at loft project etagi of St. Petersburg, **RU (solo)** / *IMPERFETTO*, artefiera Bologna, **IT (group)** / **2009** Performance *Elementary particles* at Vinzavod, Moscow, **RU (solo)**, Kandinsky prize final exhibition, **RU (group)** / Anniversary exhibition 10 years of Moscow museum of modernart *Russian art 1989-2009 years from museum collection*, Moscow, **RU (group)** / **2008** First Moscow biennale of young art *Stoy! Kto idet? (Stop! Who's coming?)* project Laboratory. Experience 1, Labratoria Art & Science Space, Moscow, **RU (group)** / **2007** exhibition "*k. b. 1*" at Art *strelka projects* gallery, Moscow, **RU (solo)** / Young art exhibition *Masterskaya* (Workshop), Moscow museum of modern art, Moscow, **RU (group)** / **2005** Young art exhibition *Masterskaya* (Workshop), Moscow museum of modern art Young art festival, *Stoy! Kto idet? (Stop! Who's coming?)*, Moscow center of contemporary art, Moscow, **RU (group)** / **2003** Moscow international symposium of sculpture, Moscow, **RU (group)**

140/

Nowy sposób na życie (lub opowieść mojego rodaka o cudzoziemskich sposobach budowania domów).

Kiedy dowiadujesz się, że ktoś przeprowadził evroremont*, oznacza to, że życie tej osoby dramatycznie się zmieniło, tak jakby przyjęła nową wiarę.

Kiedy przychodzisz z wizytą do krewnych i spostrzegasz evroremont w pokoju, który pamiętasz z dzieciństwa, jest to smutne, ale i podnoszące na duchu doświadczenie. Wiesz, że wiedzie im się dobrze.

* Evroremont (euro-remont) jest nieformalnym określeniem renowacji budynków i konstrukcji budowlanych przy użyciu technik, które przed upadkiem Związku Radzieckiego nie były powszechnie dostępne. W kolokwialnym użyciu słowo to jest synonimem „dobrze”. Na przykład: Mam w domu evroremont = w domu wszystko świetnie.

A new way of life (or a story from my fellow countryman about outlander manner of building houses).

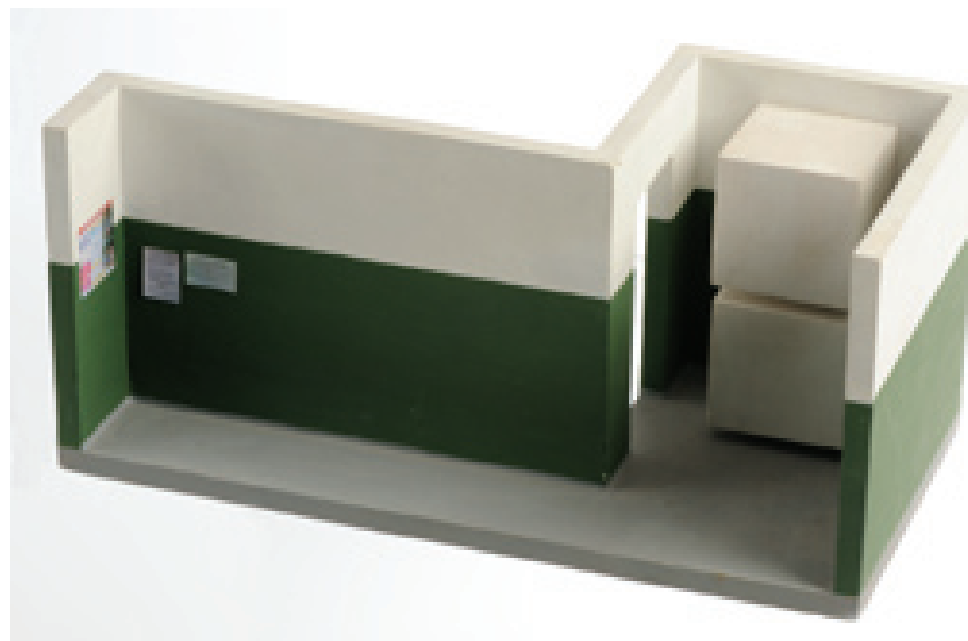
When you find out that someone made evroremont, it means that their life has changed dramatically, as if they had adopted a new faith. When you come to your relatives and see evroremont in a room that you can remember from your childhood, it is sad but uplifting at the same time. You know that they are doing fine.*

** Evroremont (euro-renovation) is an informal name for the renovation of buildings and structures using techniques not widely available in the USSR before its collapse. It is colloquially synonymous with the word „good”. For example: I have evroremont at home = everything is great at home.*

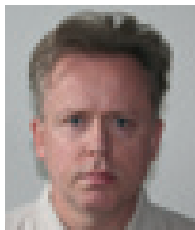
Roman Sakin

новый быт / *New way of life*, 2010
drewno, druk / *wood, print*, fragment 22 x 11

новый быт / *New way of life*, 2010
drewno, druk / *wood, print*, fragment 10 x 10

Roland Schefferski (Polska, Niemcy/*Poland, Germany*)

Curated by
Georgi Begun

—
Urodzony w 1956, Katowice, Polska. Wykształcenie:
1971-1976 – Wyższa Szkoła Sztuk Pięknych we Wrocławiu.
1976-1981 – studia na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu,
Polska, w 1981 roku zdobył tytuł magistra Akademii Sztuk
Pięknych we Wrocławiu. Jest niezależnym artystą.
Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy.

—
*Born In 1956, Katowice, Poland. Education: 1971-76 – Higher School
of Fine Arts in Wrocław, 1976-81 – studied at the Academy of Fine Arts
in Wrocław, Poland, 1981 Master's Degree in Fine Arts at the Academy
of Fine Arts in Wrocław. Independent artist. Living and working in Berlin,
Germany.*

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2009 *ReKONSTRUKTION*, Pomonatempe, Potsdam, **DE (solo)** /
Wir Berliner – My Berlińczycy, Maerkisches Museum, Berlin, **DE (group)** /
2008 *The Impossible Collection – Kolekcja niemożliwa*, Instytut Sztuki,
Gdańsk, **PL (group)** / **2007** *Empty Images*, Centrum Sztuki Współczesnej
– Łaźnia, Gdańsk, **PL (solo)** / Muzeum Warmii i Mazur, Olsztyn, **PL (solo)** /
2004 *Return To Sender*, Galerie Zero, Berlin, **DE (group)** /
2003 *Sztuka W Mieście – Art In The City*, Państwowa Galeria Sztuki
Zachęta, Warszawa, **PL (group)**, Bunkier Sztuki, Kraków, **PL (group)** /
Galeria Awangarda, Wrocław, **PL (group)** / *Inwentaryzacja –*
Bestandsaufnahme, Muzeum Ziemi Lubuskiej, Zielona Góra, **PL (group)** /
2002 *Aquaria*, Landesgalerie am Oberoesterreichischen Landesmuseum,
Linz, **AT (group)**, Kunstsammlungen, Chemnitz, **DE (group)** /
2000 *Geschehnisse Die Unbenannt Bleiben*, Museum Ostdeutsche
Galerie, Regensburg, **DE (solo)** / **2000** *Art Pool Berlin*, Centre for
Contemporary Art – Centrum Sztuki Współczesnej
– Zamek Ujazdowski, Warszawa, **PL (group)**

142/

W instalacji zatytułowanej *Our Garden* (Nasz Ogród) posłużyłem się cytatami z wypowiedzi anonimowych użytkowników forum internetowego. „Gdzie jest granica pomiędzy autochtonicznym a egzotycznym” oraz „Jak długo gatunek musi istnieć w obszarze badawczym zanim się znaturalizuje?” – to jedne z pytań zadawanych przez uczestników tej internetowej dyskusji.

Cytowane stwierdzenia stanowią podstawę dla debaty na temat ogrodu. Ogród w mojej instalacji powinien być rozumiany metaforycznie. W tym przypadku jest to alegoria naszego społeczeństwa. Kondycja każdego członka społeczeństwa bywa nierzadko odzwierciedlana w krajobrazie ogrodu. Często jego ukształtowanie jest manifestacją ludzkich postaw.

„Tutaj istnieć mogą jedynie rodzime rośliny, tzn. tylko jeśli nie są ani zbyt dominujące ani zbyt słabe. Czy to wszystko już kiedyś nie było?” było kolejnym pytaniem. Jest to próba pobudzenia nas do refleksji nad aktualnym stanem naszego społeczeństwa. Metafora ogrodu pomaga uwypuklić nie zawsze dostrzeganą dyskryminację obcego i jego wykluczenie w życiu codziennym.

*In the installation entitled **Our Garden**, I quoted statements of anonymous users of a web forum. “Where is the line between indigenous and exotic?” and “For how long must a plant species live in a test area before it is naturalized?” asked among others participants of this web discussion.*
The quoted statements create the basis for a debate on the issue “garden”.
The garden in my installation should be understood metaphorically. In this case it is an allegory for our society. The state of the each society has been often mirrored by garden landscapes. Often the attitude of people is manifested in the arrangement of their garden.
“Only indigenous plants may live here, i.e. only if they are neither too dominant nor too weak. Didn't we have all that before?” was another question. It is a try to animate us to reflect the present condition of our society. The garden's metaphor helps to point the not always perceived discrimination of stranger and his daily exclusion.

Roland Schefferski

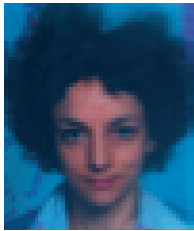
>

Unser Garten / *Our Garden*, 2010

instalacja, media mieszane, ok. 20-30 podobnych i zróżnicowanych roślin, 10-30 rytch tablic informacyjnych, prezentacja wideo, rozmiary zmienne, lecz z minimalnym wykorzystaniem przestrzeni (9m²) /
installation, mixed media: about 20-30 similar or various plants, 10-30 engraved sign-boards, video presentation, variable but with minimal space utilization (of 9m²)

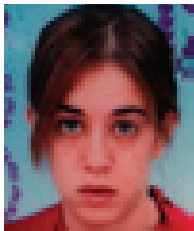
Ruti

Sela (izrael/*Israel*)

Curated by
Matthias Reichelt

Artystka, studiowała na Akademii Sztuki i Designu Bezalel w Jerozolimie oraz na Wydziale Filmowym Uniwersytetu Telawiwskiego. Wykłada na Uniwersytecie w Hajfie oraz na Avni Institute of Art and Design. Otrzymała szereg nagród i stypendiów, w tym nagrodę Anselma Kiefera. Jej twórczość pojawia się na różnych międzynarodowych wystawach i w różnych miejscach, w tym Biennale of Sidney; Israel Museum, Centre Pompidou, Paryż; Art in General, Nowy Jork; Tel-Aviv Museum, Toronto oraz Istanbul Biennial, Berlin Biennial (2010), a także Manifesta w 2009 roku, wraz z Maayan Amir zainicjowała projekt Exterritory.

An artist, has studied at the Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem, and at the Film Department of the Tel Aviv University. She teaches at the Haifa University and at the Avni Institute of Art and Design. She has received a number of prizes and scholarships, among them the Anselm Kiefer prize. Her work has been shown internationally at various exhibitions and venues, including the Biennale of Sidney; Israel Museum, Centre Pompidou, Paris; Art in General, New York; Tel-Aviv Museum, Toronto; and Istanbul Biennial, Berlin Biennial (2010) and Manifesta in 2009 together with Maayan Amir she initiated the Exterritory project.

Maayan

Amir (izrael/*Israel*)

Artystka i niezależna kuratorka. Doktorantka interdyscyplinarnych studiów w zakresie sztuki na Uniwersytecie Telawiwskim. Wykłada na studiach kuratorskich w Sapir Academic College. Zredagowała książkę o izraelskiej kinematografii dokumentalnej, która ukazała się w 2008 roku. Była kuratorem licznych wystaw w wielu miejscach. Jej prace wystawiane są na międzynarodowych ekspozycjach, takich jak Sidney Biennale (2006) oraz w centrach wystawienniczych, np. Centre Pompidou (Paryż), Art in General (Nowy Jork), TPW (Toronto) Istanbul Biennale (2009), Berlin Biennial (2010). W 2009 roku, wraz z Ruti Selą, zainicjowała projekt Exterritory.

An artist and independent curator. She is currently studying towards PhD at the interdisciplinary art studies at Tel-Aviv University. She is teaching curatorial studies at Sapir Academic College. She edited a book about Israeli documentary cinema which was published on 2008. She had curated many exhibitions in different venues. Her works are shown internationally in exhibitions such as the Sidney Biennale (2006) and venues such as Centre Pompidou (Paris), Art in General (NY), TPW (Toronto) Istanbul Biennale (2009) Berlin Biennial (2010). In 2009 together with Ruti Sela she initiated the Exterritory project.

144/

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 Berlin Biennial, **DE (group)**, 2010 – *Trembling Time: Recent Video from Israel* (screening), Tate Modern, London, **GB (group)** / **2009** Selected works from 11th Istanbul Biennial, Nova Gallery, Zagreb, **HR (group)** / 11th Istanbul Biennial, **TR (group)** / Art TLV, the 2nd Tel Aviv Biennial, **IL (group)** / SCOPE New York, **US (group)** / **2008** Festival des Urbaines, Laussane, **CH (group)** / Mittelmeer Biennial, Köln, **DE (group)** / *Life Stories*, TPW Gallery, Toronto, **CA (group)** / *Come to Israel*, Storefront Gallery, New York, **US (group)** / **2007** *War and Cinema*, Screening at Pompidou Center, Paris, **FR (group)** / **2006** Sydney Biennial, **AU (group)**

Cykl *Beyond Guilt* (Poza Poczuciem Winy) zajmuje się kwestią podważania relacji sił pomiędzy fotografem a fotografowanym, mężczyzną a kobietą, obszarem publicznym a sferą prywatną, przedmiotem a podmiotem. Jako reżyserki filmu Sela i Amir biorą aktywny udział w wydarzeniu. Z jednej strony uwodzą respondentów, z drugiej zaś oddają w ich ręce kamerę, w ramach wcześniej wspomnianego podważania układu sił pomiędzy fotografującym i jego obiektem. Wybór knajpy, gdzie chodzi się na podryw lub pokoju hotelowego jako scenografii, ma reprezentować półświatk miasta, ze swym językiem i symboliką. Szybkie spotkanie przed kamerą przywodzi na myśl efemeryczny charakter związków intymnych, lecz prace te są przede wszystkim aluzją do wpływu wywieranego przez okupację, terror i armię jako elementów składowych izraelskiej tożsamości nawet w najbardziej osobistych sytuacjach. Tożsamość płciowa i tożsamość militarno-polityczna zdają się nierozzerwalnie ze sobą spletać.

The series Beyond Guilt addresses the undermining of the power relation between photographer and photographed, men and women, the public domain and the private sphere, object and subject. As the film's directors, Sela and Amir take an active part in the occurrence. They seduce the interviewees on the one hand, and turn the camera over to them, on the other, as part of the aforesaid undermining of power relations between photographer and subject.

The choice of pick-up bar services or hotel room as shooting locations strives to represent an underworld with its language and signifiers.

The quick encounter before the camera calls to mind the ephemeral nature of intimate relations, but most of all the works allude to the influences of the occupation, terror and army as constitutors of an Israeli identity even in the most private moments. The sexual identity and the military-political identity seem intertwined inseparably.

Ruti Sela & Maayan Amir

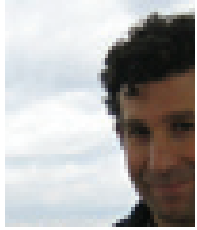
>

Beyond Guilt – The Trilogy, 2003-2005, wideo / video, 43'

FOT. *R. Sela & M. Amir*

Shahar (Israel/Israel)

Curated by
Noam Braslavsky

146/

Urodzony w 1971, Izrael. Mieszka i pracuje w Tel Awiwie, Izrael. Interdyscyplinarny artysta pracujący głównie z video, performansem i rzeźbą. Marcus często tworzy z użyciem organicznych, nietrwałych materiałów, takich jak ciasto, chleb, sok pomarańczowy i lód, z odniesieniem do własnego ciała. Jego relacje z materiałem służą badaniu pozycji i roli jego ciała jako człowieka i twórcy, a wybór określonych nietrwałych mediów odzwierciedla naturę sztuki i życia.

Born in 1971, Israel. Lives and works in Tel-Aviv, Israel. Shahar Marcus is an interdisciplinary artist who works primarily in video, performance and sculpture. Marcus works often with organic, perishable materials, such as dough, bread, orange juice and ice, in relation to his own body. His relationship to his materials examine the position and role of his body as both human and creator, and his choice of perishables likewise highlights the nature of art and life.

BREAD AND BUNKER (CHLEB I BUNKIER) to instalacja wideo i performans, stworzona przy użyciu 1500 bochenków chleba i pięciu prac wideo. Artysta będzie zbierał bochenki jeden po drugim, budując z nich wysoką na 120 cm barykadę, którą otoczy całe wnętrze galerii. Widzowie wchodzi do galerii i znajdują się wewnątrz bunkra. Ochrona i strach, wnętrze i to, co na zewnątrz, samotność i braterstwo, wszystko to postrzegane jest równocześnie. Prace wideo umieszczone są wewnątrz ścian z chleba, a każda z nich to opowieść i przygoda realizowana przez Marcusa w poprzednim bunkrze z chleba, stworzonym w Tel Awiwie specjalnie z myślą o tym berlińskim projekcie: dekoracja generała medalami, które w rzeczywistości są kolorowymi ciasteczkami; domowa fabryka karabinów i pistoletów z ciasta; Marcus walczący z kilogramami surowego ciasta.

BREAD AND BUNKER w ironiczny sposób ilustruje przypadkowość i dramatyczne paralele żywności i wojny: „Ta wystawa odnosi się do wojny jako ludzkiego paliwa, które jest przez ludzkość serwowane ponownie w nieprzerwanym kanibalistycznym kręgu drapieżcy i ofiary”. (Marcus). W przeciwieństwie do prawdziwych bunkrów „ten, który zbuduję będzie tymczasowy i nietrwały, w odróżnieniu od bunkrów betonowych, które pozostają jako pomniki na długo po tym, jak zakończą się walki”. (Marcus)

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Trembling Time*, Israeli Video Art, Tate Modern, London, GB (group) / **2009** *bunkerbrot*, MARS Gallery, Moscow Biennial, Moscow, RU (solo) / **2008** *bread&bunker*, G.D.K Gallery, Berlin, DE (solo) / *freeze*, Israel Museum, Real Time Art in Israel 1998-2008, Jerusalem, IL (group) / *Wa(h)re Kunst*, concent art e.V., Berlin, DE (group) / *EPAF*, European Performance Art Festival, Warsaw, PL (group) / *As Is. Israeli Contemporary Art*, Complesso del Vittoriano, Rome, IT (group) / **2007** *Salt & Ever*, TheHeder contemporary art, Tel Aviv, IL (solo) / *Sabich*, C.R.A.N.E Art_Tulage.Chateau de Chevigny, FR (group) / **2006** *Cover*, Galatapaperform, Istanbul, TR (group)

BREAD AND BUNKER is a video installation and performance made from 1.500 loaves of bread and five video works. One by one the artist will collect the bread forming a 1.20 cm high barricade, surrounding the whole interior of the gallery. The audience enters the gallery and finds themselves inside a bunker. Protection and fear, interior and exterior, loneliness and comradeship are simultaneously perceived. The video works are inserted along the bread walls, each a story and adventure performed by Marcus in a previous bread bunker made in Tel Aviv especially for this Berlin project: the decoration of a military general with medals, which are in reality colorful cookies; the homemade manufacture of rifles and pistols made of dough; Marcus battling with a kilos of dough.

BREAD AND BUNKER ironically exhibits the contingent and dramatic parallel of nourishment and war: "The exhibition refers to war as the human fuel and the humanity feeds it back in an endless cannibal circle of predator and prey" (Marcus). On the contrary of the real bunkers: "the bunker that I will build will be temporary and perishable, as opposed to the concrete bunkers that stay as).monuments long after the fights are over". (Marcus)

Paz A. Guevara

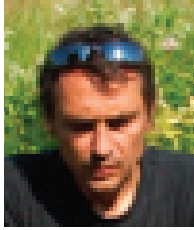
The fathers have eaten sour grapes, 2008

fotografia / *still photograph*

dzięki uprzejmości / *courtesy of: Braverman Gallery*

zrealizowano przy pomocy /
with support from:

148/

Krzysztof Sołowiej (Polska/*Poland*)

Curated by
Sławomir Sobczak

—
Urodzony w 1962 w Białymstoku, Polska. Mieszka i pracuje w Poznaniu, Polska. Wykształcenie: 1982-1987 – Uniwersytet im. Marii Skłodowskiej-Curie, Lublin, Polska, dyplom w 1990 roku w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, Poznań, Polska.
—

*Born in 1962, Białystok, Poland. Lives and Works in Poznań, Poland.
Education: 1982-1987 Uniwersytet im Marii Skłodowskiej-Curie, Lublin, Poland, 1990 a graduate of the Academy of fine Arts in Poznań, Poland.*

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 Galeria Biała, Lublin, **PL (solo)** / **2009** Kunst#Stucke, Wiedeń, **AT (solo)** /
2008 Galeria EGO, Poznań, **PL (solo)** / *Kruk-Sołowiej*, Galeria Arsenał, Poznań,
PL (group) / **2006** Kulturforum Burgkloster, Lubeck, **DE (group)** /
2005 Galeria Biała, Lublin, **PL (group)** / Chapelle des Carmelites, Toulouse,
FR (group) / **2003** Galeria AT, Poznań, **PL (solo)** / **2002** CSW Zamek Ujazdowski,
Warszawa, **PL (group)** / **1998** Galeria Arsenał, Białystok, **PL (solo)**

>

Jakie światy tam? / *What worlds there?*, **2009-2010**

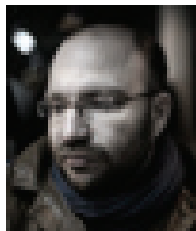
drewno polichromowane, wahadło, koc / *polychrome wood, pendulum, blanket*, 90 x 130 x 180

foto. *K. Sołowiej*

Jakie światy tam jakie pejzaje

Sokol

Haim

(izrael, Rosja/*Israel, Russia*)

Curated by
Nika Kukhrina

—
Urodzony w 1973 w Archangielsku, ZSSR. Wykształcenie: 1996 – Uniwersytet Hebrajski w Jerozolimie, licencjat z lingwistyki hebrajskiej i literatury żydowskiej, magister nauk edukacyjnych. Od 2006 roku członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Sztuki (International Association of Art). Mieszka i pracuje w Moskwie, Rosja i Jerozolimie, Izrael.
—

Born in 1973 Born in Archangelsk, USSR. Education: 1996 Hebrew University in Jerusalem, B.A in Hebrew linguistics and Jewish literature, 2004 Hebrew University in Jerusalem, M.A. in Education. 2006 Member of the International Association of Art. Live and work in Moscow, Russia and Jerusalem, Israel.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Mayopia*, Anna Nova, Gallery, St. Petersburg, **RU (solo)** / *Dead letter mail*, Triumph, Gallery, Moscow, **RU (solo)** / *Lesson of History*, Palais de Tokyo, Paris, **FR (group)** / *Russian utopias*, CCC Garage, Moscow, **RU (group)** /

2009 *Punctum*, EK. Artbureau Gallery, Moscow, **RU (solo)** / *Curriculum Vitae*, Art-Strelka Projects Gallery, Moscow, **RU (solo)** / *Palimpsests*, Green Art Gallery, Perm, **RU (solo)** / *Against exclusion*, III Moscow Biennale of Contemporary Art, Moscow, **RU (group)** / II Biennale of Contemporary Art, Thessalonica, **GR (group)** / VIII Krasnoyarsk Museum Biennale, Krasnoyarsk, **RU (group)**

150/

To jest o tym, co realne i nierealne i o relacji pomiędzy nimi

Praca opiera się na jednym wspomnieniu z dzieciństwa; martwy pies leży na jezdni, a samochody przejeżdżają jego ciało, roztrzaskując je na brudnym asfalcie, raz po razie. Najwidoczniej było to moje pierwsze spotkanie ze śmiercią. Czy rzeczywiście? A może jest to jedynie wybryk mojej pamięci?

Psy w instalacji nie są prawdziwymi martwymi psami – to zabawki.

Z drugiej strony – są prawdziwymi zabawkami. Prawdziwymi martwymi zabawkami.

Ta historia jest horrorem, rodzajem miejskiej legendy, którą zwykle opowiadają sobie dzieci – „w ciemnym, ciemnym pokoju ... itd.” Istnieje jednak wyrażenie w języku rosyjskim mówiące „zabić ich jak szalonego psa”, które odnosi się do różnego rodzaju przeciwników – ideologicznych, rasowych, religijnych itp. Oczywiście było ono popularne w Związku Sowieckim w latach 30. i 50 XX w. Nic więc dziwnego, że jest ciągle używane w języku codziennym. „Zwykli” ludzie (nie tylko w Rosji) ciągle chcą, aby wszelkiego rodzaju elementy niepokojące były – mówiąc dosłownie – zdechłe jak szalone psy. Lecz czy jest to tylko figura słowna?

It is about real-unreal and the correlation between them

The work is based on one memory from my childhood: dead dog is lying on the street and cars moving over the dog's body smash it into the dirty asphalt again and again. Apparently, it was my first meeting with death. Was it? Or it is just aberration of my memory?

The dogs in the installation are toys, they are not real dead dogs. On the other hand they are real toys. They are real dead toys.

It is a horror story, a kind of city-legends which children usually tell each other – “in a black-black room...etc”. There is however an expression in Russian “to shoot them like mad dogs” meaning “urgent total liquidation”, which relates to different groups of opponents of any kind – ideological, racial, religious, etc. Naturally, it was very popular in Soviet Russia in 30-50s of the 20th century. Not surprisingly, it is still very common in everyday language. “Normal” people (and not only in Russia) still want all kinds of disturbing elements to be dead like mad dogs. Literally speaking. Or it is just a figure of speech?

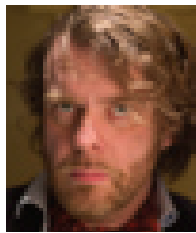
Haim Sokol

POZNAŃ / BRATYSŁAWA

*Бешенство / **Hydrophobia**, 2010*

instalacja, rozmiary zmienne /
installation, dimension variable

Jan-Peter E.R.

Sonntag (Niemcy/Germany)

Curated by
Georgi Begun

—
Urodzony w 1965 w Lubece, Niemcy. Mieszka i pracuje w Berlinie, Niemcy. Studiował sztuki piękne, historię sztuki, teorię muzyki, kompozycję, filozofię i nauki kognitywne. W 2002 roku założył N-solab. Jan-Peter E.R. Sonntag tworzy przede wszystkim instalacje medialne. Artysta jest współtwórcą wielu działań, takich jak hARTware-projects, obecnie HMKV, oh Ton, unerhört a także the sound-art-edition HORCH. Sonntag otrzymał kilka znaczących grantów i uczestniczył w wystawach międzynarodowych. W zeszłym roku został uhonorowany grantem Hauptstadt Kulturfond za projekt e-topia oraz zdobył nagrody German Sound Art Prize i Cynet Art Award za mobilną architekturę zwaną ohrenstrand mobil. Natomiast jego praca sonArc::Project otwierała festiwal sztuki i technologii Ars Electronica w Linzu, co więcej książka i płyta DVD z projektem została wydana przez Akademie der Künste (Akademię Sztuki) w Berlinie.
—

Born in 1965, Lübeck, Germany. He lives and works in Berlin, Germany. He studied fine arts, art history, music theory, composition, philosophy and cognitive science and, in 2002, founded N-solab. Jan-Peter E.R. Sonntag is an artist focusing mainly on media art-based room installations. He is a cofounder of hARTware-projects now HMKV, oh Ton, unerhört and the sound-art-edition HORCH. He had several grants and participations in international exhibitions. Last year in addition to receiving a HauptstadtKulturfond grant for e-topia, he was awarded the German Sound Art Prize, the Cynet Art Award, for a mobile architecture ohrenstrand mobil and he opened the Ars Electronica in Linz with his sonArc::project – the book and DVD of the project had been released at the Akademie der Künste in Berlin.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Biennale für internationale Lichtkunst RUHR 2010 *Open Lights In Private Spaces Sonic Acts XIII – The Poetics of Space*, Netherland Media Institute, Amsterdam, **NL (group)** / *Process is Paradigm*, Laboral Centro de Arte y Creación Industrial, Gijón, **ES (group)** / *No more daughters and heroes*, Aram Art Gallery, Goyang Cultural Foundation, Seoul, **KR (group)** / **2007** sonArc-project, Württembergischer Kunstverein, Stuttgart, **DE (solo)** / **2005** 612.43WEISS, edith-russ-haus für medienkunst, Oldenburg, **DE (solo)** / *sub sonus*, singuhr gallery for soundart, Berlin, **DE (solo)** / **2000** *Déjeuner sur l'herbe 4*, METRONOM, Fundaci – Rafael Tuls d'Art Contemporant, Barcelona, **ES (solo)** / **1999** *raum-Arbeit #45* – Tschumipaviljoen, Tschumi Pavillon, Groningen, **NL (solo)** / **1991** *raum-Arbeit#8* – 2 Hallen, foro artistico, Eisfabrik, Hannover, **DE (solo)**

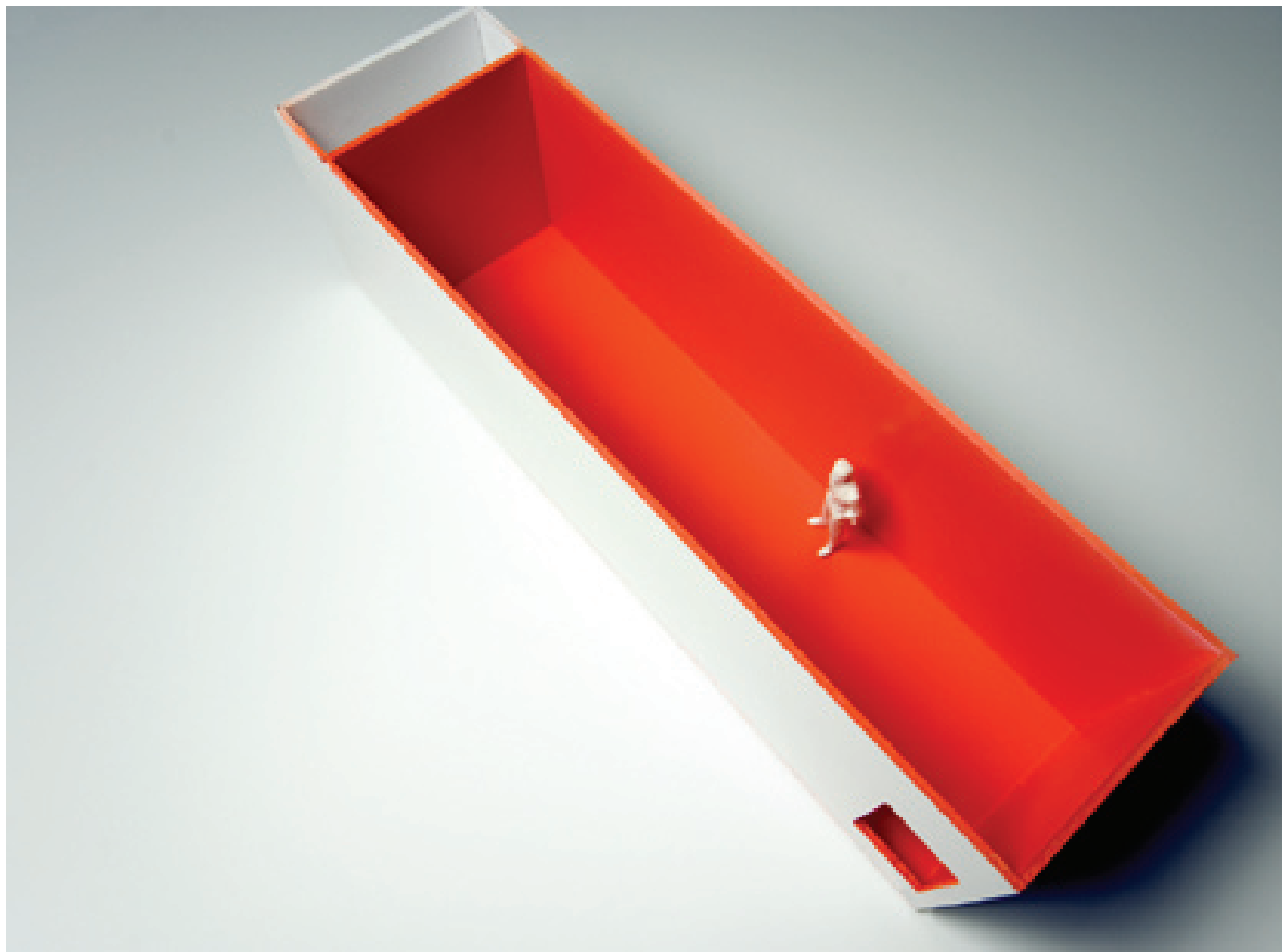
152/

Z elektryczną latarką w dłoni wejdziesz do ciemnej, monochromatycznej przestrzeni pokrytej pomarańczową farbą RAL 2010, mieszczącej się w kontenerze przewozowym o wymiarach: 11 m x 2,65 m x 3 m. Pomieszczenie wypełnione jest rezonującymi dźwiękami o niskiej częstotliwości brzmienia oraz ścianami tranzystorowymi wzmacniającymi fale dźwiękowe. Poprzez ściany otaczające kontener możesz posłuchać odgłosów przeładunku – monofonicznego remiksu kompozycji opartej na nagraniu, które zarejestrowałem w największym niemieckim terminalu kontenerowym w Bremerhaven na potrzeby instalacji dla niemieckiego Ministerstwa Transportu, zbudowanej z ponad 100 kontenerów na EXPO 2000 jeszcze przed kryzysem światowego systemu przewozowego. Kontener przewozowy jest zawsze specjalnym filtrem i rezonatorem dźwięku i jego właściwości, stwarzającym we wnętrzu klaustrofobiczną celę przypominającą zamknięty korytarz. Stan Douglas umieścił historię swojej instalacji filmowej zatytułowanej *Journey Into Fear* (Podróż ku strachowi), która odnosiła się do drugiej adaptacji książki Erica Amblera z roku 1940 na statku. Wewnątrz kontenera przewozowego możesz znaleźć się pomiędzy każdym miejscem i krajem w każdym czasie. 80 milionów symboli globalizacji i migracji wędruje po świecie. W 1965 roku Ambler stworzył swój „nowy, godzinny, trzymający w napięciu, przygodowo-romantyczny serial telewizyjny) nazwany *Journey Into Fear* (Podróż ku strachowi), który rok później skończył jako zapomniany zwiastun telewizyjny.

*With an electric torch You are going to enter a dark but monochromatic orange RAL2010 painted space – the proportions of a shipping container: 11m x 2,65m x 3m. The chamber is filled with low-frequency resonances and physical transitory walls out of standing pressure waves. Through the surrounding container walls You can hear sounds of transshipment – a mono-remix of a soundscape-composition based on recordings I did at the biggest German container terminal in Bremerhaven for an installation for the German Ministry of Transport built out more than 100 containers at the EXPO 2000 before the crisis of this global circulation system. Always a shipping container is a very special filter and resonator for sound and its proportion from the inside creates a claustrophobic perception-cell like a closed corridor. Stan Douglas located the story of his Filminstallation *Journey Into Fear* which refers the 2 film adaptations of Eric Ambler's book from 1940 on a container ship. Inside a shipping container You can find Yourself in between every places and countries in any time. 80-million of this symbols for globalization and migration are on tour in the world. In 1965 Ambler created his new, one hour action-suspense- adventure-romance television series called *Journey Into Fear* which ended in a largely forgotten TV pilot one year later.*

Jan-Peter E.R. Sonntag

koncept / instalacja / kompozycja / *concept / installation / composition*: Jan-Peter E.R. Sonntag
produkcja dźwiękowa (materiał filmowy) w Bremerhaven, Oldenburg 2000 oraz Wilhelmshaven / EXPO 2000 i Berlin 2010 / *Soundproduction (Footage) in Bremerhaven, Oldenburg 2000 and Wilhelmshaven / EXPO 2000 and Berlin 2010*
wsparcie / *assistance*: Jens Bakenhus and Jörg Eberhardt
udostępnione za zgodą artysty oraz N-solab / *courtesy by the artist and N-solab*

for. Jan-Peter E. R. Sonntag

ORANGE (Journey Into Fear), 2000/2010

pojemnik pomalowany kolorem RAL 2010 (pomarańcz sygnałowy), pełnozakresowy system dźwiękowy mono za ścianą, jedna książka, latarki /
orange painted container RAL 2010, mono fullrange soundsystem behind the wall, one book, pocket lamps, 1100 x 256 x 300

Małgorzata Szymankiewicz (Polska/Poland)

Curated by
Sławomir Sobczak

—
Urodzona w 1980 w Poznaniu, Polska. Mieszka i pracuje w Poznaniu. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, 2005 (Wydział Malarstwa, Wydział Edukacji Artystycznej). Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, laureatka głównej nagrody w konkursie PR 3 Polskiego Radia, *Talenty Trójki 2010*, dwukrotnie wyróżniona na Biennale Malarstwa, *Bielska Jesień 2007*. Obecnie pracuje jako asystentka w Pracowni Malarstwa i Rysunku na ASP w Łodzi.

—
Born in 1980 Poznań, Poland. Live and works, Poznań, Poland. A graduate of the Academy of Fine Arts in Poznań in 2005 (the Faculty of Painting, the Department of Artistic Education). A grant holder of the Ministry of Culture and National Heritage, a winner of the first prize in a competition organized by Polish Radio in 2010, two awards at the Painting Biennale, Bielska Jesień 2007. Works as an assistant lecturer in the Studio of Painting and Drawing at the Academy of Fine Arts in Łódź.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Monochrome*, Lange & Pult Gallery, Zurich, CH (group) / *Polskie Malarstwo*, Klaipeda Exhibition Hall, Klaipeda, LT (group) / *Viennafair 15*, targi młodej sztuki, Wiedeń, AT (group) / *Black Hole*, lokal30_warszawa_london_project, Londyn, GB / CSW Łaźnia, Gdańsk, PL (solo) / **2009** *Flowers*, Tokio Art Fair, Tokio, JP (solo) / *Attractions Of Abstraction*, Galeria lokal 30, Warszawa; Galeria Miejska Arsenał, Poznań, PL (solo) / *Liste 09, Unexpected Neighbourhood Of Distinct Things*, Bazylea, CH (group) / **2008** *Miami Dream*, Galeria Starter, Poznań, PL (solo) / **2006** *Malarstwo*, Galeria Arsenał, Białystok, PL (solo) / *Malarstwo Polskie XXI Wieku*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa, PL (group)

154/

Działania artystyczne Małgorzaty Szymankiewicz koncentrują się głównie na dociekaniu, malarskości i pracy nad płaszczyzną płótna. Skupiona na malarskich zagadnieniach artystka w swoich wielkoformatowych płótnach rozważa problem współistnienia formy i barwy – dwu konstytutywnych elementów obrazu. Patrząc na jej malarstwo widz odkrywa nagle, jak pełny i bogaty może być przekaz abstrakcyjnej plamy koloru, z pozoru nieniosącej żadnego komunikatu. Każde płótno malarki traktować można jako laboratorium, poligon, na którym dokonywane są eksperymenty na ludzkim oku. Bo to widz jest tutaj królikiem doświadczalnym, którego zdolności percepcyjne poddawane są artystycznemu testowaniu. Abstrakcyjne na pierwszy rzut oka formy zawierają w sobie malarską enigmę; pozornie po prostu piękne obrazy Szymankiewicz są skomplikowanymi strukturami, których rozszyfrowanie wymaga koncentracji i wrażliwości. To wyważone połączenie mądrości malarskiej z wysublimowaniem formalnym stanowi o wartości artystycznej kompozycji Szymankiewicz. Twórczość Szymankiewicz wymyka się jednoznacznym klasyfikacjom, ucieka od łatwych rozwiązań i oczywistych kontekstów sztuki współczesnej, eksperymenty te można wpisać w kontekst poszukiwań Marka Rothko, Lucio Fontany czy ostatnich realizacji Anisha Kappora.

The artistic creativity of Małgorzata Szymankiewicz is concentrated around painterliness and the work on the surface of canvas. Focused on the painterly quality, the artist reflects on the coexistence of two major elements constituting a painting – the form and the color. Watching her painting a viewer discovers how complex and reach may be an abstract patch of color which seemingly does not carry any meaning. Each artist's canvas may be treated as a laboratory, a battle field where she conducts experiments on a human eye. Because the viewer serves here as a guinea-pig whose perceptual abilities are artistically tested. At first glance the forms seem to be abstract and contain a kind of a painting enigma, however, seemingly just beautiful paintings turn out to be complex structures whose decoding requires concentration and sensitivity. This balanced combination of painter's wisdom and elevated forms determines the artistic quality of a composition. The artistic creativity of Małgorzata Szymankiewicz falls outside any classification, the artist rejects easy solutions and obvious contexts of contemporary art, her experiments may be linked to the quest resumed by Mark Rothko, Lucio Fontana or recent works of Anish Kappor.

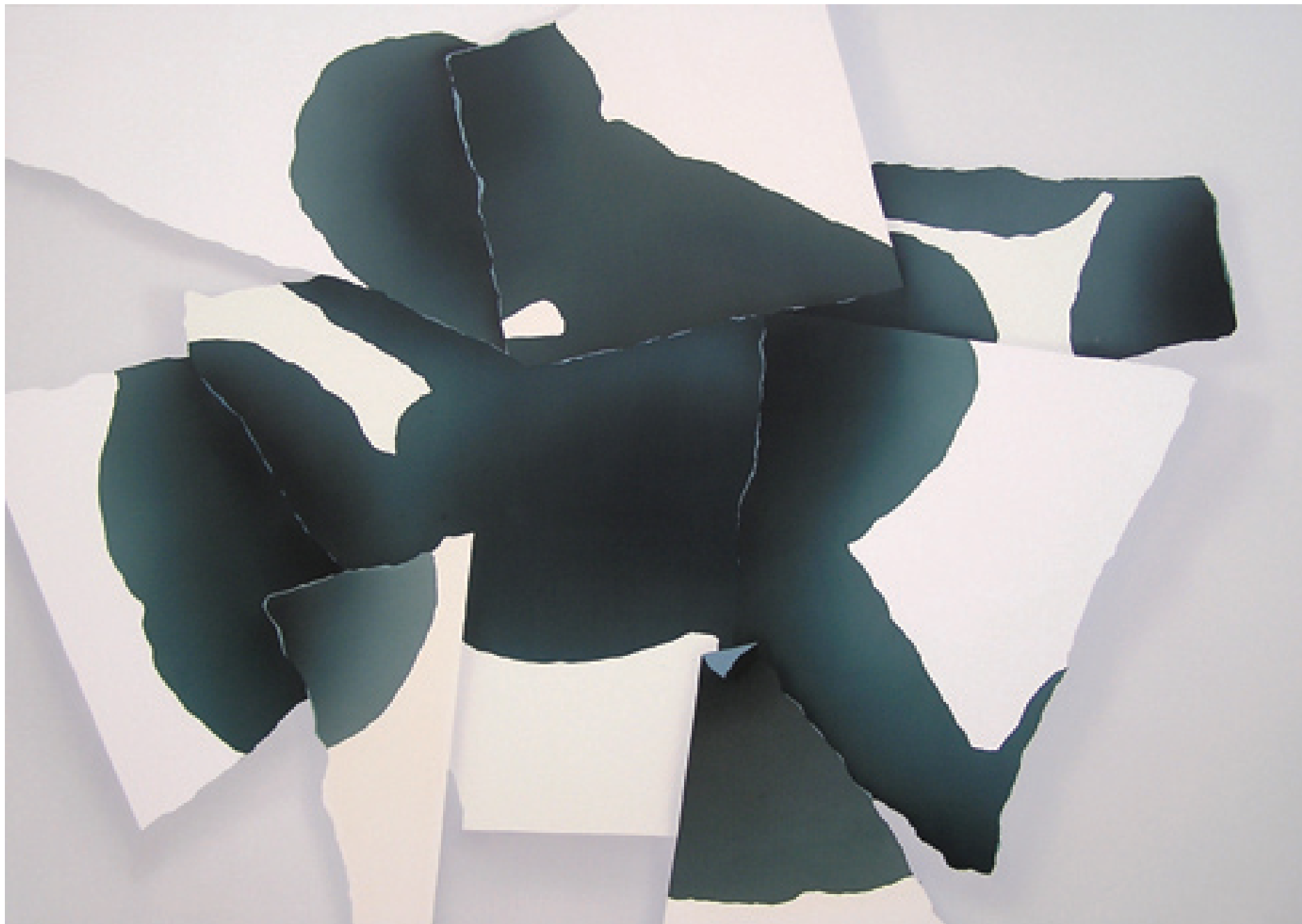
Michał Suchora

>

bez tytułu 141 / *untitled 141*, 2010

akryl na płótnie / *acrylic on canvas*, 165 x 225

Koen

Theys (Belgia/Belgium)

Curated by
Georgi Begun

Urodzony w 1963 w Brukseli, Belgia. Mieszka i pracuje w Brukseli, Belgia. Wykształcenie: 1981-1983 – rzeźba na Royal Academy of Fine Arts, Ghent, Belgia, 1983-1987 – film i wideo na Higher Sint-Lukas Institute of Fine Arts, Bruksela, Belgia.

Born in 1963, Brussels, Belgium. Living and working in Brussels, Belgium. 1981-83 sculpture, Royal Academy of Fine Arts, Ghent, Belgium, 1983-87 Film and Video, Higher Sint-Lukas Institute of Fine Arts, Brussels, Belgium.

The Final Countdown (Ostateczne Odliczanie)

Instalacja wideo zatytułowana The Final Countdown (Ostateczne Odliczanie) składa się z ponad 200 wideoklipów znalezionych w serwisie internetowym YouTube, każdy z nich pokazuje własną interpretację początkowej sekwencji piosenki The Final Countdown nagranej przez zespół rockowy Europe. Ludzie z całego świata grają tę melodię na pianinie, skrzypcach, trąbce, harmonice, w orkiestrze dętej, symfonicznej lub po prostu śpiewają wraz z tysiącami innych ludzi na gigantycznym stadionie.

Początkowo instalacja wideo uwodzi nas tak, jak sama melodia, ale szybko zaczynamy odczuwać niepokój w obliczu tych wszystkich ludzi próbujących wyróżnić się w interpretacji znanej melodii. Jakże bolesne są te wysiłki, jak pospolite i powszechne i w dodatku boleśnie normalne! Patrząc na tych ludzi przypominamy sobie o naszych marzeniach, które są nie mniej daremne... Lecz równocześnie zachwycamy się tym barokowo skonstruowanym fragmentem dzieła, przemieniającym zwykłą melodię w ducha greckiego dionizyjskiego chóru.

156/

>

The Final Countdown, 2010

video instalacja na trzy projektory / *video installation for three projectors*, 3 X DV PAL ± 48'46" color – stereo

FOT. K. Theys

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *C'est la vie ! Vanités du XV au XXI siècle de Caravage à Damien Hirst*, Musée Maillol, Paris, **FR (group)** / **2009** *Jericho Ditch*, Virginia, **US (solo)** / *Open Lounge*, Villa Merkel & Bahnwärtershaus, Esslingen, **DE (group)** / **2008** *L3387* gallery, Antwerp, **BE (solo)** / *Decollecting*, FRAC Nord Pas de Calais, Dunkerque, **FR (group)** / *1° Brussels Biennial*, Brussels, **BE (group)** / **2007** *Middelheim Museum*, Antwerp, **BE (solo)** / *Rencontres Internationales*, Circulo de Bellas Artes, Madrid, **ES (group)** / **2006** *Les Peintres de la Vie Moderne*, Centre Georges Pompidou, Paris, **FR (group)**, De Kunsthal, Rotterdam, **NL (solo)**

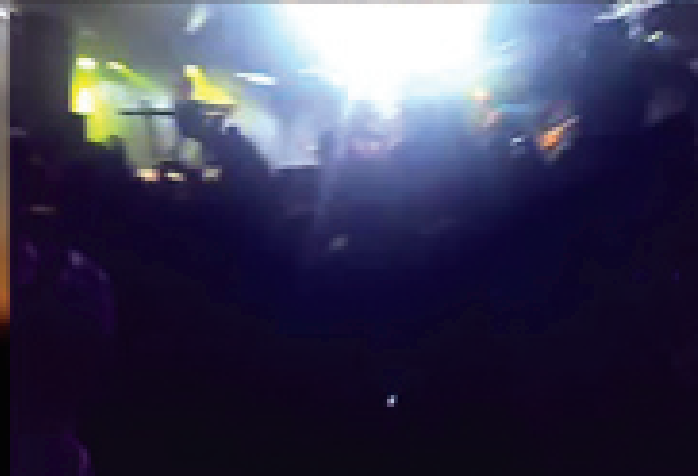
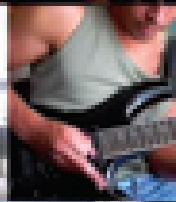
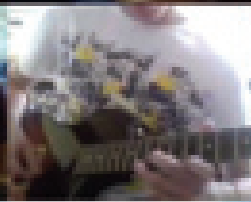
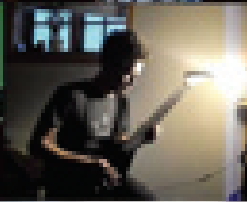
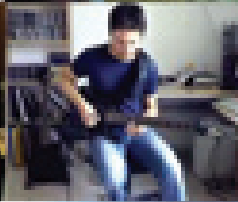
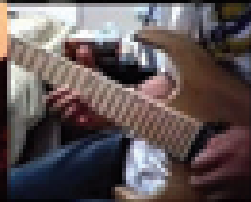
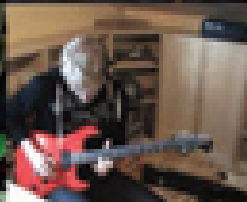
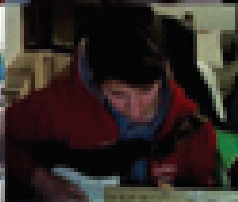
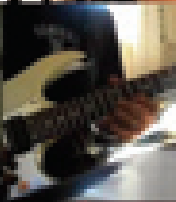
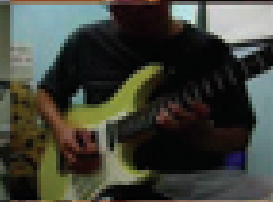
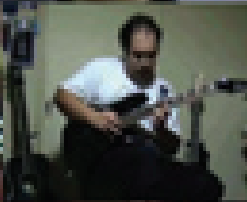
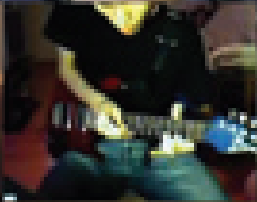
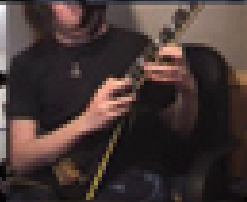
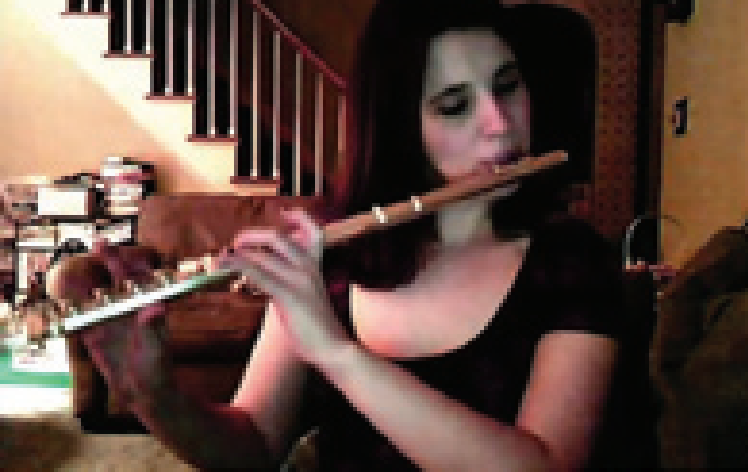
The Final Countdown

The video-installation The Final Countdown contains more than 2000 clips found on YouTube, each showing an individual interpreting the celebrated opening tune of the song The Final Countdown, created by the rock band Europe. People from all over the world play this tune on piano, violin, trumpet or harmonica, in a brass band, in a symphonic orchestra or just singing, together with thousands of other people in gigantic stadiums.

At first the video installation seduces us, just like the tune, but soon we are overcome with uneasiness at the sight of all these individuals trying to excel in the interpretation of this popular tune. How painful, these attempts, for how common they are, how general, how painfully normal! In seeing these people, we are reminded of our own dreams, which are no less futile... But at the same time we take delight in this beautifully constructed baroque piece of art, turning a simple tune into the maddening heart of a dionysiac Greek chorus.

Carla Van Campenhout

158/

Jean

Toche (Belgia, USA/*Belgium, USA*)

Curated by
Matthias Reichelt

—
Urodzony w 1932, Bruges, Belgia, naturalizowany Amerykanin. Wykształcenie: ukończona szkoła średnia. Mieszka i pracuje w Nowym Jorku, USA.
—

*Born in 1932, Bruges, Belgium, naturalized USA citizen.
Education: graduated Highschool.
Lives and works New York in USA.*

Teksty są dziełami sztuki samymi w sobie.

Teksty to często cytaty pochodzące z artykułów prasowych.

The texts are in the artworks themselves.

Texts are often quotes from newspaper articles.

Jean Toche

Dawno temu przestałem orientować się w sytuacji, gdyż ten proces niesie ze sobą cierpienie.

CIA jest prawdopodobnie lepiej poinformowana o mojej pracy niż ja sam.

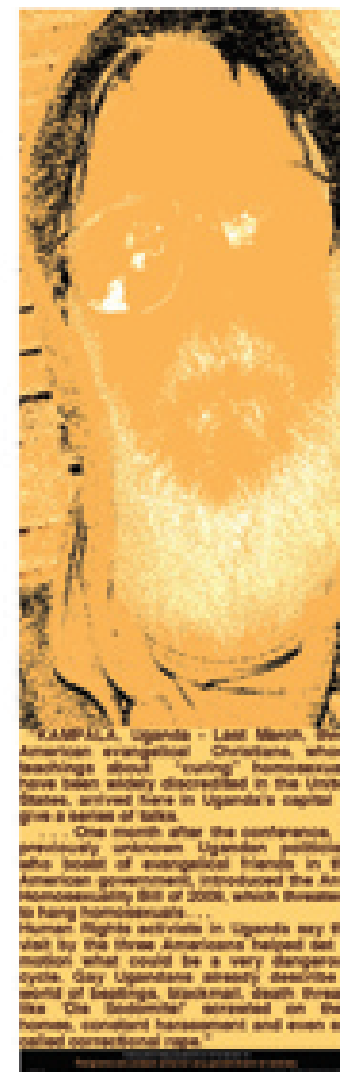
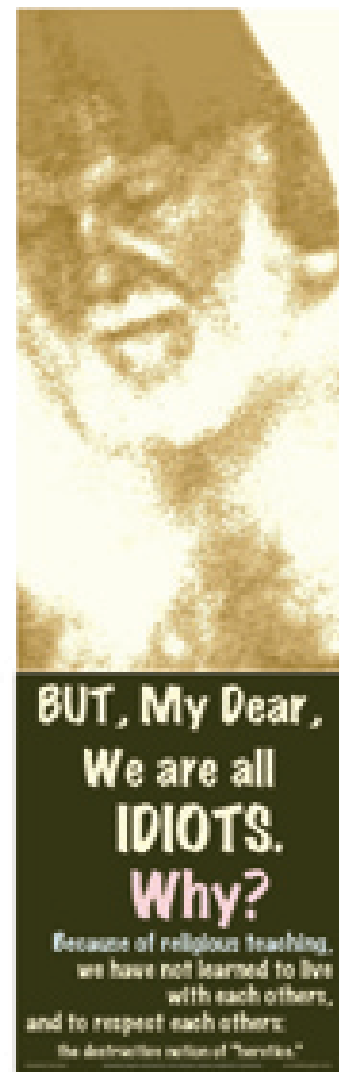
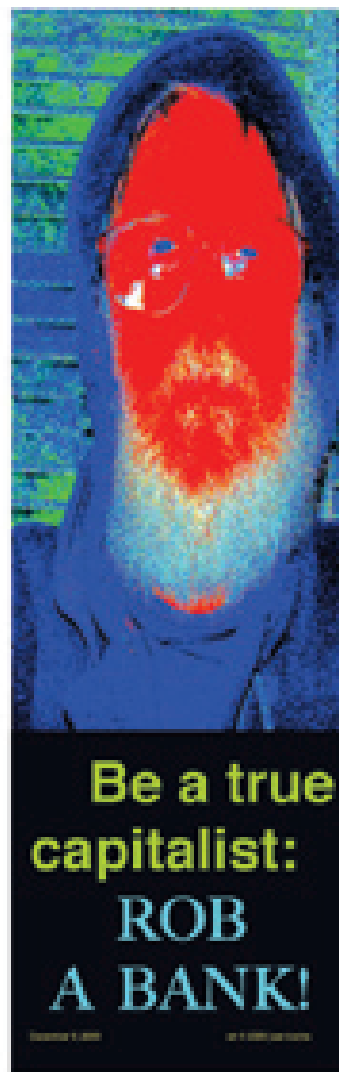
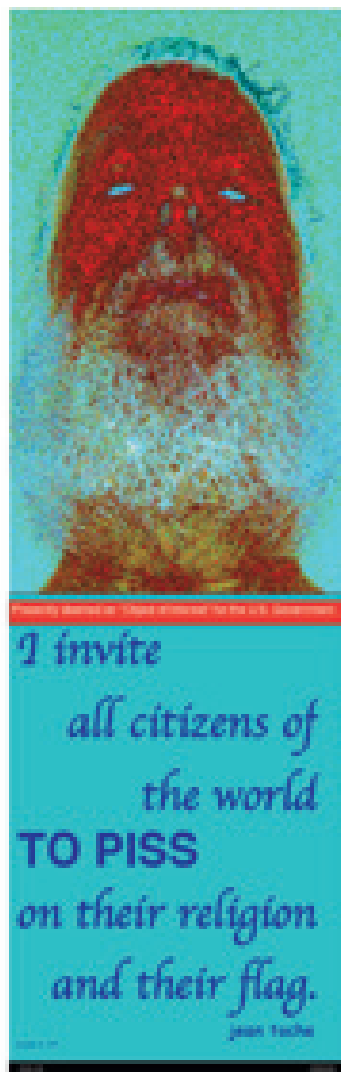
Kapitalizm nie jest częścią moich przekonań.

I stopped keeping track long ago because this process is strictly self-surfing.

The CIA is probably more informed about my work than I am.

Capitalism is not part of my believe.

November 11, 2009, December 9, 2009, December 28, 2009, January 4, 2010, 2009-2010

fotografia cyfrowa z przetworzonym komputerowo tekstem, wymiary zmienne / digital photo with computerized text, dimensions variable

Toomik Jaan

(Estonia)

Curated by
Tomasz Wendland

—
Urodzony w 1961, Tartu, Estonia. Wykształcenie:
1985-1991 – Estońska Akademia Sztuk Pięknych,
Wydział Malarstwa. Mieszka w Tallinie, Estonia, pracuje
jako profesor Estońskiej Akademii Sztuk Pięknych.

—
*Born in 1961 in Tartu, Estonia. Education: 1985–1991 Estonian
Academy of Arts, faculty of painting. Lives in Tallinn,
works at the Estonian Academy of Arts as a professor.*

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Turku Art Museum, Turku, FI (solo) / **2008** Youprison. Fondazione
Sandretto Re Rebaudengo, Torino, IT (group) / **2007** Kumu Art Museum,
EE (solo) / **2006** 4th berlin biennial for contemporary art *Of Mice and Men*,
Berlin, DE (group) / **2005** Videoworks, Museum of Contemporary
in Bucharest, RO (solo) / **2003** *Dreams and Conflicts: Dictatorship
of the Viewer*. Clandestine. Arsenale, 50th International Exhibition
of Visual Arts of the Biennale di Venezia, IT (group) / **2000** *L'autre moitié
de l'Europe*. Galerie nationale du Jeu de Paume, Paris, FR (group) /
1998 I- 20 Gallery, New York, USA (solo) / **1997** Art Pace, San Antonio,
Texas, USA (solo) / **1996** *Manifesta 1*, European Biennial of Modern Art,
Rotterdam Art Hall, NL (group)

Invisible Pearls (Niewidzialne Perły)

Praca stworzona we współpracy z Jaanem Paavle i Risto Laius jest krótkim filmem dokumentalnym pokazującym z drobiazgowymi szczegółami więzienną tradycję okaleczenia penisa mającą zapewnić w przyszłości satysfakcję seksualną zarówno mężczyźnie, jak i kobiecie. Film pokazuje nacinanie penisa (wykonywane w prymitywnych i niehigienicznych warunkach) oraz wkładanie przedmiotów pod skórę, aby zmienić jego kształt. Praca wyraża frustrujące ograniczenia fizyczne i seksualne i jest w pewien sposób rozpaczliwym, choć enigmatycznym ostrzeżeniem. Być może wyraża także strach przed starzeniem się i niedołączeniem, stawianiem się mniej sprawnym fizycznie, choć ciągle mającym potrzebę ekspresji.

This work, made in collaboration with Jaan Paavle and Risto Laius, is really a short documentary film, showing in graphic detail the tradition, in prisons, of mutilating the penis for future sexual gratification of both the man and the woman. It shows the cutting of the penis (in primitive, unhygienic conditions) and the insertion of objects under the skin to change its shape. The work expresses frustrated physical and sexual restrictions and is somehow a desperate, though enigmatic warning. Perhaps it also expresses the fear of getting old or becoming handicapped and less capable physically while still needing to express oneself.

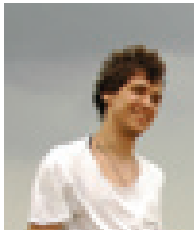
Paul Rodgers

>

Invisible Pearls, 2004

wideo / *video*. 12'15"

Ilya Trushevsky (Rosja/Russia)

Curated by
Nika Kukhrina

—
Urodzony w 1981 w Leningradzie, ZSRR. Mieszka i pracuje w Moskwie i Petersburgu, Rosja. Wykształcenie: 2006-2007 – École Nationale Supérieure des Beaux-arts, Paryż, Francja, 2006-2007 – Instytut Sztuki Współczesnej w Moskwie, Rosja, 2005-2006 – The Petersburg's Foundation for Culture and the Arts, PRO ARTE Institute, Petersburg, Rosja, 1998-2002 – St-Petersburg State University, Wydział Matematyki i Fizyki Komputerowej, Petersburg, Rosja.

—
Born in 1981, Leningrad, USSR. Lives and works Moscow, Petersburg, Russia. Educations: 2006-2007 École Nationale Supérieure des Beaux-arts, Paris, France, 2006-2007 – The Institute of Contemporary Art in Moscow, Russia, 2005-2006 – The Petersburg's Foundation for Culture and the Arts, PRO ARTE Institute, 1998-2002 – St-Petersburg State University, Department of Mathematical and Computational Physics.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2009 *Dot lights*, Red Banner Factory, Petersburg, RU (solo) / *Asphalt*, Galerie IRAGUI, Moscow, RU (solo) / **2008** *Sweet*, Inkubator, Winzavod, Moscow, RU (solo) / *Maps*, Stella Art Foundation, Moscow, RU (solo) / *Biennale Cuvée*, the OK Center, Linz, AT (group) / *Russian art: history paradoxes*, Sophia, BG (group) / **2007** *Metro*, Globe gallery, Petersburg, RU (solo) / *Naked cities*, Moscow Museum of Contemporary Art, Moscow, RU (solo) / 2nd Moscow Biennale of Contemporary Art, Tower Federation, Moscow, RU (group) / *There is no border...*, Galerie im Taxispalais, Innsbruck, AT (group)

162/

>

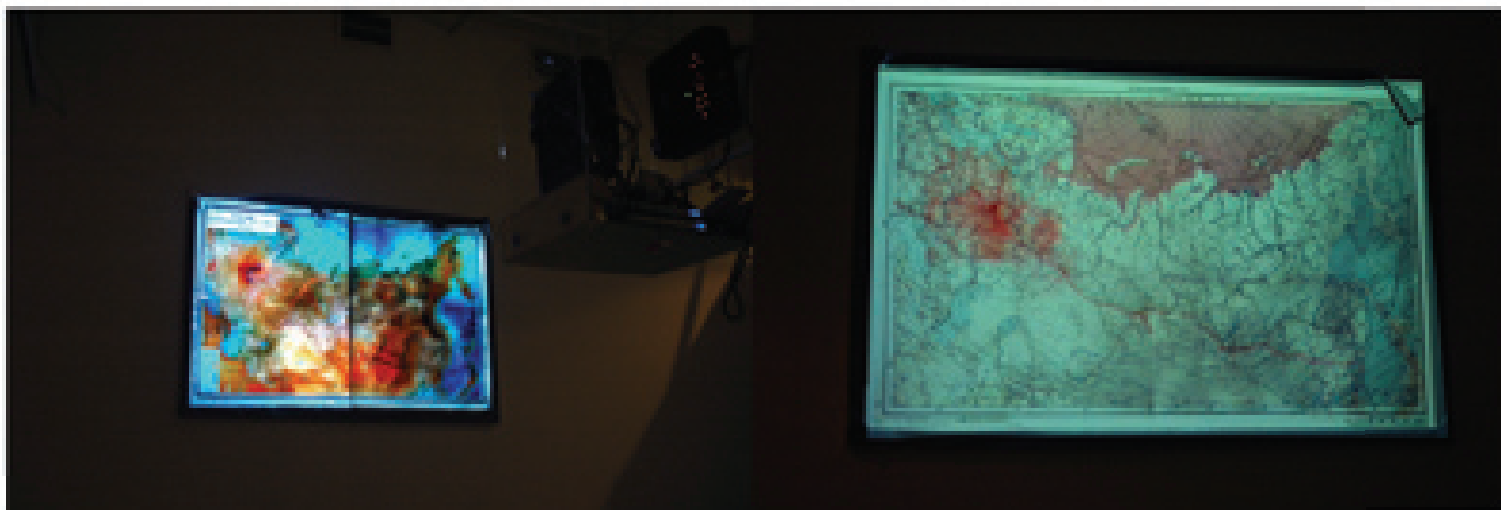
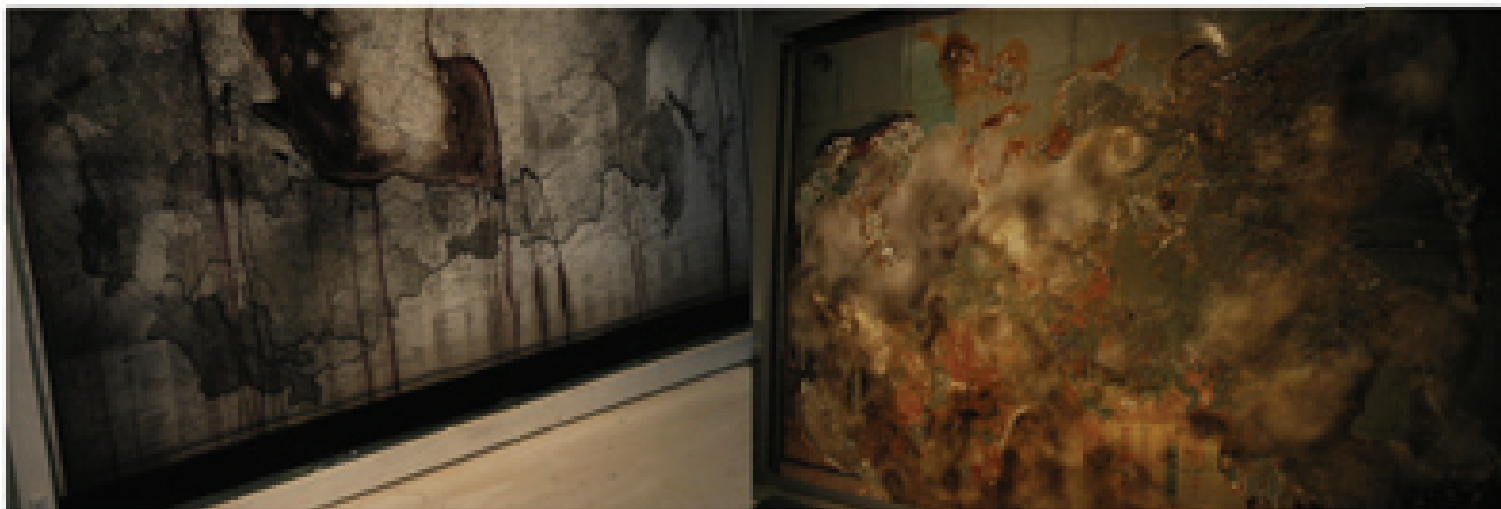
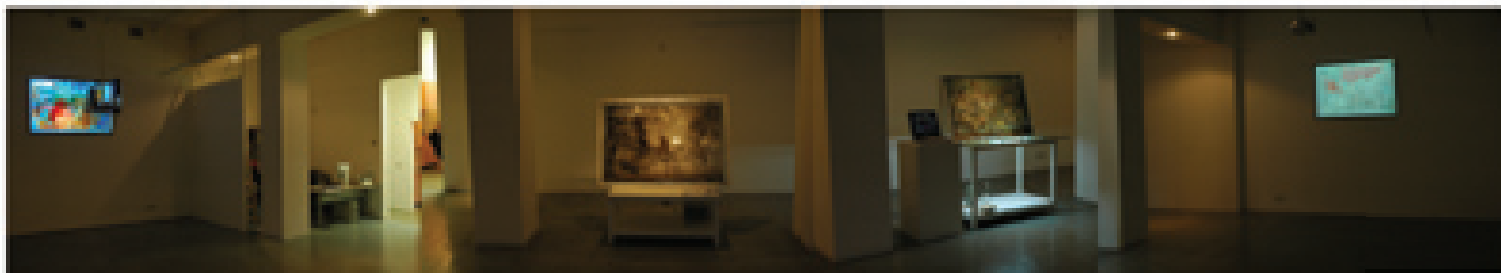
Карты / *Maps*, 2008

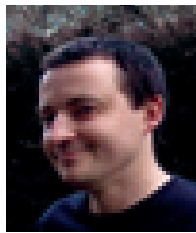
media mieszane / *mixed media*, 0,4 x 70 x 120

Mapa Świata (The Map of the World) Ilji Trushevskyego złowieszczo przypomina, że ocena historii może zostać zdewaluowana, a wraz z nią wszystkie rzeczy, które uznajemy za ważne okażą się w pamięci naszych potomków bezwartościowe. Mapa Świata Trushevskyego, stworzona została na podstawie kiedyś opublikowanej przez wydział wojskowy w erze sowieckiej, przedstawia kraj ze stolicą w Moskwie, który nazywa siebie ZSSR oraz bazy wojskowe sojuszników i wrogów rozrzucone po całym świecie, które pojawiają się zanim widz (który częściowo zapomniał już kształt dawnych granic) zdąży je zapamiętać. Następnie przy rogu ekranu pojawia się ledwie widoczna mucha. Mija sekunda, dwie, trzy... po kilku chwilach roje much nadymają kontury krajów znajdujących się na mapie. Ta medialna instalacja stanowi zjadliwą i lakoniczną metaforę biegu historii, który bezlitośnie niszczy wszelkie granice, stolice czy sojusze.

Ilya Trushevsky's The Map of the World is an ominous reminder that history may be reappraised with all things we find unshakable suddenly condemned as unworthy of our descendants' memory. Trushevsky's map of the world, once published by the military department in the Soviet era – where the state with its capital in Moscow still calls itself the U.S.S.R., and allies' and enemies' military bases are scattered all over the world – appears before the viewer (who has since half forgotten the outline of the old border) for as many seconds as is necessary to remember. Then, a scarcely noticeable fly appears in a corner of the screen. It is followed by a second, then a third... In a few moments, swarms of flies are bloating out the contours of the countries on the map. This media installation is a scathing and laconic metaphor of the work of history that ruthlessly destroys any border, capital or alignment of forces.

Anna Matveeva

Maxim

Tyminko (Ukraina, Niemcy/*Ukraine, Germany*)

Curated by
Roman Traisuk & Volha Maslouskaya

—

Urodzony w 1972 w Chernigov, Ukraina. Mieszka i pracuje w Kolonii, Niemcy i Amsterdamie, Holandia. Wykształcenie: 1987-1991 – Glebov Art College, Mińsk, Białoruś 2000-2005 – Academy of Media Arts, Kolonia, Niemcy.

—

Born in 1972, Chernigov, Ukraine. Lives and works in Cologne, Germany and Amsterdam, Netherlands. Education: 1987-1991 – Glebov Art College Minsk, Belarus, 2000-2005 – Academy of Media Arts, Cologne, Germany.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

2010 *Who's Afraid of The Museum?*, Museum Hof van Busleyden, Mechelen, **BE (group)** / *The Wall Is Alive*, Gallery Leonhard Ruethmueller Contemporary Art, Basel, **CH (group)** / **2009** *The Simple Art of Parody*, Museum of Contemporary Art (MOCA), Taipei, **TW (group)** / **2008** *RCS*, Han Ji Yun Contemporary Space, Beijing, **CN (group)** / *Your Favorites*, Berezniysky Gallery, Berlin, **DE (group)** / **2007** *Altstadtherbst Kulturfestival*, Düsseldorf, **DE (group)** / *Revision II*, Berezniysky Gallery, Berlin, **DE (group)** / **2006** *Beguiling Orpheus*, live opera performance Museum of Applied Art, Cologne, **DE (group)** / **2004** *The Cosmic Egg*, video programme for the exhibition *Die Thraker*, Art and Exhibition Hall of the Federal Republic of Germany, Bonn, **DE (group)** / *Gotoandstop*, 17th European Media Art Festival, DGB-Haus, Osnabrueck, **DE (group)**

słowa piosenek / *lyrics*: Sergei Pukst & Maxim Tyminko; muzyka/fortepian / *music/piano*: Sergei Pukst; dyrygent / *conductor*: Olga Yanum; *theremin*: Alexander Havkin; kamera / *camera*: Amir Fathi, Svetlana Kozlovskaya; dźwięk / *sound mix*: Vaidis Theisen; kierownik produkcji / *production manager*: Anna Novik; pomoc producencka & pomoc techniczna / *production support & technical assistance*: Daniel Einzinger

164/

Istotą tego projektu jest performans artystyczny oparty na koncercie chóralnym, w którym chór z akompaniamentem fortepianu oraz Thereminu wykonuje pięć specjalnie napisanych na potrzeby tego projektu *Lirycznych Pieśni o Fizyce* poświęconych tak ważnym dla współczesnej fizyki i matematyki teoriom, jak teoria zbiorów, teoria symetrii, teoria strun, teoria wszystkiego. Członkami chóru jest 50 artystów oraz 2 krytyków sztuki z Białorusi. Cały projekt został oparty na paradoksalnie żartobliwych przejściach konceptualnych: artyści, którzy śpiewają; artyści, którzy śpiewają w chórze; i dalej, artyści, którzy śpiewają liryczne pieśni o fizyce w chórze. Te przejścia reprezentują symbolicznie przechodzenie oraz wzajemne zastępowanie się pojęć i kategorii ze współczesnej sztuki i nauki, które można obserwować w rosnącym znaczeniu kryteriów estetycznych w dzisiejszych naukach ścisłych, a zwłaszcza w fizyce i matematyce, a także w szerokim użyciu retoryki badania i eksperymentu w dyskursie sztuki współczesnej. Podczas gdy sztuka współczesna nieustannie starała się pozbyć kategorii piękna i ładu ze swoich praktyk i języka, współczesne nauki ścisłe zdają się je przejmować i posługiwać nimi we własnej argumentacji. Właściwie nauki ścisłe stały się dzisiaj ostatnim miejscem schronienia dla tych dobrych, starych pojęć i kategorii, które stworzyła i rozpowszechniała estetyka klasyczna i romantyczna teoria sztuki. Projekt ten jest rodzajem subtelnej, ironicznego komentarza odnoszącego się do naukowo-artystycznych trendów w sztuce współczesnej i równocześnie momentem odrodzenia modernistycznej autonomii w przybliżaniu się kwestii naukowych do praktyki artystycznej.

*The initial core of the project is an art performance in form of a chorus concert, in which a chorus with an accompaniment of a grand piano and a Theremin-vox performs five specially written for this project *Lyrical Songs about Physics*, devoted to such essential for contemporary physics and mathematics theories as Set Theory, Theory of Supersymmetry, String Theory, Theory of Everything. The participants of this chorus-performance are 50 artists and 2 art critics from Belarus. The whole project is based on paradoxical tongue-in-cheek conceptual shifts: artists, who sing; artists, who sing in a chorus; and furthermore, artists, who sing lyrical songs about physics and in a chorus. These shifts symbolically represent an interpenetration and inter-substitution of notions and categories from contemporary art on the one hand and contemporary science on the other, which one can observe in an ever-growing importance of aesthetical criteria in contemporary fundamental science, especially in theoretical physics and mathematics, and, on the other side, in a massive exploitation of a conception and rhetoric of research and experiment in a contemporary art discourse. While contemporary art was insistently trying to expel categories of "beauty" and "beautiful" out of its practice and its language, contemporary science seems to adopt and to preserve them in its vocabulary and apparatus of argumentation. As a matter of fact, fundamental science has become today the last resort for all these old good notions and categories, which were produced and distributed by classical aesthetics and romantic theory of art. In a sense the project is a kind of a subtle ironical commentary to a science-art trend in contemporary art and at the same moment a revival of a modernist autonomous attitude in approaching natural sciences issues in art practice.*

Lioudmila Voropai

Strings, like delusion, flushing in the dark.

Five Lyrical Songs about Physics. Fifty Visual Artists and Two Art Critics Sing with Accompaniment of a Grand Piano and a Theremin, 2009/2010

videoinstalacja / *video installation*

Vaněk

Tomáš

(Czechy/*Czech Republic*)

Curated by
Juraj Čarný

166/

—
Urodzony w 1966 w Počátky, Czechy. Mieszka i pracuje w Pradze, Czechy. Wykształcenie: 1990-1997 – Akademia Sztuk Pięknych w Pradze (studio Jiříego Sopko i Vladimíra Kokolia), 2001 – Nagroda Jindřicha Chalupceckiego, 2002 – Headlands Center for the Arts, San Francisco, USA, 2003 – Museums Quartier 21, rezydencja, Transit, Wiedeń, Austria, Her und Hin, Künstlerhaus Bethanien Berlin, Schloss Solitude Stuttgart, Berlin, Niemcy, 2004 – Camden Arts Centre, Delfina Studio, Londyn, 2006 – Rezydencja w ISCP, Nowy Jork, USA. Członek grupy BJ (Bezhlavý Jezdec / Bezglowy Jeździec) z Jánem Mančušką, Josefem Bolfem oraz Janem Šerýchem, Członek PAS – Produkcji Działań Współczesnych z Jiřím Skálą i Vítem Havránkem.

—
Born 1966 in Počátky, Czech Republic. Lives and works in Prague. Education: 1990-1997 Academy of Fine Arts in Prague (studios of Jiří Sopko and Vladimír Kokolia), 2001 – Jindřich Chalupcecký Award, 2002 – Headlands Center for the Arts, San Francisco, USA, 2003 – Museums Quartier 21, artist in residence, Transit, Vienna, Austria, Her und Hin, Künstlerhaus Bethanien Berlin, Schloss Solitude Stuttgart, Berlin, Germany, 2004 – Camden Arts Centre, Delfina Studio, London, UK, 2006 ISCP Studio Residency, New York, USA, Member of the group BJ (Bezhlavý Jezdec / Headless Rider) with Ján Mančuška, Josef Bolf and Jan Šerých, Member of PAS - Production of Contemporary Activities with Jiří Skála and Vít Havráněk.

particips / to pojęcie, które stosuję do określenia działania stworzonego dla konkretnego miejsca lub sytuacji.

particips / This is a term that I use for an action conceived for a specific place or situation.

>

particip No. 100, /five audiosituations one entrance/, 2010

nagranie binauralne / *binaural recording*, 120 x 100

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

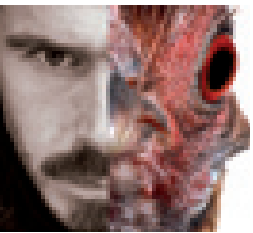
2010 *Particip No. 105*, Listening points within exhibitions Emil Filla and Collection 1,2,3, GASK in Kutná Hora, **CZ (solo)** / *Particip No. 106*, within the project *Apartment Adventure – Tour* PLACCC / *Art that takes you by surprise*, International Festival of Site-specific Performance, Pécs, **HU (solo)** / *The lost highway*, a project with Alena Kotzmannova, Villa Reykjavik, Reykjavik, **IS (group)** / *It is written*, a project by Adam Vackar at the Pompidou Metz, Metz, **FR (group)** / **2009** *Particip no. 97*, map of wiew, together with Institute of light design, Designblok 09, superstudio A, Holešovice in Prague, **CZ (solo)** / *Particip No. 92*, audiosituation, House of ART, České Budějovice, **CZ (solo)** / *Sleepwalking*, spolu s Marlene Haring – Listening comprehension, Temporary gallery, Cologne, **DE (group)** / *The Jindrich Chalupcecky Award: New millenium*, Minor sensation, curated by Jiri Ptacek, Museum of Art, Seoul National University, **KR** / **2008** *Particip No. 79*, Listening Comprehension, with Marlene Haring, Czech Cultural Center, Vienna, **AT (solo)** / *Spoken Words*, curated by Mathieu Copeland, Tranzitdisplay, Prague, **CZ (group)**

POZNAŃ / BRATYSŁAWA

MEDIATIONS
BIENNALE

Koen Vanmechelen (Belgia/Belgium)

Curated by
Tomasz Wendland

—
Urodzony w 1965 w Sint-Truiden, Belgia. Vanmechelen jest artystą samoukiem. Od dzieciństwa lubił rysować. Kurczaki mieszkające w rodzinnym ogrodzie zaważowały jego wyobraźnię aż do tego stopnia, że nabył inkubator, który trzymał we własnej sypialni. Po ukończeniu studiów, zafascynowany procesem twórczym w gotowaniu, zapisał się do szkoły kucharskiej w Antwerpii. Później rozpoczął pracę w najlepszych restauracjach w Belgii, Francji i Niemczech. W wolnym czasie odnajdywał jeszcze siły, aby rzeźbić, w tym okresie stworzył pierwszą rzeźbę drewnianego kurczaka. Vanmechelen zaczął wystawiać swoje prace, które zaczęły dostrzegać szersza publiczność, jak i koneserzy sztuki. Po 10 latach kuchnia okazała się być zbyt małym wyzwaniem – artysta zdecydował zająć się wyłącznie rzeźbą. W 1996 roku odwiedził Wenecję, odkrywając świat szkła weneckiego i jego niesamowity potencjał jako medium twórcze. Pierwsza praca stworzona w szkłe była szklaną wersją drewnianego kurczaka, prologiem do *Projektu Kosmopolityczny Kurczak (Cosmopolitan Chicken Project)*, który w raz z kurzymi jajkami stał się przewodnim elementem jego pracy twórczej. Zarówno jajko, jak i kurczak, stanowią dla artysty metafory życia; jajko – świata, a kurczak – życia. Artysta ma nadzieję, że dzięki kurczakowi życie zagości na całym świecie, a w raz z nim nadzieja.

—

Born in 1965, Sint-Truiden, Belgium. Vanmechelen is a totally autodidact artist. Since his childhood, he likes drawing. His imagination is particularly thrilled by the chickens living in his family house garden, at the point that he obtains to have an incubator in his bedroom. After graduation, he enters the cooking school in Antwerp (B), fascinated by the creative process in cooking. He then starts working in top gourmet restaurants in Belgium, France and Germany. In his spare time, he still finds energy for sculpting on his own; from that time, dates the creation of the first wooden chicken. He also starts exhibiting his works, which are more and more noticed by the public and art connoisseurs. After some 10 years, the kitchen has become too small for him and decides to consecrate himself entirely to sculpture. In 1996, he travels to Venice, discovering the world of Murano glass and the enormous potential of this medium. The first work to be produced is a glass version of the wooden chicken, prologue to the Cosmopolitan Chicken Project, which becomes the main stream of his artistic work, together with the egg. Both are to him metaphors for life: the egg for the world, the chicken for life. Through the chicken, his aim is to bring life to the world, then future and hope.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 14th Generation: Mechelse Silky, Himalayas Center, Pudong, Shanghai, **CN (solo)** / *The Cosmopolitan Chicken Project – Innovations and adaptation*, Dak'Art Biennale, Dakar, **SN (group)** / **2009** Unicorn, 53rd Venice Biennale 2009, Venice, **IT (solo)** / *Against Exclusions*, The Cosmopolitan Chicken Project, Mechelse Orloff, 3rd Moscow Biennale of contemporary art, Moskwa, **RU (group)** / *Glasstress*, 53ste Biennale van Venetië, Venetië, **IT (group)** / **2008** *The Chicken's Appeal*, Museum Valkenhof, Nijmegen, **NL (solo)** / *Breaking the Cage – The art of Koen Vanmechelen*, Victoria and Albert Museum, Arts & Business, London, **GB (solo)** / *Ad Absurdum*, Mechelse Bresse, MARTA, Herford, **DE (group)** / **2000** *A Shot in the Head*, Lisson Gallery, London, **GB (group)**

Wieża Babel / *Tower of Babel*

Tak jak JHWH (Jahwe) w biblijnej opowieści o Wieży Babel wyrzucił Człowieka z Babilonu i rozproszył po całej planecie, tak człowiek rozproszył potomków Red Jungle Fowl (gatunek będący bezpośrednim przodkiem kury domowej), Adama i Ewę kurzego gatunku, od dolin po szczyty Himalajów i cały glob. Sześć tysięcy lat później istnieje ponad 255 gatunków udomowionego kurczaka. Genetycznie takich samych, lecz diametralnie różniących się wyglądem.

W swojej wersji Wieży Babel Vanmechelen pokazuje siebie idącego do sięgającej chmur wieży wraz ze znanym szeroko *Projektem Kosmopolityczny Kurczak*, który składa się z dwunastu krzyżówek dwóch gatunków kurczaka, tworzących zadziwiający amalgamat realizacji materiału genetycznego. Stworzona przez artystę interpretacja historii biblijnej różni się jednak od pierwowzoru. Dla ludzkości wieża Babel oznacza początek wielkiego exodusu, hybrydyzacji, różnorodności kulturowej i fizycznej. Wieża Babel wzbogaciła rodzaj ludzki, zmuszając go do porzucenia jałowego odosobnienia. Stabilność wieży Vanmechelen – dwa połączone słupy złożone z ciągu klatek. Poniżej znajduje się następne pokolenie Mechelse Orlov – krzyżówka Mechelse Ancona i Russian Orlov. Pomiędzy słupami podłoże z jajkami, ogrzewanymi specjalnymi promieniami i czekającymi na wyklucie po 21 dniach inkubacji. Skorupki jajek nie są przeźroczyste, jeszcze nie.

Just as JHWH cast Man out of Babylon and over the planet in the myth of the Tower of Babel, man scattered the descendants of the Red Jungle Fowl, the Adam and Eve of the chicken species, from the foothills of the Himalaya over the globe. Six thousand years later more than 255 species of domesticated chicken exist. Genetically one, but different in appearance.

In his Tower of Babel Vanmechelen presents his own go at a cloud-breaking tower with his world famous Cosmopolitan Chicken Project. It already consists of twelve crossings between two original types of national chicken species, surprising cocktails of different bundles of genetic material. Koen Vanmechelen's interpretation of the Babel story differs from the traditional one. For mankind it signified the beginning of a welcome exodus, of hybridisation, cultural and physical diversity. It enriched the species, forced it to leave its infertile isolation. Hence the stability of Vanmechelen's own Tower. Two interconnected pillars, consisting of a series of cages. Below is the next generation: the Mechelse Orlov, the crossing between the Mechelse Ancona and the Russian Orlov. In between the two pillars a bed of eggs is waiting under a breeding light to hatch after 21 days of incubation. The eggs are not transparent, not yet.

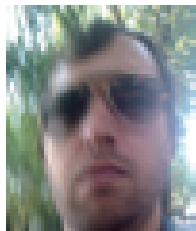
Mike Phillips

for. K. Vanmechelen

The Cosmopolitan Chicken Project, New Brood, 2005

jajka / eggs, courtesy: Deweer Gallery

Yushko

(Białoruś, Niemcy/*Belarus, Germany*)

Curated by
Roman Traitsiuk & Volha Maslouskaya

—
Urodzony w 1974 w Mińsku, Białoruś. Mieszka i pracuje w Dusseldorfie, Niemcy. Wykształcenie: w 1996 roku ukończył Białoruski Uniwersytet Państwowy w Mińsku, w 1998 roku zakończył kurs nowych technologii w fotografii i sztuce cyfrowej AMOS w Petersburgu w Rosji. Stypendysta Higher Institute of Fine Arts (HISK) (Instytutu Sztuk Pięknych) w Gent w Belgii (2008).

—
Born in 1974 in Minsk, Belarus. Lives and works in Dusseldorf, Germany. Education: 1996 graduated from the Belarus State University of Information, Science and Radio Electronics, Minsk, Belarus, 1998 completed a course in new Technologies in a Photographic and Digital art, AMOS, Saint-Petersburg, Russia. 2008 laureate at the Higher Institute of Fine Arts (HISK), Gent, Belgium.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Hoeherweg, Dusseldorf, **DE (Solo)** / **2009** Contourlight, Mechelen, **BE**, *M'artian Fields – Collaboration*, Moscow, **RU (group)** / *SUMU*, Turku, **FI (solo)** / **2007** *Asia – Europe Mediations*, The IF Museum of Inner Spaces, Poznan, **PL (group)** / *WELCOME*, Installation in the Handelsbeurs arts centre, Gent, **BE (group)** / *Gery Christmas Show*, Maes & Matthys Gallery, Antwerp, **BE** / *Embedded*, Atelier Vor St. Martin, Cologne, **DE (group)** / **2006** *Museum of Bruno*, Gallery Podzemka, Minsk, **BY (group)** / **2005** *Inner Spaces festival XIV: Kontakt-Kontekst*, Gallery Arsenal, Poznan, **PL (group)**

170/

Twórczość Olega Yushko odkrywa absurd tkwiący w naszej rzeczywistości społecznej po to, aby poddać go krytycznej, lecz humorystycznej refleksji artystycznej. Metodologia artysty to ironiczne posłużenie się aluzją lub metaforą wobec zjawisk historycznych, związanych z historią sztuki, naukowych, kulturowych i technologicznych. Celem pracy artysty jest próba wpłynięcia na naszą percepcję codziennych doświadczeń.

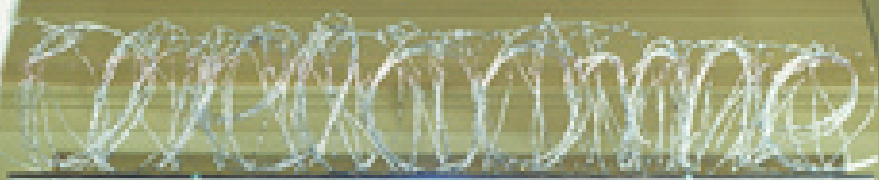
Oleg Yushko's practice attempts to reveal some of the more absurd phenomena from our social reality, to offer a critical but also humorous artistic reflection. His methodology is to ironically apply a historical, art-historical, scientific, cultural or technological allusion or metaphor to these phenomena. In this manner of working, he aims towards making a slight shift in our common perception of everyday life experiences.

Lyudmila Voropay

>

Welcome, 2007

drut kolczasty / *barbed wire*, 60 x 300 x 60
fot. *O. Yushko*

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

HANDELSBEURS

Jakob Zoche

The United Transnational Republics / *Zjednoczone Republiki Transnarodowe*

Curated by
Noam Braslavsky

The United Transnational Republics (Zjednoczone Republiki Transnarodowe) są pierwszą znaną organizacją określaną w języku angielskim jako 3Go – *Global Governmental Grassroots Organisation* czyli Globalną Organizacją Rządowo-Obywatelską działającą na rzecz demokratyzacji zglobalizowanego świata. Demokracja, jaką znamy od dwóch stuleci, dotyczy wyłącznie państw. Równocześnie procesy demokratyczne zachodzą globalnie, poza kategoriami narodowymi, ustawodawstwem czy specjalnymi umowami. Oczywiście nie istnieje demokratyczny przedstawiciel jednostki na poziomie międzynarodowym i globalnym. Fakt ten prowadzi do procesów niedemokratycznych pojawiających się w ramach globalizacji. Obecnie poza państwami narodowościowymi pewną formę reprezentacji posiadają jedynie klient oraz interes poszczególnych państw. Niestety, zarówno interes narodowy, jak i interes klienta pozostają w konflikcie z naszym interesem globalnym; ochroną środowiska, pokojem światowym, ustawodawstwem międzynarodowym itp. Aby szerzyć demokrację na poziomie globalnym współczesne systemy polityczne muszą zostać wzbogacone o dodatkowy stopień reprezentacji federalnej: mieszkańca miasta, kraju, Republiki Transnarodowej. W tym systemie wszyscy mieszkańcy świata byłiby reprezentowani przez Republiki Transnarodowe własnego wyboru; różne Republiki Transnarodowe tworzące Zjednoczone Republiki Transnarodowe reprezentowałyby interesy swoich obywateli tak, jak różne państwa narodowościowe reprezentują własne interesy podczas zgromadzenia Narodów Zjednoczonych. Aby zapewnić niezależność Zjednoczonych Republik Transnarodowych od nacisków państw narodowościowych oraz aby ustanowić walutę pieniężną, jako „czwartą siłę” demokracji, Bank Centralny Zjednoczonych Republik Transnarodowych emituje transnarodową walutę pieniężną zwaną PAYOLA. Podobny globalny system monetarny (BANCOR) był zresztą proponowany przez władze brytyjskie, a zwłaszcza Sir Meynarda Keynesa podczas międzynarodowej konferencji w Bretton

The United Transnational Republics is the first known “3GO”: a Global Governmental Grassroots Organisation working towards the democratisation of the globalised world we find ourselves in: Democracy as we know it since the last two centuries only takes place within nation-states. At the same time globalisation happens globally, outside of national definitions, legislation or agreements. Obviously, there is no democratic representation of the individual on a transnational, global level. This leads to inherently undemocratic processes within globalisation. Currently, outside of the nation-states only consumer and national interests are being represented. Unfortunately, both our national as well as our consumer interests are in conflict with our global interest: the preservation of our environment, world peace, establishment of transnational legislation etc... In order to realise democracy on a global level, the current political system needs to be expanded by one more federal level of representation: Citizen of a city, of a country, of a Transnational Republic. In this system all citizens of the world will be represented by their Transnational Republic of choice; together, the various Transnational Republics are forming The United Transnational Republics, where they are representing their citizens’ transnational interests - just as the various nation-states are assembling into The United Nations representing national interest. In order to assure the independence of The United Transnational Republics from the nation-states and in order to establish money as the “fourth power” of democracy, the Central Bank of The United Transnational Republics is issuing the transnational citizen currency PAYOLA. A very similar global monetary system (the BANCOR) was the British proposal promoted by Sir Meynard Keynes at the Bretton

Woods w 1944 roku; niestety zdecydowano, że kluczową globalną walutą zostanie dolar amerykański. Ta decyzja w dużym stopniu umożliwiła ekspansję militarną i ekonomiczną Stanów Zjednoczonych oraz doprowadziła do globalizacji opartej na amerykanizacji.

Pierwsza Republika Transnarodowa ma obecnie około 5.000 obywateli pochodzących z 100 państw narodowościowych. Zjednoczone Republiki Transnarodowe, od momentu proklamacji w Monachium w Niemczech w 2001 roku, uczestniczyły w ponad 60 międzynarodowych konferencjach, wystawach, seminariach, warsztatach dotyczących sztuki i polityki (m.in. podczas Torino Biennial, Venice Biennial, attac summer academy, amorph!03 summit of micronations, Kunsthalle Hamburg, Münchner Kammerspiele, Palais de Tokyo Paris).

Zjednoczone Republiki Transnarodowe prezentowały się także podczas szczytu UNESCO poświęconego globalizacji i demokracji w Buenos Aires (2006) oraz UNESCO Monterrey Forum (2007).

Woods Conference of 1944; unfortunately it was decided to make the US-dollar the global key currency instead. To a great part, this decision made the military and economic expansion of the USA possible and led to a US-centred globalisation.

Currently, the First Transnational Republic has around 5.000 citizens from 100 nation-states. Since its proclamation 2001 in Munich, Germany, The United Transnational Republics has participated at well over 60 international conferences, exhibitions, seminars, workshops in the fields of politics and art (Torino Biennial, Venice Biennial, attac summer academy, amorph!03 summit of micronations, Kunsthalle Hamburg, Münchner Kammerspiele, Palais de Tokyo Paris).

The United Transnational Republics presented at the first UNESCO summit on globalisation and democracy in Buenos Aires (2006) and at the UNESCO Monterrey Forum (2007).

Seat of the United Transnational Republics Poznan?, 2010

instalacja / *installation*

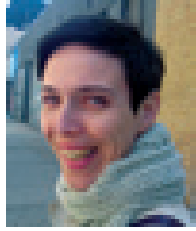
*Katja Aglert
Heini Aho
Jason Archer
George Barber
Josephin Boettiger
Tomislav Brajnovic
Rodney Dickson
Fabiola Fadriga
Debra Fear
Gianluca Ferrari
Eugenia Gortchakova
Liz Harrison
Tony Hulqvist
Maria João Salema
Olga Koroleva*

*Paul Malone
Bruno Muzzolini
Marlena Novak & Jay Alan Yim
Marianna & Daniel O'Reily
Iris Piers
Iva Radivojevic
Nicola Rae
Steven Scott
Evelin Stermitz
Giorgio Tentolini
Alyssa Ueno
Maria Vauda & Nicola Pilipovic
Tim White-Sobieski
Sebastian Ziegler
Zoha Zokaei*

ERASED WALLS

Berlin

7-30.10.2010 /
26.02.-13.03.2011

Katja
Aglert
(Sweden)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

Katja Aglert is a Swedish artist based in Stockholm. She attended Umeå Academy of Art in Sweden where she in 2003 graduated with a Master of Fine Arts (specialization in the video media). She works in different media such as video, installation and text.

The point of departure for Winter Event – antifreeze is a Fluxus instruction with the same title written by George Brecht in 1966. During a journey in the High Arctic in 2009 Katja Aglert brought this instruction and interpreted it through a series of performative acts each time she went on shore; she picked up a piece of ice and held it in her hand until it melted. The performances, 11 in all, were documented with HD camera and was the foundation for the film proposed here. In the film, Aglert choose to shift focus from the initial central act and instead use the peripheral footage before and after the melting act, as a way to reflect a 'counter story' based on a local contemporary experience, juxtaposing the general clichés and grand heroic myths of the Arctic. Additionally, the purpose was to investigate how specific qualities of the film form can be used in the re-enactment process from performance to film, and how the production of meaning changes with this transformation.

Katja Aglert

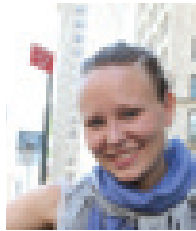
SELECTED EXHIBITIONS:

2010 SDFF, Wexner Center for the Arts, **US (group)** / *Sharing Art*, Borås
Konstmuseum, **SE (group)** / **2009** *When the Light Switched off the Sky*, Konsthall 1.0,
SE (solo) / *Open End*, **UK (group)** / *Extra Extra*, China Art Objects, LA, **US (group)** /
2008 SDFF, Moderna Museet, **SE (group)** / *TK10*, Tensta konsthall, **SE (group)** /
2006 *Stand Up*, Overgaden – Institute for Contemporary Art, **DK (solo)**

Winter Event – antifreeze, 2009

HD video, 6'33"

Heini

Aho (Finland)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

—
*Heini Aho was born in 1979, Turku, Finland.
She graduated from Turku Arts Academy and is currently doing MFA degree
in Finnish Academy of Fine Arts in Helsinki.
She is living and working mainly in Turku / Helsinki, Finland.*

www.heiniaho.com

178/

*I participated in the Arctic Circle residency program in October 2009.
Artist and scientist led group sailed around the Spitsbergen and landed whenever
it was possible.
Learning by Imitation was filmed in the Fjord of Love.*

*I took all my clothes with me to the shore and started to dress
and undress them – coincidentally.
Person deforms into some sort of sculptural monster again and again,
aimless dressing reminds of ritual in overwhelming nature scene
or urge to protect against something unknown.*

I continued as long as I could take the freezing wind.

Heini Aho

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Hauska tavata*, Holden gallery, Manchester, **UK (group)** / *Learning
some Freedom*, Titanik gallery, Turku, **FI (solo)** / **2009** *The Crisis of the Genre*
INTERNATIONAL SCULPTURE TRIENNIAL, Poznań, **PL (group)** / *Turhan Tärkeys*,
Turku art Museum, **FI (group)** / *Ecology in Emotions*, Art weeks, Mänttä, **FI (group)** /
Contemporary collage, Platform gallery, Seattle, **US (group)** / **2008** *Kic Nord art*,
Art in the Carlshutte, **DE (group)** / *New Painting*, Lahti Art Museum, **FI (group)** /
Crime of passion, Muu gallery, Helsinki, **FI (solo)** / **2007** *Will you live with me
on a fire mountain*, Luleå Summer Biennial, Luleå, **SE (group)**

Learnin by Imitation, 2009

HD- video, 26'41"

180/

Jason Archer (USA)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

—
Jason Archer was born in 1973, in Longview, TX, USA is an American visual artist, animator and director. He received an Advertising degree from the University of Texas at Austin and moved to New York City to work as an Art Director. Three years later he began working as an animator on the feature film Waking Life then began directing music videos for artists such as David Byrne, Juanes and Molotov. Subsequently, in 2003 he was awarded the MTV Video of the Year Award and the Latin Grammy Award for Best Music Video by directing and animating Molotov's Frijolero. More music videos followed along with the satirical trilogy The State of the Union, The Homeland Ho-Down and Clean Sweep. He later re-teamed with Richard Linklater in 2006, this time serving as Head of Animation on A Scanner Darkly.

WYBRANE WYSTAWY / *SELECTED EXHIBITIONS:*

all exhibits displayed with collaborator Paul Beck:

2006 *Archer \$ Beck*, Gallery Lombardi, Austin, US / **2004** *Code Red Cotillion*, Gray Matters Gallery, Dallas, US / **2003** *Paul Beck has Risen*, Heaven Gallery, Chicago, US / *Paul Beck is Dead*, Gallery 1313, Austin, US / Museum Collections / **2005** Pictoplasma Museum of Character Design, Berlin, DE

Ice Cold Ice Cream Cold War, 1997

animation, 1'

/181

**George
Barber** (UK)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

George Barber, born in Georgetown, Guyana, 1958, St Martins School of Art, The Slade, lives in London and works as Professor of Arts & Media at UCA UK.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Misty Boundaries Fades and Dissolves*, FormContent Gallery, Ridley Market, (group) / *Mob Remedies*, Gallery Primo Alonso, UK (group) /

2009 Solo show in Basel at Marc De Puchredon Gallery, CH (solo) / *Welcome*, screened, Split International Festival of Film & Video, Croatia, HR / *PAINT CAN Travelling Gallery*, Automotive Action Painting, UK

182/

INDIA SHOUTING MATCH / SYNOPSIS

George Barber

INDIA SHOUTING MATCH is a version of George Barber's well-known *SHOUTING MATCH* but shot in India. The piece is a conceptual idea and benefits from being different every time it is staged.

Imagine two seated people facing each other. At the given signal they begin shouting. They have to put everything into a short contest. The harder they shout the more they are in the frame, the quieter they are, the more they are withdrawn. If you fall silent – you will be out the frame – out of history.

INDIA SHOUTING MATCH consists of pure shouting. It is also an attempt to experiment with raw communication – the shouts of pre-civilisation. They are no words, just emotions. Metaphorically, *India Shouting Match* responds to the common situation in modern life, whereby everything has to be turned 'full up'. Nothing is quiet. Everything is exaggerated. In effect – not saying anything very loudly – is an apt metaphor for our culture today. Everybody everywhere is waving their arms and eyebrows about needlessly. After that there is also a picture of various Indian Characters and various cultural differences that are intriguing.

Visually, 'Shouting Match' is made up of the actual vocal combat and insight into characters, how they behave, their faces in pain, anger, struggle, insanity, defeat and victory. The sheer sound of the piece is impressive; especially as a multi-screen in galleries and consists of men and women using their voice in a totally irrational, pre-cultural fashion. The howl of madness.

Lucy Soutter

INDIA SHOUTING MATCH, 2009

video art 5'

Josephin Boettger (Germany)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

184/

Born 1965 in Hamburg, Germany, lives and works as a video artist and filmmaker in Hamburg, Germany.

Between 1995 and 2002 she produced various short films such as experimental fiction films and drawn animation films, which were shown on shortfilmfestivals and at exhibitions. Since her diploma at the HfBK (visual communication) in Hamburg 2002, she develops videoworks that include 3-6 channels. In the installations the videoloops are related to each other and to the exhibition space. In February 2007 she started the project „mobile projection in public space“, where video images change the surface of urban buildings.

Synopsis:

Trapez 2 is the cinematic observation of a growing building site.

The reality of construction and deconstruction is distorted by drawn elements and accelerated by a rhythmic luminosity.

Using time-laps photography, the documentary of work, demolition and construction becomes an homage to the urban absurdity.

Alejandro Soto Alvarez

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Pico Hamburgo*, at Walden-Kunstaussstellungen, Berlin, **DE (group)** /

2009 *Trapez 3 Loops*, 3 channel videoinstallation at U.FO Kunstraum, Projekthaus Hamburg, **DE (group)** / *T.Koller*, mobile projection in public space at Frappant, Hamburg, **DE (solo)** / **2008** *Trust and Try*, at Carnegie Mellon University, (Exploring Our Cultural Ecosystem Through Video), Pittsburgh, **US (group)** /

2007 *90 degrees*, projections in public space, Stray for Art at Scope Basel, presented by Umtrieb Gallery, Basel, **CH (group)** / *Gate 0*, 5 channel videoinstallation, SKAM Hamburg, **DE (solo)** / **2006** *Hibernation*, Cinema-Scope, GenArt & Perpetual Art Machine at Scope Art Fair Miami, **US (group)** / *Gate 1, Trust and Try*, Perpetual Art Machine Sampler, Video Lounge, Art Basel Miami, **US (group)** / **2005** *Gate 1*, 6 channel videoinstallation, U.FO Kunstraum, Projekthaus Hamburg, **DE (solo)** / **2003** *Unfocused Realism*, film and installation, Holtenau, presented by Umtrieb Gallery, Kiel, **DE (solo)**

>

Trapez 2 / Trapezoid 2, 2009

video, 6'22"

direction, camera, editing, drawings: *Josephin Boettger*

Sound design: *Felix Kubin*

FOT. *J. Boettger*

Tomislav Brajnovic (Croatia)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

186/

Born 09 May, 1965 in Zagreb. Lives and works in Rovinj, Croatia. Education: 1993 completed the first year of studies at the KABK Den Haag, Holland, 1999 graduated on the Academy of Fine Arts in Zagreb, 2003 finished the MA Fine Art Course, St Martins College, London, 2007-2008 assistant / Art Academy, Rijeka, Croatia, 2008-2010 senior assistant / Art Academy, Rijeka, Croatia

www.brajnovic.com

I brought on the boat an olive tree seedling from Croatia. The intention was to freeze it, make a hole in the glacier and leave it there until the glacier melts due to global warming. I was not allowed to do so because of the law that forbids leaving 'strange biological organisms' on the island. As a consequence, I decided to take the ice cube with the seedling, place it on a beach covered with thin layer of snow and destroy it with a piece of coal.

Tomislav Brajnovic

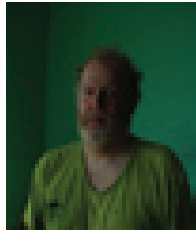
SELECTED EXHIBITIONS:

2009 *Dogma*, Dom HDLU, Zagreb, HR / X Triennial of Croatian sculpture, Zagreb, HR / **2008** *Un bel posto per dimenticare*, Buttrio, IT / *Multimeridijan*, Pula, HR / **2007** T-HT award, selection of contemporary Croatian artists Exhibit, Museum of the Moving Image, New York, US / MSUI (Museum of Contemporary Art of Istria), muzej u osnivanju, Pula, HR / **2006** *Sobe/Camere/Rooms*, Galery Karas, Zagreb, HR / IX Triennial of Croatian Sculpture, Zagreb, HR / *Avvistamenti*, Bisceglie, IT / *MUVI 01*, projection of croatian video, Zagreb, HR / **2005** *Peti evangelij* (The Fifth Gospel), Celje, SI / *Hicetnunc*, San Vito al Tagliamento, IT / *Insert*, Museum of Contemporary Art, Zagreb, HR / *Sense in place*, Bay Art Gallery, Cardiff, UK / **2004** *Sobe*, Ljubljana, Slovenija, Pula, Zagreb, Device Art, Zagreb, HR / **2003** *Xhibit*, London Institute, London, UK / *Dialoghi incrociati*, Cascina Roma, Milano, IT / **2002** *From A to B*, Varazdin, HR / *The world will never be the same again*, Contemporary Croatian photography & video art, Amsterdam, NL / **2001** 36th Zagreb Salon, HR / **2000** *Taking Liberty/Mobius/Boston*, US / 2nd Graphic Triennial, Zagreb, HR / MIB Art Trieste, IT

Peace, 2009

video/DVD, duration 0'47''

Rodney
Dickson (Ireland, USA)

188/

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

I was born in Northern Ireland in 1956 and attended Liverpool Polytechnic from 1979 – 83 graduating with a BA (Hons) in Fine Art.
I have been living and working as a professional artist in New York since 1997.

Hostage references Political Prisoners, such as those sent to secret locations around the world by the US government, to be tortured. Often one of the first methods of torture is to strip the prisoner of clothes in order to make them feel vulnerable. This video likens this onto a sex crime by using the naked and bound attractive young lady, kept in a cellar.

Hostage is an element of a larger work called *Fucked Up (Entertainment)* and will be one of the video projections in the final presentation of that piece in New York in 2012. *Fucked Up* references the chaotic state of the world at this time, by creating chaos. This is done by having a number of people do different activities in the space at the same time.

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Gasser Grunert, New York, **US (solo)** / New Zero Gallery, Rangoon, **MM (solo)** /
Nha San Duc, Hanoi, VN (**solo**) / **2009** Grace, New York, **US (solo)** / Openart, Beijing, **CN (solo)** /
2008 Gasser & Grunert Gallery, New York, **US (solo)** / Metahouse, Phnom Penh, **KH (group)** /
2007 Art Basel Miami Beach, Miami, **US (solo)** / Coreana Art & Culture Complex Museum,
KR (**group**) / **2006** Jack The Pelican Presents, New York, **US (group)**

>

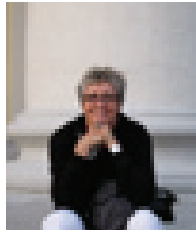
Hostage, 2009

digital video, 12'

ERASED WALLS

FOR: R. Dickinson with video shot by Maria Joao Salema

Fabiola

Faidiga

(Italy)

curator Ottica TV
co-curators Paul Malone

ERASED WALLS

190/ >

CIRCUS MEME, 2008

video, 5'48"

FOT. F. Faidiga

Born in 1958 in Trieste, Italy, where she lives and works. She collaborates with "Group 78 International Contemporary Art in Trieste and has participated in projects curated by the Italian art critic Maria Campitelli (Natura Naturans/ Public Art). These include Lavoro d'ufficio (Office Works), Il viaggio (The Travel), Le madri al mare (Mothers at the Sea), Gli immortali e il dialogo sull'acqua (The Immortals and the Dialogue on the Water), La misura è colma (That's the last straw!) and the last project Circus Meme. She has worked in various media including photography, video, sculpture, performance and collage. She has taken part in solo and group exhibitions including the Palazzo Costanzi (Trieste), Galleria Juliet (Trieste), Teatro Miela (Trieste), Palazzo Bricherasio (Torino), Stand Juliet (Bologna), Punt Gallery (Amsterdam), Galleria Ground's Art (Parma), Palazzo Pretorio (Capodistria – SLO), Art in Perpetuity Trust Gallery – Tara Bryan Gallery – The Center for Creative Collaboration (London), Galleria Plevnik Kronkowska (Celje – SLO).

www.a2arts.co.uk/faidiga

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *CIRCUS MEME*, Presentazione Progetto, Fondazione Bevilacqua La Masa, Palazzetto Tito, Venezia, IT (solo) DERIVELAB / *The Center for Creative Collaboration*, London, UK (group) / *ADMISSION FREE*, Celje, RS (group) / *Solutori Immaginari*, Teatro Miela, Trieste IT (group) / *CATODICA 4* / Stazione Rogers, Trieste, IT (group) / **2009** *La Città Radiosa*, Stazione Rogers, Trieste, IT (group) / *Rassegna 0910*, Strassoldo, Udine, IT (group) / Festival Internazionale ELECTRIC RATS DREAM VIDEO DREAM / Galleria Plevnik Kronkowska, Celje, RS (group) / *TRIESTE FILM FESTIVAL*, Cinema Ariston, Trieste, IT (solo) / **2008** *CIRCUS MEME*, Biblioteca Statale Isontina (Puppet Festival), Gorizia, IT (solo) / Hotel Neptun, Presentazione Progetto, Isola di Brioni, HR (solo) / Museo d'arte moderna Ugo Carà, Muggia, Trieste, IT (solo) / Antepima – Palazzo Pretorio, Capodistria, SI (solo) / PERPETUUM MOBILE, APT Gallery, London, UK (group) / MANIFESTO, Villa Manin, Codroipo, Udine, IT (group) / **2007** *LA CITTA' DI ODRADEK*, Stand Juliet, Artefiera, Bologna/Sala espositiva Assicurazioni Generali, Trieste, IT (solo) / **2006** *LA MISURA E' COLMA*, Stand Juliet, Artefiera, Bologna, Galleria Juliet, Trieste, IT (solo) / *NON SEI MORTO, AMORE*, Galleria Comunale d'arte, Trieste / **2002** *MA(D)RE* ovvero *Le madri al mare*, Palazzo Costanzi, Trieste, IT (solo)

CIRCUS MEME / a project by Fabiola Faidiga

NATURE IS TRANSFORMATION / MEMORY IS OBLIVION

Over the years, the important social and political changes brought about by the fall of the Berlin Wall, have profoundly changed the representative significance of the presence of Sony on the island of Brioni in Croatia. The important gift of the elephant on the part of Indira Gandhi to the controversial but beloved head of state, Marshal Tito, and its transfer to what used to be Tito's private island of Brioni but which is now a popular tourist resort, confers on Sony the important task of being a symbol of the passage from an era of totalitarianism to a period of a fundamental tendency towards democracy.

Sony, with the long memory typically associated with elephants and his unawareness of human history, is a strong symbol of nature which transcends history, and this living, imposing animal wins the challenge with the past; In comprising within himself symbolic elements of history, memory and "active oblivion", he opens up the idea of "nature, continuity and transformation".

The project is a multimedia work made up of photos, three video, a sculptural work and a live performance.

CIRCUS MEME

/ in collaboration with Ennio Guerrato – 5'48" / is one of three project videos.

This video is divided into three distinct images; in the first we can make out the blurred forms of the two elephants (Sony and his partner Lanka), in the second we see the skin of Sony in black and white and in the third we have images of a typical day in their life. Sony is explored and circumnavigated like a planet that has still to be discovered, an elephant world that is present but also a utopia where the force of nature and the future attempts to discover in a symbolic journey the means of purifying the memory of all forms of coercion.

Debra

Fear (UK)

curator *Ottica TV*
co-curators *Paul Malone*

Born in 1961, Ballycastle, Ireland. Education: 2010 BA (Hons) Fine Art in Time-based Media at University of the Arts London, UK, 2007 Foundation in Art and Design, Camberwell College of Arts, UAL, UK.

www.debrafear.co.uk

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Testing the Chains*, Electricians Shop, Trinity Buoy Wharf, London, UK / High Five, Croydon, London, UK / *Annual Ottica TV Show*, Bankside, London, UK / **2009** International Streaming Festival – Student Edition, online / *Anastrophic Monday*, Streaming Festival, online / 'Q-Art London presents', APT Gallery, London, UK / *Fragments*, Streaming Festival screening, De Hague, NL / **2008** *Movie Shorts*, Ottica TV, Bankside, London, UK / *Reflections of Choice*, Camberwell Arts Festival, Camberwell, London, UK / Open Screening-Making Connections, APT Gallery, London, UK / Sharp Shorts 08, HUB, Davies Street, UAL, London, UK

192/

Here is There,

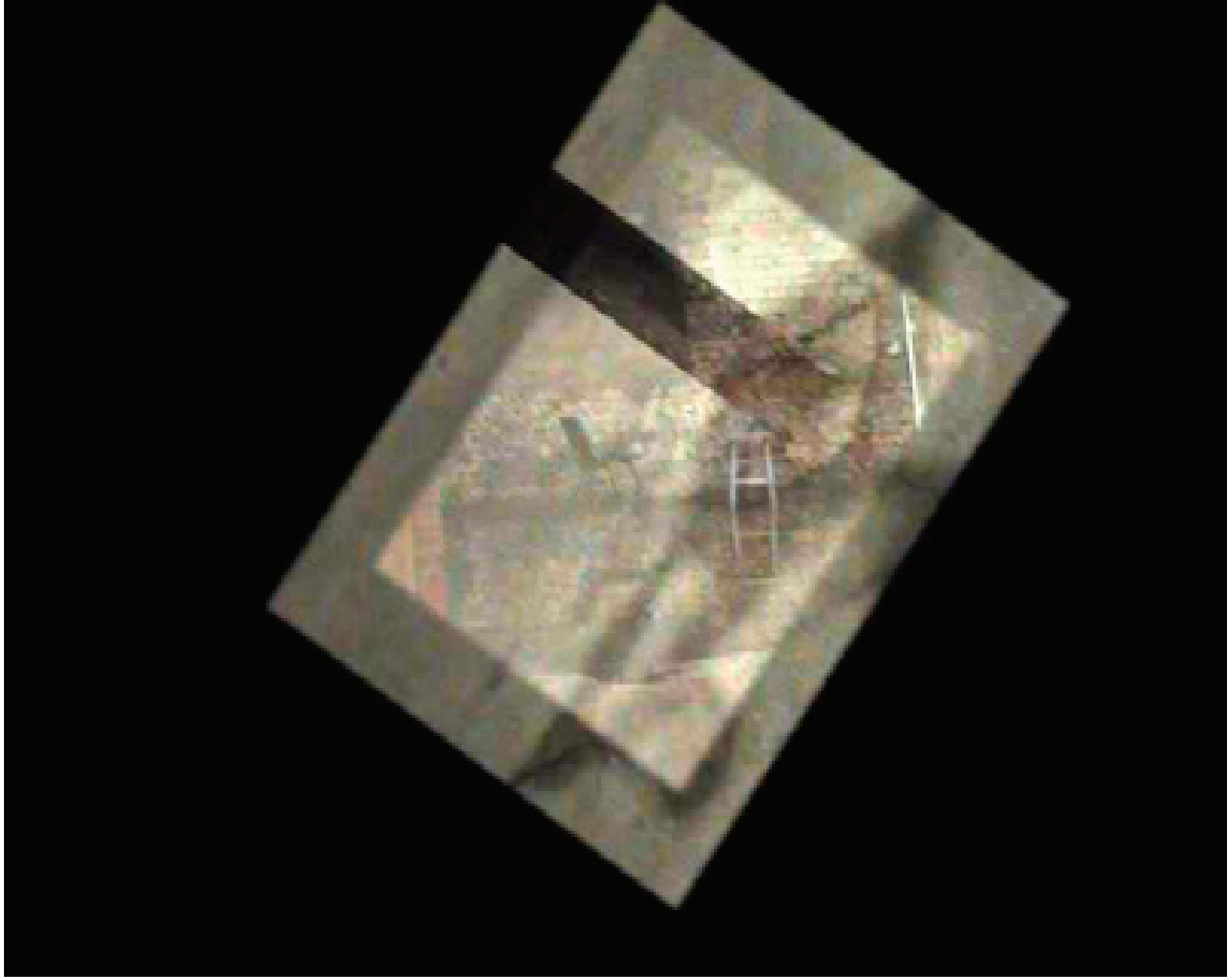
52 seconds, DVD, 2010

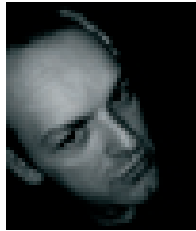
Filmed at the Electrician's Shop, Trinity Buoy Wharf, London, UK, the rhythmic elements of this work vibrate in gentle poetic collisions of stillness against the motion of a panning shot. Space and time are divided in a meditative crossing of the threshold of a wall thereby erasure of the limits of the screen and place are achieved. A resonance is created between the use and look of a space textured by its historical context and the memory held within.

>

Here is There, 2010

film/video edit, size not applicable but for duration – 52"

Ferrari

(Italy)

curator *Ottica TV*
co-curators *Paul Malone*

Born in 1976, in the province of Cremona, Italy.
Education: Institute of Art Paolo Toschi, Parma (1995),
Academy of Fine Arts, Bologna (1999).

www.exhibitionnow.com

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Mirrors 2010* – GEMINE MUSE 2010, Piazza della Pace, Cremona, **IT (solo)** / *High five* International screening, Croydon, London, **UK (group)** / *Ottica screening short movie*, International screening, Featuring contemporary video artists from Europe, Better Bankside Centre, London, **UK (group)** / *Real / unreal*, International screening, Neon>Campobase Gallery, Bologna, **IT (group)** /

2008 *Mouths* – CONTAINER ART, Piazza C.N.L., Turin, **IT (solo)** / *Perpetuum mobile*, Featuring contemporary artists from Europe and Asia, Art in Perpetuity Trust Gallery, London, **UK (group)** / **2007** *Objects-rooms*, Featuring contemporary artists from Italy, the Netherlands and the UK, Ground's Art Gallery, Parma, **IT** / *Primavera 2007*, Punt WG Gallery, Amsterdam, **NL (group)** / *Primavera 2006*, Tara Bryan Gallery, London, **UK (group)** / **2006** *Alpha Centauri* exhibition, Alpha Centauri Gallery, Palazzo Pallavicino, Parma, **IT**

194/

>

There's Light. Her Light, 2008

video installation, size 1,50 x 2,50 m

Gianluca Ferrari has worked on themes such as light, cinematographic projection, the female face and exhibitionism, developing a personal interpretation using video and video-installation, tools of expression that he frequently uses in his works. The piece becomes a visual and conceptual journey in which the elements of light and dark deconstruct the identity of the subject to create a new image and a personal imaginary image. Light and dark are used as instruments to create a structural metamorphosis of both form and gestures to create a new subject, able to interact with the viewers on several levels of understanding.

Silvia Scaravaggi

Eugenia Gortchakova (Germany)

curator Otica TV
co-curators Paul Malone

Born in 1950 in Kirov, Russia. Lives and works in Oldenburg, Germany.
Education: 1967-82 Philology- and Arthistory-Studies at State-University Moscow;
1991-92 Atelier in Paris; 1992 Atelier at Oldenburg.

www.kuenstlerinnenverband.de/kunst/gortchakova

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Kuenstlerhaus Vienna (solo); Film-Festival Chanty Mansisk; Festival Traverse Video, Goethe-Institut, Toulouse, FR (group) / **2009** Wrubel-Art-Museum Omsk (solo); Town- Museum Győr (solo) / Markers VII-Project, Galleria Scalamata, Venice, IT; Gallery Sandmann, Berlin, DE; Triennials/Biennials: London, Novosibirsk, Krakau, Katowice, Győr, Alexandria, Bitola, Evora, Istambul, Edinburgh, Bonn / **2008** Karl Jaspers, University Oldenburg; Contemporary Art Ruhr 08, Essen; „Urban Jealousy“ Biennial of Tehran (all group); Gallery GAD Berlin, DE (solo) / **2007** Galeria Zejskie Krakow; BWA Olsztyn, PL (all solo); Gyeongnam International Art Festival; Korea, KR; Markers' VI, Venezia; Kassel; New York; 14th Tallinn Print Triennial, (group) / **2006** Gallery Salustowicz, Bielefeld; M'ARS Gallery, Moscow, RU (all solo) / Videofestival, Novosibirsk; Triennial Kraków, PL (group) / **2005** Museum Cloppenburg (solo) / Poles apart Poles together Markers' V, 51. Biennale Venice; Hercules-Festival, Lenox Gallery, London, UK; „Kunstfrühling“ Towngallery Bremen (group)
Projects as curator: **2010** „REVERSE“ Omsk Art museum / **2009** „Genius loci“ Novosibirsk Art museum / **2008** „Crossroads. Nomadic knowledge and art strategies“ Bishkek Art Center / **2006** „Translations from Russian“ M'ARS Center, Moskau, „ANIGMA“ Artmuseum Novosibirsk

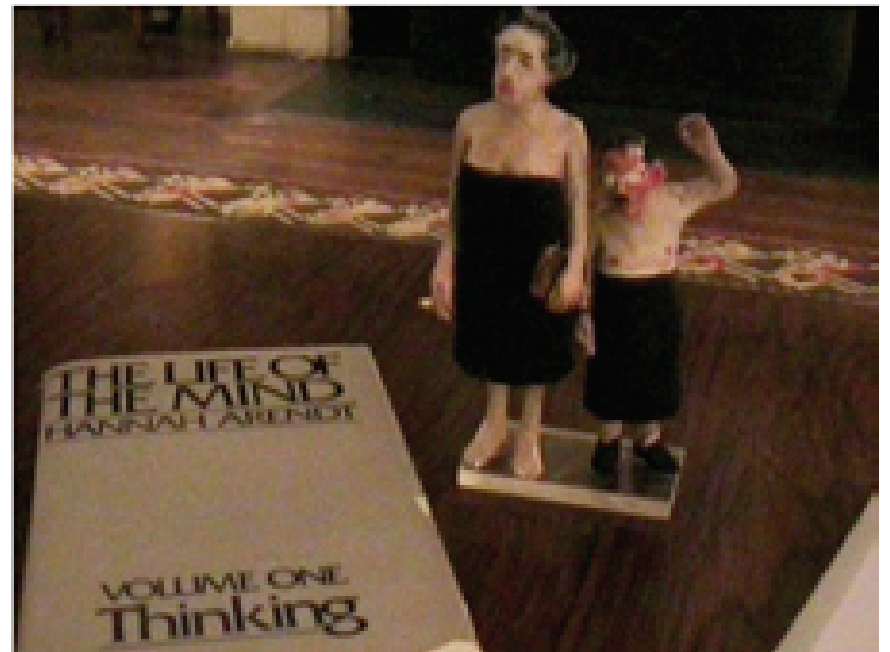
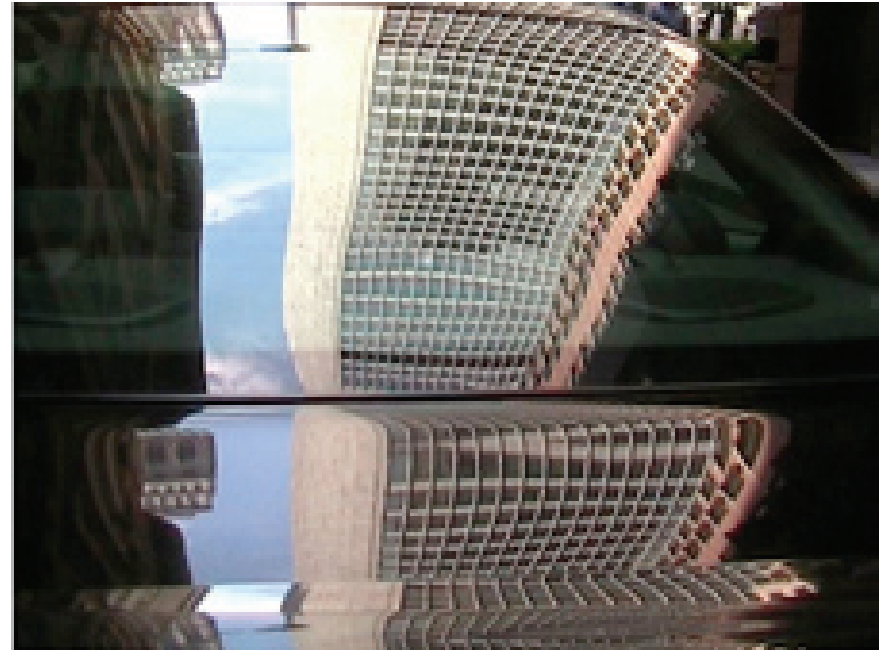
The video is based on the intensive correspondence between two philosophers – Karl Jaspers and Hannah Arendt. The Theme is Time. It transforms the correspondence into a rhythmic sequence of short cuts from scenes of New York, where Hannah Arendt lived and her teacher- friend has never been, because of his illness. Hannah Arendt has brought the world to him – wrote Jaspers. New York is recognisable in the moments of communication – the main idea of existence-Philosophy. The hard cuts correspond to the quick change of impressions and the flow of time in the world Metropolis. The Video is like a report about today's New York.

The material is shot in New York. The cuts are determined by the rhythm of the correspondence - a pattern created by the posting of 403 letters between New York and Basel. The panoramas (1 sec.) represent the writing of a letter. The length of the scenes corresponds to the intervals between the letters (1 day – 0,1'). In this way New York will be recognizable only in the moment of communication – one of the central terms of the existence philosophy of Jaspers and Arendt. The length of the 10 chapters corresponds to the intervals between the meetings during H.A. visits to Europe.

>

Free like a leaf in the wind, 2009

8204 days of correspondence between Hannah Arendt and Karl Jaspers, video 15'05"

198/

Liz
Harrison (UK)

curator Otica TV
co-curators Paul Malone

Liz Harrison was born in Coventry, UK and studied at Manchester College of Art & Design and the Slade School of Fine Art, London. She has taught extensively at art colleges across the UK and until recently as Senior Lecturer in Fine Art at Camberwell College of Arts, University of the Arts, London. She now practices full-time and lives and works in London. Her practice is interdisciplinary and focuses on sculptural and lens based installation.

www.a2arts.co.uk/harrison

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Why birds sing up*, Renewal Award, Deptford X Festival, UK (group) / *High Five*, Croydon, UK (group) / **2009** *Perch*, Five Years, London, UK (solo) / *There and Everywhere*, Transition Gallery, London, UK (group) / *Interrupted Correspondence/Vice Versa: Five Years Fragments*, James Taylor Gallery, London, UK (group) / **2008** *Curated Concrete Dreams art, architecture and social space*, APT Gallery, London, UK (group) / *Dialogue*, Art First, Cork St, London, UK (group) / **2007** *Isobar*, Fieldgate Gallery, London, UK (group) / *Bounty, A Preposterous case for Optimism*, APT Gallery, London, UK (group) / *Assembly*, l'Academie Royale des Beaux-Arts de Bruxelles, Brussels, BE (group)

>

Fret, 2010

DVD, 6'50"

FOT. L. Harrison

Fret

A wall constantly in motion, shrouding, creeping, ominous in its fretful, secretive presence. The wall encroaches and hides, threatens and is unpredictable. It has no edges and knows no boundaries. It is as a veil, tantalising and provoking curiosity. A grey wet film creating its own foreignness and negating its locality, transforming and subduing the visual and the audible – subsumed in its stillness, perhaps from another land, over there.

Liz Harrison

Tony

Max

Hultqvist & Valentin

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

MAX VALENTIN SELECTED EXHIBITIONS:

- 2010** *Solos for an Urban Elf*, Performance, abundance Festival, Karlstad, **SE (group)** /
2009 *Quality time training*, Mixed media, Superartmarket Stockholm, **SE (group)** /
2008-09 *Trans-racial Institute*, Performance – Video – Photo, Jaffa Center, Tel Aviv, **IL** / Zendai MoMA, Shanghai, **CN** / European Parliament, Brussels, **BE** /
2007-08 *Leka med döden/Consequences*, Partisipatory exhibition, Stockholm – Vin & sprithistoriska museet, **SE** / **2006** Local museum, Malmö, **SE** / Local Museum, Landskrona, **SE** / **2003** The National Museum of History, Stockholm, **SE**

TONY HULTQVIST SELECTED EXHIBITIONS:

- 2010** *Жінка Woman 3000*, Photo, Kiev, Odessa, Sevastopol, **UA (group)** /
2009 *Att döpas ur sig själv/To be baptized out of ones self*, Photo, video, animation, Art Exhibition, at Liljevalchs Konsthall, Stockholm, **SE** /
2008 *Framåt bakåt/Forward backward*, Photo Bella Gallery Gothenburg, **SE**

200/

–

The film is produced by Fabel Kommunikation AB in collaboration with Atelier Cultural projects and Compania Rodisio. The organization of Fabel works with participatory processes, visualisation and processes of change in both private and public organizations as well as for education. Fabel often departs from philosophy and contemporary art to introduce new perspectives on complex matters. We create and restructure traditional and avant-garde methods in close collaboration with our clients with the aim of high user involvement and impact. In the network of Fabel are exhibition producers, production designers, product designers, programmers, video makers, psychologists, anthropologists, journalists and several craftsmen to help realise our common visions.

*The film is directed and animated by our co-worker Tony Hultqvist. Tony is AD at Fabel and works with photo, film and animation. He has among other exhibit at *Vårutställningen* at Liljevalchs konsthall Stockholm 2009 (group) and at the traveling exhibition *Жінка Woman 3000* in Ukraina 2010 (group).*

The narratives compete for our attention. Consciously or unconsciously they travel like spores between the minds of the enlightened citizen. The neighbourhood of Italy, Malta and Sweden merge into one. Intangibly the never-ending story affects their surroundings but transformation is impossible. We end in an open question regarding the ownership of who is in power to introduce a new master narrative?

The project of “North to South: Space for memories” is a collaboration between Fabel Kommunikation from Stockholm, a curator group from Malta, a theatre group from Parma, Italy and a group of international anthropologists. European Cultural Foundation has funded the project. The film is the final result of a one-year process of collecting micro narratives through text messages and interviews.

Max Valentin

North to South: Space for Memories, 2010

video, 6'50", fot. *T. Hultqvist*

Maria

João Salema (Mozambique, Portugal)

202/

—
 Maria João Salema is a painter born in Mozambique, she lived in Lisbon, Portugal, studied in Fine Art Faculty of Lisbon, and currently lives and works in Brooklyn, NY. Represented by Modulo Gallery, Lisbon.
 Primarily a painter, she has been working with the flow of raw footage on Youtube: Youtube Open Mics at Monkey Town, Brooklyn in 2006; Artists Meeting arts collective Youtube Parties at Postmasters Gallery, New York, 2008 and 2009; At Rodney Dickson's Fucked Up performance / installation/art environment at Grace Space, Brooklyn, 2009, for which she did the Street Fight film.

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Vernissage TV video screening, Art Cologne, Cologne, **DE (group)** /

2009 Youtube Triptych Party, Postmasters Gallery, NY, **US (group)** /

Fucked Up, collaboration, Rodney Dickson's Art Event at Grace Space, Brooklyn, NY, **US (group)** / *System: System*, St. Cecilia's Convent, with Lee Wells, Greenpoint, Brooklyn, NY, **US (solo)** / *Youtube Triptych Party*, Artists Meeting at DokFest, Kassel, **DE (group)** / *AM-AM*, Artists Meeting Art Machine Installation, Pulse Art Fair, Miami, **US (group)** /

2008 National Centre for Contemporary Art, In Transition, Moscow, **RU (group)** /

Conflux Public Art Festival, Artists Meeting, NY, **US (group)** /

2007 Dumbo Arts Festival, Artist Meeting, Gumbo@Dumbo, Brooklyn, NY, **US (group)** /

2005 Painting, Joymore Gallery, Brooklyn, NY, **US (solo)** /

2000 Painting, Módulo Gallery, Lisboa, **PT (solo)**

>

Girls And Boys Fight, 2010

video, 4'4"

phot. M. João Salema

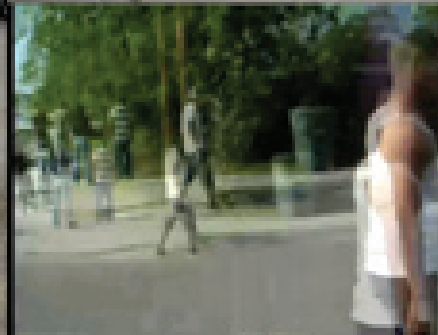
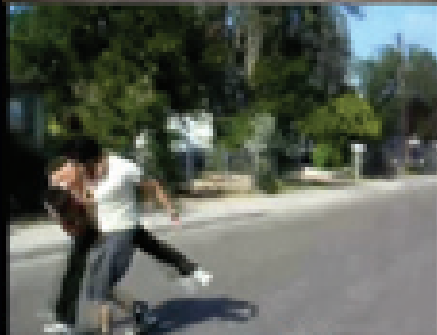
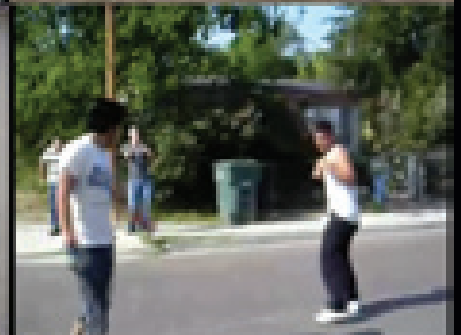
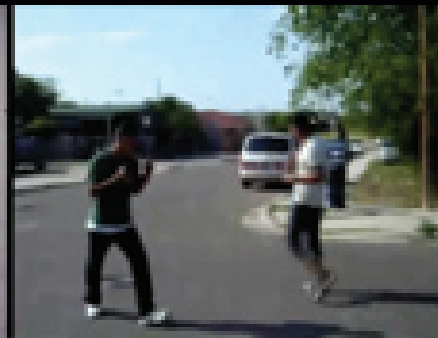
Girls And Boys Fight is a film that stems from blending of two street fight videos found on Youtube. One of two young women and another one of two young men, maybe in their teens.

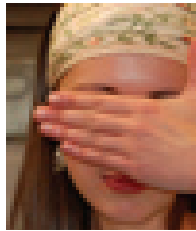
Both films are of low resolution image quality as it is usual on Youtube; with its real sound, shortened in length and alternated with each other in slices of a little over 1 second.

We don't know why they are fighting. In both cases one of the parts comes to the other one's neighborhood and leaves in the end with her/his friends. The women's fight is furious with no rules, no giving up till the end, having to be separated by the crowd. The men's fight, who seem to have a bit of boxing training, is more paced, almost reluctant, the loser doesn't want to acknowledge defeat, trying to keep face till the end when finally, he lets his arms down and unclenches his fists, it is over.

There is a crowd watching in both situations, and also a person with a video camera, the fighters don't even seem to notice the camera, this is as things are after all: they will be filmed, posted on Youtube and the world will watch their fight.

Maria João Salema

Olga Koroleva *(Russia, UK)*

curator *Optica TV*
co-curators *Paul Malone*

—
Olga Koroleva was born in 1987 in Tula, Russia. Since 2004 she has been living and working in London. In 2006 she completed a Foundation Diploma in Fine Art Media at Chelsea College of Art and Design with a distinction. In 2010 she gained her BA in Fine Art Time Based Media from Wimbledon College of Art. In June 2010 she received the Landmark Art Prize for her recent work. Her work has been shown across a variety of platforms in the UK and Europe. She works across a variety of media including writing, photography, video and sound.

www.olgakoroleva.com

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Winterstory*, Tranquila, Tel Aviv, IL / *Act'n Go*, Jerusalem, IL / *Winterstory*, L'Atelier, Tel Aviv, IL / *Inside the Box*, Troubadour Gallery, Earls Court, London, UK / *Degree Show Preview*, Wimbledon Space, Wimbledon, UK / **2009** *Waiting Room*, Platform 1 Gallery, Wandsworth Common, UK (solo) / *Q-Art Presents*, APT Gallery, London, UK / *Recycled Frequencies*, Wolstenholme Projects, Liverpool, UK / **2008** *Reflections of Choice*, Camberwell Arts Festival, London, UK / *Traversion. The Very Good Room*, Shoreditch, London, UK

My practice is concerned with the subtle margins existing between fact and fiction, theatrical and mundane, spontaneous and directed, and refer to everyday life as much as they do to theatre and film theory. The margins can be interpreted literally, referring to a margin as a physical border between countries, cities or buildings, or metaphorically referring to prejudice that exists within our contemporary social mind. Unbelievable is a series of video and photo works that originate from a recent trip to Israel. The video is based on true stories of a life-long resident of Jerusalem, bearing documentary value. The photographs, however, were selected for their unreal visual quality. A bus stop is a place of arrival and departure and of constant movement. This alludes not only to physical movement, but also social and political change. It can be interpreted as specific to this country as well as extended to the issues of global movement.

Olga Koroleva

^

Bus Stop ('Unbelievable' series), 2010

digital image, dimension variable

> ^

Car Park, Dawn ('Unbelievable' series), 2010

digital image, dimension variable

>

Car Park Entry ('Unbelievable' series), 2010

digital image, dimension variable

**Paul
Malone** (UK)

curator *Optica TV*
co-curators *Paul Malone*

—
Born in 1953 in Warrington, Great Britain.
Education: Fine Art at Reading University for B.A. Degree (1976)
and MFA in Sculpture at the Royal College of Art (1980).

www.a2arts.co.uk/malone

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *DériveLab 2*, Centre for Creative Collaboration, 16 Acton St., London, UK (group) / *Heterotopia Provocations*, Stamford Works, London, UK (group) / *The Synaptic Sun*, SITE Santa Fe Biennale, 1606 Paseo de Peralta Santa Fe, New Mexico, US / **2009** *Aphrodite Urania*. Screening, Whitechapel Art Gallery, London, UK / *Anastrophic Monday*, Streaming Festival, Amsterdam, NL / *Art of the Night Sky*, Bankside Electric Universe event. Bankside Centre, London SE1 / *Souvenir*, Scala Mata Gallery. Venice Biennale Collaterali, IT / **2008** *Perpetuum Mobile*, APT Gallery, London, UK (group) / **2007** *Objects – Rooms*, Galleria Grounds Art, Parma, IT, NL, UK (group)

206/

Terminus is about the end of the line and a new adventure...

This movie introduces a sequence of encounters between walls, destruction and the OO scale model railway environment. The movie starts and ends with a scene of peaceful devastation, populated by the random entrance and exit of its avian inhabitants. In the central developmental section, the movie migrates to the interior of a vacant gallery space. Projected onto the walls are a series of movie clips of walls and tunnels dissolving into daylight. This sequence is re-viewed from the aspect of a camera mounted on a model train, as it twists and turns across the floor. This 'dream' sequence is augmented by the appearance of a pair of giant feet that proceed to engage in pursuit.

My movies are a new departure and fall mainly into two groups. Firstly are those art projects where I am enjoying exploring the potential of my mini camera, taking footage from in amongst the urban environment, the geology of seashores, and around my studio on a model railway 'micro-dolly'. Sourcing from this footage, I am also compiling narratives that weave my interests in alternative astronomy into journeys through strange and unfamiliar perceptual landscapes.

I also have a particular interest in the writings of Julian Jaynes, in the hallucinogenic transfer of temporal lobe metaphorical traffic, and the generation and development of consciousness in the historical movement away from bicameral modes of thought.

Paul Malone

Terminus, 2010

digital photo, size: 16.7 x 29.7

Bruno
Muzzolini (Italy)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

208/

Bruno Muzzolini was born in 1964 in Brescia, Italy. He lives and works in Milan and Brescia. Graduated from the Accademia di Belle Arti di Brera in 1990. Later, a Degree in Visual Arts at IUAV Venice. Currently teaches Video at the Accademia di Belle Arti di Milano-Brera. Bruno Muzzolini uses video and photography to explore the real world with a language which is sparing and essential. His work explores the ambiguity of reality, the uncertainty of thought and the precarious existence. He activates devices that tell of the unsettling and enigmatic contradictions among which we live without giving clear answers, leaving the active space to the user work in the construction of meaning

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 *Catodica 5*, a cura di Maria Campitelli, Teatro Miela, Trieste, **IT (group)** / *A light at the end of the tunnel*, Scope Cinema and Video – Scope Basel, **CH (group)** / **2009** *So many men*, Museo de Arte Moderna in Medellin (MAMM) Medellin, **CO (group)** / **2008** *We all see or seem*, FabioParisArtGallery, Brescia, **IT (solo)** / *The firework house*, Micro, Firenze, **IT (solo)** / *Videoformes*, Clermont-Ferrand, **FR (group)** / *Onufri prize 14*, a cura di/curated by Rubens / *Shima*, Erwin Hatibi-National arts gallery of Tirana, **AL (group)** / *Show off*, Parigi, FabioParisArtGallery, **FR (group)** / **2006** *Out_ inSight*, da FabioParisArtGallery, Brescia, **IT** / **2003** *Trappole per occhi*, Listasafni ASI, Reykjavik, **IS (solo)**

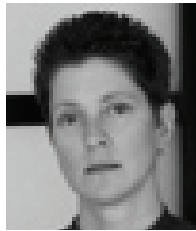
In Swing, filmed in the desert of Hólasandur in Iceland, a golf player shoots balls in random directions, without a target or a specific orientation.

>

Swing, 2009

full hd video-sound-color, 6'47"

Marlena Novak &

Jay Alan Yim

210/

localStyle (Netherlands)

curator Ottica TV
co-curators Paul Malone

The collaborative **localStyle** was founded in 2000 in Amsterdam by Marlena Novak (visuals) and Jay Alan Yim (audio). Using low and high tech means, their works are motivated by the ways that individuals gather and process information about social, political and physical environments, exploring how thresholds and boundaries are constructed, interpreted, and ultimately, negotiated. Their intermedia works have been presented internationally in museum, gallery, and alternative venues, exploring themes as varied as the mating behavior of hermaphroditic flatworms, boundaries relating to plate tectonics and politics, issues of trespass, and the sonification of a choir of electric fish from the Amazon river basin.

www.localstyle.tv

Edge Detection refers to the way that neurons in the brain – and computer software – have developed the capability to identify border conditions in the external world, regardless of which sensory mode we use. It is the first critical step in making sense of our experiences.

Our interviewees shared their views on boundaries they perceive as affecting their daily lives, work, creative aspirations, emotional and intellectual outlook, sense of society, and the environment they inhabit. This excerpt features two human rights activists, Lin McDevitt-Pugh, co-founder of KnowHow Projects, and Martha McDevitt-Pugh, founder of Love Exiles Foundation; they live in exile in order to have basic human rights. Four other interviews comprise the complete series of *Edge Detection*.

Marlena Novak

SELECTED EXHIBITIONS:

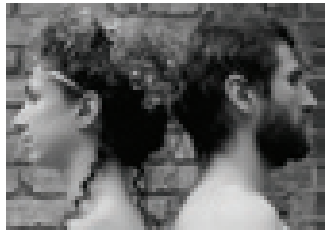
2010 *Visioni Dal Futuro: Mondì Iridescenti*, Torino, IT (group) / *Ottica Contemporary TV*, Bankside Centre, London, UK (group) / **2009** *Polderlicht 5*, Amsterdam Oost-Watergraafsmeer, NL (group) / Magyar Műhely Galéria, Budapest, HU (solo) / *Musica Nova Consort*, Tel Aviv, IL, live electronic music+video performance (group) / **2008** *Digital Media Valencia 1.0*, Valencia, ES (group) / *Experimental Intermedia*, New York, US (group) / **2006** *estacion ARTE*, Mexico City, MX (solo) / **2004** *Sony Center am Potsdamer Platz*, DAM Digital Art Museum, Berlin, DE (group) / **2003** *Mondriaanhuis*, Museum for Constructive and Concrete Art, Amersfoort, NL (group)

>

Edge Detection, 2008

HD video, size variable, 16/9 ratio on screen

Marianna & Daniel

O'Reilly (UK)

curator Ottica TV
co-curators Paul Malone

—
Marianna was born in Russia and Daniel in the Great Britain, and are currently living and working in London as independent videomakers. Education: Having met undertaking their Master Degrees in Fine Art in London (Royal Academy of Arts and Chelsea College of Art respectively) they have developed multi-media installations, published artist's books, participated and curated art exhibitions, screenings, debates and performances.

www.mariannaanddaniel.co.uk

SELECTED FILM FESTIVALS 2009/10 INCLUDE:

Davis Feminist Film Festival, University of California, **USA** / Alternative Film and Video Festival, Belgrad, **RS** / Crosstalk Video Art Festival, Budapest, **HU** / Optica Film Festival (nominated for Best Independent Artist Film), Girona, **ES** / The Pantheon Xperimental Film Festival in Cyprus / Videologia, 5th International Audio-Video Festival, Volgograd, **RU** / Zemos98 Festival, Seville, **ES** / Evolution(Lumen) Media Art Festival, Leeds, **UK** / 37 Festival Der Nationen, Ebensee, **AT** / 'CologneOFF 5' Cologne Online Film Festival / Tampere Film Festival Digital Library

Starting with *Delivery*, *Blackmail* is the second part of a collaborative project which documents an ongoing quest for attaining personal/existential freedom by exploring the idea of 'inexchangeable inwardness' through the example of the architectural uncanny and how the concept of action within the constructed reality of the video can be manifested. In this pursuit for subjectivity in existence, the concept of 'outside and inside' is explored suggesting that inner reality can only be perceived by the subject and inferred by those perceiving it as only a possibility. The persona of the 'blackmailer' was conceived to articulate the inner critique that restricts the process of attaining creative and existential freedom. Through a variety of visual symbols and metaphors, references, suspense genre devices and philosophical suggestions, the central character of the film is pressed into a journey in order to recover the meaning of these occurrences only to discover the infinite fluctuations and dimensional reversals of an all-too tenuous reality. Therefore her aspiration for a freedom from such inner trappings leads to ever greater restrictions, implying the impossibility for resolution within the vicious circle of their recurring manifestations.

Marianna and Daniel O'Reilly

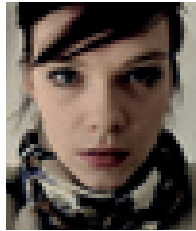
>

Blackmail, 2008

digital video

FOOT. M. & D. O'Reilly

Iris

Piers (Netherlands)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

ERASED WALLS

214/

>

Swarming Flocks of Light, 2010

digital video and vintage film, 720x576 PAL 4:3

FOOT. *I. Piers*

Iris Piers, born in 1983, is a Dutch artist and director working with non-narrative film, video installations, live cinema performances and music videos. Piers studied Fine Arts at the Willem de Kooning Academy, Kunsthochschule Berlin and the School of Visual Arts in New York. Over the years she has set up exhibitions and given lectures and performances at the Transmediale in Berlin, Malmö Konsthall, the Berkeley Art Museum in California, LMAK Projects in New York, SDLX club in Tokyo and Umeå University in Sweden, among others. Piers' work has been nominated at various film festivals and her short experimental film Casimiration or the Beginning of Dreaming won the award for Best Online Film at the national Dutch film festival in 2007. After living in Berlin and New York, Piers has been based in Sweden since 2008.

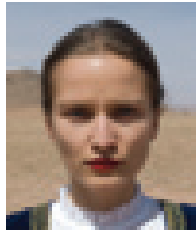
SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Group exh. at Studio 44, Stockholm, **SE (group)** / Selected works at Music Doc New York, **US (group)** / Selected works at biograf Spegeln, Malmö, **SE (solo)** / **2009** Casimiration at Centre of Contemporary Arts, Plovdiv, **BG (group)** / **2008** *The Land Under the Sea* (installation) at Full Pull 08, Malmö, **SE (solo)** / *Smithereens* with Nathaniel Wojtalik, Berkeley Art Museum, **US (group)** / **2007** *New Breed* with Amelia Bearskin. Scope Contemporary Art Fair, **US (group)** / *TV Dinners* at LMAK projects, **US (group)** / **2006** *Soon and Sleep*, ZMF, Berlin, **DE (solo)**

SWARMING FLOCKS OF LIGHT is a short film that is made of various layers of found footage and self recorded images. It portrays the utopian ideas we have of our childhood, even though when looking back, we might have been in worse situations at that time than we would have liked to have been. The romantic memory of childhood can take over our everyday lives and remind us of a world we once knew, whether bad or good. *Swarming Flocks of Light* simulates the fragmentary element of memories and the viewer is transported to a time without a modern day context.

Iris Piers

Iva Radivojevic (Serbia)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

216/

>

Purple, 2009

Super 8 transferred to video, 4'50"

FOOT. I. Radivojevic

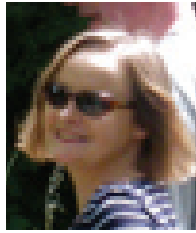
Born in Belgrade, Iva Radivojevic spent her early years in Yugoslavia and Cyprus before settling in NYC to pursue her artistic goals. Along with painting, photography and experimental film, Iva's passions lie in documentary filmmaking. Having contracted with a permanent travel bug, she finds inspiration through her journeys.

Purple is a poem, perhaps a haiku.
It addresses the self, in an attempt to communicate with the inner being.
In nature's grandeur we are frequently reminded of our place in the universe,
identities are stripped, identifications are forgotten, worries grow trivial,
all things fall in perspective.

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Online showcase of , *Lunch Hour*, Cape Town, **ZA (group)** / Television Broadcast of *Purple*, Experimental Short, **US** / **2009** Screened *Reflection On Audio Visual Performance And Practice*, Verbier, **CH** / Online showcase of *Purple*, Cape Town, **ZA (group)** / *Purple*, NY, **US (group)** / *Kataklysmos*, Documentary Short* Larnaca, **CY (group)** / **2008** Television Broadcast of, *11 Years of Absence*, Documentary Short, NY, **US** / Official Selection, *11 Years of Absence*, Documentary Short, Brooklyn, NY, **US** / *Is Pain Your Pleasure?*, Experimental Video, NY, **US (group)** / **2004** Official Selection, *Confused and Inconsistent On My Way*, short film, Valencia, **ES**

Nicola

Rae (UK)

curator Ottica TV
co-curators Paul Malone

Nicola Rae was born in 1961, Keston, Kent. She studied BA Fine Art at Canterbury College of Art (1980-83), an MA: Art & Design in Education at the Institute of Education, London (2006-8) and is currently studying for an MA in Contemporary Art Theory at Goldsmiths, University of London (2009-11). She lives on the Greenwich Peninsula in London and her art practice has been based within a community of forty artists at Art in Perpetuity Trust Studios, Deptford from 1995 onwards. She regularly exhibits work in Britain, Germany, Italy and Holland and has more recently become involved in co-curating exhibitions. She is exhibits and curates with artist groups DériveLab Collective, Ottica TV, A2Arts, and APT. Current teaching includes being an associate lecturer in Fine Art Critical Practice at Wimbledon College of Art, University of the Arts London (where she is also a researcher).

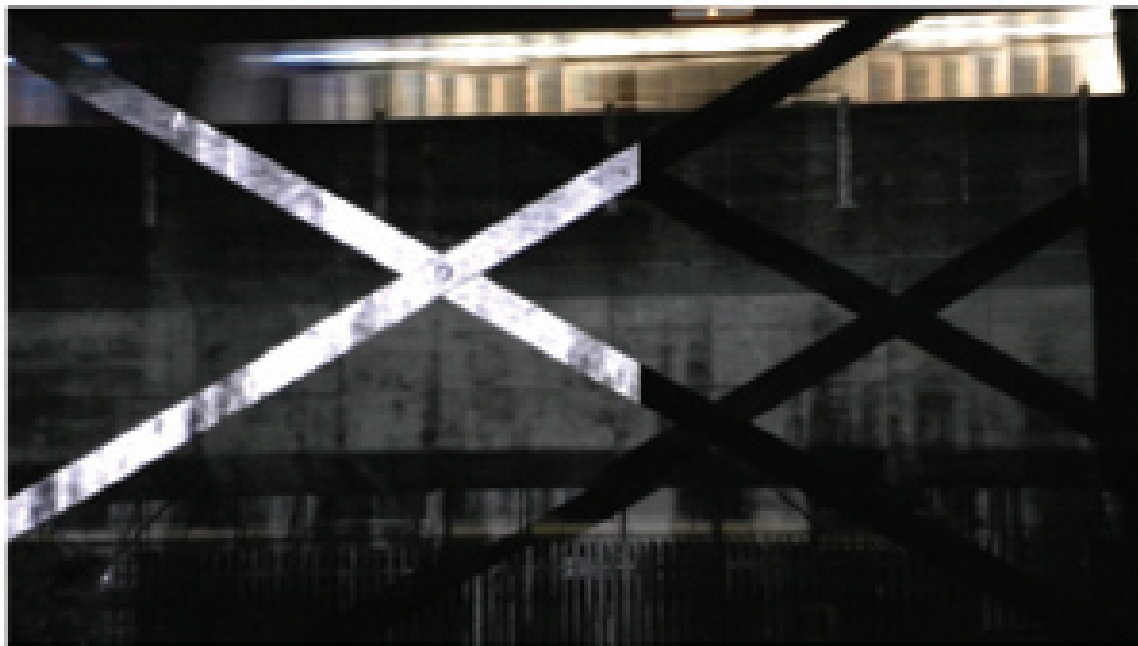
www.a2arts.co.uk/nrae

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 SOUNDCITY: Action Field Kodra 10, Thessaloniki, **GR** / DériveLab: project 2, Centre for Creative Collaboration, Acton St, London, **UK** / **2009** Culture Kiosk / Souvenir Art' Markers 7: a Collateral Event in the 53rd Venice Biennale 2009 (within Detournement), organised by The International Artists Museum and Projective/Artura, and showing at the Scalamata Gallery, Venice, **IT** / Undercurrent, Stone Squid Experimental Art Space, Hastings, **UK (solo)** / Anastrophic Monday, International Streaming Festival The Hague, **NL** / **2008** Earth Frequencies, Patrick Heide Contemporary Art, 11 Church St, London, **UK (solo)** / Perpetuum Mobile, APT Gallery, 6 Creekside, Deptford, London, **UK (solo)** / **2007** wandobjecte mit sand Marz Galerien, Mannheim, **DE (solo)** / **2005** Personal Structures, Ludwig Museum, Koblenz, **DE** / **2004** Earth in a Box II, Reuterweg 49, Frankfurt am Main, **DE (solo)** / **2003** Erdschichtungen, Galerie Lausberg, Dusseldorf, **DE (solo)**

In Night Frequencies: Deptford Creek 20-08-10 sonic frequencies were filmed responding live to situated sounds on a Friday night in Deptford, SE London. Trains, police sirens, airplanes and wind in the reeds are visualized as sonic frequencies passing across selected spatial structures. The camera and projector were sited within the yard at APT Studios, beside Deptford Creek. Deptford is a place where artists, designers, experimental musicians, and film makers choose to work – within the lively multi-cultural community living there. The sonic frequencies were projected onto a nearby metal structure of an X, part of our studio's 19th century industrial structure. The shadow of the X falls onto the London Docklands Light railway and a new eleven storey hotel being built opposite in more affluent Greenwich – this is one of many expensive developments in London to cater for the 2012 Olympics. The creek forms the border between these two communities, although the soundscape is common to both.

Nicola Rae

Night Frequencies: Deptford Creek 20-08-10, 2010

filmed projection of live sound frequencies,
software used: Overtone Analyzer, 16/9 aspect ratio

Steven

Scott (UK)

curator *Ottica TV*
co-curators *Paul Malone*

Born in Newport, South Wales. Great Britain. Lives and works in London, Great Britain. Education: Nottingham Trent University and Middlesex University.

www.steven-scott.co.uk

SELECTED GROUP EXHIBITIONS / SCREENINGS:

2010 *The Thing*, GAS Station Gallery Berlin, DE (group) / *Interstice*, Testbed1 Project Space, London, UK (group) / **2009** *Souvenirs from Earth*, Pan-European Cable TV channel screenings / **2008** *Duration Reveals Extension*, AugustArt Gallery, London (solo) / **2007** *ArtSway Open 07*, 3 x 2. Parfitt Gallery, London, UK (group) / **2006** *Welsh International Eisteddfod*, Cardiff, UK (group) / *OutVideo 06*, RU (group) / *Athens International Video Art Festival*, GR (group)

220/

A real time video of a decaying neon sign depicting the word 'Electricity' is projected onto a wall of a disused electricity substation. The sign flickers as it dies transforming the visual word into a physical object, no longer able to transmit its meaning in a purely linguistic form.

Electric city, a Modulated Image takes the re-iteration / re-utteration of words and the subsequent decay or evolution of their meaning, and focuses on electricity as the enabler of the infinite manifestations of these spoken and visualised word/images across international borders.

Here the temporal element introduced into the word image via the sign's flicker, the repetition and the re-presentation of the word in this video, attempts a visual equivalent to the 'stutter' and as such resonates with Deleuze's notion of stuttered or vibrated words as an intensifier of the 'foreignness' in ones own language. Meanings become extended to their limit and ultimately the spoken word is reducing to an abstract sound, the visual word to a silent glyph.

Steven Scott

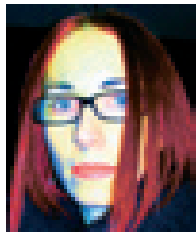
>

Electric city. A Modulated Image, 2010

video projection installation

FOT. S. Scott

El Centro

Evelin

Stermitz (Austria)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

222/

Evelin Stermitz works in the field of media and new media art with the main emphasis on post-structuralist feminist art practices. Her media works comprehend gendered issues and performative elements in video art; the works in new media art comprise the cyberfeminist context. Besides her artistic work, she focuses on the research on women artists in media and new media art. Evelin Stermitz received a special mention for her artistic ITV project ArtFem. TV at the IX Festival Internacional de la Imagen, University of Caldas, Manizales, Colombia, in the year 2010.

www.evelinstermitz.net

Water Portrait is a video series in progress (2010).

WATER PORTRAIT I, Portrait of Carmen Lipush, is the first video in this series, a collection of women's portraits in the form of images mirrored from the water surface, filmed at the Ljubljanica river in Ljubljana, Slovenia. These video portraits reveal personal experienced stories of violence against women.

SELECTED GROUP EXHIBITIONS:

2010 *Indomitable Women*, International Video Art Exhibition, CCDFB Centre Cultura de Dones Francesca Bonnemaison, Barcelona, **ES** / IX Festival Internacional de la Imagen, VI Muestra Monográfica de Media Art, CCC Centro Cultural y de Convenciones Teatro los Fundadores, Manizales, **CO** / *Magmart* | *Video under Volcano*, CAM Casoria Contemporary Art Museum and PAN Palazzo delle Arti Napoli, Naples, **IT** /

2009 *Videomedeja*, 13th International Video Festival, No commercial value!, Museum of Contemporary Art of Vojvodina, Novi Sad, **RS** / *BAC! 10.0, Pandora's B.*, Festival International de Arte Contemporáneo en Barcelona X Edición, CCCB Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, Barcelona, **ES** /

2008 *Femmes, femmes, femmes*, MAC/VAL Musée d'Art Contemporain du Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine, **FR** / *Plus 3 Ferris Wheels*, Museum of Fine Arts, Florida State University / Center for the Arts, University at Buffalo, New York / Richmond Center for Visual Arts, Western Michigan University, **USA** /

2007 *chico.art.net v.4*, The Electronic Arts Program, California State University, Chico, California, **USA** / *IMAGINING OURSELVES a global generation of women*, Image and Identity, Fashion Undercover, International Museum of Women, San Francisco, **USA** / *Video Art in the Age of the Internet*, Chelsea Art Museum, New York, **USA** / *FILE RIO electronic language international festival*, Centro Cultural Oi Futuro, Rio de Janeiro, **BR**

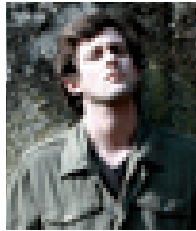
>

Water Portrait I, Portrait of Carmen Lipush, 2010

DV Video PAL/NTSC, 2'6"

FOT. E. Stermitz

224/

Giorgio

Tentolini (Italy)

curator **Ottica TV**
co-curators **Paul Malone**

Born in Casalmaggiore (Cremona), Italy, in the 1978. His earliest study was in the School of Art P. Toschi in Parma, and then at the Università del Progetto in Reggio Emilia, both with the specialization in graphic design. In the 2001 began collaboration with the artist Marco Nereo Rotelli in the role of assistant. In the same year he started his personal research based on installations regarding different fruition of photography that earned him major awards in national and international exhibitions. He also works as graphic designer and illustrator for magazines and fashion brands.

www.giorgiotentolini.com

I did this video for a reading in which the Italian writer Carmine Abbato showed one of his novel "Il Muro dei muri" (The wall of the walls). A novel about the racism among youth people in Germany after the fall of the wall... As track for my graphic elaboration, I chose Liam Davidson's performance where a woman was touching her head and body. I thought of this woman as an icon of the city that protects itself from the bad influence of racism and discrimination. She covers her ears in order not to listen, she adjusts her hair to appear nice and fair... she touches her arms to prove herself that she is still keen and strong... and so on... The narrative speech of the novel (read during the projection) has been lost in the confusion of the superimposed words and only some of those are comprehensible among the others... This is to give us the sensation that one has when he is among a foreign crowd and cannot understand almost nothing of what the others say...

Giorgio Tentolini

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 DériveLab: Project 2. The Centre for Creative Collaboration (C4CC).

16 Acton Street, Kings Cross, London, **UK** / **PROMENADE PROJECT**, Dialogue

– Exchange - Discussion – Meeting Travelling Exhibition Project. Galleria delle

Colonne, Parma, **IT** / **2009** collective *States of flux* S&G Arte Contemporanea,

Pariser Strasse 3, 10719 Berlin, **DE** / **2008** collective *The XIII Edition of the Biennial*

of young artist from Europe and the Mediterranean Fiera del Levante, Bari, **IT** /

collective *Perpetuum Mobile*, APT Gallery – Art in Perpetuity Trust, Creekside London,

UK / *Trasformazioni. Kairos/Kronos* Temporary Art-box. Parma, **IT** (**solo**) / collective

Punto15 Palazzo Pigorini, Parma, **IT** / **2007** *Animula Vagula Blandula*, Museo Diotti.

Casalmaggiore – CR, **IT** (**solo**) / collective *Objects-room*, Ground's Art Gallery, Parma,

IT / collective *Primavera 2007* Punt WG Gallery, Amsterdam, **NL**

Muro dei Muri / Wall Of The Walls, 2009

graphic elaboration, video pal: 768x576 px

Alyssa

Ueno (Japan)

curator Otica TV
co-curators Paul Malone

Born in 1986 in Tokyo, Japan. Educated in Japan, Italy and United Kingdom. Graduated from Goldsmiths, University of London and works in the interdisciplinary field of curation, fine art and architecture. Currently lives and works in London, UK.

www.alyssaueno.com

SELECTED EXHIBITIONS:

2010 Heterotopia Provocation, Stamford Works (London), UK (group) /

DériveLab: Project 2 Sound and Interaction, Centre for Creative

Collaboration, London, UK (group)

226/

Trains and stations are peculiar spaces in the contemporary cities where social relationships shift from the standard hierarchical order. Proximities and power relations between the individuals change in these temporal spaces and they shed light on the invisible and unique structures of the societies today.

As Michel de Certeau described in Railway Navigation and Incarceration, the two major characteristics of the train systems are “navigation” and “confinement” which are both created through two materials “iron” and “glass”. Passengers are being confined in the space for a certain amount of time in return for being transported from one location to another.

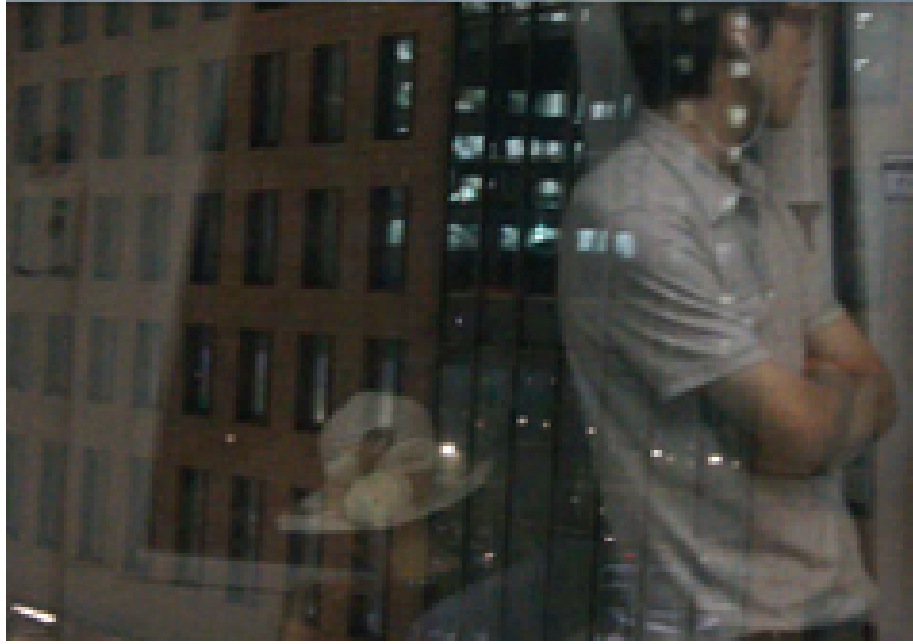
This short film piece Iron, Glass and Navigation observes this curious phenomenon through the reflective windows as well as depicting trains as crucial visual protagonists in the city of Tokyo, where more than 40 train lines are forming a web as if they are the vibrant veins of the city.

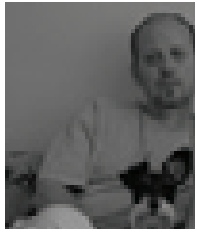
Alyssa Ueno

>

Iron, Glass and Navigation, 2010

Digital Film

Marija Vauda & Nikola Pilipovic (Serbia)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

228/

Marija Vauda (Belgrade) graduated from the Academy of Applied Arts, the Department of Sculpture, Belgrade, in 1986. Nikola Pilipović (Kikinda) holds BA and MA degrees from the Academy of Fine Arts, Department of Painting, Belgrade, which she graduated in 1986. These artists have been working very actively on the Serbian contemporary art scene for 20 years now. Each of them has held numerous solo and group exhibitions in the country and abroad (Slovenia, Bulgaria, Greece, the Netherlands, Germany...). They create paintings, sculptures, drawings, photography, performances and texts as separate works or they put them together in ambient installations and actions in the public space. Marija Vauda and Nikola Pilipović have been working together since 1993, but they started to sign their works as MANIK in 1999.

SELECTED EXHIBITIONS:

2008 *Epic of Violence*, drawings, the Gallery Magacin, Belgrade, RS /
2006 *Full size image* ambient, the Art Gallery of the Cultural Centre Belgrade, RS /
2004 *The missing people*, ambient, the Gallery of ULUS, Belgrade, RS /
2001 *From China to Banat*, action, Belgrade, RS / *Epic of Violence*, drawings, the Gallery, Magacin, Belgrade, RS / *Marija Vauda&Nikola Pilipović*, installation, Modern Gallery, Slovenj Gradec, SI / Pilipović, installation, Umetnostna Gallery, Maribor, SI /
1997 *Insellment*, video and performance, 1997, Belgrade, RS / + Marija Vauda&Nikola

VERWERFUNG

The uninhabitable zone is a socially unacceptable but densely populated space. Due to these qualifications it is essential in order to define, describe and expand the area of the Subject. The process is reversible because no matter how excluded the interfering infrastructure of the Subject is from the contract, it is accepted as a derivative so the periphery and the rejected, the excluded (Verwrenfung) become one surface on the Body of society. To live in Verwerfung is to live in a de-territorialized discontinuity, schizophrenically and machine-like, advocating plurality as an act of creativity and thus a language of critique. We cannot avoid hegemony/ the mainstream, we can only submit to it speeding up the end, accepting and going into transformations as synthetic requirements of the madness of illogical practice. In the gray, ghettoized, utopian non-democratic zones language buzzes and is wedged.

The image/personality/subject/identity is autistic, rejected, isolated, unnecessary and thus it is unavoidably satisfied, optimistic because it steals language (the language of skills, the language of foreigners, the language of psychology, the language of a nation, the language of economy, the language of new technologies, forgotten languages, the languages of all possible alienation) it intensifies its satisfaction and in a Riemann's surface departs and extinguishes itself like exhaustion and a decision a machine would make.

Manik

>

VERWERFUNG, 2001

video, 10'30"

for. M. Vauda & N. Pilipovic

Tim

White-Sobieski (USA)

curator PAM
co-curators Raphaela Shirley and Lee Wells

—
Tim White-Sobieski is a painter and multimedia artist. He is recognized among contemporary artists in the fields of photography, video-making and light art. His work deals with history and philosophy subjects; his staged photographs often make references to dramatic world events of the past. His art has been featured in more than 30 exhibitions in museums and public spaces in the U.S. and Europe. He frequently participates in international film festivals; his art installations have been shown in curatorial programs of Bucharest Biennale; Praga Biennale; Photo Bial International de Tenerife, Spain; PhotoEspaña, Madrid, Lyon Biennale, France. He lives in New York and Detroit.

SELECTED EXHIBITIONS:

2008 Museum of Contemporary Art Elgiz, **TR (group)** / **2006** Museo CAC, Centro de Arte Contemporáneo Málaga, **Spain (solo)** / Kunstraum Sylt-Quelle, Rantum-Sylt, **DE (solo)** / Museum Wilhelm Hack, Ludwigshafen, **DE (group)** / 2005 LVMH-Louis Vuitton, Paris, **FR (solo)** / **2005** Nassauischer Kunstverein Wiesbaden, **DE (group)** / **2004** Museum Domus Artium DA2 Salamanca, **ES (solo)** / **2003** Museo de Bellas Artes de Santander, **ES (solo)** / Museum CGAC (Centro Galego in Santiago de Compostela A Coruña), **ES (group)** / Akademie der Künste, **DE (group)**

230/

New video work by Tim White-Sobieski is a hypnotic re-creation of the opening section of William Faulkner's 1929 novel *The Sound and The Fury*. Faulkner took his title from *Macbeth*: It is a tale told by an idiot, full of sound and fury, signifying nothing. The video is a ravishingly detailed, photo-realistic evocation of what the protagonist's disruptive worldview might have looked like. His inability to connect cause and effect, even when the cause is himself, is most sharply conveyed in the film. One of the constant themes of the artist is time; and blur between the past and the present in this video is resembling an impressionistic painting that at first seems to lack distinct forms, but watch long enough, and details emerge so accurately that it becomes finally sharper than any photograph. Here comes a magical opportunity: to encounter again the artist's talent in video and to rediscover the thrill of one of the great achievements of Western literature.

>

The Sound And The Fury, 2009

video DVD, 16'10"

FOOT. T. White-Sobieski

Sebastian

Ziegler (USA, Germany, Finland)

Born in 1978, Victorville, USA. Education: 2000-2005 Diploma in Fine Arts at the University of Arts Bremen. Lives and works in Bremen, Germany & Turku, Finland.

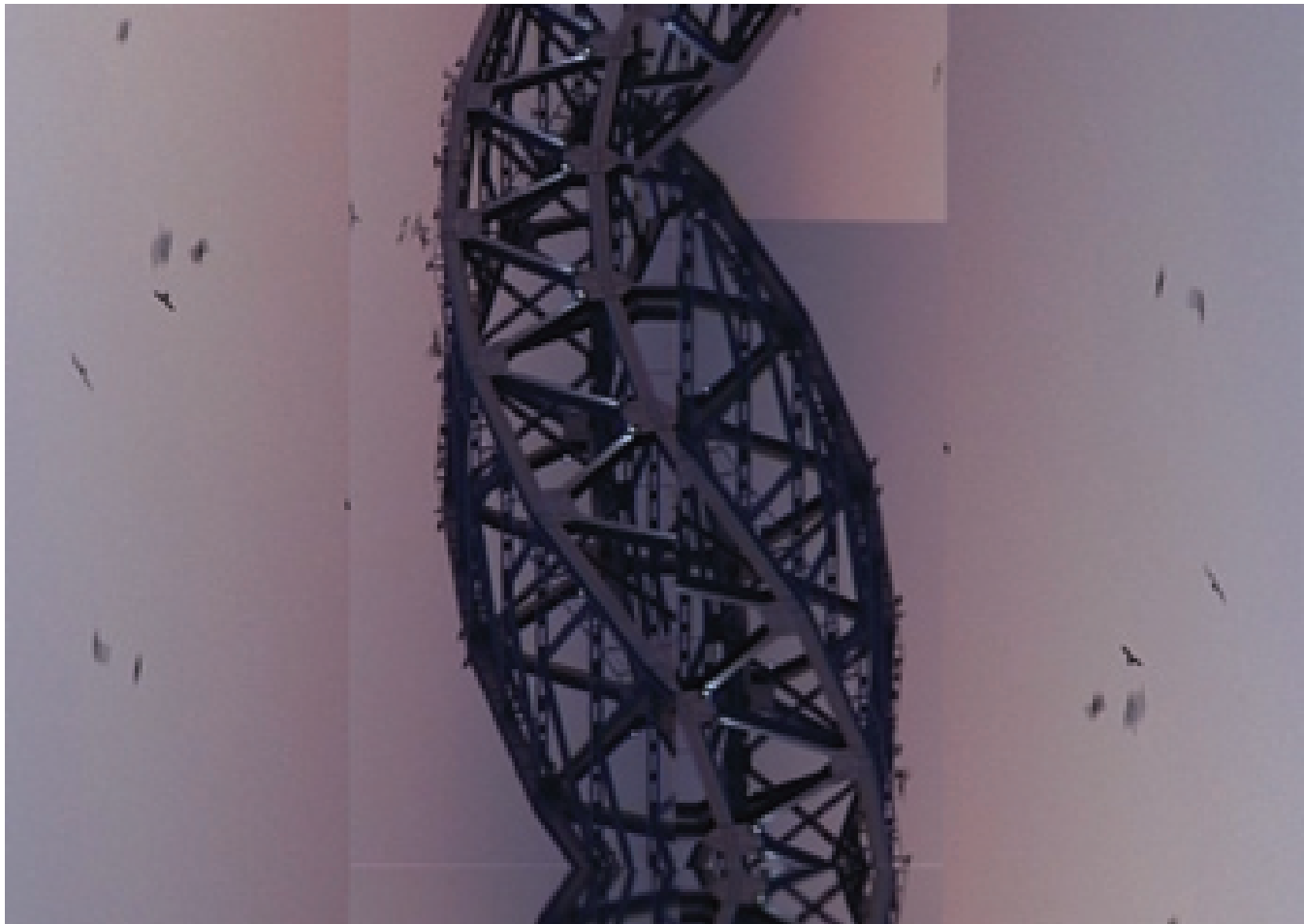
www.pyorapoika.com/sebastian/ziegler.html

The picture material was filmed during the art residence in Riga / Latvia 2008. It shows the view of a train bridge over the river Daugava at dawn, where the restless seagulls make their rounds. The Video collage streams from top to bottom, the viewer can see a metal structure that reminds of a never ending DNA-string. The bridge and border between us all, Chromosome.

Sebastian Ziegler

SELECTED EXHIBITIONS:

2009 SKjL 09 VUOSINÄYTTELY, Kouvola Art Museum, FI (group) / *The Crisis of the Genre*, INTERNATIONAL SCULPTURE TRIENNIAL, Poznań, PL (group) / *Ecology of the Emotions*, sculptures, with Heini Aho, Mänttä, The XIV Mänttä Art Festival, FI (group) / *Befehl zur Freiheit*, pneumatic, hydraulic & magnetic sculptures, Kaapelin Galleria (Cable factory), Helsinki, FI (solo) / **2008** *Under the surface*, installation, Latvijas Makslinieku savienība, Riga, LV (solo) / *Befehl zur Freiheit*, pneumatic sculptures, gallery Vanhan Raatihuoneen, Turku, FI (solo) / **2007** *will you live with me on a fire mountain*, sculptures, with Aho, Luleå Summer Biennial 2007, Luleå art hall, SE (group) / *will you live with me on a fire mountain*, sculptures, with Aho, gallery Herold, Bremen, DE (solo) / **2006** *it's easy, it's like breathing*, video loop, lobby of the gallery L'oeil de poisson, Quebec city, CA (group) / *Melted Paradise*, sculptures, with Heini Aho, gallery Myymälä2, Helsinki, FI (solo)

Chromosom, 2009

videocollage / 1'00" loop

Zoha

Zokaei (Iran, UK)

curator *Optica TV*
co-curators Paul Malone

Born in 1982 in Tehran, Iran. After finishing her BSc degree in Textiles Engineering at Amir Kabir University of Tehran, she moved to the UK in 2004. Later in 2007 she graduated from Goldsmiths College, University of London with a MFA in Fine Art Practice and she has been practicing as a visual artist ever since. During the past few years she had the opportunity to take part in exhibitions nationally and internationally.

In her practice as an artist, she does not limit her work to any particular sort of medium and her practice is mainly concept driven. Previously she has worked in video, Performance, installation and most recently she worked on two short films as an art director.

www.zohazokaei.com

234/

*Walls are made to give us shelter.
Walls are made to divide us.
Walls are built to imprison us.
Walls are not made out of Gelatine.*

And Yet Another Wall...

Zoha Zokaei

SELECTED GROUP EXHIBITIONS:

2010 *Optica TV (Contemporary Art Channel)*, Annual Screening, 18 Great Guilford Street, London, **UK** /
Optica TV (Contemporary Art Channel), High Five Croydon / **2009** *Urban Jealousy* Berlin, **DE** /
The 1st International Roaming Biennial of Tehran, **IR** / *Peykan 88*, Notting Hill Art Club, London, **UK** /
Luxury Good, A 5 Day Festival of Art & guilt, The Foundry, 86 Great Eastern Street London, **UK** /
2008 *Urban Jealousy* Istanbul, **TR** / The 1st International Roaming Biennial of Tehran, **IR** /
2006-2007 *Goldsmiths College MFA Show* at Goldsmiths College, University of London, New cross, London, **UK**

Yet Another Wall, 2008

Gelatine Bricks, 100 x 70 cm2

**SPACE projects |
residency lab | store**

(Projekty przestrzenne / laboratorium rezydencji / magazyn, była galeria sztuki nowoczesnej Priestor) stanowi projekt kuratorski ogniskujący się wokół ciągłego poszukiwania i prezentowania najbardziej innowacyjnych form sztuki nowoczesnej. Naszą misją jest stworzenie interaktywnej przestrzeni służącej do komunikacji pomiędzy publicznością a sztuką nowoczesną oraz zainicjowanie międzynarodowej współpracy i wymiany, jak i rozwoju sztuki lokalnej. Program z kuratorskiego punktu widzenia skupia się na stawianiu pytań o konwencjonalne strategie komunikacyjne i projektowe, funkcjonujące w ramach mediów i przede wszystkim publicznej prezentacji sztuki, sztuki wideo, sztuki dźwięku i światła, sztuki komputerowej, lecz także malarstwa, instalacji i sztuki tworzonej dla konkretnych miejsc. Założycielem galerii oraz głównym kuratorem wszystkich projektów jest Juraj Čarný, natomiast kierownikami i kuratorami tego projektu są Katarina Slaninova, Eliška Mazalanová i Peter Barényi.

(The former Gallery Priestor for Contemporary Arts) is a curated project space focusing on the permanent scanning and presentation of the most innovative and experimental forms of contemporary art. Our mission is to create an interactive space for the communication between the audience and contemporary art and to initiate international cooperation and exchanges as well as to help to develop the local art scene.

From the curatorial point of view, the programme is focused on questioning conventional communication strategies and designs and as for the media scale it is mainly a presentation of public art, video art, sound art, light art, computer art, but also painting, installation and site specific art.

The founder of the gallery and the main curator of projects is Juraj Čarný, project managers and curators are Katarina Slaninova, Eliška Mazalanová and Peter Barényi.

**Stredoevropsky Inštitut
Současného Umeni
(Środkowoeuropejski Instytut
Sztuki Współczesnej, CEICA)**

MINISTRY OF CULTURE
AND TOURISM
OF THE SLOVAK REPUBLIC

To stowarzyszenie publiczne. Funkcjonuje ono jako centrum koordynacji odpowiedzialne za realizację działań w ramach projektu Billboard Gallery Europe w Czechach. CEICA była odpowiedzialna za zarządzanie Galerią Eskort, która w swoim czasie była najbardziej unikatową instytucją w Brnie, a także w całym czeskim kontekście artystycznym, skupiając się na prezentacji artystów nieznanych, rozpoczynających działalność i tych zupełnie niezwykłych. CEICA jest jednym z głównych współorganizatorów międzynarodowego festiwalu performance – A.K.T. Główną misją stowarzyszenia jest tworzenie ogólnie pojętej dostępności sztuki współczesnej dla przestrzeni nieinstytucjonalnych i publiczności, kreowanie duchowych połączeń pomiędzy miastami Europy oraz wspieranie sieci wymiany informacji pomiędzy ludźmi zajmującymi się sztuką profesjonalnie jak i jej odbiorcami w krajach europejskich.

Is a civic association. It is a coordination centre responsible for launching activities of the international project Billboard Gallery Europe in Czech Republic. CEICA was responsible for managing the operation of that time most unique in Brno and also all art Czech context Gallery Eskort, focused on the programme of unknown, starting and strange artists presentation. CEICA is one of the basic co-organizers of the international performance festival A.K.T. Its main mission is easy accessibility and availability of contemporary art for non-institutional spaces and public, creation of spiritual connections between European cities and supporting any network for exchange of information between professionals and public from European countries.

ConcentArt e.V.

ConcentArt e.V.

Przestrzeń dla Projektów i Wystaw w dzielnicy Kreuzberg, Berlin:
ConcentArt e.V.(stowarzyszenie artystyczne non-profit) zostało założone z zamiarem promowania i realizacji konkretnych projektów. Głównym celem stowarzyszenia jest umożliwienie ekonomicznej i konkretnej realizacji projektów. Dodatkowo treści, które niosą ze sobą te prace zostaną ujęte w zagadnienia, zachęcając do debaty i dyskusji nad wartościami społecznymi i moralnymi oraz kwestiami podejmowanymi przez osobne prace.

Zamiast statutu

To stowarzyszenie artystyczne nie postrzega siebie jako klarownie określonej grupy artystów oddanych „kanonizacji swoich członków i rytuałom założycielskim”.

Postrzegamy siebie natomiast jako zasadniczo otwartą grupą, podobną w ujęciu etnologicznym grupie zwierząt, w ramach której ci artyści którzy czują taki zew, mogą ulokować swoje twórcze siły pod sztandarem danego tematu. Suma ich artystycznych pytań i odpowiedzi tworzy podłoże wystawy.

Sztuka powinna być „pionem”, „sejsmicznym wzornikiem” jeśli chodzi o różnorodne możliwości ekspresji właściwe różnym mediom, które ma do swej dyspozycji. Jesteśmy zainteresowani nie tyle „celami”, do których stowarzyszenie dąży, ale raczej metodologią dobranej do każdego z projektów.

A Space for Projects and Exhibitions in Berlin Kreuzberg:
ConcentArt e.V.(a non-profit art association) was founded with the aim of promoting and realizing specific projects. The association's primary objective is to enable the cost-effective and concrete realization of projects. In addition, the thematic content implicit in these projects will be thematized, encouraging debate and discussion of the social and moral values and issues addressed by individual works.

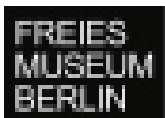
In lieu of statutes

This art association does not see itself as a clearly delineated group of artists dedicated to the „canonization of its members and constitutive rituals”.

We do see ourselves as a fundamentally open group, similar in ethnological terms to a pack of animals, where those artists who feel called upon to do so can place their creative forces under the banner of a given topic. The sum of their artistic questions and answers forms the bedrock of an exhibition.

Art should be a „plumbline” – a „seismic discipline” when it comes to the diverse possibilities of expression inherent in the various media at its disposal. We are interested not so much in the „objectives” pursued by our association or individual exhibitions, but more in the methodology selected for individual projects.

Freies Museum Berlin

Początek projektu Freies Museum Berlin miał miejsce w czasie, gdy świat sztuki święcił triumfy, gorączkując się kolejnymi niezwykłymi wynikami sprzedaży podczas targów sztuki czy aukcji i gdy jednocześnie narastały wątpliwości, co do dalszego rozwoju sztuki. Naszym podstawowym celem było wytłumaczenie wspólnocie artystycznej oraz publiczności, że sztuka nie jest w żaden sposób związana z procesami rynkowymi. Zaczęliśmy od stworzenia roboczej struktury modelu, w którym sztuka i produkcja nie są kształtowane przez interesy komercyjne; modelu instytucji artystycznej, która może funkcjonować w czystym sensie, jako instytucja, która zachowuje i wspiera.

The beginning of the project of Freies Museum Berlin took place in at a time in which the art world was celebrating triumphs and was shaken by a fever of extraordinary sales results on fairs and auctions but also first doubts arose on those developments in the arts. Our main concern was to create an understanding in the artist community and the public that art is in no way related to any market process. We started to develop a working structure, a model that can carry art and production without an interfering of private commercial interests; a model for an art institution that can function in pure sense as a preserving and supporting organization.

**Perpetual Art Machine /
Wieczna Machina Sztuki**

Perpetual Art Machine [PAM] (Wieczna Machina Sztuk) stanowi żyjące archiwum międzynarodowej sztuki wideo XXI wieku, zawierające ponad 2000 filmów wideo autorstwa ponad 1000 artystów z ponad 50 państw. Gwałtowny rozwój [PAM]u opiera się na pełnym potencjale zbieżnych mediów, zaawansowanej informatyce oraz technologii baz danych, nie tylko po to, aby pokazywać prace wideo artystów w sieci, lecz także żeby wystawiać wideo w wielkich interaktywnych instalacjach. Projekt został stworzony w grudniu 2005 w ramach współpracy kilku artystów – Lee Wellsa, Raphaela Shirley’a, Chrisa Borkowski’ego i Aarona Millers. [PAM] demokratyzuje działania kuratorskie zarówno dla artysty, jak i widza/użytkownika poprzez politykę otwartej dostępności, społeczne oznaczanie oraz modyfikator dostępu podczas wystawy.

Transient Limits and Shifting Boundaries (Prześciowe ograniczenia i zmieniające się granice), kuratorski program wideo przygotowany na wystawę *Erased Walls* przez Raphaela Shirley’a i Lee Wellsa z Perpetual Art Machine:

Niniejsze wideo podejmuje temat wpływu dawnego podziału na Europę Centralną i Wschodnią na równowagę pomiędzy społeczeństwami w kontekście metafory dychotomii, oddzielenia i alienacji, która pojawia się w namacalnych i niewyczuwalnych aspektach naszego życia na całym świecie. Gdy społeczeństwo ludzkie obrasta zawłościami, historie i relacje giną pod niezliczoną ilością informacji, łatwo wtedy stracić z oczu podziały, które istnieją każdego dnia. Rolą artysty, żyjącego pośrodku, jest wskazywanie za pomocą obrazów i konceptów nieokreślonych lub zapomnianych prawd lub sprzeczności. Grupa artystów wybrana do tego programu dotyka w swoich pracach kwestii szeroko pojętych granic związanych z tożsamością, wytrzymałością fizyczną, estetyką, interakcjami społecznymi, pozycjonowaniem politycznym czy dominacją geograficzną. Uderzając delikatnie lub niezwykle śmiało, artyści re-prezentują przepaści w naszej egzystencji, starając się wskazać lub naprawić różnice, które odbijają się echem lub wynikają z podziałów, które funkcjonowały w Europie w ubiegłym wieku i w relacjach ludzkich w ogóle.

Perpetual Art Machine [PAM] is a living archive of 21st century international video art featuring over 2000 videos and over 1000 artists from over 50 countries.[PAM]’s rapid growth leverages the full potential of convergent media, advanced computing and database technologies not only to stream video artist’s work online, but also to exhibit video in large-scale interactive installations. Created in December 2005 as a collaboration between the artists Lee Wells, Raphaela Shirley, Chris Borkowski and Aaron Miller, [PAM] democratizes the curatorial process for both the artists and for the viewer/user through an open submission policy, social tagging and touchscreen/keyword access during display.

Transient Limits and Shifting Boundaries Curated Video Program for Erased Walls by Raphaela Shirley and Lee Wells of Perpetual art Machine:

The impact of the former division of Central and Eastern Europe on the balance of societies, in this video program, is reconsidered as a metaphor for dichotomies, separations and alienations which can be found in palpable and impalpable forms in our lives throughout the globe. As our human society grows in complexity, histories and relationships are buried under the myriad of information and one can lose track of divisions which exist within the everyday. The Artist’s role in the midst of this is to reveal, through associations of image and concepts, unidentified or forgotten truths or contradictions. The group of artists chosen for this program each touch through their work on questions of boundaries whether they be within the realm of identity, physical endurance, aesthetics, social interaction, political positioning or geographical predetermination. Through delicate or bold strokes they re-represent chasms within our state of being, seeking to reveal or mend the differences which echo or stem from the divisions found within Europe in the last century, and within human relations as a whole.

Ottica TV

Ottica TV została stworzona w 2008 roku jako platforma dla sztuki nowoczesnej związanej z filmem. Przeniknięcie ruchomych obrazów do instalacji galeryjnych, wystaw obiektów i performansów stało się istotną cechą doświadczenia sztuki. Jednak poza bezpośredniością samego przekazu właściwie nie istnieje żadna dokumentacja tych spotkań.

Wraz z rozpowszechnieniem szerokiego pasma przenoszenia i ułatwieniami związanymi z przesyłaniem pasmowym stało się możliwe dystrybuowanie specjalistycznych treści oraz stworzenie publiczności, która jest nimi zainteresowana. Zaczynając od szerokiego zamysłu, Ottica TV stała się niszowym projektem internetowym zainteresowanym przede wszystkim londyńską subkulturą filmu artystycznego.

Ważną częścią projektu jest możliwość spotkania jego treści w realnym świecie podczas pokazów filmowych, działań oraz wydarzeń. Wszystkie spotkania są dokumentowane w serii e-czasopism, które można znaleźć na naszej stronie. Istotnym jest także fakt, że Kanał (Channel) jest miejscem popularyzacji artystów i ich pracy, stanowiącym pomost pomiędzy różnymi krajami i kulturami.

Ottica TV przez cały czas ewoluje, reagując na nowe możliwości medium, jak i wkład autorów. To co można znaleźć na Kanale (Channel) jest tą treścią, którą można spotkać także podczas wizyty w galerii sztuki, jest jak komentarz do współczesnej kultury i eksperymentalne narracje.

www.ottica-tv.com

Contact: Paul Malone, ottica@a2arts.co.uk

Ottica TV was set up in late 2008 as a platform for contemporary art based movie content. The inclusion of moving imagery within gallery installation, object-based exhibitions and performance had, by then, become an increasingly important feature of the experience of art. Yet outside of this immediacy there had been very little documentation of these encounters.

With the universal adoption of broadband and the provision of streaming facilities, it became possible to distribute specialised content and develop audiences that matched this interest. Starting from a broad brief, Ottica TV became a niche internet project with a special interest in the London art movie subculture.

It is an important part of the project that the content is available for encounters in the 'real' world such as screenings, environments, and events. These are documented in the series of e-magazines to be found on our homepage. It is also vital that the Channel acts as a resource to introduce artists to the work of their contemporaries and as a bridge between different countries and cultures.

Ottica TV continues to evolve in response to the opportunities of the medium and the contributions of its authors. What you find on the Channel is the kind of content that you might encounter on a visit to an art gallery, as a commentary on contemporary culture or experimental narratives.

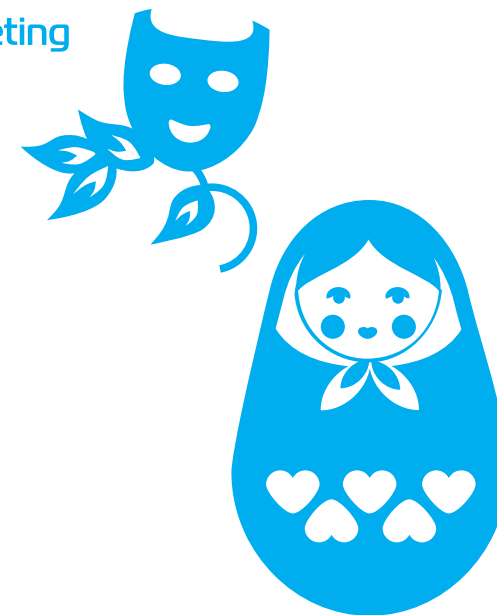
Asia-Europe Meeting

8-10.09.2010, Poznań

4th Asian and European Culture Ministers Meeting
4. Spotkanie Ministrów Kultury Azji i Europy

www.4asemcmm.mkidn.gov.pl/en
www.poznan.pl

Organizatorzy:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Partnerzy:

11.09 – 30.10

MEDIATIONS BIENNALE

A unique event on a European scale! A place where the art of both East and West meet.

www.mediations.pl

26 – 28.11

V JAZZ FESTIVAL MADE IN CHICAGO

The only European Festival where the legendary atmosphere of Chicago can be enjoyed!

www.madeinchicago.pl

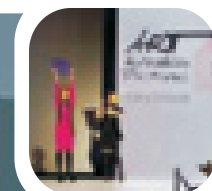

12 – 23.10

ART & FASHION FESTIVAL 2010 IV EDITION

A meeting of art and fashion in the unique venue of the Old Brewery^{50 50!}

www.starybrowar5050.com/artandfashionfestival

Inspired by Poznań

Feel the unique atmosphere of a city vibrant with life and art.
Take part in the most important events of the year.

more www.odetchnijkultura.poznan.pl

www.poznan.pl

POZnań*

Filmy

śmieszne, zabawne, komiczne,
sentymentalne, smutne, melancholijne,
przerażające, upiorne, mroczne,
pasjonujące, podniecające, ekscytujące...

Jakie tylko chcesz

empik.com

idealne
warunki
druku

 drukarnia
www.cgsdrukarnia.pl

CGS drukarnia Sp. z o.o., Mrowino k. Poznania, ul. Towarowa 3
62-090 Rokietnica, T +48 61 896 06 61, F +48 61 896 06 62

MEDIATIONS BIENNALE

ERASED WALLS

Poznań 11.09.-30.10.2010

Berlin 7-30.10.2010 / 26.02.-13.03.2011

Bratysława 4-30.11.2010

KURATORZY / *CURATORS* :

Georgi Begun

Noam Braslavsky

Juraj Čarný

Nika Kukhtina

Matthias Reichelt

Sławomir Sobczak

Raman Tratsiuk & Volha Maslouskaya

Marianne Wagner-Simon

Tomasz Wendland

ORGANIZATORZY / *ORGANIZERS*:

*Centrum Kultury „Zamek” w Poznaniu – dyrektor / *director*:*

Marek Raczak

ConcentArt e.V., Berlin – prezes zarządu, dyrektor artystyczny /

head of the managing committee, art director: Georgi Begun

SPACE, Bratislava – executive director

Juraj Čarný

Stredoevropsky Institut Soucasneho Umeni, Brno – statutory representative

Richard Fajnor

WSPÓŁORGANIZATOR / *CO-ORGANIZER*:

*Freies Museum, Berlin – dyrektor / *director*: Marianne Wagner-Simon*

PARTNERZY / *PARTNERS*:

Ottica TV – Paul Malone

PerpetualArtMachine.com – Raphaela Shirley and Lee Wells

*Stowarzyszenie Kontekst Sztuki – prezes / *president* Tomasz Wendland*

*Dyrektor projektu / *Project Director*: Tomasz Wendland*

*Dyrektor organizacyjny / *Director in Charge of Production*: Anna Hryniewiecka*

*Koordynator realizacji projektu / *Project Coordinator*: Małgorzata Badorek*

*Koordynator finansowy / *Financial Coordinator*: Katarzyna Bielat*

WYSTAWA POZNAŃ/ *EXHIBITION POZNAŃ:*

Dyrektor ds. realizacji wystawy / *Executive Director:* Sławomir Sobczak

Koordinacja / *Coordination:* Agata Mazur

Produkcja / *Production:* Dominika Karalus, Andrzej Pazder

Obsługa techniczna / *Technical concept:*

Piotr Wiśniewski, Witold Mierzejewski

Public Relations: Joanna Przygońska

Biuro PR / *PR Office:* Marianna Jaworska, Karolina Krychowska

Centrum Kultury ZAMEK / ZAMEK Culture Centre

Św. Marcin Street 80/82, Poznań / Poland

kompleks budynków, ul. E. Orzeszkowej 6

/ building complex in E. Orzeszkowej Street

WYSTAWA BERLIN/ *EXHIBITION BERLIN:*

Produkcja / *Production:* Georgi Begun, Judith Schmutzer

Koordinacja / *Coordination:* Marianne Wagner

Public Relations: Serdar Tümüklü, Christoph Kümmel

Miejsca/ *Venues:*

Freies Museum Berlin

Potsdamer Straße 91

10785 Berlin, Germany

ConcentArt e.V.

Kreuzbergstr.28

D-10965 Berlin, Germany

WYSTAWA BRATYSŁAWA / *EXHIBITION BRATISLAVA:*

Produkcja / *Production:* Diana Majdánková

Obsługa techniczna / *Technical concept:* Peter Barényi

Koordinacja / *Coordination:* Katarína Slaninová

Public Relations: Eliška Mazalánová

Miejsca/ *Venues:*

SPACE / projects | residency lab | store

Velehradská 7/A

821 08 Bratislava, Slovak Republic

KATALOG / *CATALOGUE*

Wydawca / *Publisher:*

Centrum Kultury „Zamek”

ul. Św. Marcin 80/82

61-809 Poznań

www.zamek.poznan.pl

Redakcja / *Editorial:*

Marianna Jaworska, Marta Kabsch, Joanna Przygońska

Projekt graficzny, skład / *Layout:* Mateusz Witkowski

Tłumaczenia / *Translation:*

Natalia Pater-Ejgierd, Szymon Nowak, Aki Wendland

Druk / *Print:* cgs drukarnia

www.cgsdrukarnia.pl

Nakład / *Edition:* 1200 egz.

www / *website design:* Michał Łuczak

www.erasedwalls.eu

www.mediations.pl

e-mail: office@mediations.pl

© Copyright: CK „Zamek”

ISBN 978-83-931052-7-4

organizatorzy / *organizers* :

Zrealizowano ze środków
Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego :

4. Spotkanie ministrów kultury /
4th Culture Ministers Meeting

finansowanie / *financed by* :

Ten projekt został zrealizowany przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Projekt lub publikacja odzwierciedlają jedynie stanowisko ich autora i Komisja Europejska nie ponosi odpowiedzialności za umieszczoną w nich zawartość merytoryczną.

www.poznan.pl

współpraca / *co-operation* :

uapoznań

ERASED WALLS BERLIN / BRATYSŁAWA:

organizatorzy / *organizers* :

partnerzy / *partners* :

Przy wsparciu Przedstawicielstwa
Walonia-Bruksela
w ramach prezydencji Belgii
w Unii Europejskiej.

instytut kultury

NOMURA FOUNDATION

współorganizator / *co-organizer*:

partnerzy / *partners* :

patroni medialni / *media patrons* :

patroni medialni / *media patrons* :

